

Şiir 'günlük gazete'ye hulûl ediyor

Cahit Koytak 01.06.2009

- bir hayalet değil, değil de, efendimiz,
yine de mezardan kalkmış biri, bu!
yahut, böyle bir mizansen seçmiş,
Zamanın Ruhu,
Hamlet'in babasından kinaye,
bu, tacını, tahtını, halkını ve belki
aklını yitirmiş ihtiyar kral için.

- bekleyip göreceğiz, Güzel Sözlerin Cini,
Şiir'in, bu perdede kimi ve neyi oynadığını,
bekleyip hep birlikte göreceğiz
bu gazete köşesinde, sayende.
bak, bak! gözlerini ışığa alıştırıyor şimdi;
belki birazdan konuşacak ve biz de öğreneceğiz
daha çoğunu, onun hakkında düşündüklerimizin.

- benim gördüğüm şu ki, efendimiz,
mezardan kalkmış biri olmasa bile,
morgdan kaçmış bir ölü, bu.
hani ölü olmasa bile, bazı *eski* şairlerin
öyle olduğunu söyleyip, dükkânlarını
siftahsız kapatmalarına sebep bildikleri,
dirisine lanet okumaktan bezgin halkın da,
ölüsüne rahmet okumayı yeğlediği, biri.

- 'morgdan kaçmış ölü!' lafı, biraz abartılı gelse de kulağa,
metafor olarak parlak görünüyor,
aferin sana, Güzel Gözlerin Cini! aferin sana!
çünkü bak, morg olmasa bile morgu aratmayan
şu, cismi ruhundan soğuk şiir çevrelerinin,
ruhu cisminden çukur şiir dergilerinin,
ruhu da cismi gibi mıy mıy mıy mıy, soğuk nevale,
şu kendi yazıp, kendi okuyan ve ancak kendi anlayan,
kendini emip, okşayıp duran şua taifesinin
dilinden ve çenesinden kurtarıp paçasını,
"biraz ılık! biraz ılık! biraz hava! biraz hayat!"
diyerek, arkasına bakmadan kaçan
ve dipten doruğa yenilenip de
iliklerine kadar dirildikten sonra
geri dönmek için, varlık âlemlerine,
çarşıya, pazara, diskoya, stadyuma,

yani yaşıyanların, yaşıyan ruhların arasına,
hayat dolu bir gazetenin bir köşeciğine
canını atmak isteyen Zaman'ın kendisi, bu!

- 'Zamanın Ruhu' dersiniz ya siz hep,
işte o, efendimiz, işte o, bana kalırsa!

Topal Saksağan'ın Şarkısı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Günlük gazete, cesur şiir, gündelik destanı hayatın...

Cahit Koytak 08.06.2009

Beş yüzyıl yaşarmış kargalar. Yaşasınlar!
Ölümün at uşağı mıyım ki ben,
Onunla mezardan mezara dolaşa dolaşa
Ulaşıvereyim, kargalar gibi
Beş yüz bilmem kaç yaşına!
Toprağın kalbiyim ben, sevgili okur,
Hayatın akli ve zamanın ruhu!

Beni tanımlamak mı istiyorsun sen de, ey şair?
Peki fakat, ben yokum ki görünürlerde!
Beni kendinde ara, kendinde, dostum!
Ama önce kendini bul, önce kendini!
Sonra beni bana arat,
Beni bana buldur!
Beni sende yarat!

Önce sen içini aç ki bana,
Aynada benim yüzüm görünsün!
Ben tur dağındaki ateş olayım,
Sen, yol sormaya gelen Musa ol ki,
Oyunun tadına varalım,
Gerçeğin tadına varalım,
Şiirin tadına varalım!

Gönlünün tellerini sen ger,
Akordunu sen yap,
Ama çalgıyı benim elime ver,

Benim elime ver ki,
Oturup senin şarkılarını çalayım sana
Ve senden çoğalanlara,
Ve kargalara ve kuzgunlara...

Yel değirmenleriyle mi dövüşeceksin,
Haber uçuş bana, haber uçuş,
Gecikmem, güzel efendim, gecikmem asla,
Dövüşe yetişemesem de hani,
Kavgaya katılmasam da,
Bando mızık kurup
Naşını kaldırmaya geleyim bari!

Geleyim de, kargalarla, kuzgunlarla beraber
Beş kere beş yüz yıl, belki daha fazla, belki daha uzun,
Belki daha ince, belki daha yoğun,
Belki Homer'in bir günü kadar,
Yahut Rumî'nin üç günü kadar,
Yahut Shakespeare'in beş günü kadar
Mezarının başında bekleyeyim!

(15 Temmuz 2008 - 5 Haziran 2009)

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cansıkıntısından oturup darbe planları yapan, asker, sivil bütün generaller için dostça öneriler *

Cahit Koytak 15.06.2009

Gökçe cesaretiyle Türkiye'nin ve Türkiye'deki gazeteciliğin önünde yeni bir dönemi başlattığına inandığım, ALPER GÖRMÜŞ'e ve 'NOKTA' dergisinin öteki emekçilerine...

Bakın komutanım, herkes gibi benim de sizin
için ilk aklıma gelen:
her biriniz onar bin ağaç diki, yüzer bin ağaç
diki!

yahut kırmayı, kırdırmayı yüreklerinizin
kaldıramayacağı iç ve dış düşman,
bölücü eşkiya yahut ana baba vatan evladı

sayısı kadar ağaç dakin, ağaç dakin ki,
adınızla anılan korular ve ormanlar kaplasın geleceğimizi,
mezarlıklar ve çöller yerine...

Bakın size söz, o zaman o korularda, o ormanlarda,
ölüm nedir, unutmak nedir bilmeyen rüzgârlara
şarkılarımla, sonsuza kadar adınızı anarak uğuldamayı
öğretmek benden!

Her biriniz ayrı bir mevzide, ayrı bir geçitte
cinlere perilere tuzak, meleklerle pusu kurmak yerine,
bir bahçe, bir bağ yeşertin ki, cinsi adınızla anılacak
elma ağaçları, kiraz ağaçları, badem ağaçları yükselsin
geleceğimiz için
mezarlık servileri ve şehitlik anıtları yerine...

Bakın size söz, o zaman o bahçelerde
ölüm nedir, unutmak nedir bilmeyen dereciklere
şarkılarımla sonsuza kadar adınızı anarak çağıldamayı
öğretmek benden!

Sözgelimi, garnizondaki kışlalar kalsın yerli yerinde, fakat
zihinlerinizdeki kışlaları yatılı mekteplere çevirin bence,
resim atölyelerine, müzik atölyelerine, şiir atölyelerine...
kıt'aları gezici tiyatro truplarına, talimgâhları şenlik alanlarına...
ki, adınızla anılan korku dönemleri, yıkım dönemleri yerine,
coşku çağları gelsin, çiçeklenme çağları insanlık için...
dar baharlar, upuzun kışlar, karanlık 'zaman tünelleri' yerine,
ışık yolları, ışık köprüleri en uzak galaksilere...

Askerde çocuklarımıza öldürme sanatından önce
ve ondan daha sıkı, daha ince,
düşmanla konuşmanın, gülüşmenin, barışmanın
ve sevişmenin yollarını öğretin, eğer biliyorsanız;
komşuya güvenmenin ve güven vermenin
'vatan kurtarmak'tan ****daha güvenli**, daha erdemli
ve daha kahramanca olduğunu öğretin onlara,
eğer biliyorsanız,
öğretin ki, kucağı gök kadar derin,
tebessümü yeryüzü kadar geniş
ve bir erken bahar sabahı gibi,
ölülere mezardan kalkma hevesi veren altın dönemler gelsin.

Bakın size söz, üç bin, belki belki beş bin yıl sonra,
Merih'te ya da Neptün'de, bir sarı zeybek gösterisi için,
Figaro yahut Kerem'le Aslı operası için turneye çıkan

Mehmetçiğe, Hans'a, Coni'ye ya da Lu Sin'e
adınızı şarkılarımla, sonsuza kadar,
en uzak yıldızlarda en deli rüzgârlara fısıldamasını
öğretmek benden!

Başka neler mi yapılabilir? Mayınları temizleyin, mesela!
Suriye sınırındakileri kastetmiyorum, tamam,
onları siviller yapsın;
ben aklınızın sınırlarına döşenmiş mayınları kastediyorum
kalbinizin sınırlarına döşenmiş olanları
ve kafalarlarınızla kalpleriniz arasına
döşenmiş olanları en çok da...
vehimleri, önyargıları, takıntıları kastediyorum...
kazıyın onları kazıyın onları kazıyın ya da
uzaktan berhava edin şenlik fişekleri gibi;
ve girin korkmadan, heyamolalarla, çığırışmalarla
ikinci gençliğinize,
görevden sağ dönen gençlerle beraber;
sonra ikinci çocukluğunuza, her gün harçlığının yarısını
savunma bütçesi denen kabadayıya vermek zorunda
olmayan çocuklarla beraber...

Ve bütün bu mucizevi şeylerden sonra kafalarınızda
ve ruhlarınızda hâlâ
hâki mıntıkalar gözüküyorsa, gözetleme kuleleri,
dikenli teller, mayınlı hatlar falan,
herkes için bahar göçüp gitmeden sonsuza kadar,
oraları hiç değilse rüzgârlara açın, yağmurlara açın,
kuşlara, arılara, kelebeklere açın,
iyi huylu cinlere, perilere ve meleklerle
ve şarkılara ve türkülere ve uzun havalara
ve bir dilden ötekine değişmeyen büyük ülkülere,
büyük düşüncelere...

Ve bakın, görün o zaman, onlara, şarkılarımla,
adınızı anarak çığırışmasını belletmek benden!
Size söz diyorum, söz! Ve bu söz, bir saray şairinin değil,
akredite bir 'yatılı' şairin de değil,
ebediyete yol öyküleri yazan, yol şarkıları yakan
yoksul bir şairin sözü.

*Şiirin ismi, yalnızca "CANI SIKILAN GENERALLER İÇİN ÖNERİLER"olabilirdi. Fakat, ara sıra canları sıkılsa da, demokrasiye ve hukuka bağlı kalan saygıdeğer generallerimize yönelmiş, kastedilmeyen anlamlar çıkarılmasına meydan vermemek için, şiire, uzunlukta nerdeyse şiirin kendisiyle yarışan böyle tatsız tuzsuz bir isim verilmek zorunda kalındı

** Burada tırnak içinde geçen '**vatan kurtarmak**' sözüyle, kimilerinin mevhum ve muhayyel tehlikeler öngörerek, bir siyasi enstrüman olarak başvurdukları

manipölatif'vatanseverlik' söylemine işaret edilmektedir. Yoksa, bu dizelerin yazarı için,gerçek tehdit ve tehlikelere karşı vatani korumaktan ve kollamaktan ve Tanrı korusun,başta geldiğinde, vatani saldırganların ya da işgalcilerin elinden kurtarmak için ölümü göze almaktan daha erdemli bir tutum olamaz. Bu açıklama bu şiiri peşin yargı ve düz mantıkla değerlendirme hatasına düşebilecek kimseler içindir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Geçip giden' için son şarkı

Cahit Koytak 22.06.2009

Hangi ülkede her akşam, ama her akşam,
haberlerle,
Horoz ibiğini andıran şapkası,
Sünnet çocuklarını aratmayan yaldızlı
kostümüyle,
Bakışlarında ne inanç, ne görkem, ne zekâ,
Hâza cuntacı bir paşa, parmağını sallaya sallaya
halka,
Geçip gidiyorsa oturma odanızdan
Ve iştah mıştah bırakmıyorsa sizde,
Yani ne var olma sevinci içinizde,
Ne onurunuzla yaşama ve yatağınızda ölme
güvencesi, o ülkede...
İşte orası Türkiye'dir. Herkesin Türkiye'si değil
ama,
Hazretin kafasına ya da kışlasına,
Çok çok brifing salonuna sığacak kadar küçük,
küçücük türkiye!

Hangi ülkede her akşam, ama her akşam, haberlerle,
Tavus kuşunu andıran kocaman, koskocaman
bir yakayla süslü hil'ati
ve Hammurabi'nin kanun tabletlerini aratmayan
ciddi mi ciddi, laik mi laik yüz hatlarıyla,
Bakışlarında ne bilgi, ne hikmet, ne de zekâ,
Hâza darbeci bir yargı mensubu
orta parmağının sırtıyla tıklayıp geçiyorsa, ekrana,
Ve huzur muzur bırakmıyorsa sizde,
Yani ne adalet inancı, ne yurttaşlık kıvancı,
ne de özgürlük umudu, yaşarken o ülkede...
İşte orası Türkiye'dir. Herkesin Türkiye'si değil ama,
Yasa kitabına, nezaret odasına, pek pek adliye binasına

sığacak kadar küçük türkiye!

Hangi ülkede geceler boyu sonu gelmeyen oturumlarda
Ak saçlı, ak sakallı mektep hocaları,
Sıkışınca, öyle, göz kaş işaretiyle falan değil ha,
Kameraya bakarakta açıkça ve utanıp sıkılmadan
Çağırıyorsa bir kısım silahlı *cinleri* görev başına,
Ve ilimmiş, irfanmış, sizin olsun,
Tırnak kadar düşünme hevesi,
Tırnak kadar bilme, keşfetme ve yaratma cesareti
bırakmıyorsa genç zihinlerde,
Orası Türkiye'dir. Herkesin Türkiye'si değil elbet,
Çalıntı tezlere, ikna odalarına,
Çok çok '*kamusal alan kuramı*'na
sığacak kadar küçük türkiye!

Hangi ülkede, olacak olanlar, olmadan önce,
İrin dolu bir idrar tüpü ne kadar derinse
İşte o kadar '*derin*' harekât birimlerinde devletin,
En ince trükleri, en basit replikleriyle
Çekim senaryoları halinde bire bir planlanabiliyorsa...
Hangi ülkede, olacak olanlar, olmadan önce
Sokakta çocukların (ekranda büyüklerin)
Hırsız polis oyunlarında, çete oyunlarında
bire bir sahneleneniliyor
Ve iş, üretim, pazar
ne emekçide umut, ne girişimcide güven
bırakıyorsa...

Hangi toplumun tepesine inmesi planlanan darbe
İnmeden haftalarca, bazen aylarca önce
Öyle gizli reklamlarla falan da değil,
Kınsız, kılıfsız fallik tehditler,
ayıp el kol hareketleriyle
Sekiz sütuna manşet, davullarla zurnalarla,
Geliyorum ulan, geliyorum! diyerek
'Vatansever' jargonuyla diz kırıp nara atıyor
Ve ne onur duygusu, ne öz saygısı,
Ne de yurt sevgisi bırakıyorsa sizde, işte orası.

İşte orası, zambiya, gambiya, uganda falan değil,
Ali babanın hindi çiftliği de değil,
Türkiye'dir, efendiler, Türkiye!
Ama herkesin Türkiye'si değil, kuşkusuz,
Küçük kafalara, kalın kafalara, dar kafalara
sığabilecek kadar küçük türkiye!

Poyrazköy'e mühimmat, İsviçre'ye para,
Neoconlara bilgi taşıyan valizlere
ya da çantalara sığabilecek kadar küçük,
küçücük türkiye!

Ve geçip giden'in şarkısı bu, geçip gidenin,
ve gelmesi önlenemeyen'in
Ama korkma, sen dar kafalı, darbe yanlısı politikacı,
Sen de, dar kafalı, darbe tetikçisi gazeteci,
korkmayın ikiniz de!
Çünkü siz daha bir süre kalacaksınız.
Hatta, demokrasinin, Büyük Demokrasi,
Türkiye'nin, herkesin Türkiye'si olabilmesi için
belki sonuna kadar hep kalacaksınız,

Ama, bundan sonra, öyle, kolay iş yok ikinize de
Artık bulduğunuz işi kapacaksınız;
Biriniz, sözgelimi, Sincan'daki tank mezarlığında
muhtarlık, belki,
Biriniz, 'Eski silah arkadaşları' meyhanesinde
barmenlik yapacaksınız.
Nasıl da yakışır ama bu, nasıl da yakışır size!

Kendini keşfetti çünkü, Türkiye,
İçine tüm insanlığı alacak kadar büyük olduğunu,
İnsan ayağı basmış, basacak her karış toprağı gibi
yeryüzünün.

Yahut işte o kadar büyük olabileceğini keşfetti,
Tanrıya şükür,
Küçük kafalara, güdük kafalara
sığmayacak kadar büyük!
Çürük kafalara, hödük kafalara
sığmayacak kadar büyük!

Yoksullar İçin Tezler

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Siviller için marş yerine kanto

Cahit Koytak 29.06.2009

kaleler senin için inşa edildi,
senin için, serazat yürekli sivil,
barbarlar için değil!
kaleler, korkularınla seni
kuşatmak için inşa edildi,
korkularını dağıtmak için değil!

bayraklar senin için çekildi hisarlara;
kanla boyanmış gömlekler, flamalar
seni sarsmak, şaşırtmak
ve 'adam etmek' için takıldı
ucuna, mızrakların;

kapılar senin için sürgülendi;
toplar, tüfekler, gülleler
senin için istif edildi tabyalara,
senin için, hercai yürekli sivil,
barbarlar için değil,
Vandallar için değil.
Moğollar için değil

hudutlar senin için çizildi,
senin için çekildi tel örgüler;
mayınlar senin için döşendi hudutlara,
yollara, yasalara
kalplere ve kafalara...

seni çarpmak, kabartmak
ve köpürtmek için yazıldı methiyeler
dağlara, bayırlara.
seni çarpmak, köpürtmek
ve taşırmak için dikildi
anıtlar meydanlara ve mezarlara...

gözcü kuleleri senin için dikildi,
senin için atıldı köprüler,
senin için, yumuşak yürekli sivil,
senin için, iyi niyetli sivil,
çelebi yürekli sivil,
kötü niyetli komşular için değil,
cinler için, şeytanlar için değil,
yerdeki ve gökteki düşmanlar için değil!

düşman da senin için icat edildi, çünkü,
korku da senin için icat edildi,

ölüm de senin için icat edildi,
senin için, mangal yürekli sivil,
şair yürekli sivil, sivil yürekli sivil, krallar için değil,
sultanlar için değil,
ağalar için değil,
paşalar için değil!

Cahit Koytak / 30 Mayıs 2007

Yoksullar İçin Tezler

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fiziğin dili

Cahit Koytak 06.07.2009

....
*Sonra bir gün ruhu gene dirilir.
Bu sefer de öyle olacaktır, umarım,
Ama biraz korkuyorum işte.
Şavkar Altınel*

günlerdir ilk defa ruhumu nasılsa hatırladım
uzanıp raftan indirdim onu,
bir gözümü yumdum
ve çatlaklardan birine dayayıp ötekini,
neler olup bitiyor içerde,
gözden geçirdim uzun uzun.

sonra kapağını açtım özenle
ve söktüm teker teker bütün parçalarını.
ayrı ayrı hatırlarını sordum hepsinin,
tozlarını aldım, sildim, yağladım
ve yerlerine taktım
tek vida artırmadan.

çeki düzen vermiş oldum böylece
günlerdir ilk defa, içimdeki uzaya da.
yörüngesinden sapan yıldızları,
sağda solda 'âlemlere akan' uyduları
kollarına girip evlerine getirdim

yahut işlerinin başına koydum,

hanlarda yan gelip yatan gezginleri/gezegeneri
uykudan uyandırıp yola çıkardım,
böyle, böyle, dağılıp gitmiş galaksileri
yeniden bir araya getirdim
ve biraz yaşlı, biraz antika bir saat gibi de olsa,
yeniden çalışır duruma soktum evreni.

sonra da, yine günlerdir ilk defa
kıyısında oturdum büyük şiirin
ve logosun nasırlı ayaklarını
çıkartıp akan suya daldırdım
ve orada beklettim uzun uzun,
ta ki evimi, işimi falan, yürünecek yolu
ve yolların sonunu hatırlayınca kadar.

18 Haziran 2009

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güncellenmemiş ekonomi dersleri -II: Küresel kriz

Cahit Koytak 13.07.2009

Lirizm aramayın bu şiirde,
Ne de mucizevi kahkahalarını Mozart'ın!
Çünkü, üç kuruş için yazıldığında bile,
İyi şiirin, açık farkla, paradan daha uyumlu,
Daha içe dokunan sesler çıkarabildiğini
ispat için yazılmıştır.

Tanırım Adam Smith'i,
Yukarı mahalleden olur kendisi;
Şimdilerde yukarı cehennemde, çadır tiyatrosunda hazretin
Temsillerden sonra sahneyi süpürmesine bakmayın,
Mucid-i saniidir altın buzağının
Ve onun memesine takılan şu ünlü süt sağma makinesinin.

Mezkûr alet bizimki gibi fukara ülkelerde
Kitap mitap, dergi falan okumayan,

Karnını, bulursa, gazete kağıdıyla doyuran,
Ve dünün ezberini bugünküyle, bugünkünü de
Yetmiş yıl öncekiyle harmanlayarak
Memleketi, hiç değilse cennetin ahırına
çevirebileceklerine inanan
Okuryazar sığırların beynine takılmıştır.

Makine deyip geçmeyelim, marifetleri anlatılmakla bitmiyor,
Herkes fark etmeyebilir, ama dikkatle bakılırsa, mesela,
Emici ağız takımı olarak bugüne bugün ona,
İyiliği herkes için istediği tartışılmaz bu gazetede,
Şu an festfutlandığınız bu edebî köşede,
Yahut moda deyimle, bu 'butik gökyüzü'nde
Paranın yahut da gücün şeytanî şehveti yerine,
Şiirin libidinal hayal gücü takılmıştır.

Ve bunun da, günümüzde medya sanatının
Ne Tanrı, ne şeytan dayandırabildiği hedef kitlenin
Kabuk üstüne kabuk bağlamış etobur beyni üzerinde,
İpek hışırtısı yerine, okşayıcı sabah rüzgârı yerine,
Ilık yaz yağmuru yahut sauna yumuşaklığı yerine
Seksen numara zımpara kâğıdı etkisi yaratması
Bir takım tellak ruhlu şairciklerde infial yaratmıştır.

Oysa, şiiirden beklenen de zaten bu değil midir, sevgili okur?
Birkaç on yıl erken koyulmak yola
Ve adım adım bozarak büyüsünü
Musa Peygamber'in yaptığı gibi,
hem kendinin, hem öteki büyücülerin,
Kanallar açmak önünde,
halkın gözüyle beyni arasındaki
bilgi yollarında biriken cerahatin.

Ve iktisadî buhranlarda da, fırsat bu fırsat,
Maaşsız, harcırahsız, tozlu yollarda,
Açlığın tadını çıkarmak doya doya,
Tıpkı bu yoksulun ve Roni'nin,
Belki Sivilay *hanım* kardeşimizin,
Belki de, fukara İsrail peygamberleri gibi
Sürüsüne bereket, haftada bir gün yazan
bütün *misafir sanatçıların* yaptığı gibi...

Öyleyse, lirizm arama bu şiirde, sen ey, bir yerine iki,
İki yetmiyorsa, üç adet elli kuruşçuğuna kıyarak
Koltuğunda bir yerine, inadına üç gazeteyle
kahvelerde, cafelerde, amfilerde rüzgâr estirip de

Taraftarın şiirini bir türlü yazamayan okuyucu!
Kusura bakma, ne çağılıtlı neşidelerini bulabilirsin
bu şiirde, Davut Peygamberin,
Ne mucizevi kahkahalarını Mozartın,
Ne de ipeksi terennümlerini İsmail Dede Efendi'nin!
Ama yine de hakkını yemeyelim şiir sanatının,
Üç kuruş için sahneye çıktığı ve sadece ayaklarıyla tempo
Tuttuğu zaman bile, açık farkla paradan daha uyumlu,
Daha dokunaklı ezgiler çıkardığı
İşbu misalde, icazı biemsal ve kemali ehliyetle
Fakirâne bir kere daha dermeyan edilmiştir.

10 Temmuz 2009

Yoksullar İçin Tezler kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Moğol paşası & acem şairi

Cahit Koytak 20.07.2009

Moğol paşası sormuş acem şairine,
"Baka, demiş, demirci kılıç yapar,
Kargı yapar, saban demiri yapar, üzengi yapar;
Asker kılıç sallar, korku salar, haraç toplar;
Köylü ekmek yetiştirir ona,
Kavaf potin, terzi don yetiştirir,
Tüccar kârından hisse ayırır Hana, noyana.
Peki sen ne yaparsın, be adam,
Sen, şehrin zincirsiz delisi,
Ne katarsın dünyaya, söyle bilelim,
Ne alır, ne satarsın çarşı pazarda?"

"Ben mi, demiş acem şairi, ben ha!
Ben, akıl denen madeni alırım önüme, amcacım,
Onu çömlekçi çamuru gibi yoğurur, yoğurur,
Demirci yaparım ondan, asker yaparım, köylü yaparım,
Terzi yaparım, tüccar yaparım.
Sonra aynı çamurun artanından,
Onlar ne kadar aptalsa tam işte o kadar aptal,
Onlar ne kadar hödükse tam işte o kadar hödük,
Onlar ne kadar hırsızsa o kadar hırsız,

O kadar yolsuz, o kadar gaddar
Paşalar musallat ederim başlarına,
Bir de takma kafalı padişah dikerim tepelerine, iyi mi!

Sonra döner, Zaman denen o ince mi ince,
Akışkan mı akışkan kumdan
Avuç avuç alırım, komutanım,
Avuç avuç alır, kendi soluğumu katarım ona,
Kendi ezgilerimi, kendi türkülerimi...
Ve rüzgâr yaparım ondan,
Bulut yaparım, yağmur yaparım,
Bağlar, bahçeler, höyükler yaparım,
Kaleler yaparım, kuleler dikerim,
Şehirler kurarım, şehirler, uluslar,
Umrılar, örenler, mezarlar...

Ve evire çevire, evire çevire bütün bunları,
Kıssalara kıssa, destanlara destan,
Masallara masal katarım.
Sonra ne mi yaparım, amcacım, sonra ne mi yaparım?
Gelip geçen yolculara, hacılara
Krallara, gezginlere, çobanlara,
Göçerlere, çetelere ve zorbalara
Bu yaptıklarımı anlatır, anlatır da
Caka satarım, amcacım, caka satarım.
Benim yaptığım bu! dünyaya kattığım, yani...
Ya sizinki, komutanım, ya sizinki?"

17 Temmuz 2009

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Büyük Sanat'

Cahit Koytak 27.07.2009

*Küçük akıl, yaranmak için efendisine
Bahçe kapısının önünden
Kimseyi boş geçirmiyor;
Hırlıyor her geçene,
Havlıyor yan bakana.*

Büyük akılsa, bahçıvan olmayı koymuş *aklına*,
O da bahçe kapısının önünden
Kimseyi boş geçirmiyor, ama
Meyve isteyene meyve, çiçek isteyene çiçek

Uzatmak için yapıyor bunu.
Böyle böyle, ağaçta gölgelik ve cömertlik
Olmayı öğrenecek, büyük akıl;
Meyvede tazelik
Ekmekte lezzet ve bolluk,
Suda serinlik...

Böyle böyle, *büyük akıl olmayı* aşıp
Büyük sanat olmayı öğrenecek, akıl;
Kuş yerine, kuş katarı olmayı yani,
At yerine, at yolkısı,
Gül yerine, gül bahçesi...

22 temmuz 2009

Yoksullar İçin Tezler kitabı

‘Küçük Meslek’

Adaletin kurdun vicdanına kaldığı,
Kurdun da kuyruğunu
Ve vicdanını
Post kavgasına kaptırdığı yerde
Adalet olur mu?

Adaletin olmadığı yerde de
Ağaçların meyve, arıların oğul,
Koyunların kuzu vermekten,
Kuşların havada, balıkların suda,
Börtü böceğin yerde gezmekten,

Rüzgârların bulut gütmekten,
Bulutların yağmur dökmekten,
Yerin de ürün sürmekten
Utandığını, arlandığını
Bilmez mi, yüksek kadılar kurulu?

Bilip de haya etmez mi,
Nasın gözünde,

Hakkın, hukukun ve aklın dibinde,
Mesleğin, düştükçe düştüğü,
Battıkça battığı yerden?

23 Temmuz 2009

Yoksullar İçin Tezler kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bilmem Kaçını Tez

Cahit Koytak 17.08.2009

düven taşından kanatlar yontalım kendimize
abanoz ağacından kanatlar yontalım
sonra kiraz ağacından
sonra köknardan
sonra ladinden

sonra daha hafif daha hafif
daha uçumlu şeylerden
mızrap vuruşundan ney nefesinden
çıgıllıklardan ipeklerden
kanatlar yontalım kendimize

kanatlar yelkenler yüzgeçler
yahut yeleler ve toynaklar
takalım aklımıza ve yüreğimize
ve uçacak gökler koşacak vadiler
bulalım hayal gücümüze

ve *onlar* daha varmadan gemileriyle korsanlarıyla
rahipleriyle tüccarlarıyla lejyonlarıyla
bizler çoktan şehirler kurmuş olalım
ve iç içe dalga dalga umranlar umranlar umranlar
ruhun henüz bilinmeyen galaksilerine

Kasım 2001

Göge Çıkarma

yaklaştık, yarenler, yaklaştık!
talih yüzümüze güldü,
bakın, uzayıp gidiyor merdiven,
göğün kapıları açık
ve bekçiler bizim köyden!

yürüyün işsizler, aşızlar, aşksızlar,
yürüyün ayaktakımı!
melekler yukarı katlarda
–şeytanlar daha da yukarılarda-
beylerin hizmetinde,

bizi bekliyor göğün aşığı katında,
doymak için karınlarımızı
Tanrının Ramazan çadırı!
ve kazan dairesi cehennemin
ısıtmak için kemiklerimizi!

Kasım 2000

Yoksullar İçin Tezler kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşe Atla Gidip Gelme İsteği

Cahit Koytak 24.08.2009

işe atla gidip gelmeyi hak ettirecek
büyük düşünceler bulur
büyük 'proje'ler kurmayı başarırsan
işe atla gidip gelmene
patron ses çıkarmaz

ama işi 'iş' olmaktan kurtarıp
oyuna çevirmek istiyorsan
iş sahibiinden çok süvarisine
bağlanan küheylan gibi
eğitmen gerekiyor

ona kokunu alınca eşinmesini

şahlanıp kişnemesini
ıslık çalınca tatar usulü
nerde olursan ol
koşup yanına gelmesini

kederinle çökmesini
coşkunla kanatlanmasını
ve sen ölünce de senin hayaletini
yüzyıllarca sırtında taşımasını
öğretmen gerekiyor

‘Metafizik’

Akıl beni uydulaştırmak istiyor
Ve teleskopuyla
Topuğumdan nişan alıyor bana.
Ama ben her defasında
Sıyrık almadan çıkmasını biliyorum
Bu hain saldırıdan

Küçültüyorum çünkü kendimi
Her sadmede biraz daha
Küçültüyorum rolümü sesimi repliklerimi
Biraz daha küçük bir muammaya
Dönüşüyorum böylece
Giderek samanlıkta iğneye

Ve hopluyor zıplıyorum
Fokstrot yapıyorum
Bachata yapıyorum gözlerinin önünde
Burunlarının ucunda
Hırslarından dizlerinin üstüne çöken
Bu akli keskin nişancıların

Onların akıllarının hızı bilimlerinin dili
Ve yüreklerinin ritmiyle
Onların ruhlarında
Samanlıkta ve ip üzerinde
Fing atıyorum resmen
Fing atıyorum sizin anlayacağınız

Saman çöplerinin hepsi de
Ben olabilirim, düşünsenize,
Aynı anda hiç birisi de
Saman çöpüyüm

Yitik iğneyim
Demir leblebiyim ben

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kitabın 'Ortası'

Cahit Koytak 31.08.2009

Tanrının kitabını okuyalım, okuyalım da hani,
dönüp dönüp aynı sayfada,
üstelik hiçbir şey anlamadan,
aynı satırları geveleyip durmayalım,
mandıralardaki *canlı* süt makineleri gibi...
kırlara çıkalım, kırlara!
dağ bayır dolaşalım,
burnumuz kekik kokusunu alsın,
reyhan kokusunu tanısin,
ısırganı, rezeneyi, keşiş otunu...

lale, sümbül, ebe gömeci,
hüsnüyusuf ve peygamber çiçeği...
yerin kitabında göğü hecelemeyi
öğrenelim, kardeşlerim,
göğün kitabında da yeri!
aklımız hayta keçiler gibi dalsın
Bilgi ağacı'nın dallarına, yapraklarına!
kalbimiz yaban tayları gibi,
nalsız, gemsiz ve dizginsiz koştursun,
yerin ve göğün çayırlarında!

ve ruhumuz... ruhumuz geçtiği yerlerde,
dokunduğu şeylerde, öyle güzel, öyle ince işlenmiş
ve bütünle öyle uyumlu izler,
resimler, gölgeler, esinler
bıraksın ki, yarenler,

Tanrı, "Ben söylememiş miydim size,
'yeryüzünde bir *kalfa* yaratacağım!' diye?"
buyurduğunda, "Ustalar Ustasıdır, Efendimiz,

Ulular Ulusudur!" deyip kapanıversinler yere
melekler, şeytanlar, cinler, periler.

Yoksullar İçin Tezler kitabı

Doksan Dokuz Dil Bilen Arı

Ah, yalnız balarısı!
Tanrının küçük meleği,
Tanrının büyük buluşu,
Tanrının altın dizesi,
Tanrının mısra-ı bercestesi!

Kanatlarına güç bahşeden esinden,
Çiçeklerin, kokuların ve rüzgârların sesinden
Lütfedip ara sıra
Biraz da bu ihtiyara
Aktaramaz mısın, kuzum?

Ama iğneni sokmadan, sakın ha,
Onun titiro kalbine,
Aksi mi aksi beyinceğizine,
Sivri mi sivri diline, bir de!
Ve başa da kakmadan, tabii.

Tarlakuşunun Doğaçlamaları kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Güç' üzerine antitez: İnce şiir, 'kalın' bileği büker

Cahit Koytak 07.09.2009

toprağını işleyip, altına, ipeğe,
ekmeğe, şaraba ve şiire dönüştürmezsen,
toprağını elinde tutamazsın.

halkına değer verip, güven verip
onu gönendirmezsen,

halkını yanında tutamazsın.

aklını kullanıp da, 'değişerek diri kalan'ı,
'çürüyerek aynı kalan'dan ayıramazsan,
aklını başında tutamazsın.

bilgiye bilgi, değere değer,
neşeye neşe, umuda umut
sevgiye sevgi katmasını,

kendini, bozup bozup, yeniden yapmasını,
gönlünü ve ruhunu olmasa bile,
aklını söküp, stepne takmasını,

bir tek hayattan iç içe sayısız hayat,
bir tek rüyadan iç içe sayısız rüya,
bir tek oyundan iç içe sayısız oyun,

sürü sürü tavşan, katar katar turna,
ve biraz ders, çok az sonuç,
çok çok az da yasa çıkarmasını,

rüzgârdan bilgi, yağmurdan zaman,
sükûttan ezgi, balçıktan adam
yaratmasını beceremezsen,

ne bilgiyi, ne zamanı, ne hayatı, ne sanatı,
ne de kendini, evet, ne de kendini
elinde tutabilirsin, bre devletlü!

kâr etmez kapıyı bacayı kilitli tutman,
kale kale içinde tutman ruhunu,
top tüfek yağman tabyalara,

donatman sokakları bayraklarla, flamalarla,
ve inletmen yeri göğü
marşlarla, komutlarla, sloganlarla,

ve yamaman devletin yıkık duvarlarını,
devr-i Goebbels'den kalma
paletli, namlulu aforizmalarla,

çare değildir, tükenmemen için
ya da kapanmaman için yere, önünde er geç
daha güçlünün değil, daha akıllının,

daha gürültücünün değil, daha marifetlinin...
ve süpürmemen için, boğaz belasına,
kendi vatanında, kendi çöplüğünde el kapısını;

hem de, hani, sen konuşurken
iyi anlasın diye hanyayı konyayı herkes,
iki yanında, arkanda, önünde,

lahitlerinden zorla kaldırılmış mumyalar gibi
hazır tuttuğun şu manga manga
üç tuğlu gölgelerine...

3 Eylül 2009

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güzel dağlara, yoksul canlara, altın çağlara 'operasyon'

Cahit Koytak 14.09.2009

"Savaşmıyorsun sen, yalnızca ağıt yakıyorsun,
oturduğun yerde.
Büyük sözler söylemen kolay senin!"
diyebilirler sana.
Oysa, işi, sahneye çıkaracak sancılı kişilikler,
serazat düşünceler
Ve sarsıcı hikâyeler tasarlamak olan bir sanatçı,
Yazgının *güç beğenir* çömezlerinden biri,
olsan da başka zaman,
Ruhun, içinde gölgelerin dolaştığı bir tiyatro
çadırı değil şimdi;
Bunca acı, bunca yara karşısında, olsa olsa
bir hastane çadırı belki;
Aynı anda *dağın iki tarafında* birden olmak
isteyen
Biraz soyut, biraz kaçık bir hastane çadırı hem de...
Ve yaralı duygularla dolup taşması da bu yüzden şiirlerinin.

Ölümleri, kimsenin ne daha haklı,
Ne daha üstün olduğunu göstermeye yaramayan,
İki taraftan da, gencecik kurbanlardan her biri,

Kuşkusuz, senin dizelerinden önce, Tanrının defterine
Bitmemiş birer şiir olarak geçirildiler bile.
Buna 'şehit olmak' deniyor, iki yanda da. Ve *Kozmik Ağaç*
Kanla dolu kıpkızıl yemişler veriyor, bu hikâyede;
Cinler girivermişler bu ağacın içine,
Ve kırıp geçiriyor, bu yüzden, ağacın dalları, birbirini.
Ve kan yağıyor, *ağaç*'tan yeryüzüne ve senin şiirlerine.
Yazgı mı bu? Tanrı mı istedi bunu? Tanrı ister mi, bunu?

Sana düşen, ey şair, kaleminledeşerek yerin ve göğün yaralarını,
Sormak, sorulmamış olanı: Bütün kavgalar gerçekte, kardeş kavgası,
Bütün savaşlar *iç savaş* değil mi, Kabil'den başlayarak?
İç savaş, çünkü, önce kendi *içinde* başlıyor insanoğlunun
Ve kasıp kavuruyor, morga çeviriyor önce kendi içini onun;
Yaşayan ne duygu, ne değer, ne insan, ne tanrı bırakıyor orada.
Sonra evi kırıp geçiriyor, sonra mahalleyi,
Sonra bütün memleketi, sonra bütün bir var oluşu,
Kurdu kuşu, dağı taşı, karayı denizi, bugünü yarını, gerçeği, düşü...
Böyle değil mi ama, Allah'ım?
Yukardan bakılınca, arşın oradan falan, böyle değil mi?

Ve "son âsi ölünceye kadar!" denerek çekilince bir kez *bombanın pimi*,
Bir iki replik, bir iki sahne sonra, yoksul canların körcesine ve umutsuzca
Masaya sürüldüğü kirli bir kumar oyununa dönüyor kavga.
Oyuncularsa, ne yazgı, ne akıl, ne nedensellik...
Vatan sevgisi kılığına bürünmüş *üstünlük kuruntusu*,
Yasalarla kutsanmış *şiddet*
Ve insan onuruna keyfince *kırmızı çizgiler* çeken *zorbalık*...
Kareyi, *sorgulanamaz öldürme hakkı* tamamlıyor, doğal olarak.
Şeytanın bu dört yamağı, bileklerine geçirip kasap kolçaklarını,
İnsan kılığında oturuyorlar, *devlet* denen buzdan bir masanın etrafına.
Ve krupiye *Ölüm*, kesip dağıtıyor onlara kanlı iskambilleri.

Dağın iki yüzünden de, büyük fikirler, yüksek ülküler için
vuruştuklarına inandırılan
Gencecik kurbanların naraları, sonra çığlıkları, sonra iniltileri,
Sonra da bir mayın çukurunda yahut bir mağarada sonsuza kadar
Susup kalmaları, sinip kalmaları, düşürmüyor oyunun ateşini.
Tersine, sessizlik arttıkça, kızışıyor, kirlendikçe kirleniyor oyun,
Yükseldikçe yükseliyor oyunun potu.
Ve sonuç: Kazanan yok, ölümden başka!
Saçma olan bu işte, saçma olan bu! Saçma, alçakça ve ahlaksızca!

Yalnızca, o fidan canlardan, vurulup düştükçe biri,
Bir derecik daha katılıyor, bir *ağıt* daha,
Cehennemi söndürmek için, *Hawarlarla*,

Şiwanlarla yola koyulan anaların gözyaşı ırmağına.

Ve yürek paralayan bir öykücük daha ekleniyor,
Bir Termofil, bir Kerbela, bir mayınlı tuzak
Ve bir Kandil yahut Çırav Dağı kıyımı daha
Hayatın çağılısını bastıran o ırmağın, acılıktan içilmez sularına."

10 Eylül 2009

Yoksullar İçin Tezler kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bayram sabahı

Cahit Koytak 21.09.2009

Elif ile Betül'e, öpücük yerine...

sabah ezanıyla uyandım;
daha açmadan aklımın kapağını,
dudaklarımdan dökülen sözler:

"şükürler olsun, şükürler,
bugün korkularımdan önce uyandım!
tasalarımdan önce uyandım;
bugün kuşklarımın,
kurtçuklarımdan önündeyim!"

sonra kulak verdim ve anlamaya çalıştım:
günün ışımasıyla sabahın müzik defterine,
sabahın resim defterine,
sonra şiir defterine
altın sarısı ötüşleriyle,
çivit mavisi ötüşleriyle,
gül kırmızısı ötüşleriyle
günün ilk desenlerini çizen
sakaların, serçelerin,
hatta kargaların bile
demek istediği şu:

"şükürler olsun, şükürler,
bugün erkenciyim,

bugün korkularımdan önce uyandım!
bugün kurtçuklarımdan önündeyim!"

şükürler olsun, şükürler!
düenden bugüne devrettiğim
ne bir utanç, ne bir tasa, ne bir keder...
bugün sevginin havarisiyim,
umudun ve neşenin havarisi...
bugün kınalı kuzuların, körpe karacaların,
balık sürülerinin, turna katarlarının,
nahırların, yılmaların içindeyim!

bugün herkesin yakası uyuyor yakama,
herkesin gözlüğü gözüme,
herkesin potini ayağıma!

bugün parça değilim, yama değilim,
sökük değilim;
bugün dikişsiz, yamasız bütünüm,
ve her yerdeyim, her şeydeyim, herkesleyim,
şükürler olsun, şükürler!

Ocak 2001- 19 Eylül 2009

Tarlakuşunun Doğaçlamaları

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yüreğim parmağımın ucunda

Cahit Koytak 28.09.2009

Erken bir kutlama için,
Sevgili Zeynep'e ve Yıldırım'a,

Yüreğim parmağımın ucunda
Ve dokunuyorum onunla senin
Kiraz dudaklarına!
Hissediyor musun sen de,
Ben tam bunu yaptığımda,
Sarhoş bir gök taşının

Dünyayı sıyrarak
Kayıp gittiğini tanrı'ya?

Yüreğim elimin ayasında:
Okşuyorum onunla
Elma yanağını senin,
Çenenî, saçlarını!
Hissediyor musun sen de,
Ben tam bunu yaptığımda
Dolunayın buluttan sıyrıldığını
Ve avuçlarımıza sığacak kadar
Küçüldüğünü, evrenin?

Yüreğim kulaklarımda:
Göğsüne yaslıyorum başımı
Ve dinliyorum onunla
Sesini, yüreğinin!
Hissediyor musun sen de
Ben tam bunu yaptığımda
Aşkın, kendi başıyla dövdüğünü,
Dövdüğünü ve yıkıp geçtiğini
Cennetin surlarını?

Yüreğim bakışlarımda
Ve sonra kanatlarımda şimdi:
Sarhoş bir güvercin gibi
Dalıp giriyorum
Onunla gözlerine,
Ruhuna,
Ruhun gök katlarına,
Göğün saklı bahçelerine...

Ve yüreğim ağzımda,
Yüreğim ağzımda, evet,
Ve korkuyorum şimdi,
Korkuyorum, uçmayı
Ve göklerde dönüp durmayı
Öğrenmişken,
Dönmek ister mi artık
Göğsün daracık kafesine,
Ve dişinin kovuğuna
Doymak bilmeyen aklın?

Tarlakuşunun Doğaçlamaları

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Prolog

Cahit Koytak 05.10.2009

*Köşe komşum, Sevan Nişanyan'a,
sitemkârane, tarizkârane bir 'merhaba!'*

insan, ömrünce yanağını
dayayacağı bir başka yanak,
yüreğini dayayacağı
bir başka yürek aranır durur,

"bırakma uykuya gömüleyim!"
yahut, "uyursam, bırak,
yanında uyuyayım,
korkmadan, uyanamamaktan!"
diyebileceği birini...

bir insan, bir ağaç ya da bir taş,
bir mevsim, bir kitap, bir sanat, ne olursa...
sonra, o şeyin içinden derinden derine
duyduğu sese, tutar, "Tanrı!" der
ve o zaman, her şeyden taşar Tanrı...

taş, ağaç, kerpiç, oyun hamuru,
görünen, görünmeyen,
konuşan, konuşmayan,
her neyse, her kimse,
yitirdiğimiz zaman 'tanrı'mızı,
kendi postumuzun içinde biz de
kaybolmuş hissederiz
kendi benliğimizi,
benliğimizin rengini,
var oluşumuzun derinliğini.

yön duygumuzdur çünkü o,
kendilik genimizdir 'tanrı'.

12 Aralık 2007 - 18 Mart 2009

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik

Çalgıcı

toy çalgıcı ayık kafayla geldi meyhaneye,
çaldığı havalar, uyandırıyor insanı,
sarhoş edeceğine...

ah acemi çengi! ah ukala mevsimlik akıl!
boyuna bakmadan, Tanrı'yı güreşe çağırıyor,
güneşi kendini kanıtlamaya!

şaraba göre su neyse,
hakikate göre bu akıllının teraneleri de
tam işte öyle, tam işte öyle!

ah, hayta muhakeme! hercaî muhakeme,
onmaz *çenebaz*, küçük firkete balığı, seni!
sudan dışarı çıkarmış çenesini

dipsiz, kıyısız okyanusun
ezeli, ebedi sahibine, yüksükle,
iğnenin yıldızıyla akıl satmaya yelteniyor.

27 Temmuz- 2 Ekim 2009

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eylül

Cahit Koytak 12.10.2009

Suyu çekilmiş, kuyumun. Ve Eylül de çıktı, çıkacak.
Haftalardır doldu boşaldı gökler, doldu boşaldı,
Ama tek mısra düşmedi yere.
Oturup düz yazılar denemeliyim belki.
Ve Eylül'ün ütülü, naftalinli günleri gibi
fazla düz olmasınlar diye
Sol elimle yazmalıyım onları.

Bir çocukluk ve gençlik kürü,

Uzun yürüyüş ya da dağcılık hazzı için
C. Zarifoğlu okumalı insan böyle günlerde.
Yahut gökle yerin çalkantılı sevişmelerine
Ruhunu açmak için,
Lucien Blaga...

Lucien Blaga ki, bir konuşma engeli
bulunmadığı halde,
Beş yaşına kadar tek kelime olsun konuşmamış.
Ve ömrünün eylülüne varıp da
Rüzgâr gibi uğultulu,
Güz yağmuru gibi içe işleyen
Ve yazdan kalma bir sabah kadar da güzel
konuşmayı öğrendiği yaşlarda,
Erken çocukluğunu ima ederek,
"Gerçekte, Lucien Blaga
bir kuğu gibi sessizdir." demiş.

Kuğu gibi sessiz...
Şiir de öyle mi olmalı, demek istemiş
bununla şair?
Çünkü sessizdir, Kusursuz Olan,
Sessizdir, kendini seslerle, sözlerle
örtüp saklayan! mı demek istemiş?

22 Eylül 2008 / **Eylül Çıkmadan**

Oyun kişisi

Kendimi söküp parça parça ortaya seriyorum,
Kendime bakıyorum, bakıyorum,
Kendimi çözmeye, tanımaya,
Böylece oyunu ve oyunun büyük ustası olarak seni
Anlamaya çalışıyorum, Tanrım.

Ve görüyorum, görüyorum ki,
Yüzüm, ruhum, şeklim,
Bunların hepsi, bunların hepsi,
İnceden inceye
Ve gösterişle, fakat...

'Büyük Oyun'un gidişinde
Hemen hemen hiçbir değişikliğe

Yol açmayacak kadar küçük,
Küçücük
Bir rol için hazırlanmış.

30 Ekim 2007 / **Yeni Başlayanlar İçin Metafizik**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yoksullar için bilmem kaçınıcı tez

Cahit Koytak 19.10.2009

*Dağdan dönen yoksullar ve onları
bağrına basan analar, babalar, kardaşlar
ve barışmasını bilen erdemli yoksullar için...*

Susacağın zaman büyük susarsan, halkım,
Susmasını, ama iyi susmasını, sıkı susmasını,
Ağır susmasını bilebilirsen, halkım,
Sen susunca taştan su sızmaya başlar.
Hırsından ağlamak isteyip de ağlayamayan
Ergenlerin sıkılı yumruğu gibi, taştan şiir
Ve sessizlikten de *hakikat* sızmaya başlar.
Sessizliğini büyütür, büyütür de buluta, boraya,
Sağanağa çevirmesini bilebilirsen, halkım,
Gün gelir, taşlar konuşmaya başlar,
Taşlar, otlar, ağaçlar hep bir ağızdan
bağırır, senin yerine, halkım!

Konuşacağın zaman iyi konuşmasını,
Güzel konuşmasını, sıcak ve sıkı konuşmasını,
Doğru ve büyük ve tempolu konuşmasını
bilebilirsen, halkım,
Sen konuşunca, sen barışınca esen yelle, uçan kuşla
Ve kucaklaşınca senin sözlerin kapı komşunla,
Dağlar kımıldanmaya, gökler çatırdamaya,
Asırlık çınar ağaçları, kestane ağaçları
Ayaklarını çıkarıp yüzyıllardan
senin peşinden yürümeye başlar!

Ve herkesin unuttuğu yahut vicdan yükünü
tapınakta indirip, geçip gittiği yerden,

Yoksulların çulları, partalları,
Batmış kavimlerin külleri, kemikleri,
Fil sûresinin hurufatı arasından havalanan kuşlar
İnsanı acı acı güldüren, ağlatan taşlar
İndirmeye koyulurlar yukarılardan zorbaların başına.
Taş derken, sekiz sütuna manşetten
kötü haber, demek istiyorum,
Elektronik yumurta, elektronik domates internetten
Ve başka ne varsa rezillik adına dünyadan ve ahretten
Zorbaların, arsızların, hırsızların başına, halkım!

Ve hepsinden daha önemlisi, hepsinden daha etkilisi,
İnce ince işlemesini bilebilirsen elindeki,
dilindeki, gönlündeki;
Böylece ipek gibi, su gibi öğreniverirsen
kendini inceltmesini
Ve ustalaştıkça ustalaşırsan yontuculukta,

Gün gelir, yoluna devrilen kütüklerden
ve kalaslardan
Yonta yonta Sokrat çıkarırsın, Eflatun çıkarırsın;
Taşları, kemikleri yonta yonta
Yunan tanrıçaları gibi gülümsetir,
Hayata benzetirsin, sanata benzetirsin,
Gönle sığmayacak sevdaya, göğse sığmayacak hoş
sadâya benzetirsin;

Demiri ve bronz eritip gül ırmağına çevirirsin,
Ve akıtırsın mazlumların gözyaşı vadisinde.
Bu da yetmezse, *sele* çevirirsin,
Bütün bir yeryüzünde gül tufanına onu,
Aşıp geçmek için surları, sınırları,
Köhne yapıları, köhne yasaları, köhne diskurları
İnsanlığın önünde.

Daha da olmuyorsa, akıldan öteye, ölümden öteye
yokuş yukarı akıtırsın suları,
Zülkarneyn'in seddi gibi bir şiir yükseltmek ,
Ve bir *şamar* aşk etmek için, suratına, kof hamasetin,
Sahte *vatanseverliğin* ve pişkin cehaletin!

Öyle bir şiir ırmağı, öyle bir hikmet çağıltısı ki,
Ateşe göğüs germesini biliyor İbrahim gibi,
Ve ateşin içinde horon tepmesini,
Seninle birlikte ve senin yerine, halkım!

17 Ekim 2009

Yoksullar İçin Tezler kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Homopoeticus

Cahit Koytak 26.10.2009

bütün onmaz şairler gibi ben de her zaman
biraz şair oldum biraz şaman
biraz şair oldum biraz seyyah
biraz şair oldum biraz bahçıvan
biraz şair biraz kral biraz soytarı
biraz şair biraz mucit biraz müneccim

azcık kâhin azcık keçi çobanı azcık trapezci
azcık şair azcık çerçi azcık berber çırağı
mevsimlik terzi kalfası mevsimlik yapı ustası
sabah lavta akşam tambur gece ney heveslisi
bugün şair yarın kavaf öbür gün marangoz
biraz fazla şair biraz fazla marangoz

isa gibi marangoz musa gibi dağcı
ibrahim gibi kuşbaz
muhammet gibi gezgin
muhammet gibi sürgün
muhammet gibi derviş

ve muhammet ve isa ve musa
ne kadar 'anarşist'se
o kadar da 'anarşist'

biraz şair biraz sarhoş
biraz sarhoş biraz kaçık
biraz şair biraz çocuk
biraz çocuk biraz şair biraz baba
biraz serçe biraz saka
biraz kartal biraz tarla faresi
biraz ot biraz taş biraz su
biraz o biraz bu biraz şu

ve her zaman gökte mi yerde mi
göğün hangi katında
yerin hangi semtinde
hangi mevsimde hangi çevrimde
hangi oyunda hangi sahnede
ve rollerden hangisi önde
hangisi geride
bilecek kadar açık zihinli

oyunun oyun olduğunu sık sık
unutacak kadar oyun düşkün
ve bunu gözlerden
gizleyecek kadar da kurnaz
cin

ama yaşlı kurt kurnazlığı
değil onunki
burası önemli bakın
burası önemli

bir oyun kişisi ki hani
çocuk doğallığında zeki
prens mişkin saflığında
dalgın ve sallapati

ve istiridye gibi de sinsi
sinsi demeyelim de hadi
azcık içrek
azcık içe meyilli

17 Ekim 2009 / **Yoksulların ve Şairlerin Kitabı**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki sözcük: 'Yoksul' & 'Zengin'

Cahit Koytak 02.11.2009

Sözcüklerin bahçıvanı, köşe komşum, S. Nişanyan'a, 'merhaba!'

pahalı gömlek tanınmaz kılar insanı;

ipek kravat tanınmaz kılar insanı;
pahalı ayakkabılar görünmez kılar insanı;

tanınmayan, görünmeyen kişi ise
bunu zenginlik sanır ve "böylece, der,
hem kendi adıma katılabilirim, oyuna,
hem başkasının yerine!"

oysa çok defa bu rolleri, sadece
karıştırmakla kalmaz birbirine,
ebediyen yitirir de, birini ötekinde.

yoksul, kendinden başka hiçbir rol için
harcayacak ne fazladan vakti
ne fazladan nakti olan kimse, demektir.

zenginse, fazla vakti ve nakti olan değil,
herhangi bir rol için ne fazladan vakte,
ne de fazladan nakte ihtiyaç duyan kişi...

yoksul, kendine sığacak kadar kendini
azaltan kişidir. *zenginse* başkalarına da
artacak kadar kendine yeten kişi.

hangi tanımdan yola çıkılırsa çıkılsın
sonunda aynı kişiye varıyor yolların ikisi de;
fark, biri, kişinin yüzüne, öteki, ensesine...

*Theseus'un Gemisi'*ni aratmayan bir muamma bu:
parça parça söküp takarsan birbirine,
yoksul zengin gözüktüyor, *zengin* de *yoksul*,
baktığın yere göre,

Bir sözcük: 'Feng huang'

1. Çin icadı, iki başlı, dört kanatlı, musikâr bir kuş; 2. Çin yapımı çok tutulan ünlü bir kuş markası, 3. Çinli balıkçıların, anka kuşu tüyünden yaptıkları orkinoz zokası; 4. Yaratılış sırasında hem dişisinin, hem erkeğinin ruhu, çok çenebaz oldukları için, biri ötekinin ağzına tıktırılan, böylece, tek bedende iki ruhlu olarak yeryüzüne salınan efsanevi kuş türü. 5. Çin hüsn-ü hat sanatında, biri ruhun önünü, öteki ruhun arkasını simgeleyen, sırt sırta yapışık ikiz kuş figürü. 6. Çinli bir sözcük bahçıvanına göre, kırk kanatlı bir hayal gücünü, karmakarışık zamanları, tanımlı yapılamayan bin yüzlü mizaçları, ucu bucağı gözükmeyen engin ruhları simgeleyen bir anka türü, 7. İlk defa, İsa'dan 2.009 yıl önce, ünlü Çin şairi Cio Kio'nun bir şiirinde sesi duyulan, huş ağacının dalına tünemiş, boğazını kanatıncaya kadar öten ve bütün ötücü kuşların sesini hem tek tek, hem de çok sesli olarak çıkarabilen, melekle şeytan karışımı tuhaf bir yaratık. Ve bu yaratığın bedenine ıkiş tikiş doluşup dünyaya geri dönen düzinelerce ölü şairin büyük ruhlar kominyonu.

20 Eylül 2009

'Tarlakuşunun Doğaçlamaları'

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Tsunami' Bildirisi

Cahit Koytak 09.11.2009

İki büyük dağcıya, Yasemin Çongar'a ve Ahmet Altan'a

Benim şiirlerimi okumak zor gelebilir sana,
Bundan alınmam, sevgili okur.
Onları biraz süslü soslu ve ukalaca,
Zaman zaman da biraz yaşlı ve rüküş
Ve her halükârda demode bulabilir,
Okuma isteği duymayabilirsin. Canın sağ olsun!

Fakat kendi şiirini, kendi maceranı okumak,
Kendi zihninde, ruhunda ve düştüğün gezegende
Yahut bir *fırkete balığı* gibi sularında dolaştığın denizde
Olup bitenleri kesintisiz izlemek istemez misin?
Kendi sesini, sesinin yankısını, içinin uğultusunu,
Seslerin birike yüksele yürekleri ve kafaları doldurmasını,

Yürekleri ve kafaları değiştirmesini adım adım izlemek,
Derken mevsiminde yol açtığı gök gürültüsünü
Ve ardından inen muhteşem yağmuru,
Muhteşem müziği dinlemek istemez misin?

Ayrı tepelerden, Hira'dan, Sina'dan, Zeytin Dağı'ndan,
Çiçeği ve türküsü bol Munzur'dan, sürgünü bol Kandil'den,
Acıları, yitikleri yüreklere sığmayan Ağrı'dan,
Ayrı gözelerden, ayrı gönüllerden doğup çağlayan
Küçük derelerin, dereciklerin, nasıl
Derin vadilerde, geniş yataklarda birleştiğini,
Sonra nasıl yolu çevrilemez bir ırmağın çağlıtıyla
Büyük denizlere, büyük yazgılara yürüdüğünü...

Ve yazgının da nasıl yerinde duramadığını artık,
Kendini tutamadığını ve gelgitlerle, tsunamilerle

Ayağa kalkıp, kollarını ırmağa uzattığını, sana uzattığını,
Yeniye, güzele, hakka ve halka uzattığını görmek
Ve bu yürüyüşte doğanın, yazgının, insan zihninin
Coşkulu, görkemli ve boz bulanık, insana diriliş erinci,
Cennete dönüş sevinci veren büyük çağıltısını
Elinde tuttuğun bu gazetede, bu söz ırmağında
Kesintisiz dinlemek, izlemek istemez misin?

Cevabın 'evet!'se, yürekten 'evet'se, ey bilge okur,
O zaman, kendisi durmadan değişen ve kıyısını da,
Geçtiği yerleri de, gökleri de değiştiren
Bu yoksul, bu derviş, bu kalender ırmağa,
Gazetene sahip çık - Ve bu su rengi güldesteden
Her gün bir yerine üç, üç alıyorsan beş,
Beş alıyorsan on tane iste bayiden
Ve bir uyanık sarhoşluk, akıllı delilik gibi,
Eşine dostuna, konuna komşuna bulaştır onu - yahut
Ayrılırken, vapurda, metroda, kahvede, statta unut!

Ve yeryüzünün yel yutan, ses yutan, akıl öğüten,
Değer öğüten, sevda öğüten, şiir öğüten,
Kirli, paslı, kanlı değirmenlerine, köhne yapılarına,
Cehennem, fesatçı, cuntacı generallerin
Yaldızlı göğüslerini andıran kapılarına
Ve orada ateşi harlandırın fikir babalarına,
Nüfuz babalarına, medya paşalarına karşı
Bu yoksul *okur-şair* kardeşinizin tasarladığı
'Katılımcı Donkişot Çıkarması'na destek ver!

(Ve onun muhteşem, cihan şümül, müthiş esin verici
'**Okur Sendikası**' projesi hakkında
Bu köşeden verilecek ayrıntılı haberleri bekle!)

4 Kasım 2009

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşporta Tezgâhı

Cahit Koytak 16.11.2009

Bir tezgâh açarak gazete köşesinde
Şiiri işportaya düşürdüğümü düşünenler var,
Biliyorum, hatta görür gibi oluyorum onları,
Şiirin geleceği için, içtenlikle kaygı duyanları da,
Gizli bir teselli bulanları da, bu düşüncede.

Sanat tapınağının bu erdemli rahiplerine
Ve rahibelerine dönüp soruyorum:
Cehennemin kapısında, peki, söyleyin,
Bir işporta tezgâhı değil de, butik mi açsaydım,
Sanat galerisi mi, ne bekliyordunuz?

Siz gidin, cennetin kapısında, görelim sizi,
Kırk katlı bonmarşe açın ve kürk satın orada,
Yat satın, uçak satın, dürbünlü tüfek satın!
Ben cehennemin kapısını seçtim
Ve bu kapının önünde dikilip haftada bir gün

Fukara mücrimlere yara merhemleri satıyorum,
Yanık merhemleri, yara bantları, itirazınız var mı?
Takma çeneler satıyorum, takma bacaklar,
Takma yaşam öyküleri, yol türküleri falan,
Sayıp dökeyim mi daha, sayıp dökeyim mi?

Dayanılmaz sahneler için göz bantları,
Dayanılmaz feryatlar için kulak tıkacı,
Katı yürekliler için gözyaşı pınarları,
Yufka yürekliler için gözyaşı şişeleri,
Gözyaşı söktürücü yanmaz mendiller;

El fenerleri, kalp pilleri, vicdan ağartıcı sloganlar,
Mum ışıyla çalışan günah çıkarma cihazları,
Yürek serinletici çılgınlıklar, iniltiler,
Yalancı erdemler için susuz, sabunsuz jilet,
Yedek yüzler, yedek ruhlar, yedek kalpler...

Çok satan itiraflar, ateşe dayanıklı klasikler,
Ateşe ve mutlak yalnızlığa dayanıklı Makbet maskeleri,
İago maskeleri, İvan Karamazof maskeleri,
Ateşe ve gözyaşına dayanıklı mektup örnekleri,
Hapishane türküleri, tımarhane türküleri,

Antidepresan dualar, cevşen, namaz hocası,
Yeni başlayanlar için metafizik!
Yeni başlayanlar için felsefe, felsefenin sefaleti!
Her ikisi de serinletici, nefes açıcı,

İsteyene kinik, isteyen nihilist, isteyene kaderci!

Ve yeni başlayanlar için şiir,
Şiirin gök katları, şiirin mahzenleri,
Şiirin faydaları, şiirin yan etkileri!
Bir alana ikincisi parasız
Ve parası olmayana bedava!

Sayayım mı daha, sayayım mı daha,
Sayayım mı daha?

15 Kasım 2009

Seslerle Doludur Güzün Kabuğu Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sofist

Cahit Koytak 23.11.2009

İnsanın bedeni ölüme baş eğse de,
İnsanın düşünceleri buna yanaşmıyor.
Düşünce, ölümün karnına kolay sığmıyor çünkü,
Sığsa da, orada büyüyor, büyüyor
Ve yeniden doğuyor, yeniden doğuyor.

Bakın, düşünceler ölümlülerden çıkıyorlar, evet,
Ölümlü beyinlerde doğuyorlar, ama
Doğdukları yerde kalmıyorlar, alıp başlarını
Gidiyorlar, alıp başlarını gidiyorlar
Ölümün varamayacağı yerlere, zamanlara.

Kimileri, gözleri ötelerde, içlerini çekerek,
"Ölümün ötesi yok! ölümün ötesi yok!"
Diyorlar ya hani, işte bu düşünce bile
Ölümsüz olmayı istiyor, ölümün ötesini...
Öyle değil mi ama, öyle değil mi yani?

"Ölümün ötesi yok!" diyorlar ya,
Ölümün ötesi olmasa da, bu düşünce ne kendini
Durdurabiliyor, ne başka düşünceleri.
Çünkü düşünce, büyük düşünce olmaya görsün,
Tırmanıyor ölümün tergisine.

Ve orada ölümün ötesini de, berisini de,
Yeraltını da, yedinci gök katını da içine alan

Gökçe bir krallık kuruyor,
Konar, göçer bir krallık,
İnsandan insana tozlu, karlı yolları kat edip giden.

20 Kasım 2009

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik

Inferno

a ruhum, a kuzum, a beyaz farecik,
sen, gençliğimde, her seferinde
okuyup bitirmeye kıyamadığım
ve birkaç sayfa okuyup rafa koyduğum,
sonra da kitaplıkta yerini unutuverdiğim
o çok gözde kitaplardan biri gibisin;

aklıma düştüğü zaman da hani
bir türlü yerini bulamadığım,
bulamayınca da, her seferinde,
kitapçıdan yeniden, yeniden,
satın aldığım kitaplar gibi...

şimdi yaşlandım, be kuzum,
yaşlandım ve satın ala ala
her seferinde bir yeni baskını,
bir yeni kisveni, yeni halini senin,
raflar seninle doldu, bak, odam seninle doldu.

ama, bakıyorum, bakıyorum da hâlâ
bu, *İlâhi Komedya* gibi kalın kitabın
Inferno'sundan öteye geçememişim daha,
Geçememişim, hayret, henüz Âraf'a!

20 Kasım 2009

Tarlakuşunun Doğaçlamaları

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Örtücü' entelijensiya ve 'sıkmabaş' zihinler

Cahit Koytak 24.11.2009

bir gazeteyle her şeyi örtebilirsiniz,
ağaçları, çiçekleri, çimenleri örtebilirsiniz;
boydan boya bütün bir manzarayı,
baştan sona bütün baharı,
bir uçtan ötekine tüm memleketi,
hatta efsane tadına ulaşınca kadar
gerilere doğru tek mil tarihi
bir gazete kâğıdıyla örtebilirsiniz,
sahipsiz bir cesedi örter gibi,
gün ortasında
kalabalık bir kaldırımında...

ama kuş seslerini örtemezsiniz,
ezan seslerini, çan seslerini örtemezsiniz,
rüzgârın uğultusunu, göğün gürültüsünü,
rahmetin çatılarda, kaldırımlarda,
taşların ve kalplerin üzerinde şakırdayışını,
örtemezsiniz, beyler,
örtemezsiniz gazete kâğıdıyla!

halkın, meydanlarda, sokaklarda
–ne *korku* projeleri,
ne görüntü efektleriyle değil–
kendi cismi, kendi sesi, kendi elleri,
ayaklarıyla çoğala çoğala
ve değil darbeci generalleri,
şeytanı bile deliğinden söküp çıkaran
“bre yetti! bre yetti! bre yetti” seyelânını
örtemezsiniz, efendiler,
örtemezsiniz gazete kâğıdıyla!

her şeyi örtseniz, her sesi örtseniz,
sarhoşların naralarını örtemezsiniz,
şairlerin uyanık sayıklamalarını
ve umudunu, yoksulların,
örtemezsiniz asla,
örtemezsiniz, gazete kâğıdıyla!

ne gazete kâğıdıyla,
ne gazete mürekkebiyle boyanmış
sahte gecelerle, kirli gecelerle!

29 Haziran 2008

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Deliler gibi

Cahit Koytak 30.11.2009

Birini sevecek olsam,
Yürekten sevecek olsam birini,
Tutamam dilimi,
Pattadan söylerim,
Onu deliler, deliler gibi sevdiğimi.

Yalnız ona değil, tutamam kendimi
Sütçüye de söylerim hemen o sabah
Kapımı herkesten önce çalan.
Çerçiye, simitçiye, kasaba, manava...
Artık kim çıkarsa yolda karşıma.

Tutamam kendimi, tutamam kendimi
Kurda kuşa da söylerim,
Ota, ağaca, taşta,
Rüzgâra, buluta, yağmura...
Kim çıkarsa, ne çıkarsa şansıma.

Ve bir defa sevince de,
Yalnızca bir tek kişiyi değil,
Yalnızca bazı şeyleri
Ve sevginin bir tek türüyle
Ve öyle mevsimden mevsime değil,

Sevginin bin bir bahrinde
Bin bir kanatlı rüzgâr,
Bin bir katmanlı bir esin gibi
Sarmak, kucaklamak isterim
Herkesi, her şeyi, her anı, her hali,

Öper, okşar, içime sokarım,
Kendime katarım onları, bunları, şunları.
Ve kendimden geçerim, 'kendimi aşarım',
Kendimden taşarım, deliler gibi,
Çocuklar gibi, şairler gibi.

Tarlakuşunun Doğaçlamaları

Rübaî

İnsan yeterince sarhoş, yeterince deli,
Yeterince çocuk olmayı becerirse,
Ne dost kalır, ne düşman, ne bey, ne köle;
Varlık dikişsiz, yamasız ve nihayetsiz
gözükür göze ve zaten öyledir de.

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şiir & Sinema

Cahit Koytak 07.12.2009

*Büyük Sinema'ya, 'Büyük Festival'e
çağrılan dostuma, Ahmet Uluçay'a...*

Önce şiir vardı, sözün Simurg'u, Zümrüdüanka'sı şiir...
Sonra, bu Zümrüdüanka'nın bir gün, ağır can sıkıntısından,
Kendini unutup bir başkası olası tuttu.
Ve "*Struthio camelus*!" diye mırıldandı,
Bu, *deve kuşu* demektir. "Bak bu iyi!
Bari deve kuşu olayım bu sefer!" dedi kendi kendine.

Ve gözlerini yumdu, ötelere dalıp gitti.
Sonra silkindi, *şimdi ve buraya*, deve kuşu olup geldi.
Deve kuşu gibi boğuk, hazin ötmesini,
Steplerde rüzgârlardan ve trenlerden,
Zihinlerde kavramlardan, kuramlardan hızlı koşmasını,
Ve sahnelerden ömür gibi geçip gitmesini öğrenmişti;

Bir de, kendi ruhunda olup bitenleri görmek için,
Başını kuma sokup, dünya yıkılacak olsa aldırmamasını...
Hani nerdeyse öğrenecek şey kalmamıştı geriye.
Sıkılmaya başladı, bilgiden de, bilginin verdiği
Kibirli güvenden de. "Geriye ne kaldı" diye sordu,
Boşunalık! dedi, her oyunun önünde, ardında boşunalık!

"Acaba, bir de kartalı oynamayı mı denesem?" dedi,
Önce kartal, sonra şahin, sonra baykuş olmayı denedi,
Sonra martı, sonra turna, sonra üveyik...
İrili ufaklı bütün kuşları oldu, bütün kanatlıları
Oldu ve oldu ve oldu ve oldu...
Ola ola, bu oyunu sürdürse, oluşun kendisi olacaktı.

Çünkü kat kat bütün gökleri döndü dolaştı,
Renk renk bütün postları giydi çıkardı,
Bütün uçuşların, bütün ötüşlerin, bütün kendinden
Geçişlerin, kendinden kaçışların tadına baktı.
Ve sonunda yoruldu, sıkıldı, usandı, doğal olarak.
Düşündü, düşündü ve "Yalınlık," dedi, "aşkın yalınlık!

Canımı içine atmak için bana gereken bu!
Siyahla beyazın, geceyle gündüzün yalınlığı!
Bağrında her türden, her boyda derinliği saklayan
Katıksız, koşulsuz yalınlık! *Yalın* yalınlık yani!"
Böyle dedi ve onca isim arasında, tuttu bu sefer
"*Pica pica*!" ismi döküldü dudaklarından.

Bu, *alacakarga* demektir. Gerçeğin süsünü, bezeğini,
Varoluşun vaat ettiği coşkuyu, erinci, ateşi,
Bu, incik boncuk düşkünü, bu, elmas hırsızı,
Kendisi ve uzun kuyruğu siyah, bağı kar gibi beyaz
Alacakarga'da buldu. Bulmakla kalmadı,
Akla karanın bu saf tonunda, bu kor ateşte,
biraz da oyun icabı, yanıp kül oldu.

Ve Tanrı kendi ruhundan üfürünce de, kül savruldu,
Zümrüdüanka'dan Alacakarga'ya, halden hale,
Dondan dona giren Şiir'in küllerinden de
Sinematografi doğdu, *Sinema Kuşu* yani,
Tanrısal sinema sanatı, 'Simurg'un Dönüşü' ya da.
Ve gerçek ve rüya ve *sinema*... Ruhun üç hayatı
olmuş oldu, böylece, tek bir dünyada.

21 Kasım 2009

Seslerle Doludur Güzün Kabuğu Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eski Dünya & Yeni Dünya

Cahit Koytak 14.12.2009

...yaşlı adamlar gelir
ve bizim kazandığımız dünyayı
bildikleri eski dünyaya çevirirler...

T.E. Lawrence

Biz, Adem'in genç oğulları, kızları,

bonkörce harcıyoruz en güzel yıllarımızı,
en güzel öyküleri, en büyük sevdaları
kargacık burgacık düşleri için yaşlı önderlerin.
Ölüyoruz, öldürüyoruz birbirimizi - onların
ulu mu ulu, iri mi iri, eskimiş fikirleri uğruna.

Rüzgâr evimizden uzaklara,
kalbimizden ve kafamızdan uzaklara,
kendimizden uzaklara, çöllere, seraplara
alıp götürüyor, sürüp götürüyor bizi;
kemiklerimizin tozunu steplere savuruyor,
kurumuş vadilere ekiyor tenimizi.

Yine de inanılır gibi değil ama!
İnanılır gibi değil, toprağı delip çıkıyor
bizim genç ölülerimizden filizlenen
küçük, yalın, ama dipdiri düşünceler;
çimen çiçek gibi fani, mevsimlik, ama
tıpatıp hayata benzeyen resimler ve hikâyeler.

Böyle böyle, dağ bayır, çoğaldıkça çoğalıyor
yüksek sesle düşünen otların, çiçeklerin sayısı.
Yeryüzü kollarını uzatıyor bizimle
gökyüzünü şehvetle kucaklamak için.
Değişiyor yer de, gök de, bir süreliğine
ve müthiş oyun tadı vermeye başlıyor yaşamak.

Ama sonra? Sonra, bağrımızda açan çiçekler
daha tohum verip, rüzgârı döllemeden önce,
çölün kavurucu sıcağına, kışın ayazına benzeyen
yaşlı, kötü adamlar giriyorlar sahneye
düdükleriyle, bastonlarıyla, - havada sallanan
parmaklarıyla ve sunturlu komutlarıyla

ve eşeklere, katırlara yüklü yasa kitaplarıyla
ve vagonlar dolusu fişleriyle, andıçlarıyla
ve rahipleriyle ve yargıçlarıyla,
törenleriyle, nutuklarıyla, bayraklarıyla,
tanklarıyla, panzerleriyle, uçaklarıyla,
tek gözleri yamalı albaylarıyla...

Ve bu yaşlı kurtlar, yaşlı hortlaklar,
güzelim kırları, çayırları 'tecrübe'leriyle
mezarlığa çeviriyorlar yada ağıla;
şehirleri hapishanelere ve kışlalara;
dünyayı da, *devletin* ve zorbalığın icadından bu yana

iyi bildikleri ve kolay güttükleri eski dünyaya...

12 Aralık 2009

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eski Dünya & Yeni Dünya

Cahit Koytak 14.12.2009

*...yaşlı adamlar gelir
ve bizim kazandığımız dünyayı
bildikleri eski dünyaya çevirirler...*

T.E. Lawrence

Biz, Adem'in gencecik oğulları, kızları,
bonkörce harcıyoruz en güzel yıllarımızı,
en güzel öyküleri, en büyük sevdaları
kargacık burgacık düşleri için yaşlı önderlerin.
Ölüyoruz, öldürüyoruz birbirimizi - onların
ulu mu ulu, iri mi iri, eskimiş fikirleri uğruna.

Rüzgâr evimizden uzaklara,
kalbimizden ve kafamızdan uzaklara,
kendimizden uzaklara, çöllere, seraplara
alıp götürüyor, sürüp götürüyor bizi;
kemiklerimizin tozunu steplere savuruyor,
kurumuş vadilere ekiyor tenimizi.

Yine de inanılır gibi değil ama!
İnanılır gibi değil, toprağı delip çıkıyor
bizim genç ölülerimizden filizlenen
küçük, yalın, ama dipdiri düşünceler;
imen iek gibi fani, mevsimlik, ama
tıpatıp hayata benzeyen resimler ve hikâyeler.

Böyle böyle, dağ bayır, çoğaldıkça çoğalıyor
yüksek sesle düşünen otların, çiçeklerin sayısı.
Yeryüzü kollarını uzatıyor bizimle
gökyüzünü şehvetle kucaklamak için.
Değişiyor yer de, gök de, bir süreliğine

ve müthiş oyun tadı vermeye başlıyor yaşamak.

Ama sonra? Sonra, bağrımızda açan çiçekler
daha tohum verip, rüzgârı döllemeden önce,
çölün kavurucu sıcakına, kışın ayazına benzeyen
yaşlı, kötü adamlar giriyorlar sahneye
düdükleriyle, bastonlarıyla, - havada sallanan
parmaklarıyla ve sunturlu komutlarıyla

ve eşeklere, katırlara yüklü yasa kitaplarıyla
ve vagonlar dolusu fişleriyle, andıçlarıyla
ve rahipleriyle ve yargıçlarıyla,
törenleriyle, nutuklarıyla, bayraklarıyla,
tanklarıyla, panzerleriyle, uçaklarıyla,
tek gözleri yamalı albaylarıyla...

Ve bu yaşlı kurtlar, yaşlı hortlaklar,
güzelim kırları, çayırları *'tecrübe'*leriyle
mezarlığa çeviriyorlar yada ağıla;
şehirleri hapishanelere ve kışlalara;
dünyayı da, *devletin* ve zorbalığın icadından bu yana
iyi bildikleri ve kolay güttükleri eski dünyaya...

12 Aralık 2009

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Usta & Çırak

Cahit Koytak 21.12.2009

Yazgı, gözlüklerinin üstünden,
"Artık zamanı geldi, senin
öykünü de temize çekmemizin!"
Diyen bir bakış atarak bana - tıpkı
Bu yaşlı çömezinin yaptığı gibi her gün
Sabahın köründe, o da,
Kendi karalama defterini indiriverip raftan
Yeni bir hevesle oturuyor masaya.

O, gözden geçirirken kendi yazdıklarını,
Ben de aynı masada, onun bakışları altında
(Onun kaleminin ucunda, bir bakıma da),
Önümde benim kendi karalama defterim,
Otururum, kuşluk vaktine kadar,

Neredeyse mistik bir kendini verişle
Düşünürüm, yazarım, bozarım,
Konuşurum, didişirim Yazgı'yla,

Onu da, kendimi de zorlarım,
Belki söze uygun bir yatak bulurum da,
Onunla aramızda en az kırk yıl gerilere giden
Bu, fazlasıyla eprimiş, eskimiş,
Eskidikçe de yavanlaşmış oyunun
Uzatmalı final trüklerinden,
Biraz humoristik, biraz hermetik,
Ama genç ve diri bir şiir çıkarırım diye...

Ama her zaman gün sonuna dayanır
Ve bu semavî oturum
Bir kere daha ertesi güne kalır.
Çünkü ne Usta kendi kargacık burgacık
Notlarının içinden çıkabilir o gün de,
Ne çömez kani olur
Kendi yazdıklarının şiire benzediğine.

9 Kasım 2009

Sofist

Kimsin sen, bir şair mi, bir kâhin mi?
Elinde âsâ, Milet sokaklarında
Uyurgezer dolaşan,
Dolaşırken düş gören, sayıklayan,
Kendi kendine konuşan
Ve bazen, kem küm, ağzından
Metafizik lakırdılar kaçırın
Bir deli mi, bir meczup mu?

Yoksa Homer gibi, gökçe dizeleriyle
Yürekleri tutuşturacak kadar
Büyük şiirler bulamadığı için,
Akılları *köpeksi* felsefeyle
Avlamaya çalışan
Sahte bir cihangir mi?
Bir gözbağcı mı?
Bir hokkabaz mı?

9 Aralık 2009

Yerini Arayan Şiirler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gemici düğümleri

Cahit Koytak 28.12.2009

Son günlerde sesimin kısık çıktığını
ima eder oldu dostlarım,
Bunun fazla kahve, sigara
Ve ney üflemekten olduğunu
söylüyorum onlara.

Ama, kısık sesli şiirler yazarak,
Ben aslında, sessizliğin sesini,
Susmanın gizemini,
Susmanın erdemini
öğrenmek istiyorum.

Bazen kalbimi, bazen de beynimi
bir iplik yumağı gibi açıp,
Gemici düğümleri deniyorum,
Gemici düğümlerini andıran
susma biçimlerini...

Bunu yaparken bazen
yaşlı, kısık sesimde,
Yıllar, yıllar sonra evine,
Sıfırı tükenmiş olarak dönen
Yitik gençliğimin sesini buluyorum;

Bazen de, bir kral hayaleti de olsa,
Hatırlayınca, gecenin bir ucunda
mezarına geri döneceğini,
Kederle boğazını temizleyen
baba Hamlet'in sesini...

8 Kasım 2007

Aşk & Felsefe

Sokrates hiç âşık olmuş mudur?

Olsaydı, aşk hikâyelerimiz
Belki daha az dokunaklı,

Ama daha saf, daha hafif,
Daha ip atlar gibi,
Top oynar gibi olurdu bence.

Sokrates âşık olsaydı,
Eflatun da aşk romanı yazarların
Piri, padişahı olurdu.

Ama Eflatun âşık olsaydı,
Çok satan kitaplar arasında, felsefe,
Kuşkusuz, liste başı olurdu.

Vitrinlere, korsan sergilere el koyar,
İşin öyle şiirle, demokrasiyle falan
yürümeyeceğini *saptar*,
Kitap fuarında Bolşevik ihtilali yapardı.

8 Kasım 2007

Tatlakuşunun Doğaçlamaları Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Tat Twam Asi'*

Cahit Koytak 04.01.2010

Bir kitap: *Minima Moralia / Sakatlanmış
Yaşamdan Yansımalar. Theodor W. Adorno.*
Çev: *Orhan Koçak, Ahmet Doğukan*
Metis Yayınları.

Yazarımıza bakılacak olursa, saflığını yitirmeyen
Ve dönüp, orta halli zekâları avlamak için
Saflığı yem olarak kullanmayan tek akıllı,
Tek namuslu kimse kalmamış yeryüzünde.
Yirminci yüzyıl burjuva uygarlığı, buymuş!

Kimsenin kimseye inanmadığı,
Herkesin her şeyin içyüzünü bildiği,
Ama yine de kimsenin oyundan çekilmeyi
Göze alamadığı bir dünya.
Yani her şey sahte ve kof. Ve herkes sahtekâr!

Bunun mantikî sonucu olarak da,
Aslında herkes aptal, herkes mankafa!

Musa Peygamberin mucizevî âsâsı
Samiri'nin eline geçmiş de sanki,
Sadece yalancı yılanları, yalancı çıyanları değil,
Artık ne çıkarsa yutuyor, kim çıkarsa önüne,
Sahici koyunları, sahici kuzuları, çobanları,
Kurdu, kuşu, şairleri, kâhinleri, filozofları...

Yazarımıza gelince, sanki insanların değil de,
Mektep görmüş haşerelerin arasındaymışçasına,
Gözüne takılan her şeyin altında
Uygarlaşmış, evcilleşmiş kötü niyet arayan,
Her yerde hiçlik ve yıkıntı gören
Ve kafası öteki bütün böceklerden en az
Üç kat, beş kat fazla çalışan bir altın böcek kendisi;

Eseriyse, tek tek düşürürken kalelerini bilgi endüstrisinin,
Açık, hilesiz, saf düşünceye
Ya da ince, ipince bir ahlakî duyarlığa
Ulaşmak için değil de hani, bunları birkaç sıçrayışta,
Zarif dans figürüyle aşıp geçebilecek bir zihnin
Uyandıracığı cihangirce etkiyi yaratmak için,
Bukefalos'un sırtında, sesinin son sınırlarına kadar
Yırtınan bir zekânın ürünü.
İsmi hoş ama: *Minima Moralia*.

Ah, ah! Çerçilerin eliyle sirklere satılınca
Ya da çadır tiyatrosuna, böyle oluyorsun işte,
Sen busun insan! Ve sen de busun, yüce felsefe:
En döküntüsünden allık ve pudra,
Yüz cambazlığı, söz cambazlığı en fazla!

Dağcılık değil, hayır, izcilik falan da değil.
Ne de *Kusursuz*'un peşinde arınma safarileri çölde.
Yalnızca saklanamaz cinsten retorik!
Yalnızca akrobasi! Trapez bile değil.

Ne numaralar, ne numaralar, görseniz!
İnsan okurken bu kitabı, zekânın deliklerinden
Açıkça görüyor, sahtekârlığın da, cambazlığın da
Gerçekte nasıl birer kanıt olduğunu, katıksız saflığının,
Balçığa üflenenden derin, *dipsiz* saflığının, yaratıcı saflığının.
Sen busun, sen bu!

31 Aralık 2009

Kitaplar mı, Çiçekler mi, İnsanlar mı Kitabı

* Sanskritçe, 'sen busun'

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mahrem bir soru soruyor bir anne bir generale

Cahit Koytak 11.01.2010

*"vatanseverliğin de çok aşâğılık,
alçaltıcı biçimleri olabiliyor."*

OSCAR WILDE

tankları, topları, uçaklarıyla,
on binlerce postal, on binlerce miğfer,
on binlerce tüfek, on binlerce süngü
ve onları kemiklerine kuşanmış
on binlerce savaş makinesiyle
koca bir orduyu
ve kesin bir zaferi, general,
mareşal nişanıyla birlikte,
değişmez miydiniz,
Tanrı, gizlice sorsaydı size,
değişmez miydiniz, doğru söyleyin,
şakağına bir tek kurşunla
meşum bir delik açılmış
gencecik oğlunuzun canıyla?

söyleyin de duyalım, komutan,
söyleyin de bilelim,
vatan sevgisi neymiş,
görev duygusu nasıl bir şeymiş!

18 Eylül 2009

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Bilmem kaçınıcı tez

bir dostun varsa,
bir senin hayatın, bir de onunki,
bir ömür içinde iki
hayat bahşedilmiş demektir sana,
bilirsen değerini.

iki dostun varsa,
bir senin hayatın, iki de onların ki,
bir ömür içinde, bir artı iki
hayat bahşedilmiş demektir sana,
bilirsen değerini.

kaç dostun varsa,
işte o kadar bağ, bahçe
bahşedilmiştir demektir sana,
bahçe içinde bahçe,
bahçe içinde insan,
insan içinde hayat,
insan içinde erinç ve neşve,
bilirsen değerini.

23 Temmuz 2008

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yumuşak Sloganlar: 3 S

Cahit Koytak 18.01.2010

aşıp da yeniyetmelik çağını
yetişkinliğe erişmesi
ve bulabilmesi için
yeryüzündeki yitik cenneti,
insanlığın geçirmesi gereken
üç gelişim evresi,
son üç **sulh**, **selamet** ve **saadet** dönemeci:

1. düşünceden ve dilden başka tüm **Silahların**
dünyaya en uzak gezegende
toprağa gömülmesi,

2. dikenli tellerin, tuzakların ve mayınların
önce kafalarda ve gönüllerde,
sonra dağ, bayır, bahçe, çayır... bu *yeryüzü* denen
muhteşem hayalhanesinde, Yüce Tanrının,
köşe bucak temizlenip
Sınırların silinmesi,

3. ve en sonunda da, **Siyasetin,**
–insanın insanı *gütmesi, yedmesi* demekse bu-
bu, '*çoban kepenegi içinde kurtluk*' mesleğinin
tüm kuramları, kavramları, araçları, yöntemleri,
cinleri, ifritleri, şeytanlarıyla birlikte,
cehennemin serince bir köşesinde,
bir '*ilk gençliğinde insanlık*' müzesinde,
doldurulmuş Ramses, Nabukadnezar,
Napolyon, Sezar vesaire
postlarıyla birlikte
sergilenmesi.

Açık İnsan Açık Toplum

kapılar herkese ardına kadar açık,
gönüller her aşka ardına kadar açık,
akıllar her fikre, her düşe ardına kadar açık,
arşivler her meraka ve her sorguya,
sınırlar, pazarlar, mezarlar sürgüne, küsküne,
'*vatan haini*'ne, bölücüsüne, bolşeviğine
ardına kadar açık, ardına!

bunlar açıksa, halkım, bunlar açıksa,
yerin kapıları da açık sana, göğün kapıları da;
bilinçli, onurlu ve özgür yaşamanın
kanatlı kapıları, kanatlı ufukları,
ardına kadar açık sana, ardına kadar, ardına!

korkma yürü o zaman, korkma yürü
önüne duvar çıkarsa duvara sövme!
davarı tekmeleme, duvarı yumruklama!
görmezden de gelme duvarı ama!
ne alnını vur ona, ne yıkmaya çalış unu!
duvara kapı aç, halkım, duvara kapı!

23 Temmuz 2008

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Örnek Ahret Soruları

Cahit Koytak 25.01.2010

SORU: Cennetin atık su kanalında ne akar?

CEVAP: Petrol akar, kirli para, likit vicdan, kan, irin...

SORU: Peki, cennetin atık su kanalında kimler yaşar?

CEVAP: Lağım fareleri yaşar, tenyalar, solucanlar, zehir tacirleri yaşar, silah tüccarları, suç *baronları* ve onların kamudaki uçları, kuyrukları, kirveleri, cukkacı bürokratlar, maaşlı ihale simsarları, vergi hırsızları, organ hırsızları, umut hırsızları...

SORU: Cennetin atık su kanalında başka kimler yaşar?

CEVAP: Sahte mürşitler, şeytanın yamakları!

Gurbetçi dövizleriyle, *beyt-ül mal* akçasıyla kendilerine, çocuklarına dukalık kuran *mûtekit kafadarlar*: İnanmış kuzulara çobanlık yapmaya kalkan ve sonra *doğmamış bebelerin rızkını*, o rızkla yola çıkan kervanı, o kervanın develerini, eşeklerini, köpeklerini hamutlarıyla, palanlarıyla, tasmalarıyla yiyip yutan kurtlar, çakallar, sırtlanlar...

SORU: Başka kim yaşar orada, başka kim yaşar?

CEVAP: İşkenceci polisler ve onların amirleri, işkenceci gardiyanlar ve onların müdürleri, işkenceci subaylar ve onların komutanları, işkenceyi görmeyen savcılar, işkenceye ceza vermeyen yargıçlar;

hukuku, altına gömenler karanlık siyasetin; devletin ve insanın kokuşmuş dipleri, derinleri, çöplüğün horozları, çöplüğün sahipleri...

Daha sayayım mı?

SORU: Korkma say, korkma say?

–Halkı sindirmek için insan avına müfreze çıkaranlar, camilerde bomba, müzelerde çocuk patlatanlar, suikastçı timler, suikastçı takım komutanları, suikastçı alay komutanları, kuvvet komutanları, fesatçı kurmaylar, fesatçı kurmay başkanları;

emeklisi, muvazzafı, tüm cuntacı eşkıya,
tüm garnizon kabadayıları, ekran, ekran dolaşan...
–Korkma say, korkma say, korkma say!
–Ve onlara çanak tutan medya erketecileri,
gerçeği örtenler, mesleği satanlar... yeter mi, yeter mi?
–Yeter, taşacak, yeter taşacak, atık su kanalı!
Şimdi gelelim, ne yer, ne içerler orada bu mücrimler?
–Birbirinin etini kemirir, salyasını, sümüğünü içerler.
Sonra gelecek kuşaklara gelir sıra; kendi çocuklarının,
kendi torunlarının etini yer, kanını içerler.
SORU: Cennet onlar için hep böyle mi olacak, peki?
–Hayır, hayır, gerçekte bir atık su kanalı olmayacak
cennetin hiçbir zaman.

Bütün bunlar yalnızca, akıllarından geçecek
ve rüyalarına girecek mezarlarda mücrimlerin.
Yetmez mi bu kadarı, azıcık insan olan için?
–Yeter de artar bile, bence, yeter de artar bile.
SON BİR SORU: Cennetin atık su kanalında
kan akar, irin akar vesaire... Peki, ya gözyaşı?
Gözyaşı karışmaz mı hiç o bulanık sulara?
CEVAP: Hayır asla, bir damlası bile!
Gözyaşları başka bir vadide çünkü
başka bir ırmağa dönüşecek o gün
ve bu ırmak dosdoğru cehenneme boşalacak,
söndürmek için orada, tepkisiz yığınların
kendi elleriyle, kendi vicdanlarında yaktığı
ve azdırdığı ateşi...

22 Ocak 2009

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Örnek Ahret Soruları

Cahit Koytak 25.01.2010

SORU: Cennetin atık su kanalında ne akar?
CEVAP: Petrol akar, kirli para, likit vicdan, kan, irin...
SORU: Peki, cennetin atık su kanalında kimler yaşar?
CEVAP: Lağım fareleri yaşar, tenyalar, solucanlar,
zehir tacirleri yaşar, silah tüccarları, suç *baronları*

ve onların kamudaki uçları, kuyrukları, kirveleri,
cukkacı bürokratlar, maaşlı ihale simsarları,
vergi hırsızları, organ hırsızları, umut hırsızları...

SORU: Cennetin atık su kanalında başka kimler yaşar?

CEVAP: Sahte mürşitler, şeytanın yamakları!

Gurbetçi döviziyle, *beyt-ül mal* akçasıyla kendilerine,
çocuklarına dukalık kuran *mûtekit kafadarlar*:

İnanmış kuzulara çobanlık yapmaya kalkan ve sonra
doğmamış bebelerin rızkını, o rızkla yola çıkan kervanı,
o kervanın develerini, eşeklerini, köpeklerini
hamutlarıyla, palanlarıyla, tasmalarıyla yiyip yutan
kurtlar, çakallar, sırtlanlar...

SORU: Başka kim yaşar orada, başka kim yaşar?

CEVAP: İşkenceci polisler ve onların amirleri,
işkenceci gardiyanlar ve onların müdürleri,
işkenceci subaylar ve onların komutanları,
işkenceyi görmeyen savcılar, işkenceye ceza
vermeyen yargıçlar;

hukuku, altına gömenler karanlık siyasetin;
devletin ve insanın kokuşmuş dipleri, derinleri,
çöplüğün horozları, çöplüğün sahipleri...

Daha sayayım mı?

SORU: Korkma say, korkma say?

–Halkı sindirmek için insan avına müfreze çıkaranlar,
camilerde bomba, müzelerde çocuk patlatanlar,
suikastçı timler, suikastçı takım komutanları,
suikastçı alay komutanları, kuvvet komutanları,
fesatçı kurmaylar, fesatçı kurmay başkanları;
emeklisi, muvazzaflı, tüm cuntacı eşkıya,
tüm garnizon kabadayıları, ekran, ekran dolaşan...

–Korkma say, korkma say, korkma say!

–Ve onlara çanak tutan medya erketecileri,
gerçeği örtenler, mesleği satanlar... yeter mi, yeter mi?

–Yeter, taşacak, yeter taşacak, atık su kanalı!

Şimdi gelelim, ne yer, ne içerler orada bu mücrimler?

–Birbirinin etini kemirir, salyasını, sümüğünü içerler.

Sonra gelecek kuşaklara gelir sıra; kendi çocuklarının,
kendi torunlarının etini yer, kanını içerler.

SORU: Cennet onlar için hep böyle mi olacak, peki?

–Hayır, hayır, gerçekte bir atık su kanalı olmayacak
cennetin hiçbir zaman.

Bütün bunlar yalnızca, akıllarından geçecek
ve rüyalarına girecek mezarlarda mücrimlerin.

Yetmez mi bu kadarı, azıcık insan olan için?

–Yeter de artar bile, bence, yeter de artar bile.

SON BİR SORU: Cennetin atık su kanalında

kan akar, irin akar vesaire... Peki, ya gözyaşı?
Gözyaşı karışmaz mı hiç o bulanık sulara?
CEVAP: Hayır asla, bir damlası bile!
Gözyaşları başka bir vadide çünkü
başka bir ırmağa dönüşecek o gün
ve bu ırmak dosdoğru cehenneme boşalacak,
söndürmek için orada, tepkisiz yığınların
kendi elleriyle, kendi vicdanlarında yaktığı
ve azdırdığı ateşi...

22 Ocak 2009

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avarelik Yılları

Cahit Koytak 01.02.2010

Sen miydin, Tanrım, o kerem sahibi,
Bir öğün yemek, bir testi şarap
Ve bir gecelik barınak için
Kapını çaldığımda,
Hizmetçilerine
"Evde yok!" dedirten?

Sen miydin, Lordum,
Aklın taş gemisiyle ruhun çölünde
Kalbim forsada kürek çekerken
Gökçe krallığının tepelerinden
Biraz kekik kokusu,
Biraz serinlik istediğimde,
Rüzgârın yalazlı dudağına
"Evde yok!" dedirten?

Sen miydin, Efendimiz,
Sen miydin, şairlerin, yoksulların tanrısı,
Sözcüklerin yalancı cennetinde
Dillerini bilmediğim yamaklarının
Ve söz cambazlarının arasında
Yüreğimin kekeme diline
Bir âhenk, bir düzen istediğimde,

Yalnızlığın ilham perilerine
"Evde yok!" dedirten?

Rüzgâra Ekilen Şair

Dereden su içmek, yüzümü ıslamak için
Suya eğilmeden önce, şiirlerimi,
Benim için aklında tutsun ve dilerse
Alçak sesle taşlara, dikenlere okusun diye
Rüzgârın kucağına bırakmıştım;

Fakat, doğrulduğumda, bir de baktım ki,
Rüzgâr onları iki adım olsun taşıyamamış
Ve vadiden aşağı derenin sularına,
Çalıların arasına, derken, daha ötede
Şeftali ve elma bahçelerine,

Yamaçtaki mısır tarlalarına,
Köy yolunun görüldüğü yerde
Salınıp duran salkım söğütlerin arasına
Ve yukarılara, dağın yamacına doğru
Uzayıp giden çayıra saçıp savuruvermiş.

Baktım, rüzgâr benden iyi biliyor,
Gönlün yükü, zihnin takıntıları
Nasıl dağıtılır, nasıl ekilir
Tanrının, ölüm nedir, keder nedir bilmeyen,
Bilgiyi de umursamayan dilsiz okurlarına...

Yoksulların Ve Şairlerin Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kendi kendine ney dersi, kaval dersi, klarinet dersi

Cahit Koytak 08.02.2010

Elli sekiz yaşında başladım, üflemeye
Ve günde bazen bir, bazen iki, bazen üç saat,

Bazen de gün boyu, gece yatana kadar
Bıkmadan, usanmadan
Üç yıldır üflüyorum kamışa;

Nefesim tükeninceye kadar da
Üflemeye devam edeceğim bu gidişle,
Tıpkı Hindistan'ı almadan
Babil'e dönmemeye kararlı
Eski moda bir cihangir gibi, inatla.

Yahut cihangirleri umursamayan
Ve gönlünün sesini kavalıyla
Onlardan çok daha uzaklara,
Burçlara, yıldızlara ulaştırmasını bilen,
Dicle kıyısında bir çoban gibi...

Üfleye üfleye, o cansız, dilsiz boruyu
Önce benimle konuşmaya,
Sonra benim gibi konuşmaya,
Sonra benim yerime konuşmaya
Razı ederim, sanıyorum.

Böylece, ölmeden, dağa taşa, kurda kuşa
Ve insanlara gösterebilirim, sanıyorum,
Bir şairin bir kraldan,
Bir çobanın da bir şairden daha uzağa
Ulaştırabildiğini yüreğinin sesini

20 Mayıs 2008

Kalk şair!

Kalk şair, kalk, örtülerini at üzerinden!
Bir elini, güvercin uçurur gibi
Omzunun üzerine kaldır ve oku
Sana okunanları!

Her sözcüğün sağaltıcı bir öpüş olsun,
Meneviş renkli bir tüy, Simurg'un kanadından,
Usulca, yârence kondurduğun
Yaralarımızın üzerine!

Mısraların –ki ebediyetin elleri ve gözleri

Sözün ipeğiyle dokumuştur onları-
Ayıplarımızı örtsün,
Kemiklerimizi ısıtsın!

Ve sesindeki çağlıtlar
Gönüllerimizin kapıları önünde
Dünya ile ahreti, cennetle cehennemi
Getirsin bir araya!

Musa'nın çocukluğunu çağırsın oyuna,
Firavunun çocukluğunu çağırsın;
Dara'ninkini, İskender'inkini,
Sokrat'inkini, Rumî'ninkini...

6 Kasım 2003

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Homopoeticus' (II)

Cahit Koytak 15.02.2010

Masaya iki tabak koy, iki de kristal kadeh!
Biri senin için, öteki de. Ve söyle bakalım şimdi,
Cin misin, melek misin –Yoksa, şu, şiir nedir,
Felsefe nedir bilmeyen uzaylılardan biri mi?
Nasıl görünür oldun, böyle? Benim için mi indin,
İnsan denen bu ıssız gezegene?

Ta başından beri hep senin gibi, bir cinim
Yahut kafa dengi bir meleğim olsaydı!
Yüksek matematik bilseydim o sayede,
Saksafon çalmasını,
Kuşlarla, ağaçlarla, taşlarla
Tercümansız konuşmasını bir de!

Aklıma bile gelmezdi, sanıyorum, o zaman
Egomun damağını ıslayacak birkaç yudum su için
Dilin sahralarında iğneyle kuyu kazmak.
Ve sözcükleri yan yana ve üst üste
Dizip basamak basamak,

O kuyudan yukarı tırmanmaya çalışmak.

d'Alamber'in kıpırtısız yaşamı –yahut
Gauss'un sessiz süzülüğü sayıların göğünde
Ya da Gödel'in, kuş sesleri ve cebirsel simgelerle
Kaynaşan bir koruda sabah yürüyüşleri
Her zaman onlarca kat daha çok çekmiştir ilgimi
Napolyon'un, bando mızıka, gürültülü ruhundan.

Hayıflanıp durmuşumdur her zaman,
Bazen bir keşişin kırbacını indirerek yüzüme,
Demişimdir, "Matematik ve botanik bilgisi iyi
Basit bir köy öğretmeni olmalıydım, belki de,
Bir Homer yahut Hayyam yahut Dante
Bozuntusu olup çıkmak yerine!"

Kimi insan, başından geçenleri otlarla,
Ağaçlarla, insanlarla paylaşmak için yaşar;
Kimi, paylaşacak bir şeyler geçsin için başından...
Bense, anlatması biraz zor olacak belki de,
Biraz dolambaçlı, biraz eksantrik, biraz
Egzotik, biraz ezoterik falan falan falan,

Ama açıkçası, olmuşken, şöyle uğultulu cinsinden
Bir ruhum olsun diye yazıp durdum bir ömür
Ve bir ağaç kurdu gibi bunca yıl
Oyup durdum, oyup durdum zihnimi,
Kıvrım kıvrım dehlizler ve kemerli, revaklı
Galeriler inşa ettim kafamda,

Ki, gündelik ayinleri, sözleri, söylemleri,
Ortada ne bulursa artık ciğerlerine çeken zaman,
Rüzgâr gibi geçerken bu delik deşik mağaradan,
İçim onları alsın ve anlamlı öykülere,
Dağ, bayır, oba, şehir, bin yıl öteleri dolaşan
Yırlara, destanlara çevirsin, kendi bildiği dilde

8 Şubat 2010

Dudakta Bekletilen Şarkılar

'Zamanın Ruhu'

Cahit Koytak 22.02.2010

Sultan II. Mehmet mi fethetti Konstantiniye'yi,
yoksa, şehirlerin anası Konstantinopolis mi
çekip kucağına almak istedi
Murat'ın oğlu yeniyetme Mehmet'i,
emzirmek için onda
yepyeni bir medeniyeti?

Büyük İskender mi fethetti Hindistan'ı,
yoksa Büyük Hindistan mı çağırdı
Makedonyalı Philip'in oğlu
yeniyetme Aleksandros'u ayağına,
köprüler yapsın diye, kuleler inşa etsin
ve ismiyle anılan şehirler, yol boyunca?

Büyük rüzgârların nasıl oluştuğunu düşün;
düşük tazyik alanları, durdurulmaz bir güçle,
nasıl emip kucaklarına çeker
tohum yüklü, yağmur yüklü serseri siklonları,
sonra nasıl bahçivana dönüştürür onları;
şaire, dervişe ve bilgine, azgın silahşorları...

büyük zamanlar ve büyük şiirler
yeni bir yaratma hamlesi, yeni bir bileşim için
yeni ruhlara, yeni düşlere, yeni seslere,
yeni çalkantılara ve yeni çağılıtlara
nasıl yer açarlar bağırılarında, hissetmeye çalış,
onlarla var etmek için yeni bedenlerini!

hangi Mehmet, hangi Aleksandros ayak direyebilir,
hangi seyyah, hangi şair, hangi cihangir,
onu tatlı uykulardan, küçük düşlerden koparıp alan
ve büyük düşlerin, ulu sevdaların peşine takan
Varlığın yaratıcı soluğuna?
Hangi Dante, hangi Colomb, hangi Attila?

***

BilmemKaçınıKzGüncellenenTez

FuHuş, saçını başını düzeltmeye,
eteğine, göbeğine çeki düzen vermeye,

şöyle arlı uslu pozlar takınmaya, hatta,
lüzum görmeden,
güpegündüz ve kırita kırita;
zorbalıksa, postalları kucağında –düşünün-
kadilkuzat’ın(i) hareminden çıkıp da,
bu ikisi sarmaş dolaş siyaset meydanına girince,
artık şairlere söylenecek söz kalmaz,
şu sarhoş sözünden, serkeş sözünden başka:

“Zaman, yoksullara dağları deldirtmek,
kendisine yeni yollar, geniş yataklar açmak
ve böylece sahneye yeni oyunlar koyup,
kalender şairlere de ‘elden düşme’
mitoslar bahşetmek istediğinde,
bu oyunda yalnızca kiralık katillere,
kiralık kalemlere, gözü dönmüş siyasîlere değil,
akıllarınca, *yoksullar*, *şairler* ve zenciler
sahneye doluşmasın diye
kulisle sahne arasına,
tuğla niyetine, kanun kitaplarından
duvar örmeye kalkan
hil’atli, icazetli fakihlere(ii) de rol verir,
ahmak, cahil, *haramî*,
alıkları baş kesen komitacılarla birlikte...”

22 Temmuz 2009 – 6 Haziran 2008

Yoksullar Ve Siviller İçin Tezler Kitabı

(i) *Kadilkuzat*: Baş kadı, kadılar kadısı, yüksek yargı makamı,
(ii) *Fakih*: hukukçu, hukuk bilgini.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘İkebukuru’

Cahit Koytak 01.03.2010

Bir şiirin adı olmadan önce,
semendergillerden bir sürüngen türünün
adı olabilirdi, bu gizemli sözcük, pekâla.
Tokyo’da bir semtin adıymış;
Şavkar Altınel’in tuttuğu

'Kvagvamun Kavşacı' başlıklı
gezi notlarında geçiyor.

Bayıldım bu notlara,
bu notlardaki ölçülü şiire,
ölçülü hüzne,
ölçülü ve ölçüsüz yalnızlığa.

Bayıldım, kahramanımızın,
bütün bir yolculuk boyunca,
bir kaya kütesini yonta yonta
içinden, aynı bedende hem Hamlet,
hem Odysseus olan
bir yontu çıkarırcasına,
öykünün finalinde, ustaca,
'Lafcaido Hearn' efsanesinin içinden
kendi silüetini yontup çıkardığı
o enfes rüya bölümüne.

ve tabii, bir de 'Altinel Müzesi'ne,
bu müze betimlemesiyle, insan soyunun
hayalhanesine kazandırılan
görkemli alegoriye...

Uzun tren yolculuklarında,
yolcunun kulağı bir süre sonra
rayların sesine alışır ve insan
rayların çağışında artık
rayların sesini değil,
kendi yüreğinin sesini,
kendi kaderinin çağışını duymaya başlar
ve iyi kulak verirse, hatta
derinden derine yaratılışın çağışını,
giderek tanrının çağışını
seçer gibi olur ya hani,
işte bu kitap, bu yaşam ırmağı da,
böyle bir iç çağıştıyı yaşattı, sık sık,
kıyısında yol alırken, bana.

Ben de sesimi bıraktım o ırmağa,
göge doğru yokuş yukarı aka aka
turna katarına dönüşen
o tılsımlı sayfalara...

Sesim uçtu uçtu, gitti gitti gitti,
Şavkar'la beraber o şehirleri,

o sokakları, o kahveleri,
o otelleri, o müzeleri
ve o mezarları dolaştı,
dolaştı ve sonunda
'İkebukuro' isimli
bir şiir olarak döndü yuvaya.

25 Ekim 2008

Yoksulların Ve Şairlerin Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cihangir

Cahit Koytak 08.03.2010

Makedonyali Iskender benim, ben, evet,
Hanlar hani Temuçin, Sultan II. Mehmet
Ve Napolyon ve Gandi ve Lenin...
Keremiyle, şiir denen akıllı deliligin,
Bir tek ömür içinde hepsini oluverdim.

At basi vurup geçtim ölümü ve dirimi,
Bedenim, öteki krallarinki gibi
Balmumundan değil benim.
Dislerim ve çene kemiklerim
Öteki krallarinki gibi alçıdan değil.

Tan isigiyim yahut tan isiginin kuzeniyim,
Ama gece kadar da doluyum, gizemliyorum.
Anlı sanlı şiir sanatıyım ben,
Bakma sanatıyım, görme sanatıyım,
Sevme sanatı, ölme sanatı...

Dünyayı size bırakabilirim, bakın,
Atimin çignediği yerleri bütün...
Ayrı bir krallık, isteyen her akıllıya ve her deliye!
Ama ruhun krallığı benim, kalbin krallığı benim,
Sözün krallığı benim, sazin krallığı benim!

Kisin yaz yağmuruyla iniyor gönüllere
Sözcüklere bölüne bölüne benim cesedim,
Yazın kis mahmurluğuyla ve beyaz güllerle...

Ruhumsa, hemen her mevsim,
Mayis günlerinin sabah rüzgârı.

Ve dilim, yalnızca kusların, çiçeklerin,
Karincaların dili değil, iyi dinleyin!
Dilim, balçıktan kus yapan Usta'nın dili,
Balçıktan çiçek yapan, karınca yapan,
Adam yapan, akıl yapan, imgelem yapan...

11 Temmuz 2008

'Zamanin Ruhu'

bir tek Babil Kulesi değil,
güzel sözlerin cini,
bir tek Babil Kulesi değil,
siirimizde öyle bir kuleler sehri,
öyle bir krallık kuralım ki,

Urumu, Slavi, Levanteni,
Yahudisi, Ermenisi, Fenikelisi...
meydanlarında esip savurmayan,
türküsünü çigirmayan millet,
konusulmayan dil kalmasın!

sokaklarında da zamanin ruhu dolassin,
dut gibi sarhos zamanin ruhu...
bundan bes yüzyıl önceki İstanbul gibi,
bundan bes yüzyıl sonraki
İstanbul gibi.

15 Temmuz 2003

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yoksulların Ve Şairlerin Tanrısı

Cahit Koytak 15.03.2010

Ah bu kral-yoksulluğun senin!

Çünkü, zaten olsaydı, bu daracık dünyada

Vaadedilmiş köşklerin, bahçelerin

Yoksulları ve şairleri için, yeryüzünün,

O zaman, inandırabilir miydi kimseyi

Ne bir 'babasız oğul', ne bir yalvaç, ne bir şair
O köşkler, o bahçeler ve onların içlerinde salınan
İnce, gökçek tazeler için değil, fakat
'Şiir ve Hakikat'in peşinde
Yollara düştüklerine,
Öyle azıksız, umarsız, yalın ayak,
Öyle çivilerle yalnızlığa gerili?

Ah bu kral-yalnızlığın senin!
Çünkü, bakın, ruh denen o gökyüzü zamanının
Kapısı açık olsa bile ölümlü bedenlere,
O kapının önünde dolaşan gölgeleri
Uzak tutuveriyor içerdeki şenlikten,
Aklın, 'Peki, ya yoksa, ya yoksa!' kuşkusuyla,
Kalbin, 'Ya varsa, ya varsa!' sarhoşluğu.
Ve şenlik senin nurunla
Bir kere dışarı taşınca da,
Senin kral yalnızlığına şerik olabilecek
Ne gölge kalıyor o kapının önünde
Ne Şiir, ne de Gerçek...

Ah bu kral-uzaklığın senin!
Çünkü, hayâl, hangi ankanın
Sırtında aşarak tepeleri, hangi diyarlara varsa,
Bilgi, hangi maymuncuklarla
Hangi kapıları açsa,
Ve hangi peçeleri çözüverip de sanat,
Hangi güzelliğin yüzüne bakacak olsa,

Kalp, başını sallıyor ve "Yoo! diyor

Yo, bu O değil, bu O değil!

Bu olsa olsa, o denizden,

O şarap ve kevser denizinden

Yalnızca bir tek damla!"

Ah bu kral-mutlaklığın, senin!

Çünkü, şüphe bile, evet, şüphe kurdu bile

Senin bahşettiğin azıkla doyuruyor karnını.

Önce kınalı kuzuların karnını doyuruyorsun,

Sonra kınalı kuzularla kurtların karnını,

Sonra kurtlarla kurtçukların,

Sonra da bunların hepsiyle toprağın karnını.

Ve toprakla da, ne âlâ, ne âlâ,

Gözlerini yoksulların ve şairlerin...

Ah bu köylü-tutumluluğun,

Ah bu çoban bonkörlüğün, ah bu

Yoksul-zenginliğin, zengin-yoksulluğun senin!

14 ağustos 2002 Yoksulların ve Şairlerin Kitabı cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tempolu Yürüyüş

Cahit Koytak 22.03.2010

.....

Bir zamandan beridir, pazar sabahları

Koruda köpeklerini gezdiren,

Oğuz Atay ve Sylvia Plath okumuş oldukları

Her hallerinden belli *kültürlübaylarla*

Kültürlübayanlar değil de artık,

Yeşim kakmalı, zümrüt kakmalı

Pahalı tasmalarla *nefislerini*,

Ve markalı eşofmanlar, markalı ayakkabılarla
Fazla kiloları için *imanlarını*
Tempolu yürüyüşlere çıkaran *dini bütün* yurttaşlar
İlham verir oldu satirik şiirlerime.

Bazen onlardan birini, iki kulağında ayrı iki g.s.m.
Aynı anda hem cehennemde Çinli bir tüccarla,
Hem cennette bir Katarlıyla
Konuşuyormuşçasına huşu içinde
Tempolu yürüyüşte herkesten önde görünce,
İçimde insan, cin karışımı bir Molla Kasım,
Parmağını sallayarak, onun peşinden
Şunları bağırmamı istiyor benden:

“Böyle *paldır küldür* nereye, güzel kardeşim?
Cennet o tarafta değil ki ama! Hem öyle olsa bile,
‘Allah’ın Arzı’nı babalarının tapulu malı sanıp da,
Yoksul muhacirleri kovmaktan söz eden birileri,
İzrael’in Zion’a ördüğü duvarlar gibi
Beton duvarlarla çevirmiş olmasınlar sakın, cenneti?”

Bunları bağırmıyorum, kuşkusuz.
Ve gafletin bu kadar körcesine ve bu kadar *izansız*
Olabileceğine inanmıyorum da.
Ama yine de diyorum ki, kendi kendime,
Ruhun kurtuluşu için, şairceğizim, en azından
Yoksulların, çitleri, duvarları, bekçileri olmayan
Pasaport ve vize sorulmayan gerçek cenneti
Keşfedilinceye kadar gönüllerimizde,
Peşinden koşulmaya yahut tempolu yürümeye değer
Yalnızca şiir, müzik, doğru bilgi
Ve **tutarlı düşünme** sanatı kalmış görünüyor,
Yalnızca **zihin açılımı**, başka her türlü *açılımdan* önce...

- “Bir de İnsanlık ülküsü, Efendimiz, bir de
Büyük İnsanlık Ailesi ülküsü!” diye lafa giriyor
Güzel Sözlerin Cini, “Önce *silahlardan*, sonra
Sınırlardan, sonra *siyasetten* arınmış bir yeryüzünde,
Kendini ilk defa keşfedecek olan, İnsanlık Ailesi!
Burada, yeryüzünde, cehennemin ortasında
Cennetin kendisi yani!

Tanrıya götüren yolların belki en uzununu,
Ama en güvenlisi!
Ve böyle olduğu için de, en kestirmesi!

.....
En eski rüyanız bu değil mi, efendimiz,
Siz, Adem ile Hava çocuklarının?
En güzel, en doğru rüyanız,
Bitmeyen şarkınız ve yitik cennetiniz..."

17 Mart 2010

Yoksullar İçin Tezler kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Annemin başucunda

Cahit Koytak 29.03.2010

.....*Sevgili okurdan, dünyalar iyisi,*
.....*dünyalar tatlısı bir anneye*
.....*'Rahmet okuması' dileğiyle...*

Annem yüz yaşını birkaç yıl geçti;

Bir buçuk yıldır da, upuzun bir rüyada

.....kanatlarını deniyor,

Katılmak için Tanrıya dönen göçmen kuşlara.

Yalnızca sütünü içmek, ilaçlarını almak,

Bazen de kısa repliklerini fısıldamak için

.....grip çıkıyor oyunlara.

Bu tarafta mı, öteki tarafta mı geçtiği

.....belli olmayan bir uykuda

Dünyanın en güzel, en sevgili yüzünde

Dünyanın en güzel, en ısıltılı,

En çok acı, en çok mucize görmüş gözleri...

Bugün sütünü içirdikten sonra,

İşte o güzel yüzü avuçlarımın içine aldım
Ve o güzel gözlerin içine bakarak,
"Güzel yüzün biraz gülümsesin,
Güzeller güzeli anacığım, benim!" dedim.
"Bak, ayın ışıması gece için neyse,
Senin gülümsemen de benim için öyle!
Bak, gecenin sessizliği, derinliği
Büyük, güzel ve pırıltılı düşünceler için neyse,
Senin gülümsemen de
.....benim için öyle!
Gündüzün aydınlığı, diriliği,
Seslerle, renklerle, hikâyelerle dolu sinesi
Arayan bir kalp için neyse,
Senin gülümsemen de
.....benim için öyle!
Başını biraz çevir ve bakıver dışarı,
Bulutun doğurgan gölgesi,
Yağmurun hüzünlü ezgisi,
Ağacın ruhanî yeşili yeryüzü için neyse,
Senin gülücüğün de benim için öyle,
Benim için öyle, benim için öyle!"
Ben bunları söylerken annemin alt çenesi
Ve alt dudağı titremeye,
Gözleri sulanmaya başladı.
Ve sözlerimin ortasında,
Onun o, dünyayı uçuşan meleklerle
Ve mucizelerle dolduran gencecik tebessümü
.....belirdi güzel yüzünde önce;

Sonra da sessiz sessiz ağlamaya başladı.

O an, başparmağımla işaret parmağım

.....gözlerime gitti benim de.

Tatlı, sıcak bir gözyaşı dalgası

Yükseldi içimden, yükseldi, yükseldi ve

Yüreğimi, hançeremi, gözlerimi

Ve onlarla baktığım şeyleri yakıp kavurdu.

Seslerle Doludur Güzün Kabuğu Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şiir & Bilgi

Cahit Koytak 05.04.2010

akıl, dünyaya sığamayınca,

sığdıramayınca ya da

dünyayı kucağına,

tutar yerle bir etmek ister onu;

elinden gelse

insanın başına yıkar semayı.

ama gök bir kere yıkılsa bile,

hikmet ve sezgi,

başının üstünde yeni bir gök katı

bulunduğunu gösterir

gönlü yıkılmış olana.

ve keder... mezar karanlığından

yaratılmış keder,

kemiklerine kadar kemirir

ve çiğnemedi yutar bilgiyi;

ama şiir, bilginin kuru kemiklerinden

geyikler yapar, karacalar yapar,
ince belli tazılar yapar;
atlar yapar ve atların sırtında
yufka yürekli avcılar,
borazancılar
ve onların, kamp ateşlerinin başında
mırıldandıkları türkülerde de
maskeli süvariler, aynalı münzeviler,
yoksul şairler, gezgin şairler
ve yenilmeye doymayan
cihangirler...

Baijo

ay mı senin içinde parlıyor bu gece,
yoksa sen mi el fenerini
ebediyetin yüzünde gezdiriyorsun
yahut bakışlarını varlığın yüreğinde?
yıldızlar mı parıltılarını
kalbinin vuruşlarına uyduruyorlar senin,
yoksa sen mi, ruhunu
Kunming gölünün aynası gibi
gök sarayının havai fişek senfonisine
tutmayı beceriyorsun?
söyle, yaşlı ozan, sen bu sanatı,
mezarlıktaki servi ağacını düğün evine,
ölülerin dipsiz gecesini de
düğün gecesine çevirmesini bilen
ağustos böceğinden mi öğrendin?
yoksa bilinmeze doğru kürek çekerken

şeftali çiçeklerini, ay ışığında

Han ırmağının suları gibi

önüne katıp götüren

Li Po'nun şiirlerinden mi?

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı, 2. Kitap

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bugün Jesuz, yarın Judas

Cahit Koytak 12.04.2010

şiirin gizli tarihine göre,

Max Jacob, şairliği yanında

müneccimlik de yapar,

“Ravignant Sokağı Müneccimi”

namıyla bilinmekten ayrı bir haz duymış.

kenar semtli yosmaların,

paçozların yıldız falına bakar,

yoksullardan, sakatlardan,

hele çirkinlerden hiç mi hiç

para falan almazmış.

böyle erdemlerle dolu bir günün bitiminde

Sacré-coeur'de Meryem Ana görünmüş

bir akşam yoksul şairimizin gözüne.

ve ona “ah ne kadar çirkinsin, ne kadar,

benim zavallı Max'ım!” demiş.

bizimki, önce bozulmuş biraz,

ama sonra “hiç de öyle sayılmam,

merhametli anamız” diye toparlamış kendini,

“görünüş aldatmasın seni,

hiç de öyle sayılmam!
çünkü, demiş, ben şairim bir defa
ve yıldızlarla düşüp kalkmak olsa bile sanatım,
balçıkla da oynarım ara sıra
ve o zaman insandan çok maymuna
benziyor olabilir suratım.
ama değişip dururum, anacığım,
tek donda, tek kalıpta tutamam hiç kendimi,
değişip dururum gün gün,
yerin, göğün, denizin mevsimlere, günlere,
ve günün saatlerine göre sürgit değişmesi gibi...
bugün kafama esti, sözgelimi,
Paris'te, Ravignat Sokağı numara yedide mukim
fukara Max'ı oynuyorum, değil mi,
ve babasız Hephaistos* gibi
çirkinim diyelim ki,
yarın Kenanlı Yakup oğlu
peygamber Max'ı oynayacağım tutar
ve Yusuf kadar güzel oluveririm hemen.
öbür gün, başıma dikenli taç geçirir,
Nasıralı Max'ı oynarım belki
Ve Mesih olur çıkarım, sizin anlayacağınız.
Tanrısal özümü de o zaman
fani bedenime ve yere sığdıramaz da,
tutar göklere çekilirim, anacığım,
oğlunuz İsa gibi.

19 Haziran 2008

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı, 2. Cilt

* Tanrıça Hera'dan, babasız doğan, bir ayağı kısa, çirkin ve demircilik sanatının piri sayılan mitoloji figürü

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bahar tezi*

Cahit Koytak 19.04.2010

Kim ne derse desin, güzel şeyler oluyor bu ülkede;

güzel şeyler olacak, olmak zorunda artık.

Rüzgârı tutabilir misiniz, sorarım size?

Gök gürültüsünü susturabilir misiniz?

Yağmuru durdurabilir misiniz,

Baharı durdurabilir misiniz, sorarım size?

Bakın, dağları bombalayabilirsiniz, bu doğru;

dağları bombalayabilir, otları, çiçekleri,

ağaçları yakıp yok edebilirsiniz;

kuşları öldürebilirsiniz,

geyikleri, yaban keçilerini...

ama baharı durdurabilir misiniz, sorarım size?

Tarlaları, bahçeleri, şehirleri çitlerle,

duvarlarla bölebilirsiniz, tamam,

kafaları, kalpleri ve ruhları mayınlı fikirlerle,

mayınlı sınırlarla bölebilirsiniz,

ama sınırın iki yanına da aynı anda,

aynı renklerle ve aynı çağılıtlarla

baharın gelişini önleyebilir misiniz, sorarım size?

Çok güçlü ordularınız olabilir,

huysuz generalleriniz, şımartılmış generalleriniz,

yalancı generalleriniz

ve kuş uçurtmayan güvenlik sistemleriniz...

Çok yüksek mahkemeleriniz olabilir,

asık suratlı, kalın kafalı yargıçlarınız

ve geçit vermeyebilirsiniz taş atan çocuklara,

onların başörtülü ablalarına, dağlara sürgün ağabeylerine;

geçit vermeyebilirsiniz,

yurduna dönmek isteyen fidanlara, fukaralara...

Geçit vermeyebilirsiniz, onların gün ışığında,

yurtlarında, köylerinde, mekteplerinde

akranlarıyla birlikte büyümelerine,

yargıç, polis, işçi, yazar yahut başbakan olmalarına,

ve çocuklarının yanında yaşlanmalarına,

ve bağlarında, bahçelerinde, evlerinde ölmelerine,

küçük, büyük kendi oyunlarında,

acı, tatlı kendi hikâyelerinde...

Geçit vermeyebilirsiniz, akla, şiiire, koşulsuz sevgiye,

herkes için onura, özgürlüğe,

herkes için bolluğa, esenliğe, yaşama sevincine

ve yaratma coşkusuna, geçit vermeyebilirsiniz,

bütün bunlara kapılarınızı kapatabilirsiniz,

kalplerinizi kapatabilirsiniz, tamam,

ruhlarınızı kapatabilirsiniz, eyvallah,

ama baharı durdurabilir misiniz,

baharın gelişini önleyebilir misiniz, sorarım size?

Kim ne derse desin, güzel şeyler oluyor Türkiye'de,

güzel şeyler olacak, olmak zorunda artık!

Çünkü Türkiye, ayağına bağlı zincirleri söktü yerinden;

şimdi bütün sorun, bütün sıkıntı,
koşarken geleceğe,
zincirlerini de götürsün ayağında istiyor birileri,
zincirlerini ve onların bağlı olduğu kazığı,
o kazığın çakılı olduğu beton kafalarla birlikte...

15 Nisan 2010

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

* Bu şiir, yazarının, 17 nisan günü Dolmabahçe toplantısında Başbakan'a sunduğu 'Açılım için bir Layiha' metninde yer almıştır.

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Kutlu Doğum' Kutlu Esin

Cahit Koytak 26.04.2010

daracık mağarada, başka günler gibi
o gün de derin düşüncelere dalan
Mekkeli tüccar, o ikindi üzeri ilk kez
kendi içinden geliyora benzeyen
garip bir ses işitti.

garip, çünkü, hem insanın
düpedüz kendi sesi kadar tanıdık,
kendi içinin sesi kadar tanıdık
yahut en içteki kendinin
yahut en içte kendiliğin
sesi kadar alışılmış,
hem de kaosun sesi gibi
her dem yeni ya da yabancı...

hurma bahçesinin içinden,
kumları savurarak geçen
uzak, uzak ve serin,
serin, ama yumuşak, okşayıcı,
insanı, bir yol arkadaşı gibi
kolundan tutup çeken,
kendi içinden çekip alan
bir sahra rüzgârı sanki;

boğuk, hüzünlü bir ses,
boğuk, hüzünlü ve aslında
susmayı konuşmaya yeğleyen,
susması konuşmaktan
daha çok konuşmaya benzeyen.

çölü, dağı, mağarayı,
yolları, hanları, kervanları,
panayır çağıltısını, şehir gürültüsünü,
denizlerin uzağa ve geleceğe
nehirlerin şimdiye ve buraya çağrısını,
ve uğultusunu vuruşan orduların
ve ahlarını, avazelerini vurulup düşenlerin,
ve zamanın işlerini ve insanın işlerini,
insanın ve yazgının didişmelerini,
insanı, yazgıyı, varlığı, hiçliği,
her şeyi isteyen
ve bunaltan hiçliği...

bunların hepsini, ah, bunların hepsini
toplayıp içine alan,
kendi içine, daha içine,
daha içine, içinin diplerine
çekip götüren o ses,

o ses, "oku!" diyordu ona,
"yaratan Rabbinin adıyla oku!
oku, içine yazılmış olanları,
oku, balçığa üflenmiş olanları!"

20 Nisan 2010

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı
cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bahar Sarhoşluğu/ Kül Üzerinde Dans

Cahit Koytak 03.05.2010

Ah, el çırpın, el çırpın, kaldırın dansa!
Islık çalın, bağırın, yüreklendirin
Esin perilerini bu en yaşlı sanatın,
Esin perilerini şiirin, yârenler,
Uyurgezer şiirin, içrek hayatın!

Kalkıp oynasınlar, kalkıp oynasınlar
Nympheler, musalar ve göstereyinler

Kıvrak danslarıyla bize,
Hakikatin nasıl, kızgın kül üzerinde,
Köz üzerinde yapılan dansa benzediğini,

Aşkın, bu yaşta bile nasıl
En güzeli olduğunu bütün dansların
Ve kimin bakışlarıyla, önce sarhoş olduğunu,
Sonra dirildiğini, sonra gençleştini
Yaşlı, yorgun ve yoksul Zamanın!

***

Nisan Şarkısı (I)

Köpük köpük çiçeklerle badem ağacı
Süslenip püslenip sokağa çıkıyor.
Sokağın işsiz güçsüz kızanları
Peşine düşüyorlar hemen,
Yoluna çıkıp etrafını sarıyorlar onun.

Önce saçlarına dokunuyor içlerinden biri.
Yanaklarından makas alıyor bir başkası.
Ve öpüp sıkmaya başlıyorlar,
Ne yapsın fukaralar,
Fena çarpıyor onları da bahar.

Derken kemirmeye başlıyorlar,
Kemirmeye, pamuk ellerini, yanaklarını,
Sonra nerelerini, nerelerini, badem ağacının,
Apak hayallerini, rengârenk düşlerini,
Aklını, ruhunu, kalbini...

Nisan Şarkısı (II)

Öyle tek başına, öyle ıpıssız içme, güzelim, içme!
Şarabın ruhu o testinin içinde değil çünkü,
Şarabın ruhu, şarabın canı,
Sarhoşluğun tadı, muhabbetin künhü
Şarabın içinde falan değil, değil!

Şarabın ruhu, sırayla bir senin, bir benim,
Sonra tekrar senin, sonra tekrar benim
Açık yaralarımızdan, çarmıh yaralarımızdan öpen
O testinin dudaklarında, a yâren,
O testinin dudaklarında, o testinin, 'O'....

15 Nisan 2010

Satılık Şarkılar Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Sözün Sarhoşluğu

Cahit Koytak 10.05.2010

değirmen değilim ben, değirmen taşı değilim!
harıl gürül işleyen değirmende
çark sesi değil benim terennümlerim,
dişli sesi değil, kayış sesi değil,
mil sesi değil, değil, değil, değil!

değirmene bu hayhuyu, hareketi,
bu kalender ağzını, sarhoş muhabbetini,
bu cezbeyi, baş dönmesini taşıyan
hayat ırmağının çağıltısıyım ben,
varlık denizinin çalkantısı!

değirmenciye yatağından, mezarından kaldıran,
derviş gibi fırl fırl döndüren,
aklını başından alıp götüren
öteelerde dolaştırıp dolaştırıp getiren
şarabın ruhuyum ben, şiirin ruhu!

sözün yaprağı değilim, icazın çiçeği değilim,
hikmet otunun yaprağı değilim, çiçeği değilim,
sapı değilim, çöpü değilim, değil, değil, değil!
hakikat çiçeğinin rengi, yalanın mihengiym,
demiri altına çeviren kimyayım ben...

günü gelince gülden, çiçekten sıyrılıp çıkar
güzelliğimle kurdun kuşun diline düşerim.
kurtlar inine, kuşlar güneye göçtüğünde de,
onların peşinden ben de, başka alemlere,
başka sûretlere geçerim.

rengime dayanacak ne ruh, ne sûret kalınca ama,
bir göğüs dolusu ahu zar olur, bir avuç dolusu
hercaî tohum, bir kucak patlayan takım yıldızı...
ve saçılır giderim Büyük Rençber'in eliyle
göğün mesahalarına;

kaldır başını kaldır bak, kaldır bir bak!
ben ne güneşin çiğ ışığıyım, ne ayın,
ne de Merkür'ün hırsızlara yol gösteren ışığı...
ışığın verdiği sarhoşluğum ben,

sarhoşluğun verdiği süreğen uyanıklık!

ışığı tel gibi eğip bükerek, gerçeğin yanağını
gamzeyle, ağzının kıyısını "yaklaşma!" işvesi,
dudağının bükülüşünü "hadi gel, hadi gel,
hadi gel!" gülücüğüyle süsleyen
telkâri ustasının çömeziyim ben!

çayır kuşu değilim, çayırkuşunun sesiyim!
çayırı kendi rengine boyayan çayırkuşunun!
sazı da, sözü de, söyleyeni de, dinleyeni de
kendi rengine boyayan, ışıyla eriten,
bakışıyla esriten çayırkuşunun sesi...

çayırkuşunun kendisi olsaydım,
"ben öyle bir ustanın çırağıyım ki, derdim,
sesimi ustam yaratıyor, yaratmasına ama
ötüşlerimi bana bırakıyor,
onları ben kendim yaratıyorum!"

12 Temmuz 2009

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı 2. Cilt

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oyunu Baştan Almak

Cahit Koytak 17.05.2010

*Vicdanî retçi **Enver Aydemir** ve onun gibi
öncü insanseverler, öncü '**vatansever**'ler,
koşulsuz savaş aleyhtarları için.*

Var mısınız, şairler, gurular, muhalifler,
Var mısınız, genç siviller, gönlü genç kalanlar,
Çocukları, kitapları, şarkıları ve çiçekleri sevenler,
Gelin postu cehennemin kapısına serelim bu sefer!
Ve son ırkçı, faşist yahut terörist de
Arınıp, iyileşip taburcu edilinceye kadar,
Son mücrim de salıverilinceye kadar ateşten,
Zinhar kaldırmayalım postumuzu eşikten!

Var mısınız, yoksullar ve şairler, var mısınız,
Tanrının en güzel adlarını anarak bir ağızdan

Ateşe su dökelim, kazanı devirelim,
Teraneler tutturup, sloganlar atalım!
Kendi şeytanlarıyla oynadığı oyunda
Top sürerken ayağı takılıp düşenler için
'Taraftar'ın sesini duyuralım hakeme!
(Ama, tahriklere kapılmaca yok, sakın!
Kaldırım taşı sökmek falan, küfür, şiddet...)

Oyunu baştan almak ve tertemiz götürmek için
Geri isteyelim oyunu, geri isteyelim çocukluğunu
Firavunun, Neron'un, Hitler'in, Bush'un, Şaron'un!
Çocukluklarını, tüm çocuk düşmanlarının,
Bebekliklerini, bebek düşmanlarının,
Ölüm tacirlerinin, silah tüccarlarının,
Çocukluklarını cellatların ve cellat yamaklarının!

İstemek yetmiyorsa, tutturalım,
Agu agu agu, basalım yaygarayı,
Askere gitmeyelim, uygun adım atmayalım,
Top tüfek bazuka almayalım omzumuz,
Kırıp geçirelim ya da gömelim
Ölüm oyuncaklarının hepsini,
Ve cahili kalalım ölmek pahasına,
Tüm pislikleri, kirli yöntemleriyle
Öldürme sanatının!

Tuzla buz edelim, böylece, camlarını
Önce kendi görünmez küvezlerimizin!
Sonra kaçıralım cehennemden dışarı,
Küvezleriyle birlikte, bebekliklerini
Balyozcu, bombacı generallerin,
Bebekliklerini, fesatçı amirallerin,
Bebekliklerini, ölüm ustalarının!

Ama önce, vakit varken burada, yeryüzünde
Biz de çalışalım çocukluğumuza al baştan,
Kabuklarımızın, tırnaklarımızın altını temizleyelim;
İçimizdeki gizli ırkçıyı, gizli zorbayı, gizli
Katili kurtarmak için cehennem ateşinden,
Bebekliğimizi çalışalım ve çocukluğumuzu
Tekrar tekrar, al baştan!

Ve Tanrıya güvenelim, Tanrı geri çevirir mi hiç,
Oyunda düşüp de dizini dirseğini kanatan,
Kafasını, kalbini ya da ruhunu yaralayan çocuğu!
Herkesten üstün, herkesten iri,

Herkesten güçlü olmayı nasılsa kafaya takmış
Akılları, ruhları, yaralı bereli zalimlerin,
Katillerin bile, çocukluğunu geri çevirir mi hiç,
Geri çevirir mi Tanrı, cennetin kapısından!
Kıyar da ayırır mı onları, annelerinden babalarından!

16 Mayıs 2010

Yoksullar ve Siviller için Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yolun Kıyısı

Cahit Koytak 24.05.2010

iki küreğin varsa, bir de gemici fenerin,
ışın peşini bırakma,
bir gün bir kayığın da olacak!

iki mahmuzun varsa ve bir çift süvari çizmen,
ışın peşini bırakma,
bir gün küheylanın da olacak!

iki türkün varsa, bir de göçebe çadırın,
ışın peşini bırakma,
bir gün krallığın da olacak!

iki hayatın varsa, biri yalnızlık,
ve sayısız hikâyen... ışın peşini bırakma,
bir gün tiyatro çadırın da olacak!

iki sualin varsa ve sayısız cevabın,
ışın peşini bırakma,
bir gün felsefen de olacak!

iki yüreğin varsa, biri ay gibi تنها,
öteki yer gibi kalabalık,
ışın peşini bırakma,

ışın peşini bırakma,
bir gün bir takım yıldızın
ve bir gök atlasın da olacak!

11 Kasım 2006

***

Sözün Kıyısı

Esime geldiğinde, yalnızsan,
Çevrende, insan, melek, şeytan,
Kimsenin olmadığından eminsen,
O zaman kendinle ve sesini alçaltarak
Tanrıyla konuşmana izin verilmiştir.

Böyle anlarda sakın tez canlılık edip de
Bildiğin hünerler, sevdiğin sözcüklerle
Bir şeyler söylemeye çalışma O'na!
Bunlar şiire benzese de, yapma bunu;
Bekle, ilk adımı o atsın!

Bekle, bir iç kanama gibi Tanrı
Yüreğini sızlatmaya başlasın!
Bekle, ciğerlerini doldursun,
Boğazını yakarak yükselsin çenene kadar
Ve tuzuyla dilini buruştursun!

Bekle, gönlün vadilerinden taşan,
Aklın tepelerini aşan bir şiir tufanı,
Bir ışık istilası, söz şehrayini gibi tırmansın
Ve ağzının kıyısından, gül gibi, kan gibi
Alt çenene sızmaya başlasın!

11 Kasım 2006

'Yoksulların ve Şairlerin Kitabı' 2. Cilt

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Homopoeticus (III)

Cahit Koytak 31.05.2010

Ben bir beyaz fareyim,
Ben bir yalnız fareyim,
Bir şairin ruhuyum,
Biraz kozmik bir fare...

Kafama eser hüngür hüngür ağlarım,
Kafama eser gülerim, öyle sebepsiz yere;
Kafama eser, oyuna da, gerçeğe de,
Duvara da, aynaya da küserim,
Boyalarımı, pudralarımı toplar,
Tüneller aç aça, bir Pazar
(Sormadan, niye Pazar?)
Aklın öteki tarafına geçerim.

Arkamda avanem olmasa da,
Gölge ve kuyruğum var,
İnci gibi sapasağlam dişlerim,
Elmas gibi ışıltılı gözlerim!
Ve tabii, yerce cıvıltılarım,
Ve tabii, gökçe terennümlerim...

Bütün bunlarla, bunlarla hani,
Çekinmesem çarmıha gerilmekten,
Derim ki, ben şair, yalnızlara
Gaipten gönderilmiş, kitapsız,
Şakirtsiz ve halefsiz
Yitik bir peygamberim;

Yenilmez ordularım yok ama
Mitralyöz gibi işlek çenelerim var,
İnci gibi dişlerim, dediğim gibi,
Elmas gibi ışıltılı gözlerim!
Yeri gelince Dara kesilirim,
Yeri gelince İskender'im;

Mağlupların küstürülmüş aklıym,
Fatihlerin örselenmiş vicdanı;
Kalbin taarruzlarında, rol icabı,
Tavşan yürekliyimdir,
Aklın kuşatmalarında, fakat,
Ölüm gibi kaskatı, inatçı bir kahraman!

Dans ederek savaşıyor,
Yırlar yakıp, tiratlar döktürerek
Savaşları oyunlara çeviren
Hayalci, Kışot soyu,
Kutsanmış bir firarî
Ve hercaî bir neferim!

Yorulunca oturur, uygarlığın dibinde,

Sözcüklerle adıma çağlar açar,
Kentler inşa ederim;
Dedim ya, ben bir beyaz fareyim,
Ben bir yalnız fareyim,
Ben bir kozmik fareyim.

Kafama eser, Nuh'a güvercin olur,
Kafama eser, Nuh'u ve su alan teknesini
Akıllı tayfalara bırakıp, oyunu terk ederim.
Yahut terk etmem, etmem de, hani
Öyle geçiveririm birden, Hamlet'in tiradından
Cirano'nun yahut Şatov'un tiradına.

Bazen de yerin vıdıvıdılarından,
Göğün sessizliğine
Ve kalbin kuytularına, aklın tepelerinden...

18 Ekim 2007

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı 3. Cilt

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nuh'a Gemi Resimleri (X)

Cahit Koytak 06.06.2010

*(Yasemin Çongar'ın Ayşe Sarioğlu'yla yaptığı
Destansı söyleşinin rüzgârıyla,
Hem bu iki 'haber meleş'i için,
Hem de Mavi Marmara gemisinin,
Fani, ebedî, bütün yolcuları için...)*

Seni ağlatan bu mu, şair?
Seni ağlatan, o gemiye binen
Çiçeği burnunda o genç bayan gazetecinin,
Sırtındaki 'altmış beş litrelik'
Dağcı çantasının içinde,
Biraz merak, çokça merhamet
Ve onur duygusu yanında,
Nuh'tan bu yana, insanın
Değiştiğini gösteren öteki şeylere,
Yanık kremi, yara bandı, konserve,
Antibiyotik falan dışında,

Fazla yer vermemiş olması mı?

Seni ağlatan ve içini doldurup,
Doldurup boşaltan, böyle,
Mavi Marmara gemisinde,
Tek tek herkesin, ama herkesin,
Gencecik muhabir kızların bile,
Nuh'un şürekâsından biri
Gibi değil, değil de hani,
–Çünkü bunun, o yaratma kipinde,
O katıksız doğaçlama şiirde
Metafor olarak akla gelmesi bile
Kofça bir şey olurdu!-
Çoğu farkında olmadan, Nuh gibi,
Tuhaf bir biçimde, Nuh'un kendisi gibi
Davranmış olması mı, yoksa?

Orada olmaman mı yahut,
O mucizevî şiir sefinesinde,
O yüzlerce Nuh'tan biri olamaman mı,
Seni boğuk boğuk ağlatan, böyle?

*"O gece gemide, bir yanda dua edenler,
Bir yanda, gruplar halinde şarkı söyleyenler,
Çığırışıp gülüşenler vardı,"*
Diyor bu görgü tanığı, bu haber meleği,
Ve cennette, Tanrının huzurunda
Alçak sesle mezmur okur gibi, ekliyor,

*"Çekemedim, yazık, resimlerini!
Nasılsa, zamanım olmadı buna,
İranlı, Yemenli, Kuveytli ve Türkiyeli kızlar
Ellerine kına yaktılar o gece."*

Bu muydu, yoksa, seni ağlatan, bu mu?
Güle çığırışa kına yakmaları ellerine kızların,
Kurbanları süslemek adettir diye?

Sonra *"Peter, diyordum, Peter,*
Güvertede zikreden dervişleri
Büyülenmiş gibi seyreden
Bir İngiliz gönüllüsüne,
Kafan karışmıyor mu senin?

*".... Vatikan'ın, sürgündeki, Kudüs
Başpiskoposu da gemideydi.*

Seksen sekiz yaşında bir dağcı düşünün,
Yahut ipi yerden kesiliverdiği halde
Yere düşmeyen bir uçurtma!
Bu çok hoştu ama, çok, çok hoş!
İnsana ancak uhrevi bir serüvenin verebileceği
Coşkuyu ve erinci veriyordu!

Ve susmayı hepimizden çok seven
O *çalışkan* gazeteci vardı, bir de.
Hep *işinin başında* olan o genç adam,
Basın odasından hemen hiç ayrılmayan...

–‘*Ne kadar güzel bir yerdeyiz*, farkında mısın?
Demiştim ona, *çık biraz dolaş*, Cevdet,
Biraz denize bak, sonra denizden gemiye,
Sonra gemiden kendine!’

–‘Bir dahaki sefere, demişti, bir dahaki sefere!’
Bununla, gökten bir ikinci inişi kastedercesine.
Sonunda *dışarı* çıktı, çıkmasına, evet...
Ve dışarıda, geminin bordasında onu,
Alnından tek kurşunla *vurulmuş olarak*
Yerde yatarken *gördüm*.

Hayır, hayır, kitaptaki, ‘*Allahın soluğu*
Davut’a dokundu ve Şaul’ü terk etti!’
Sözünü doğrularcasına, Şaul’ün,
İçlerinden Tanrının soluğu çekilmiş,
Yüzlerine duvar örülmüş askerleri
Gemiye indiğinde, *gemide silah yoktu*.
Silah sözü yalan, kesinlikle yalan!

Ağaçları, atlıkarıncaları, kaydıraklarıyla
Paketlenmiş çocuk parkları
Götürüyorduk sırt çantalarımızda
Ve *vitamin hapları*, Gazzeli çocuklara.”

Bu muydu, bunlar mıydı, seni ağlatan?
Yoksa, onlar, yerin, göğün, erdemin
Ve şiirin fatihleri,
Yaratılışın esrik dalgaları üzerinde
Köpük köpük deniz kuşları gibi
İnip çıkarken öyle,
Senin, burada, evinde,
Bu karaya oturmuş küçük, süslü gemide
Bu kupkuru, çağıltısız monitörün önünde

Bir tufan bekleyip durman mı,

Hüzünlü sirenler çalarak ara sıra,
Küçük küçük günleri, ayları, yılları aşır
Bir gün, kim bilir, belki erişmeyi ümit ederek,
Doruklarından sana,
Dikenli çitlerle, duvarlarla bölünmemiş
Özgür, onurlu ve herkese yeten
Yeni bir dünyanın kurulduğunu gösteren
Başı dumanlı dağlara?

5 Haziran 2010

Yoksullar ve Siviller İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Doğaçlama Bir Kule

Cahit Koytak 07.06.2010

Gına geldi ayakta dikilmekten,
Kara su indi tabanlarıma.
Ben bir yağmur bulutuydum,
Kule olayım diye dikti
Yaşlı bir şair beni buraya.

Göğün yüksekliğini mi
Gösteriyorum gelip geçene,
Yerin alçaklığını mı, aklın darlığını mı,
Ömrün kısalığını mı, bilen yok,
Bilen yok, bilmiyorum, kendim de!

Fark etmiyor ki, fark etmiyor ki,
Kimsenin merak ettiği de yok zaten!
Bir sen, şair bozuntusu, bir sen,
Modası geçmiş fikirlerini halka
Saat kulesi diye okutmayı düşünen...

Uyan hayallerinden, ihtiyar, uyan!
Uyan, sırtım kaşınıyor, sırtım, babalık!
İş yapmak mı istiyorsun sahiden,
Uzan, uzan da, kaleminin sırtıylan
Kaşı sırtımı, kaşı iki küreğimin arasını!

Biraz sağa doğru, biraz sağa, ha şöyle!

Şimdi yukarı, biraz yukarı, biraz
Daha biraz... hıh hıh hıh hıh hıh!
Hop dedik, hop hop hop, babalık,
Gıdıkla demedik, gıdıkla demedik!

Çok mu konuşuyorum, diyorsun, çok mu?
Pabuç gibi dil koyacağına ağzıma o zaman,
Bir saksafon tutuşturseydin elime sen de!
Bir saksafon, altın suyuna batırılmış!
Bir saksafon, cennetten indirilmiş!

Bir saksafonum olsaydı, bir saksafonum!
Yahut o inene kadar, bir trompetim!
Yahut hiç değilse, bir ağız armonikam!
Burada dikilip duracağıma o zaman,
Salak gibi dikilip duracağıma böyle,

Altın, gümüş ya da bakır suflelerim,
Cesur doğaçlamalarımla göğ
Dallar uzatırdım, kollar sürerdim!
Ve çiçekler, çiçekler göğün yanağına,
Göğün dudağına, ağzının kıyıcığına,

Işığın yüze, sükûnun ruha,
Ruhun bedene, bedeninin toprağa,
Toprağın hayata ve hayatın da söze, saza,
Ritme, ezgiye, caza, hele caza, hele caza
Yakıştığı gibi yakışan çiçekler...

25 Mayıs 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Homopoeticus (IV)

Cahit Koytak 14.06.2010

Yorum farklarımız var, doğal olarak,
Farklı numaralarımız, Charlie Chaplin'le...
Ama yine de dikkatinizi çekti mi, bilmiyorum,
Ben ve o, ne kadar benziyoruz
Aslında birbirimize!

İki karıncanın, iki tespah böceğinin,

İki sönük yıldızın,
İki ispermeçet mumunun, hatta iki maymunun
Benzediği kadar benziyoruz
Hepimiz birbirimize
Ve bilhassa bendeniz Charlie Chaplin'ne?

Çünkü bakın, ben de, onun yaptığı gibi
'*Hakikat*' sözünü dilimin altında,
Hakikatin yüzünü şapkamın altında,
Hakikatin özünü de daima bilinçaltında tutmak
Ve böylece, bebeği sütten keser gibi, şiiri kesip sözden,
Pantomime çevirmek istemişimdir hep.

Numaram bittiğinde de, soyunup dökünmek
Ve yüzlerine savurmak istemişimdir hemen
Yerdeki ve gökteki seyircilerin
Onlardan borç aldığım şeyleri,
Ham alıp pişirdiğim, yonttuğum, incelttiğim,
Sıktığım, büktüğüm, suyunu çıkardığım ruhları, tenleri,

Yüzleri, bakışları, mimikleri
Ve bunlarla sahnelenen oyunları, öyküleri, replikleri...

24 Aralık 2007

***

Homopoeticus (V)

insan olmaktan fazlası mı gerekiyor, şaire?
şair olmak, akıllılardan akıllı,
delilerden deli olmak mı demek?
aklı dama çıkarmak ve orada arya mı çektirtmek ona?

bilmiyorum, bilmiyorum, bildiğim,
kendi ruhunuzun dibini görmek istiyorsanız eğer,
orada olup bitenleri anlamak ve ağlamak,
evet, ağlamak istiyorsanız eğer,
gerek yok, bir şair yapmanıza kâğıttan
yahut mumdan yahut bir araba dolusu laftan!

kilden bir adam yapın, kilden bir adam,
kendi çamurunuzdan ama!
kendi çamurunuzdan ve kendi ellerinizle!

çünkü bakın, elinizle yapacağınız her şey

sizden daha çok benzeyecektir size,
sizden daha çok... düşünebiliyor musunuz,
sizinle iç içe, sizinle yüz yüze, sizinle göz göze!

öyleyse, avuç avuç balçık çekerek içinizden
ve baka baka kendi yüzünüze
bir adam yapın, bir adam, kilden!
tanrının yaptığı gibi, çapaklı, ıslak
ve iki ayağının üstünde dikelebilen!

mis gibi de çamur kokan, hiç değilse!
mis gibi insan kokan, tanrı kokan, şeytan kokan
ve düşünce ve hakikat ve yalan...

kilden bir adam, kilden bir adam,
kendi kendine konuşan, susan,
kendi kendine gülen, ağlayan...

12 Mart 2008

Yoksulların Ve Şairlerin Kitabı 3. Cilt

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Caz İçin Doğaçlama: 'Şen Maneviyat'

Cahit Koytak 21.06.2010

Musa, koltuğunun altında
Oyunun tekstleri, tabletleri,
Ezber yapa yapa dönerken Sina'dan
Yamaçtan aşağı hoplaya zıplaya
Kahkaha ata ata
Karnını tuta tuta
Kırılazdı, Şarlo'ya gülmekten.

İsa, oyun bitince, Galgota'da
Ruhu tene tutturun paslı çivilerden
Çözülüp inerken, yaralar içinde,
Çarmıhtan aşağı hoplaya zıplaya
Kahkaha ata ata
Karnını tuta tuta
Kırılazdı, Şarlo'ya gülmekten.

Zerdüş, kabından taşarak,

Gönlü yalayan alevler gibi,
Ruhtan, tenden ve zamandan yukarı,
Akıldan aşağı hoplaya zıplaya
Kahkaha ata ata
Karnını tuta tuta
Kırılazdı, Şarlo'ya gülmekten.

Fazla oturmaktan, altında, *huş* ağacının,
Fena halde ayakları uyuşan Gotoma,
Sonunda koparak hiçlikten, yeisten,
Kaostan aşağı hoplaya zıplaya
Kahkaha ata ata
Karnını tuta tuta,
Kırılazdı, Şarlo'ya gülmekten.

Aklın sızılarını dindirmek için
Mit'e dönerken, yıkarak Kutsal Tarih'i,
Elinde cinayet aleti, Friedrich Nietzsche,
Olimp'ten aşağı hoplaya zıplaya
Kahkaha ata ata
Karnını tuta tuta
Kırılazdı, Şarlo'ya gülmekten.

Ve Josef K, zavallı Jozef K,
Bir kuşluk vakti, öyle yapış yapış,
İkına sıkına, böceğin içinden
Çıkarken dışarı, hoplaya zıplaya
Kahkaha ata ata
Karnını tuta tuta
Kırılazdı, Şarlo'ya gülmekten.

Ah bu Charlie, kırdı geçirdi valla,
Öldürdü tüm yaratılışı kahkahalarla
Ve öğretti herkese gülmeyi!
Yere göğe, dağa taş, otlara, dikenlere,
Fillere, karıncalara,
Dirilere, ölümlere, hortlaklara
Ve kurtlara, böceklerle, mezar taşlarına...

8 Haziran 2010

Cazın İrmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zeki, Yetenekli, Cesur Toplmlar İçin İy Fikirler

Cahit Koytak 28.06.2010

Elimizdeki tüm silahları, hurdacıya satalım!
Tankları, füzeleri, topları, tüfekleri...
Cehaletin, kofluğun, ahmaklığın sırtımıza yüklediği
Yüzlerce, binlerce yıllık kanlı ağırlıkları!
Ve korkuyla, nefretle, azdırılmış gururla büzülmüş,
daralmış, küçülmüş zihinleri, mümkünse,
Küflenmiş kuramlarla, paslanmış kavramlarla birlikte...
ne beşine, ederine bakmadan, satalım,
satalım bu *aptal* oyuncakları hurdacıya!

Ve parasıyla, önce bir güzel karnımızı doyuralım,
'Dost gler - düşman gler' taksimatı yapmadan
Oturup karnımızı doyuralım beraber,
Gözümüzü, gönlümüzü, ruhumuzu...Boğaz'da,
şöyle güzel bir tavernada, mesela!

Karnımız doyunca da kalkmayalım,
şenlikten kopmayalım çarçabuk,
Zil zurna muhabbet, akıp gidelim
Boğazın lacivert sularıyla,
"Kuzum, ne kadar iyisiniz, ne kadar güzelmiş dünya!
Ne kadar büyükmüş insan! ne kadar mavi
ve berrakmış hayat!"
Diyerekten kucaklaşıp koklaşalım herkesle,
O gün orada olan, olmayan, sahneden geçen,
geçmeyen,
Dost, düşman, nefes alan, kımıldayan her şöyle...

Sonra, paranın geri kalanıyla da, ilk akla gelen ne,
Okullar açalım, tamam, sizin dediğiniz gibi, bayım,
Okullar, ıslah evleri, tımarhaneler falan, falan...
Bu güzel, bu âlâ, itirazım yok, peki!
Fakat yine de ben derim ki, paranın çoğunu, gelin,
sanata ayıralım, dostlarım!
İyi'nin de, kötü'nn de oyun zevkini,
Hayat denen bilgi ağacının yemişlerini,
İnsan denen gökçe çalgının ezgilerini bize tattıran
sanata yatıralım, sanata, paranın büyüğünü!

Tiyatrolar açalım, sözgelimi, film setleri,
Resim atölyeleri, heykel atölyeleri, insan atölyeleri,
İçlerinde, taştan, ağaçtan ya da alçıdan

Kral, şair, dölger, çoban, başbakan...
Bir tek 'halaskârlık' hariç, her boydan, her meslekten,
insan yontulup çıkartılan
Ve duygu ve duyarlılık ve vicdan,
Ve bölölüğe, körlüğe, karanlığa taş atan çocuklar
Ve çocuklarını ne dağ, ne kışla, ne şehitlik,
ölüme salmamakta kararlı
Cesur analar, cesur babalar ve cesur toplum...

Çünkü sanat, bayanlar baylar, çünkü sanat
Silaha ve siyasete dökülen paranın
yüzlerce, yüzlerce kat azıyla,
Silahla ve cascavlak siyasetle elde edilecek olanın
Binlerce, binlerce kat fazlasını kazandırır insana,
İnsanlığa, uygarlığa, doğaya.

Ve sanat, yaparken de, oyunu bozmadan yapar bunu,
Kıymadan bir tek cana, ezmeden tek karınca
Ve kırmadan yılanın bile hatırını;
Farelerin, hamam böceklerinin, kırkayakların bile
Var olma sevinciyle oradan oraya koşturabildikleri,
Cıvıltıları, çıtırtılarıyla oyuna replikler katabildikleri
O büyük, sonsuz büyük ve müteal sahnede,
insan ruhunda, bayanlar baylar, insan ruhunda...

24 Haziran 2010

Yoksullar ve Şairler İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Köşe Şairi'

Cahit Koytak 05.07.2010

Bunca çimen, bunca çiçek, bunca ezgi,
bunca ahenk
Ve oyun ve sanat ve rüya ve gerçek...
Bin bir yüz, bin bir maske ve mizansen karşısında
Kaya gibi yerinden oynatılmaz şairler,
'Sarsılmaz' şaireler –farkındayım, farkında-
ıh! deyip dudak kıvrıyorlar bana.

Eleştirmenler kem küm edip susuyor.
İsimsiz ve çehresiz okursa, daha güzeline, daha

görmeklisine zaten alışık gibisine
Okuyup geçiyor, okuyup geçiyor
benim 'şen' terennümlerimi.
Ve tüketerek, böylece, gizliyor faniliğin
–sanatmış, bilgelikmiş, falan, feşmekân...
her şeyi bir avuç toza çeviren- gündelik elemini.

Bense, inanır mısınız, onlar, şöyle derinden
bir oh çekip rahatlasınlar diye,
Diyorum ki kendime, artık açıklayayım,
Bu, halatları yılanlara çevirme sanatının sırrını,
Bu, bütün zamanların, bütün sanatlar için
bilinen en eski 'numara'sını!

Dinleyin, siz ey yaratıcı şairler,
siz ey aklın güzellik uykuları,
siz ey akıl hocaları yüreğin,
Kiminiz legolarla, kiminiz sözcüklerle
Pek şirin, pek yüksekçe,
Ama yine de akla ve yüreğe sığan,
Kolay yenilir yutulur kulecikler
dikerken dergi sayfalarında,
Ben, bu gazete köşesinde, ateş yiyen, ateş içen,
ateş soluyan
Ve solungaçlarından, burun deliklerinden,
Gül, yasemin, karanfil vesaire vesaire püskürten
mekanik bir semender icat ettim kendime,
Bir 'geri dönüşüm' makinesi, sizin anlayacağınız...
(Şiir makinesi de diyebilirsiniz ona.)
Olay bu, ve 'numara' ortada!
Var mı yazdıklarım üstüne başka merak edilen!

Burada, sorulmadan, ben vurayım açığa
daha büyüğünü sırların:
Hayatta herkesin bir hüneri,
bir marifeti var, öyle değil mi ama.
Herkes, kendi cirmine göre, kimi buğday,
kimi mısır, kimi soya fasulyesi,
Kimi de cam çakıl öğüten bir değirmenin mucidi.
Benimki de aslında o kadar farklı değil bundan,
Görünüşte basbayağı o değirmenlerden biri.
Yani buğdayı, mısırı, camı, çakılı
altına, elmasa yahut yakuta çevirmiyor, hayır,
Farkı yok bu bakımdan diğer makinelerden;

Farkı şu: başka değirmenlere tane koyuyorsunuz,

Değirmen una dönüştürüyor onu;
Ama benim sarhoş makinem,
haznesine un ya da kepek ya da kül
ya da duman koyuyorsunuz, misal,
Kanatlarının altından buğday, mısır ya da darı,
Ya da kum çakıl ya da yıldız ya da dediğim gibi
Ağzından gül, burnundan begonya, kulaklarından
karanfil vesaire, vesaire çıkarıveriyor size.

20 Ekim 2009

Seslerle Doludur Güzün Kabuğu Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Büyük Yağmur

Cahit Koytak 12.07.2010

Bir gün bir yağmur yağar,
Öyle yağar, öyle yağar ki,
Renk menk kalmaz ortada,
Eriyip akar boyası nesnelerin,
Yüzlerin, sözlerin, düşüncelerin.

Kenardı, köşeydi dağılıp gider,
Silinir, ne kadar sınır varsa
Şeyleri birbirinden ayıran,
Şeyleri, biçimleri, isimleri,
Kişileri, kimlikleri ve kaderleri...

Yüzler de eriyip akar, maskeler de;
Çözülüp dağılır zıtlar,
Her şey karışır birbirine,
Öz kabukla karışır gider,
Yalan gerçeğe,

Söz sayıklamayla,
Dua salya sümükle,
Sanat taklitle, bilim büyüyle,
Büyü vahiyle... Vahiy,
Her şeyle, her şey hiçlikle.

Bir tek kemikleri kalır,

Bir tek kemikleri, tırnakları ve dişleri
İnsanların da, farelerin de,
Kartalların da, yılanların da,
Şiirlerin de, şarkıların da, kitapların da.

Bir gün büyük bir yağmur yağar
Ve ağaçlar eriyip akar,
Taşlar, tuğlalar eriyip akar,
Gençlik, güzellik, gerçeklik
Servi ağaçları, mezar taşları...

***

Melankoli

yarı uyanık, yarı uykuda
kendi ayaklarımızla mı geldik
bu yıkıntıya?

yoksa yüzlerine bizim masklarımızı geçiren,
ruhlarını bizim boyamıza batıran
başka birileri mi dolaşıyor

bizim tenlerimizde,
bizim yaralarımızla,
bizim sızlanmalarımızla?

sanki ölmüşüz, ölmüşüz de
başka tenler kullanıyor
bizim hikâyelerimizi.

sanki ölmüşüz, ölmüşüz de
gömmemişler bizi, fakat
mezarla sıvamışlar cesetlerimizi.

***

Cennette Çekim

bir elinde kuru kafa
bir elinde şarap testisi
aynı anda hem Hayyam'ı
hem de Prens Hamlet'i
oynadığını sanan
bir deli geçiyor bir deli
cennette bir sokaktan

bu benim bu ben
orası belli orası belli

camı açıp sesleniyor
köşklere birinden
bir başka deli
peki bağırma adamım
peki bağırma
baştan alıyoruz baştan
bu son sahneyi

bu da benim bu da ben
orası belli orası belli

18 ekim 2009

Seslerle Doludur Güzün Kabuğu Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sokaktaki Ayna

Cahit Koytak 19.07.2010

Bir ayna buldum, bir ayna,
Sokakta, sokağın ortasında,
Sokaktan büyük bir ayna!
Tralalla tralalla tralalla!
Gökyüzü kadar uçsuz bucaksız,
Yeryüzü gibi de uğultulu!

Ne ayna, ama ne ayna!
Okyanus gibi derin, ıssız,
Uçurum gibi baş döndürücü,
Dağ gibi heybetli, ağırbaşlı,
Yel gibi de uçumlu bir ayna!
Tralalla tralalla tralalla!

Bir ayna ki, konuşmasını biliyor,
Gülmesini, ağlamasını, düşünmesini,
Doğaçlama şiir söylemesini!
Sonra, ılık çalmayı, hayal kurmayı,
Düz duvara tırmanmayı, arkadaş
Ve yerle bir etmeyi duvarı kafasıyla!

Ama huysuz benim gibi o da,
Ama sarhoş benim gibi o da,
Tralalla tralalla, tralalla!
Meyhaneden çıkmıyor seninki;
Ne benimle gelmeye yanaşıyor,
Ne beni bırakıyor dışarıya.

Topla evi barkı, anacığım, topla
Buraya getir, cümbüşün ortasına!
Yatağımı, yorganımı,
Gitarımı, köpeğimi, bisikletimi,
Kitaplarımı, plaklarımı,
Hayallerimi, rüyalarımı,

Çocukluğumu ah, çocukluğumu,
O kırk kanatlı küheylanımı,
Rüzgârlı yıllarımı, anacığım,
Sonra bulutlu yıllarımı, sonra
Başka ne varsa, başka ne varsa!
Tralalla tralalala tralalla!
Tralalla tralalla tralalla!

(Kırk yıl kadar sonra)

Bir ayna buldumdu sokakta,
Sokaktan büyük bir ayna!
Tralalla tralalla tralalla!
Dünyadan büyük bir ayna!
Hayattan büyük bir ayna,
Sanattan büyük bir ayna!

Ağırdı ama, her şeyden ağır,
Zamandan ağır, insandan ağır,
İnsanın kaderinden,
Geçmişinden, geleceğinden...
Ağırdı ağır, taşıyamadım eve,
Sokağın ortasında düşürüp kırıverdim!

Ne aynaydı ama, ne ayna!
Tralalla tralalla tralalla!
İnsanın ruhundan genişti, bence!
Ve insanın aklından kalabalık!
Yer de onun içindeydi çünkü,
Gök de onun içinde!

Ben de vardım, sen de vardın,
Biz de vardık, içindeydik!
Kim yoktu ki, kim yoktu ki,
'O' da vardı, 'O' da vardı,
Eminim, 'O' da vardı, oradaydı!
Tralalla tralalla tralalla,
Tralalla tralalla tralalla!

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Şiir Sanatı'

Cahit Koytak 26.07.2010

uzun burnunu her şeye sokuyor
ve sinek kanatlı hayal gücüyle
her engeli aşabileceğini,
her kılığa girebileceğini;
dokunaklı sesiyle de
her gönlün kapısını açabileceğini
ve her akla sığabileceğini sanıyor, şiir.

herkesin gençliğinde
yaşanmamış bir çocukluğun,
yaşlılığında da yaşanmamış bir gençliğin
gömülü olduğunu biliyor
ve işte bunlarla geri döndüğüne
inandırmaya çalışıyor bizi.

düpedüz el koymak istiyor böylece
içimize gömülü hazinelere,
acılara da, erinçlere de
utançlara da, övünçlere de...
peki, kim bunu istiyor ondan
ve hakkı var mı bu kadar ileri gitmeye!

pek de sinameki, kahramanımız,
pek de alıngan!
insanda gördüğü, duyduğu her şey,
ama her şey dokunuyor ona.
ve değdiği, dokunduğu her şey de
yakıyor, yaralıyor onu.

bakınca, dosdoğru içinize bakıyor, sözgelimi.
ve kaçırıyorsunuz siz de, çaresiz, gözlerinizi;
ama işte oyuna geldiniz yine!
onun istediği de bu çünkü:
kaçırtmak sizi ruhunuzun ta diplerine,
kendi şiirinizin sizi beklediği yere!

böyle böyle yüzgöz olma pahasına da olsa,
bazen insanlarla, bazen fikirlerle,
bazen de sözcüklerle denemek istiyor
daha şimdiden,
mezarda kurtlarla, böceklerle,
mezarlık fareleriyle
'kavim kardeş' şenlikli yaşamanın,
hiçliği unutturan oyunlar oynamanın
değişik yollarını.

ve toza toprağa karışıp doğaya dönmeye
sıra gelince de,
kurt değil, solucan değil,
mezarlık faresi değil, değil de,
boz renkli, aful toful
ve alt dudağı yarık mavi bir tavşancığa
dönüşmeyi hayal ediyor, filozofumuz.

ama her yanından uç veren
siğillere, dikenlere bakılacak olursa,
cennette sümüklü böceklerle,
salyangozlarla didişe didişe
ebedi yalnızlığı tebaasız bir krallığa çeviren
bir kirpi olacağı benziyor, daha şimdiden.

26 Ocak 2009

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı, 3. Kitap

***

Kendim İçin Notlar

(VI)

insan, belki de, öyle hafif,
öyle zahmet vermeden
taşıtmalı ki yükünü yeryüzüne,
terk etmesi gerektiğinde onu,
bir telin kopması gibi bir çalgıdan,

gerilerek, yerine, bir yenisi,
şenliğe devam edilebilsin
kalınan yerden.

16 Temmuz 2010

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ne Kalır, Kime Kalır

Cahit Koytak 02.08.2010

Bir gideriz, ne kalır?
Biz gideriz, kim kalır?
Biz gideriz, ne kalır ve kime kalır?
Biz gideriz, ayakkabılarımız kalır,
Şemsiyemiz, kravatlarımız
Ve gömleğimizdeki leke...

Biz gideriz, onlar kalır:
Meydandaki heykel,
Kuledeki saat
Ve iğde ağacı.
Gardıropta kokumuz,
Koltukta başımızın izi,
Ve duvardaki çivi.

Biz gideriz, onlar kalır,
Benzerlerimiz, kopyalarımız,
Kisvelerimiz, maskelerimiz:
Cirano, Mişkin, Hamlet,
Kerem ile Aslı,
Joseph K, Selimİşık...

Tamamlasın diye diriler
Yarım bırakılan çığlıklar
Yarım bırakılan şiirler...
Kurduğumuz düzenler,
Bulduğumuz kavramlar,
Beyinlere ve yüreklere
Çizdiğimiz çizikler kalır.

Biz gideriz onlar kalır:
Ördüğümüz duvarlar,
Açtığımız çukurlar,

Diktiğimiz kuleler kalır.
Ve aşılacak tepeler,
Ve geçilecek dereler,
Ve varılacak bahçeler...

Biz gideriz, arkamızdan
Yollara ektiğimiz o kadar çok
İz kalır, o kadar çok 'biz' kalır ki,
Onlardan kurtulmak ömür alır,
Ömür üstüne ömür,
Bazen birkaç kuşak,
Bazen birkaç milletin ömrü....

3 Kasım 2009

Doğaçlama

yalınlık daha zor bazen
karmaşıklıktan,
daha kafa karıştırıcı,
uyum arayan zihin için.

zihinde bekletilen düşünce
on kat daha hızlı
yola çıkarılan düşünceden.
yürekte bekletilen sevda da öyle.

deniz sözcüğü, mesela,
yan yana koyun, göreceksiniz,
denizin kendisinden
daha mavi, daha ıslak.

zaman sözcüğü zaten
daha ince, daha uçucu
zamanın ayağındaki tozdan,
kanadındaki tüyden.

29 Haziran 2010
'Şen Maneviyat' Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sol Elle Yazılanlar

Cahit Koytak 09.08.2010

Hayatın anlamı nedir diye sorulur
Ve bu budalaca soruyla kilit bir taş,
Bir kaya yerinden oynatılmış

Ve bir yığın başka soruların, başka
Muammaların altında kalınmış olunur:

Kendi kendini yazan şiir midir hayat?
Kendi kendini çığırın şarkı mı?
Kendi kendini yiyip bitiren
Düşünce midir yoksa?
Ya da kendi kendini gören rüya?

Hem kalemi tutan eldir,
denebilir mi hayat için,
Hem kalem, hem kalemin
ucundan akan boya,
Hem kalemin yazdıkları,
Hem yazılanların getirdikleri, akla?

Aklın dışarıdan kilitli kapıları
Nasıl zorlanabilir, peki?
Aklın içeriden kilitli kapıları
Nasıl zorlanabilir? Zorlanabilir mi
Bazı başka, başka ve dikine sorularla?

Kilitler ve kapılar açılabilir mi,
Tempolu yürüyüşle, mesela,
İdmanla ya da meditasyonla
Yahut ağız armonikasıyla
Yahut namazla, oruçla?

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

***

Kabuk

Ah, bütün kalbimle öyle hissediyorum,
Öyle ümit ediyorum ki,
Ölümün kendisi geldiğinde,
Ölümün bu her günkü ağırlığı
İyileşmiş bir yaranın kabuğu gibi
Ruhumuzun üzerinden sıyrılıp düşecek.

Ve yaranın yüzü,
Yaranın gülümseyen yüzü,
Yaranın sarhoş ışıltısı, deli ışıltısı,
çocuk ışıltısı,
Yaranın soru soran, konuşan ışıltısı,
Düşünen, tasarlayan ve yaratan ışıltısı,
Yaranın, yarayı yara, insanı insan
yapan ışıltısı

Sonsuz hayatın, Sonsuz Olan'ın
İşıltısıyla kucaklaşacak.

***

Düşünce Sanatı

Biz düşüncelerle oyunlar oynarız;
Bazı büyük düşünceler de
İçimize doğaçlama sokulur
Ve bizimle oyunlar oynarlar.

Bu iki koldan gelişen ezgilerin
Eşleşip uyuma ulaştığı anlarda
Oyunlar oyun olmaktan çıkar,
Katıksız sanat olurlar.

Ustayı ve çömezi –Tanrı'yı ve insanı-
Aynı şenlikte buluşturan
Büyük senfoninin uvertürü gibidir
Böyle anlarda, düşünce.

Şen Maneviyat Kitabı
cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Ruh' Üzerine Tezler

Cahit Koytak 16.08.2010

Bilinen en ağır elementin ruh olduğunu
Ve bu önermenin, göğün direksiz durduğu,
İsa'nın babasız doğduğu ne kadar doğruysa,
Tam işte o kadar doğru olduğunu
Söyleyen oldu mu size daha önce hiç?
Duydumaysanız, şimdi ben söylüyorum bunu!

İnanmıyorsanız, denemesi kolay, bayanlar baylar,
Ateşin bir kefesine kendi ruhunuzu koyun,
Var olan başka her şeyi de öteki kefesine;
Acının tamamını siz duyacağınıza göre,
Hükmetmek size kalıyor artık, buyurun,
Hangi kefenin ağır çekeceğine?

İnanılması daha zor bir başka önermeyse,
Yaratılmış en hafif unsurun da ruh olduğudur;
Şu, içimizde dağ gibi kımıltısız oturup durduğunu,
Ama ateşle ya da şiirle, eteğinin ucundan

Tutuşturulmaya görsün bir kere,
O an bir başka zamana, bir başka tene
–Cennet ya da cehennem, menzil fark etmez–
Nasıl düşünceden hızlı akıp gittiğini bildiğimiz ruh...

Bütün bunları bana fısıldayan çenebaz cine,
Şu demode filozof bozuntusuna bakarsanız,
Oooh, bir olgu olarak değil, sadece
Bir ‘fikir’ olarak ele alındığında bile,
Ruh dediğimiz bu astral oyuncak
Gökten yere inmiş en ilginç, en parlak
‘Proje’ymiş aynı zamanda.

“Açın bakın, diyor, gizli tarihine, bengi sanatın,
Seyir defterine Odysseus’un,
Kaptan Ahab’ın yahut Kaptan Simbat’ın,
Teknenin dümen yekesini de, seren yekesini de,
Uyuklayarak da olsa, tutan hep odur, hep o,
Yer kadar ağır, gök gibi latif, gizemli
Ve Yol’un tozundan, izinden münezzeh olan ruh!

O ruh ki, dümen başında dalıp gittiği, hep
Biraz seraptır, biraz da rüya. Ve uyandığında
Kendini içinde bulduğu, hep gölge-dünyadır,
Oyun-dünyadır, şu bildiğimiz yalan-dünya...
Gördüklerine katlanmak için seçtiği yolsa,
Böyle durup dinlenmeden şiir salgılamaktır,
Ağustos böceğinin yaptığı gibi, efendimiz:
Dile gelenle ‘dile gelmeyen’i akorla eşleştirip
Küçük bir senfoniye çevirmek, büyük kakofoniyi...”

***

‘Akıl’ Üzerine Tezler

Bir karıncanın, kendinden on kat büyük
Bir eşek arısı ölüsünü sürükleyerek
Yuvasına taşıdığını gözlerimle gördüm ben bugün.
Bundan böyle, bir karıncanın bir fil ölüsünü,
Fil olmadı diyelim, bir deve ölüsünü
Büyüyle ya da şiirle önce kendi hikâyesine,
Sonra, ittire, çektire bütün bir karınca soyunun
Şanlı mitolojisine mal ettiğini söyleseler
Buna da behemehal inanmaya hazırım artık.

Akıl karıncadan küçüktür, doğal olarak,
Çünkü karıncanın kafatasına sığar;
Ama kâinattan büyüktür,
Çünkü içine alır onu.

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı
cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Taş Ustalığı

Cahit Koytak 23.08.2010

Düzgün ses çıkarabilmek nispeten kolay.
Kamıştan, taştan, ağaçtan yada insandan
Düzgün ses çıkarmak, sessiz 'olmak'tan kolay!

Tanrının mucizevî doğaçlamalarını,
Doğaya kaydettiği sesleri, esleri, süslemeleri
Okur gibi bir nota kitabından,
Taşı okumak, ağacı okumak, insanı okumak;
Eline bir eki alıp,
Bir kalem ya da bıçak,
Taşı, ağacı ya da bilinci yontmak,
Yontmak, yontmak
Ve ortaya yeni bir biçim,
Bir şiir, bir kuram çıkarmak
Nispeten kolay!

Zor olan, ritmi tutturmak, a ruhum,
A kuzum, a beyaz farecik,
Zor olan, taşı, ağacı, insanı,
İnsanda kör bir damarı,
Sert bir katmanı
İnci dişlerinle yontuverirken
Ve yonttuğun şeye
Bütün içinde bir yer seçip de
Onu o yere yerleştirirken
Ritmi bozmamak, a ruhum,
Tanrının belirlediği ritmi bozmamak...

***

Cennete Dönüş

Ademoğlu kaybettiği cennete geri döndüğünde
Orada bilgi ağacının çiçeklerini,
Yapraklarını, meyvelerini
Kemirip duran bir tırtıl gördü
Ve ona, öyle uzun uzun,
'Her şeyin tadını merak eden,

Her şeyi kemiren, yiyip bitiren' demek yerine,
Kısaca, 'Akıl' adını vereyim dedi..

Ademoğlu cennete geri döndüğünde
Orada bilgi ağacının çiçeklerini,
Yapraklarını, meyvelerini
Kemirip duran bir tırtıl gördü
Ve ona, öyle uzun uzun,
'Dokunduğu her şeyi eskiten,
Kemiren, yiyip bitiren' demek yerine,
Kısaca, 'Zaman' adını vereyim dedi.

Ademoğlu cennete geri döndüğünde
Orada bilgi ağacını kemiren, kemiren, ama doymayan,
Ve acından dişlerini kendi derisine geçirip mızırdanan
Bir tırtıl gördü ve ona, 'her şeyi kemiren,
Yiyip bitiren ve doymayan' anlamına,
'Akıl' mı desin, yoksa 'zaman' mı,
Bir türlü karar veremedi. 'Akıl' dese, çünkü,
Zaman'ın da tükenen şeylerden biri olduğunu;
'Zaman' dese, akl'ın da tükenen şeylerden biri
Olduğunu varsaymış olacaktı;

Oysa, burası cennetse, tadabilmek için
Tatlar içinde en büyüğünü,
Yaratma sanatının tadını, sonsuza kadar,
Aklın da, sonsuz sayıda yeni ve güzel şeyi
Düşünmeye yetecek bollukta,
Gürül gürül ve ebedi olması gerekirdi;
Zamanın da, her yaratma anının coşkusunu
Sonsuza kadar uzatmaya yetecek uzunlukta,
Gürül gürül ve tükenmez olması gerekirdi.

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı
cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kuş Falı

Cahit Koytak 30.08.2010

Hani demek istiyorum ki,
Demek istiyorum ki,
Şunu demek istiyorum ki,
Durup biraz düşününce,
Başımızdan geçenler de
Aklımızdan geçenler de,

Yani, insan da,
İnsanın işleri de,
İnsanın düşleri de,
Hepsi, kuş falı gibi,
İyiye de yorsan olur,
Kötüye de, fark etmiyor.

Yani demek istiyorum ki,
Demek istiyorum ki,
Şunu demek istiyorum ki,
Yaranın verdiği acı değil,
Yaranın güzelliği beni ağlatır,
Yaranın derinliği, gizemi,
Bekası ve kıdemi...

***

Demek İstedğim

Bakın, demek istediğim,
Asıl demek istediğim,
İnsanların da, meleklerin de
İşini kolaylaştıran,
İnsanlarla melekleri
Barıştırp kaynaştıran,
Böylece, evleri, bahçeleri,
Günleri ve geceleri,
Zihinleri ve gönülleri
İnsanlarla ve meleklerle
Doldurup, doldurup taşırtan,

Kederi ve ölümü kıtlaştıran,
Neşveyi, bilgiyi, şiiri
Ve tanrıyı bollaştıran,

Ama kimseyi,
Ne insanları, ne melekleri,
Ne hayatı, ne ölümü,
Ne tanrıyı, ne şeytanı borçlandıran
Bir ezgi bulunamaz mı?
Bir buluş yapılamaz mı?
Bir oyun kurulamaz mı?

27 Ağustos 2010

Şen Maneviyat Kitabı

***

Kötü Düşünceler

En uygar yanımız,
Ölümlülüğümüzü
Tabiata pahaliya ödetmektir.
Bu da, ölümlü, her geçen gün
Daha çok şeye
Bulaştırmak demektir.

En büyük kötülüğümüz de,
İyiliğimizi insanlığa
Pahaliya ödetmek istememizdir;
Bu ise, kötülüğü, her geçen gün
Daha çok sayıda insana
Bulaştırmak demektir.

8 Haziran 2008

Yeni Başlayanlar için Metafizik Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Divinia Comedia

Cahit Koytak 06.09.2010

Kendi kendine konuşuyor Tanrı
Ve rüzgâr esiyor, yağmur yağıyor,
Şiir boşalıyor göklerden.

Kendi kendine konuşuyor Tanrı
Ve kirazlar çiçek açıyor,
Kediler dokuz doğuruyor.

Kendi kendine konuşuyor Tanrı
Ve savaş patlıyor, *ekonomi* çöküyor,
Kıtlık, kıran giriyor ocaklara

Ve sokaklarda, kendi kendine konuşanların,
Bağırıp çağıranların, kendi kendine
Gülenlerin, ağlayanların sayısı artıyor;

Kendini tanrı sananların,
Kendini melek sananların,
Kendini şeytan sananların sayısı
arttıkça artıyor

***

Matrix / M.S. 2500

"bayanlar, baylar, sırada şimdi,
gözün görebileceği en güzel biçim,
kulağın işitebileceği en uyumlu ses,
tenin dokunabileceği en esritici ten,
aklın alabileceği en heyecan verici fikir,
hayalin varabileceği en en en
esin verici sentez,
en büyük eser, en büyük şiir...
işte bu gördüğünüz, altın telkârî işlemeli
kristal mahfazası içinde
mucizenin kendisi, bayanlar baylar,
insanın kendisi!

klonlanmış, seralanmış falan değil,
cennetten indirildiği günkü gibi
hakikisi, markalı, orijinali!
ve o günkü kadar da, bakın, bakın,
kan dökmeye
ve kavram üremeye niyetli!"
diyor, müzayedeyi yöneten
oyun kişisi,

sonra da, "satıyorum!
diyerek bitiriyor seremoniyi,
satıyorum, satıyorum,
sattım!"

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

***

Dilenci

bir sadaka, efendim, bir sadaka!
gün gelir, benim kaval kemiklerim,
sizin kaval kemiklerinize
cennetin yolunu gösterebilir.

bir sadaka, efendim, bir sadaka!
benim bu âmâ gözlerim
içeride doğru izlenecek yolları
herkesten iyi bilir.

Balçığın Bileşimi

Cahit Koytak 13.09.2010

insan ne taştan, ne tahtadan, ne ottan,
ne buluttan yaratılmıştır;
insan kelimelerden yaratılmıştır;
seslerden, susmalardan, imalardan:
konuşmaktan, konuşmaktan, konuşmaktan...

insan gülmekten, ağlamaktan,
sabah akşam hem kendine, hem Tanrı'ya
sebep, sebepsiz yakınmaktan,
mızırdanıp durmaktan yaratılmıştır.

korkulardan, kuşkulardan, kuruntulardan;
biraz umuttan, biraz tutkudan, bolca rüyadan,
onmayan, uslanmayan meraktan,
azıcık akıl, azıcık fikir, azıcık ızan
ve çokça duygudan yaratılmıştır;

bir çuval bilgiden, bir atım bilgeliğten,
icazetli ve icazetsiz bilgiçlikten
ve körlükten, kör kütük cehaletten;
dar kafalılıktan, düz kafalılıktan,
sevimli ve sevimsiz mankafalılıktan...

hakikat karşısında domuzuna inattan,
soyuna, türüne, kendine körce yapışıklıktan,
ve tanrılık taslamaktan ötekine küstahça;
ama kuzu gibi de uzatmaktan boynunu
–altın tasmaıyla caka satarak hem de-
kasabın bıçağına ahmakça.

insan işte bunlardan, bunlardan yapılmıştır
ve kendini aldatmaktan sürekli,
kendini kaybedip, kaybedip, bir daha, bir daha
ve bir başkası olarak keşfetmekten çok defa...

ama *insan*, bu uyurgezer göktaş, bu yeraltı ırmağı,
bu, kabukların, katmanların altında akan...
kendini bilmekten yaratılmıştır, aynı zamanda,
kendini bilmekten ve *kendisi olmaktan*
bin bir kılık, bin bir *oyun*, bin bir rüya içinde...

bir ölçek özgecilik ve bir ölçek adanmadan,
bir ölçek düşünmeye ve sevmeye cesareten
ve ölçüsüz, hesapsız *muhabbetten*,
bildiğimiz, kara buğday unundan yani;
sevgiden, sevgiden, şu, suda eriyen taştan,
su gibi, şeylerin ve tenlerin künhüne sızan
ve girdiği kalbin şeklini alan...

bir de, tanımlanabilen ve tanımlanamayan acıdan,
yol azığı, yol bilgisi, yol türküsü olan acıdan,
suda eriyen ve erimeyen kederden ve ezinçten.

ve bütün bunları, bunları bilmenin,
bunlarla *var olmanın* verdiği
ağır başdönmesinden yaratılmıştır insan,
büyük ve *içkin* sarhoşluktan,
büyük ve *aşkın* uyanıklıktan...

balçığın terkinde işte bunlar, bunlar ve daha
bunlar gibi, bin bir dağdan toplanıp imbiklenmiş,
otuydu, köküydü, çiçeği ydi,
varlığın bin bir çeşidi vardır.

bunlar var olduğu için de
balçığın tadı acı,
rengi esmer,
tavrı lüzucetlidir.

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik
cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Ruh' Üzerine Karışık Tezler (II)

Cahit Koytak 20.09.2010

– Bu, *ruh* dediğimiz şey, ayın öteki yüzü sanki,
Varlığından eminiz, ama, baksana kuzum,
Göremiyoruz majestelerinin yüzünü asla.

Sence de öyle değil mi ama, GüzelSözlerinCini?

– Efendimiz doğru yol üzerindeler;
Bence de ruh, sadece ayın öteki yüzü değil,
Bütün uyduların öteki yüzü; bütün yıldızların,
Bütün güneşlerin ve gezegenlerin öteki yüzü...
Varlığın öteki yüzü, diyelim buna uzatmadan!
Sır gibi her yüzün arkasına sürülen
Ve böylece, her yüzü kristal bir aynaya çeviren...

Amipin ve homosapiens'in öteki yüzü,
Rüzgârın, bulutun, yağmurun,
Taşın, ağacın, çamurun;
Gökte, kaderinin peşinden süzülen kartalın,
Yerde, kaderinin elinden kaçan farenin
Ve onları bir av hikâyesinde bir araya getiren
Daha ince, daha entrik ve daha büyük bir kaderin...

Avcının, avın, çobanın, sürünün,
Yolun ve yolcunun öteki yüzü,
Öteki akli...

Şarabın, kadehin, çenginin,
Meyhanenin öteki yüzü ve meyhanecinin,
Büyük Meyhaneci'nin...

Meyhaneyi mabede, mabedi meyhaneye çeviren
Mabette de, meyhanede de kaybolup giden,
Şaraba karışıp giden,
Şarabın da, sarhoşluğun da ötesine geçen
Büyük Şarhoş'un öteki yüzü, öteki akli...

Sarhoşluğun, uyanıklığın, uykunun, ölümün,
Meyhaneyi dolaşıp gelen rüzgârın,
Meyhaneciyi içimize üfleyen dudakların
O şarap kokulu nefesin ve o nefesi
Kadere çeviren terennümün öteki yüzü.

Bir nefes, bir esin, bir hayat ki, *insan* denen
O muhteşem, inanılmaz şiiri yazdırıyor balçığa.
Bir esin, bir şiir, bir sanat ki, sarmaş dolaş olunca
Balçıkla, balçığın tadıyla, kokusuyla,
Başı dönüyor, akli karışıyor, dili peltekleşiyor
Ve kendi olmaktan çıkıp,
Her şeyi bilen, her şeyi gören olmaktan çıkıp,
'Her şey'in kendisi oluyor,

Acının kendisi, hazzın kendisi,
Tenin kendisi, ruhun kendisi,
Aklın, kalbin ve aşkın kendisi...

Sonra, akılla, bilgiyle, acıyla, aşkla
Kanatlanan
Yaratma sanatı oluyor,
Yaratma coşkusu,
Yaratma erinci, *eşrefi mahlukatta*.

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beyoğlu'da 'Akarken'

Cahit Koytak 27.09.2010

Beyoğlu'da gezerken bugün,
A ruhum, a kuzum, a beyaz farecik,
Bak, neler keşfettim, neler:
İnsan, kendini bırakırsa eğer,
O yüz, göz, ten ve ruh ırmağında,
Keskin insan kokusundan,
Mis gibi insan kokusundan,
İnsan, kader ve varoluş kokusundan
Dut gibi sarhoş olabiliyor, dut gibi,
Yolu dutluğa düşmüş
kelebek gibi yahut...

Kaç yaşında olursa olsun,
Yeterince hazırsa *kozmik* sözlere,
O diriltici dalgaların
Ve şahlanan duyguların sırtında
İnsan, dilediği kadar
Gençleşebilir de, bana kalırsa.

Ve yeterince ihtiyatlı,
Yeterince akli başında değilse eğer
Her an, en yakıcısından
Onmaz sevdalarla yüzüstü
Yere kapaklanabilir de.
Hatta aklını başına falan
Toplamazsa eğer

Aldığı yaralardan ölebilir de, bence.

*

Beyoğlu'da gezerken, bugün,
Yahut ırmakta yüzerken, diyelim,
A ruhum, a kuzum, a beyaz farecik,
O yüz, göz, ten ve ruh tufanında
Gördüm ki, insan, bir süre sonra,
Coşkulu suların çağılıtısına
Yüksek sesle ve kendi doğaçlamalarıyla
Katılmak için
Bastırılmaz bir istek duyuyor,
Korkmaksızın hem de
kaçık gözüyle bakılmaktan.

Eşleştirerek sesini, uğultusuyla
Belki yedi kat, yedi çağ üst üste şehrin,
Düpedüz opera şarkıları
Yahut gazeller söyleye söyleye
Yanında yürüyen birini,
Tanrıya akan o kalabalıkta,
Dönüp kaygı dolu bakışlarla süzmüyor kimse.

Ve güzel demek yetmez, mucizevî olan,
Yani zekâyla, erdemle, parayla ya da emekle
Elde edilemeyecek kadar yüceltici olan şu ki:
O, bütüne karışıp yitme ve herkesi, her şeyi,
Tüm zamanları ve varoluşları
Kendi içinden boşalıyormuşçasına
Özünden *temaşa hali*,
O koşulsuz özgürlük hissi içinde,
Bazen yüksek sesle, bazen mırıldanarak
Yaptığı doğaçlamalara bakıp da,
Mozart ya da Hamâmîzade kadar
Yaratıcı olabildiğini bile
Düşünebiliyor, insan.

13 Eylül 2010

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ana Kara

Cahit Koytak 04.10.2010

ayrı ayrı adalar olduğumuzu
ve birbirimize kavuşmamızın
imkânsız olduğunu düşündüğümüzde,
bize, okyanusun altında
kesintisiz devam eden
ortak bir bedenimizin,
ortak bir hikâyemizin,
bir yerkürenin olduğunu
hissettiren şey midir, şiir?

Nereye Ekersen Ek, Biter...

şiir hayatın aynası mıdır,
hayatın parçası mıdır
hayatın içinde midir,
dışında mıdır,
üstünde midir?

sora sora, kısa günün sonunda
kendi burnumuzun ucuna varabilir
ve böylece şiiri kendimize,
kendi yavan gerçekliğimize
indirgeyebiliriz

yediğimiz, içtiğimiz şeylere,
yonttuğumuz, taptığımız şeylere
eskitip attığımız
ya da gömdüğümüz şeylere,
saçlara, tırnaklara, kemiklere
dönüştürebiliriz onu.

ama yine de biri çıkar
ve sormaya devam eder;
şiir, bir rüzgâr mıdır,
şiir bir bulut mudur,
şiir bir yağmur mudur,
şiir bir ağaç mıdır?

kökü göğün dibinde,
dalları yere doğru saçılmış
baş aşağı yaşayan,
baş aşağı düşünen,

baş aşağı konuşan,
baş aşağı gömülen
bir ağaç mıdır şiir?

bir ağaç ki, sen ona
tırmanmaya başlıyorsun,
sen onu açmaya, çözmeye başlıyorsun,
bir de bakıyorsunki, o ooh!
o seni ve senin içinden geçenleri almış,
yaprağa, çiçeğe, meyveye dönüştürmüş,
rüzgâra savurmuş,
kurda kuşa dağıtmış...

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı, 3. Cilt / ***Güncellenmemiş Edebiyat Dersleri*** Bölümü

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Günlük Hayat

Cahit Koytak 18.10.2010

Henüz gemisine tayfa yazılmadım, ama
Ölümle, kızışarak devam ediyor,
'Birlikte çalışma' koşulları hakkında
Yürüttüğümüz sıkı *müzakereler*.

Şu sıralar, sabahın erken saatlerinden
Öğlene kadar, yazıp çizerek,
Onunla geçirilecek
Ucu bucağı bilinmeyen bir gelecek için
Mumyalamakla meşgulüm,
Kendi ellerimle,
Beni *ben* yapan şeyleri,
Yaşadıklarımı, hissettiklerimi,
Düşündüklerimi,
Yaptığım icatları, bulduğum formülleri,
Makamları, melodileri...

Öğleden sonraları da,
Hem kendi yazdıklarımı,
Hem başkalarının yazdıklarını okuyarak,
Bir anlamda, enini, boyunu,
Derinliğini ölçüp biçiyorum,
Ölümle birlikte

Karşı kıyılarına doğru yol alacağımız
Karanlık denizin.

Sonra kesip biçiyor, rendeliyor,
Üzerimde prova ediyorum, tahtalarını,
Onunla çıkılacak seyrüsefer için
İnşası planlanan *teknenin*.

İyice emin olmak istiyorum, açıkçası,
O yelkensis, küreksiz ve dümensiz sefineye,
Altmış şu kadar yıllık bir hayata sığmayan
Kendi ruhumla birlikte,
Koynumda, koltuğumun altında
Bazı rüzgârlar, bazı yağmurlar,
Baştan sona bir İstanbul baharı olmasa bile,
Yağmur sonrası bir bahar sabahı hiç değilse
Ve çocukluğumun oralardan
Bir gökkuşağı mesela
Sığdırabilir miyim diye...

27 Eylül 2010

***

Yolcu

"Bir zamanlar hayrandım Rilke'ye,
Diyor, alaycı bir tebessümle, yolcu,
"Sonra, yol ilerledikçe, zaman içinde,
Onun bıraktığı izlerin de,
Hilkat'in kullana kullana eskittiği
Yahut giymekten usandığı
Ve ayağından çıkarıp, yolun kenarında
Birbirinden uzak yerlere fırlattığı
Uzun yol çizmelerine
Ait olduğunu keşfettim.

O çizmelerden birine rastlayınca
Ötekini de bulup
Kendi ayağında denemeden
Rahat edemiyor, gençliğinde, insan.
Rilke'ye düşkünlüğüm
Buradan ileri geliyordu."

2 Temmuz 2010

İnsan Şiirdir, Bazen Roman Gibi Okunan Kitabı

Cazın Tanımları

Cahit Koytak 25.10.2010

Caz nedir, caz? Söyleyeyim sana, babalık;
Ruha arka kapısından girmektir, caz;
Arka kapısından girmek
Balçığa üflenen tanrısallığa!
Bahçe duvarından atlamak ya da,
Tanrı'nın, delileri, aşıkları ve şairleri saldığı
O *gönül* dediğimiz, uçsuz bucaksız
Has bağlara, has bahçelere
Bahçe duvarından atlayıvermek...

Caz nedir, caz? Söyleyeyim, babalık;
Çete kurup adam kaçırmasıdır, müziğin,
Adam kaçırması cennete, cehennemden!
Ve göz yummasıdır Tanrının da buna.

Yahut ele verdiğiinde yakayı,
Kaçak bir şairin, bir çalgıcının
Şarkılarıyla inandırabilmesidir, babalık,
İnandırabilmesi, cennetin kapısında
Yufka yürekli melekleri,
Canını dar attığına dışarı, cehennemden,
Orada şiir sanatına, sevmeye sanatına,
Çimene çiçeğe, özgürlük umuduna
Kapatma davası açan
Eski model savcılarının elinden.

Caz nedir, caz, bir trompetçinin,
Trompet çalmayı ansızın kesip,
Çalgısını özenle yere koyması
Ve gömleğinin kollarını kıvrıp
'Yetti be, yetti be! " diyerekten
Aşketmesidir yumruğu, kulak tozuna,
Barış şarkısının nota yazımında
Sol anahtarlarının karınlarına
Bomba yerleştiren bir gerillanın,
Yahut güvercinlerin, yüksek gamlardan
Alçak gamlara dönüş yolunda

Tayyare uçuran bir generalin.

Caz nedir, caz, halkın sesine, hakkın sesine,
Yerin sesine, göğün sesine
Ve yeryüzüne uyum, adalet, ezgi ve ritim
İndiren meleklerin
Kanat titreşimlerine kulak tıkayan
Ceoların, gangsterlerin, sendika ağalarının,
Parti sekreterlerinin kulaklarının dibinde
Bir megatonluk şiir patlatmaktır, babalık,
Bir megatonluk şiir patlatmak!

Caz nedir, caz? Söyleyeyim sana, babalık;
Gök gibi derin, yer gibi kalabalık,
Gece gibi gizemli, gündüz gibi yalın ve açık
Olmaktan korkmayan bir şiirin,
Yine gece gibi gizemli, dibi görünmeyen,
Yani fettan, işvebaz, oyunbaz, ama
Akılları baştan alacak kadar da güzel
Gökçek bir geleceğe,
Ebediyet'e
Dil çıkarmasıdır, babalık, dil çıkarması!
Hem de, yunus balığı gibi dipdiri, ıslıl ıslıl
Sekiz kanatlı bir dil,
Yüzyılda bir, belki daha seyrek görülen,
Şiirin ve cazın lacivert sularında...

21 Ekim 2010

Cazın İrmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tuz ve Kekik

Cahit Koytak 01.11.2010

– “Öyle bir söz söyle ki, GüzelSözlerinCini,
Öyle güzel bir söz söyle ki, bana,
İçinde ne bilgi, ne keder, ne zekâ,
Ne de sanatın kas gücü hissedilsin.
Yani ilk üçü yeterince,
Dördüncüsü de tuz, kekik düzeyinde
Var olmasına olsun, ama
Hiçbiri, öyle tadar tatmaz, insanın

Ağzını yakmasın, buruşturmasın."

– "Efendimiz, gerçekte, en iyisinden,
En incesinden, en keskininden şiir,
Demek istiyorlar, yanılmıyorsam...

Masal gibi kıvrım kıvrım belki,
Ama dolambaçlı değil, apaçık ve akıcı;
Gazete yazısı gibi gündelik dile ait,
Ama yine de okuyanda da, dinleyende de
Gurbette vatanın,
Mezarda hayatın uyandırdığı
Hasreti uyandıran söz,
Demek istiyorlar, Majesteleri."

– "Tam bunu demek istiyorum,
Tam bunu, GüzelSözlerinCini!
Tabii, böyle bir sözü sen söyleyebilir,
Ben de onu, *simultane*,
Hem *doçentlerin*, hem simitçilerin diline Çevirebilirlersem eğer!"

20 Ekim 2010

***

'Şairler'

Ah, korkulur şairlerden, korkulur!
Çünkü şiir de yazar onlar,
Felsefe de yaparlar,
Rus ruleti de oynarlar;

Sözü, o taşınmaz gam yükünü,
Kervan kervan, âşıklara,
Akli, avuç avuç, delilere,
Dervişlere dağıtır,

Yolu, kıvrım kıvrım, sarhoşlara,
Yeri, parsel parsel ölümlere
Göğü, incik boncuk,
Torlar toplar çerçilere,
Çingenlere satarlar;

Zekâyı, tef çalıp, ayı gibi oynatır,
Bir kadeh katıksız şiir için
Bilimi de, sanatı da
Musaların önüne bahşiş diye atarlar.

Ah, korkulur şairlerden, korkulur!
Onlar şiir de yazarlar çünkü,
Felsefe de yaparlar;
Şeytanı düelloya davet eder,
Bazen yanlışlıkla
Meleğe ateş ederler.

31 Ekim 2010

İnsan Şiirdir, Roman Gibi Okunan Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cazın Tanımları (II)

Cahit Koytak 08.11.2010

bakın, ben diyorum ki, caz,
aklı yakan şeyleri, kalbi yakan şeyleri
taşların, ölülerin duyabileceği kadar harbi
ve yüksek sesle konuşmanın yoludur.

nasıl mı? söyleyeyim, babalık:
annesi kaldırım çiçeği olan
bahtsız bir çocuğun, sözgelimi,
–gözünü açtığında kahpe dünyaya,
onu ana kucağı, baba ocağı
gibi bulamamışsa eğer-
bütün annelerin kaldırım çiçeği
bütün çocukların da
o çiçeklerin *kadersiz* tüveyçleri
olduğunu düşünmeye bir miktar
hakkı vardır, değil mi,

ta ki, zorunlu bir *belletme* sürecinde,
önce kafaların kalınlaştırıldığı,
sonra da o kalın kafalara,
herkesin, öyle keyfine göre
Meryem Ana ya da İsa Peygamber,
Sokrates ya da Makedonyalı İskender,
Napolyon yahut Selanikli bir başka Sezar
olamayacağının sokulup mühürlendiği
o aptal, odunsu yaşlara erişinceye kadar...

caz, işte bu lanet kafa *düzleme* sürecini
tersine döndürme sanatıdır, babalık!
herkesi jam sessiona,
Tanrının büyük hayatına,
Tanrının büyük performansına,
yüzde yüz kendi sesiyle,
isterse kendi anadiliyle,
kendi doğaçlamalarıyla,
kendi çılgınlıkları, kendi mızırdanmaları,
kendi *incileri*, aforizmaları
ya da deli saçmalarıyla katılmaya,
şenliğe *kendi kafasına göre takılmaya*
çağırma sanatı!

ve bu toplu doğaçlamaya katılan herkesin,
ama herkesin Sokrates yahut Meryem Ana
yahut Meryem oğlu İsa olmaya,
Assisli François, İkonialı Celalettin,
Tolstoy, **Ho Chi Minh**, Mahatma Gandhi,
yahut dünyanın bilmem hangi ucunda
oturur durur bir Budha efendi, hodja efendi,
Charlie Parker, Betty Davis, Dizzy Gillespie
yahut bunların hepsi...
bunların hepsini birden olmaya
bal gibi hakkı olduğunu
haykırma sanatı.

ve bunlardan birini,
yahut sırayla her birini,
yahut hepsini, hepsini aynı anda
içine almanın, yüreğin sesine katmanın
yollarını, hazlarını, ekstazlarını
keşfetme sanatı...

caz budur, babalık, caz bu!

25 Ekim 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Münzevinin Aynaları

XXI

dua mı etmek istiyorsun, a ruhum,
a kuzum, a beyaz farecik,
dua mı etmek istiyorsun,
bir şey mi isteyeceksin O'ndan?
bak, bunun için O'na
dalkavukluk yapman gerekmez.

O'na dil dökmen –şöylesin, böylesin falan-
pohpohlamaya kalkman gerekmez.
O'nunla konuş, yalnızca konuş
ve boynunu eğip bükmeden
O'ndan açıkça iste, ne isteyeceksen!

O'nun yüceliğini, cömertliğini, merhametini
hatırında tutman ve yinelemen elbette iyi,
ama bu bilgi, O'na değil,
sadece ve sadece sana gerekli.

dostça şeyler söylemen yeter O'na;
bir kamp ateşinin başında,
bir yol arkadaşına söylenebilecek,
belki biraz buruk, çekingen,
biraz kederli şeyler mesela...
bu yeter, bence, bu yeter O'na,
O çok yalnız çünkü, çok yalnız,
senden kat kat fazla, senden
dünyalar kadar fazla...

neyi ki çok istiyorsan, dilini eğip bükmeden
ona geç hemen, O'na bunu söyle!
neyi ki yapmak istiyor ve yapamıyorsan,
neyi olmak istiyor ve olamıyorsan,
neye inanmak istiyor ve inanamıyorsan bir türlü
–bak, bu önemli-ona geç hemen,

bunları aç O'na, bunları paylaş O'nunla!
bunları iste O'ndan!
çünkü bunların hepsi O,
bunların hepsi O'nda,
bunların hepsi O'ndan!

XXII

gençken kulaklarımızı, gözlerimizi
açık tutmamız yetiyordu, a ruhum,
a kuzum, a beyaz farecik,
çünkü gönlümüz kendiliğinden açıldı zaten.

yaşlandık ve kulaklarımız ağırlaştı,
ayırt edemez olduk,
derinden derine işittiğimiz ses
bahçede öten çavuşkuşunun mu sesi,
sazın dudağında sabah rüzgârının mı?
yoksa dilini yeni yeni sökmeye başladığımız
Tanrının mı sesi?

yaşlandık ve gözlerimiz pustan
ayırt edemez oldu,
O, bir mi, üç mü, kırk mı,
yoksa, o güzeller güzelinin yüzü
bütün öteki yüzlere dağılmış da,
sayılara, sıfatlara, ilimlere ve âlemlere
sığmayacak kadar çok mu?

4 Kasım 2010

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Melankoli

Cahit Koytak 29.11.2010

I
otlar da melankolik, yürüme pistinde bugün,
papatyalar da, siklâmenler de...

"sessiz bir tanrının ayak izleriyiz biz,
ruhtan ruha trapez yapan."
der gibi rüzgârda salınıyorlar

"olup bitene sessiz kalmanın simgeleriyiz,
solup gidinceye kadar sessiz kalmanın,
rengârenk sessiz kalmanın simgeleri...

ve kuşkusuz, rengârenk ıstırabın,
biz de senin gibi, şair kardeş!"

II

içinizde, bir ateş çukurunun kıyısında
yayılmış yatan, iri mi iri, besili mi besili
ve yüzü tıpatıp size benzeyen
isli duman rengi bir kedi, bu *melankoli*.

kendinize, öteki insanlara, hayata dair
ot gibi dayanıksız fikirlerinizi,
duygularınızı vesair, daha doğar doğmaz
havada kapıp yutarken azgın alevler,

kuyruğunu sallayıp duruyor, bu sizin kedi,
zevkten dört köşe,
öyle ılık çalarak
parmağında zincir sallıyormuş gibi...

bakın bakın, şimdi de, "oo, ne âlâ,
ne âlâ, bu fikir de, bu ümit de
işte yem oluyor ateşe!" diye sırtarak
kuyruğunu pat pat vuruyor döşemeye.

***

Gemi Toz Çıkarır Mı

"gemi toz çıkarır mı,
arkasında toz bırakır mı gemi?"
böyle matrak ama aslında tehlikeli
sorular sormayı öğreniyor insan,
aklıyla arasına baş döndüren bir irtifa
koymaya alışınca.
ve şöyle cevap vermesini, bu soruya:

"gemi de geçip gider, a ruhum,
a kuzum, a beyaz farecik,
gemi de geçip gider ve insanın içinde
elbette bir miktar toz bırakır,
geçip giden her şey gibi.

emin olmak istiyorsan,
parmağının ucuyla dokun
ya da üfle, göreceksin,
kıydakilerden birine,
birinin omzuna, yüzüne, içine...

ya da kendi içine, kendi hayatına,

yazdıklarına çizdiklerine
parmağının ucuyla dokun,
dokun ya da üfle, göreceksin,
toz çıkarır mı, arkasında toz bırakır mı gemi!

24 Kasım 2010

Münzevinin Aynaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'WikiLeaks' Ya da Yitik Bellek

Cahit Koytak 06.12.2010

Zeus'un, belleğini yitirdiği şayiası
inince ovaya Olimpos'tan
İyonya'nın bütün küçük şairleri,
anıtmezarlar için
ölümün kendisi kadar yavan,
ruhsuz kitabeler düzdürmeyi bırakıp
sokaklara dağıldılar,
insanların arasına,
çarşılara, tapınaklara,
dağlara bayırlara, denizin kıyısına...

ve oralarda yoklamadıkları ağız,
aramadıkları mağara,
kaldırıp altına bakmadıkları taş,
ağaç kovuğu kalmadı,

sormadıkları yolcu, hancı, çoban;
sözlerine, sabuklamalarına
kulak kabartmadıkları kâhin,
meczip, âşık, çocuk...

bu kalem efendilerinden kimi,
Zeus'un yitik belleğini bulup,
o bitmez tükenmez hazineden,
büyük, çok büyük,
Homeros'unkiler kadar görkemli
şiiirler çıkarmak için yaptı bunu;

kimi de (hatta çoğu) öğrenmek için,
Krezüs'ün –sahneye Pers Kralı Kiros

kılığında giren kaderle
tutuşmadan önce büyük güreşe-
sandıklar dolusu altını, gümüşü,
o dillere destan hazinesini
gömdüğü yeri...

***

Bütün Kuşlar Havaya!

bir gün bu kafesin kapısı açılacak
ve bir tek kuş değil, a ruhum,
a kuzum, a beyaz fare,
bir tek kuş, bir tek fare değil,
bütün kuşlar uçacak, bütün fareler,
bört böcek, şeytan, melek,
ne varsa içimizde, ne olmuş, ne ölmüş,
geriye ne kalmışsa...

ama, asıl öteki kafesin kapısı,
o sonsuz büyük kafesin kapısı,
dışarıdan, bizim içimize doğru
gıcırdayarak açılacak bir gün.

rüzgârlar dolacak içimize o zaman,
bulutlar, yağmurlar doluşacak,
otlar, ağaçlar, çiçekler,
dağ, bayır, bağ, bahçe, gök...

varlık ve onun belleğinde ne varsa,
şiiir, dua, ezgi,
yitirilmiş dostluklar,
yitirilmiş zaman,
unutulmuş temalar,
aşk, özgürlük, iman, erinç...

1 Aralık 2010

Günü Gününe Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Küçük Akıl & Büyük Akıl

Cahit Koytak 13.12.2010

Küçük akıl, yaranmak için efendisine
Bahçe kapısının önünden
Kimseyi boş geçirmiyor;
Hırlıyor gelene geçene,
Havlıyor düz bakana da, yan bakana da.

Büyük akılsa, bahçıvan olmayı koymuş aklına,
O da bahçe kapısından kimseyi boş geçirmiyor, ama,
Ekmek isteyene ekmek, su isteyene su,
Meyve isteyene meyve, çiçek isteyene çiçek
Uzatmak için yapıyor bunu.

Böyle böyle, ağaçta gölgelik ve cömertlik
Olmayı öğrenecek, büyük akıl;
Meyvede tazelik, çiçekte renk, koku, biçim,
Ekmekte lezzet ve bolluk,
Suda serinlik...

Böyle böyle, *büyük akıl olmayı* aşıp
Büyük sanat olmayı öğrenecek:
Kuş yerine kuş katarı olmayı,
At yerine, atı çeken uzaklık, derinlik,
Gül yerine, gül bahçesi, gül tufanı...

22 temmuz 2009

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

***

Yalnızlığın Türleri

kendi kendine kaldıkça, yalnızlaştıkça insan,
a ruhum, a kuzum, a beyaz farecik,
kendi kendine konuşmaya,
gülmeye, ağlamaya alışıyor.

ve giderek önce iki,
sonra üç, sonra beş, sonra yedi,
sonra daha çok, daha çok
insana bölünüyor,

bölünüyor, bölünüyor
ve zamanla odaları dolduruyor,
sonra sokakları,
sonra gecesi, gündüzüyle bütün bir şehri...

apayrı bir hayat zenginliği

ve apayrı bir sanat sayılmaz mı bu
sence de, GüzelSözlerinCini,
ne dersin, a ruhum, a kuzum, a beyaz farecik?

***

Yunuslar

ah işte, sonunda bu da oldu!
yunuslar geçiyor
penceremin önünden!

bir keresinde turnalar geçmişti,
bir keresinde de yaban kazları...
rüya sanmıştım.

şimdi de meneviş bakışlı
yunuslar geçiyor!
ne oluyoruz, yazdıklarım ses mi getirdi,

kabul mü gördü dağın öteki yüzünde,
ayın öteki yüzünde?
gerçekten, neler oluyor?

4 Aralık 2010

Münzevinin Aynaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ölüm Üzerine Tezler

Cahit Koytak 20.12.2010

IV

*"demek istiyorum ki, demek istiyorum ki,
bakın, demek istiyorum ki..."*

bu olağan söz dizimi, bu saman tadında replik
ağızına kadar doldurabilir pekâla
tuğla kalınlığında bir şiir kitabını!

öyle bir kitap ki, hiçbir şey anlatmıyor,
hiçbir şey anlatmıyor, ama
okundukça, insanı, adına *akıl* denen
o beyaz balinanın karnından

kulaç kulaç çekip geri alıyor sanki;

öyle bir kitap ki, sayfaları arasında *hakikat*,
rüzgârın dudağında kum tepeleri gibi,
bugün burada, yarın bir minare boyu ötede,
öbür gün kırk kapı sizden ve her şeyden içerde...
"yani demek istiyorum ki, demek istiyorum ki,

şunu demek istiyorum ki..." sözü
yinelendikçe, yinelendikçe, tuhaf,
tuz gibi eriyip tat oluyor *Düşünce*,
sözcüklerle kurulan oyunun içinde de,
sözcüklerle bozulan büyüünün içinde de,

insanın demek istediklerinde de,
demek istemediklerinde de.
bununla ne demek istiyorum, peki,
şunu demek istiyorum ki, şunu:
ölüm geceyi sever, geceyi ve düşünceyi...

v

ölüm geceyi sever, geceyi ve düşünceyi...
ölümü düşünmezsen, kederle düğüm düğüm,
şöyle tavşan kanı gibi demli,
şöyle gece gibi lacivert
düşünmezsen ölümü,

kaçarsan, dosdoğru gözünün içine bakmaktan onun,
kaçarsan öyle yan yan ve yenilmiş,
yengeçler gibi,
basit, ruhsuz bir makine olup çıkarsın,
içten içe ölümle kemirilen...

"altmış yaşının buralara,
bu soğuk, ıssız tepelere nasıl
ve ne zaman tırmandım, inanamıyorum!
nerde dağcı botlarım,
tırmanma halatlarım benim?"

diye sor bakalım kendine,
sor bakalım ve başla hadi
bir yerden akıl erdirmeye sen de
ve tırmanmaya büyük dağcılar gibi
ölümü düşünmenin akıl ermez tepelerine!

Yeni Başlayan İçin Metafizik Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Varlık ve Zaman’

Cahit Koytak 27.12.2010

Zaman, diyoruz ona,
Tanrının soluğu o
ve Tanrı üflüyor şeylerin içine onu;
otlara, kamışlara, taşlara, ağaçlara;
bulutlara, yıldızlara,
tenlere, hayatlara, insanın çamuruna,
kemiklerinin tozuna...

Varlık, diyoruz ona
biçimleri var onun, kılıkları var,
zırhları, miğferleri, yüzleri, maskeleri
ve irili ufaklı av tulumları...

doldurur onları, bizim için Tanrı,
oyunun türüne göre,
şiiirle yahut terörle.

Varlık ve Zaman...
biri yaratıcı rüzgârın dudağı,
öteki, o dudağın ıslaklığı,
sıcaklığı, uğultusu...

o rüzgârla gelip geçeriz
bağların bahçelerin kıyısından,
evlerden, sokaklardan,
rüyaların, oyunların içinden...

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

***

Yerde, Gökte, Her yerde

Kendi içinde arıyorsun Tanrını
Ve her aklına geldiğinde
Kalbinin üzerinde
Hissetmek istiyorsun

O'nun elini, öyle değil mi?

Bu güzel, bu iyi
Ve Tanrı'dan başlayan bir varoluşa,
Ucu bucağı olmayan bir *kendiliğe*
Ulaşmak için tutulabilecek en kestirme
Yollardan biri... Ama, sadece biri.

Peki, O'nu bir başkasının içinde
Aramayı hiç denedin mi?
Annenin, babanın, kardeşlerinin,
Bir komşunun, bir yoldaşının,
Bir dostunun ya da düşmanının içinde?

Bir yoksulun, bir evsizin,
Bir çocuğun ya da delinin,
Bir hırsızın, katilin ya da sapığın içinde
Aramayı denedin mi hiç,
Yaptığın oldu mu bunu?

Ve böylece, hissettiğin,
O'nun senin ya da ötekilerin içinde değil,
Fakat asıl senin, benim, onun
Ve bütün ötekilerin, herkesin, hepimizin
O'nun içinde olduğumuzu?

Ve dolaşıp durduğumuzu kılcallarında,
Kalbine erişmek, oradan ciğerlerine, beynine
Ve arınmış kan, tazelenmiş düşünce gibi
Dağılmak için her an yeniden, yeniden
Yere, göğe, kurda kuşa, büyük bütüne?

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cazın Bileşimi

Cahit Koytak 03.01.2011

I
"Caz melezdir, diyor,
GüzelSözlerinCini,
"Caz melezdir, efendimiz,

Siyah seslerle beyaz seslerin
    çocuğudur caz;
Siyah esinlerle beyaz esinlerin,
Siyah yazgıyla beyaz yazgının...

En güzel, en açık örnektir caz,
En güzel, en diri, en renkli
    döllerin, ancak,
İrkların, zevklerin ve aşkların
    karışımından doğduğuna

Ve en içten, en yalın,
    en makbul duaların da,
En parlak küfürlerin de,
    melez olduğuna..."

II

Bölebilirsin cazla
En büyük kederleri bile
En küçük ölçülere,
En kesik ritimlere.

Ve böylece dağıtabilirsin onu
Yoldan geçenlere, öteki yalnızlara,
Kurda kuşa, yıldızlara,
Meleklerle ve şeytanlara...

Kesebilir, kırabilirsin cazla
Akıp giden *Zaman*'ın kendisini,
Ayrabilirsin onu atomlarına,
Yahut tüylerini yolabilirsin onun:

Artık bir avuç toz ya da tüydür zaman,
Üfleyebilirsin *Yazgı*'nın yüzüne onu.
Biraz cesaret ve caz yeter buna,
Biraz cesaret ve caz...

Ve ağlatamaz artık seni,
Aşk dışında bir şeyle ağlatamaz;
Yahut oturur yolun kıyısına,
Başı omzunda, seninle birlikte ağlar.

10 Mayıs 2010

III

Kötünün iyiyle uyumunu anlatır caz,

Toprağın insanla,
Bilginin saflıkla uyumunu
Büyük hayatta ve büyük sanatta.

Niçin acı çektiğini anlatabilirsin
Tek sözcük kullanmadan, cazla;
Niçin insanlardan kaçtığını,
Niçin tapınağın yoluyla
Meyhanenin yolunu
Karıştırdığını birbirine...

Ne var ne yok, içini dökebilir,
Öykünü anlatabilirsin cazla
Ağaca, taşla, suya,
İnsana, meleğe, Tanrı'ya...

1 Ocak 2011

Cazın Irmaklar Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cazın Ermişleri: 'Torba Ağız', Louis Armstrong

Cahit Koytak 10.01.2011

Boğuk, titrek ve hırıltılı bir sesle
söylerken şarkısını,
Cazın ve bluesun babası diyor ki insanlığa:
"Bak insanlık, bak babalık,
Siyah olsun, beyaz olsun, insan gönlü,
Sokağa bırakılmış bir gazete kâğıdı gibi
rüzgârın kanadında
Böyle boğuk, hazin, hırıltılı bir sesle
Dolaşabilir dünyayı, dolaşabilir
Ve senin kapından da geçebilir, babalık,
Kulağının dibinden, senin hikâyenin içinden,
Buruşuk bir gazete kâğıdı gibi
İşte böyle, işte böyle, boğuk, hazin
Ve hırıltılı bir sesle...

Bütün hikâyeleri tek tek ve iç içe,
Hepsini aynı anda,
Bütün gönül yaralarını, acıları, sitemleri,

Anlatabilir, anlatmak isteyebilir sana;
Ama saçıp dökmeden hiçbirini
Saçıp dökmeden ortalığa,
Yükünü indirmeden kimsenin kapısına,
Sadece bir bardak su ister gibi hani,
Okuyup geçebilir repliğini,
İşte böyle, işte böyle boğuk, titrek
Ve hırıltılı bir sesle;

Bu senin de şarkın, ey insanlık,
Bu senin de yazgın, babalık,
Bu senin de yaran, tatlı tatlı kanayan,
Bunlar senin de haykırmak
Ya da rüzgâra fısıldamak istediğin,
Dünyadaki herkesle, her yürek sahibiyile
Paylaşmak istediğin şeyler,
İşte böyle, işte böyle, işte böyle
Boğuk, içrek ve hırıltılı bir sesle...

Bu senin de uçuşun olabilir,
Bu senin de kalkışın ve konuşun daldan dala,
Bu senin de kapını, pencereni dayayıp
ardına kadar,
İçerde ne kadar saka, serçe, üveyik,
Ne kadar bülbül ve çayırkuşu varsa
Gökyüzüne salışın olabilir,
Onlarla gökyüzüne tırmanışın senin de,
İşte böyle, işte böyle, boğuk, esrik,
Ve hırıltılı bir sesle.

Ah bu yürek, bu yürek yüzyıl uyuduktan sonra,
Belki üç, belki beş yüzyıl uyuduktan sonra
Uyanır bir mağarada,
Kendi hayatından, kendi şarkısından
yüzyıllarca uzakta bir mağarada,
Bir başka göğüste, bir başka hayata...
Ya bir siyahta, ya bir beyazda, ya bir melezde,
Ama mutlaka bir şairde,
İşte böyle, işte böyle, boğuk, esrik, doğurgan
Ve hırıltılı bir sesle...

Ve yine yalnız kendi şarkısını değil,
Yalnız kendi içinden geçenleri değil,
İnsanların tek tek bütün şarkılarını,
İnsanların tek tek bütün yürek vuruşlarını
Yaşanmış, yaşanan, yaşanacak olan

bütün öykülerini

İç içe anlatmaya başlar, iç içe,
İşte böyle, işte böyle çığırır,
Böyle boğuk ve hazin,
Böyle esrik - genizden
Hırıltılı bir sesle...

14 Mayıs 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Saxophone Quartet

Cahit Koytak 17.01.2011

Cazın Napolyon'u kimdir diye soracak olsanız,
Cennette, siyasetçilere ayrılan has bahçede
Bütün ağaçlar elini kaldırır,
"Benim, ben, ben, ben!"
Diye bağırır bir ağızdan.

Cazın Eflatun'u kimdir diye soracak olursanız
Cennette, felsefe cıngılında
Primatların hepsi elini kaldırır,
"Benim, ben, ben, ben!"
Diye bağırır bir ağızdan.

Oysa bu Napolyonların da,
Eflatunların da yüzde doksan dokuzu
Ne nota okumasını bilir,
Ne de elini sürmüştür hayatta
Herhangi bir enstrümana.

Bu lafı duymuş gibi, elinde kalaşnikofu
Sallana sallana, bir zamanların caz gladyatörü
Che Guevera çıkar gelir insanın aklına.
Ve orman muhafazasından iki sansar
Hemen önünü keser Che'nin:

– "Böyle nereden, yoldaş? Ve bu elindeki ne?"
– "Cehennemdeki caz festivalinden dönüyorum;
Elimdeki de İspanyol gitarı."

– “Çal da görelim bre,
Çal da görelim mereti!”

Ornette Coleman’ın *At The Golden Circle*
İsimli parçasından girerek, kendine göre
Bir doğaçlama yapar Che
Tıngırdatarak, yumuşak, serin, Sarhoş bir *sound*la kalaşnikofu.

Che bitirince, ağacın birinde, bir yuvada
Bir yumurta delinir ve içinden,
– “Caz için aradığınız virtüöz benim!”
Diyerek kim çıksa beğenirsiniz!
Matematikçi Georg Cantor!

“Aynı anda aklımla soprano saksafon,
Kalbimle tenor saksafon,
Ruhumla alto saksafon,
Dilimle de bariton saks sesi çıkarırım!”
Diye sürdürür viyaklamayı,

“Ve isterseniz bu harika dörtlüyle
Tüm rasyonel sayıları ondalıklarıyla birlikte
Sonsuzun ötesine kadar, hem baştan sona,
Hem sondan başa, teklemeyen,
Ritmik bir sayımla geçebilirim.

Bunu yaparken de, aşkları, acıları,
Dehası ve aptallıklarıyla insanlığın
Uzun yol hikâyesini
Matematiğin dokunaklı diliyle
Baştan sona anlatabilirim size.”

26 Mayıs 2010

Cazın İrmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Doğaçlama

Cahit Koytak 24.01.2011

Kuşlara da, *taşlara* da dokunmayın,
Onların bir suçu yok!
Onlar mı ağırlaştırıyor yükünüzü?

Ağaçlara dokunmayın,
Onların bir suçu yok!
Onlar mı daraltıyor içinizi?

Rüzgârlara dokunmayın,
Onların bir suçu yok!
Onlar mı savuruyor ümitlerinizi?

Bulutlara dokunmayın,
Onların bir suçu yok!
Onlar mı karartıyor gönlünüzü?

Yağmurlara dokunmayın,
Onların bir suçu yok!
Onlar mı eritiyor ömrünüzü?

Derelere, ırmaklara dokunmayın,
Onların bir suçu yok!
Onlar mı alıp götürüyor gençliğinizi?

Çocuklara dokunmayın,
Duvara *taş atan çocuklara*,
Körlüğe pankart açan gençlere,

Devletin omuzlarına tırmanan
Ve sağır kulağına onun
Bağırان çağırان kızlara, kızanlara

Dokunmayın, dokunmayın, sakın ha!
Onların bir suçu yok!
Onlar mı hatırlatıyor size yaşınızı?

Meleklerle dokunmayın,
Kitaplara dokunmayın,
Şarkılara dokunmayın!

Yo, yo, *yontulara* da dokunmayın!
Onların da suçu yok,
Onların da suçu yok!

Onlar mı haykırıyor yüzünüze,
–Öyle ne alkış, ne ısıklık–
Tanrı olmadığınızı?

***

Bir Sözcük: 'Hanif'

Aklıyla da, kalbiyle de
Hayata da, ölüme de aşktan başka
Bir çare bulamayan;

Rab'dan maada *padişah* tanımayan;
Gönlü, arzın tamamından daha küçük,
Daha تنها mabetlere sığmayan;

İyiliği, onuru, bolluğu herkes için,
Beyazı, renklisi, sofusu, gâvuruyla
Her kul için isteyen;

Göğün de, yerin de kapısını grevle,
Olmadı, omuzla, balyozla zorlayan,
Olmadı, kundaklayan,

O da olmadı, cehennemden cennete
Kazmayla, kürekle, iğneyle, şiirle
Nas için tünel kazan, kuyu kazan...

23 Ocak 2011

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şiir Dediğin

Cahit Koytak 31.01.2011

I
şiir dediğin, ruhun sığıdığı her yere sığar,
suyun aktığı her yöne akar...

tüylerinizi okşar, derinizi yakar;
beyazsanız zenciye,
zenciyseniz beyaz adamı dener
yüzünüzde ya da ruhunuzda.

geçmiş, şimdi ve gelecek arasında
çerçi gibi dolaşır,
gezgin otacı gibi...

tazı gibi koşar, arı gibi sızlanır,

tavşan gibi bazen dağa yokuşa koşar.

takarsa kafasına
savunur kanının son damlasına kadar
haremi ve hilafeti
ve ayakta tutar hüzün imparatorluğunu,
ayakta alkışlatır kendini ölümlere;

günü gelince de yorulur her ölümlü gibi
pıhtılaşır ve donar;
o zaman da buzdan bir şehir olur
ve felsefeyi de dondurur
karnında sözcüklerin.

ve o baktığında gözünüzün içine
siz, "ben şiirden anlamam,
ben şiirden anlamam!"
diyerek gözlerinizi kaçırsanız bile

o, hiçbir şey bulamasa sizin için yapacak,
kar olur yağar bir gün
kabrinizin üstüne.

II

aklıma gelince yepyeni bir düşünce,
başından yada kuyruğundan,
artık neresi rast gelirse,
yakaladığım gibi kapatıyorum hemen
cam kavanozuma onu.

daha girer girmez oraya,
ona aç kurt gibi saldırır
kartlaşmış fikirlerle, kurtlanmış formüllerle
baş etmeyi becerir canlı kalabilirse eğer,
günü gelince çıkarıverip ordan
ekiyorum güzelce
ya yerin bir köşeciğine onu,
ya göğün bir köşeciğine,
ya da ruhun bir köşeciğine.

bir tür bahçıvanlık sanatı
bütün sanatlar gibi
bu benim yaptığım da.

14 Mayıs 2009

Kitabını Arayan Şiirler Kitabı

Caz Session Yahut 'Gül İhtilali'

Cahit Koytak 04.02.2011

Balıkçı, oduncu, bileyci, çoban,
Demirci, tornacı, debbağ, bahçıvan,
Kavaf, terzi, marangoz, bezzaz,
Amele, öğretmen, öğrenci, lümpen,
Davulcu, zurnacı, kudümcü, neyzen
Ve klarnet ve trompet, kornet, saksafon...

Göğ merdiven dayayan meslekler bunlar.
Bu ihvan, bu hüner ve marifet sahipleri
Kimseden ne övgü, ne alkış, ne ödül bekler,
Yalnız '*sohbet ve muhabbet*' güderler;
Az konuşur, az tüketir, süssüz yaşarlar;
Vakti gelince de güzel söyler, güzel eyler,
Sazlarını güzel çalarlar.

İşte Kahire'de olduğu gibi, bakın, bu sabah
Tahrir Meydanı'nda onlardan iki milyon kadarı
Ve in cin, kurt kuş, melek ve sair ervah
Güzel halleri, güzel sözleri, güzel sesleri torlar toplar,
Herkesin katıldığı *toplu doğaçlamayla*
Yeryüzüne sığmayan büyük *jam session* için,
Dağa yukarı tırmanırlar, göğ yukarı tırmanırlar,
Ta arşın oralara, tahtın oralara ta...

Dün Tunus'ta, bugün Mısır'da,
Yarın yerin dibinde, öbür gün bilmem
Kaçınıcı katında göğün,
Böyle böyle, her büyük doğaçlamayla
Kulaktan bir perde,
Yürekten bir perde daha kalktıkça,
Her *ayaklanmayla* bir turna katarı,
Bir Simurg yârânı daha
Havalandıkça göğ, Yerde de, gökte de gün gün
Daha karmaşık,
Daha muhteşem,
Daha örgün,

Daha yüce ve aşkın ritimlere ulaşılacak...

Ve altın kanatlarıyla, ipek kanatlarıyla cazın
Daha önce hayat hakkında, yazgı hakkında,
İnsan hakkında, Tanrı hakkında bilinenlerin hepsi
Belki ilk defa ve ta Ebediyet'in oralara kadar
Keşfediliyormuşçasına yeni,
Apaçık ve mucizevi
Anlamlar kazanacak.

Caz da caz olmaktan çıkacak o zaman,
Dolup taşarak sinelerden ve dudaklardan,
Dolup taşarak diskolardan ve mezarlardan,
Evlerden, sokaklardan, meydanlardan
Ve camilerden ve kiliselerden ve havralardan,
Ruhun yedi kat dibinden, yedi çağ üstünden aklın,
Köpüre dalgalana, şahlana kanatlana, sonunda
Marks'ı, Hegel'i, İsa'yı, Musa'yı, Muhammed'i
Kabrinden kaldıracak kadar büyük,
Ve her birimizde, bir terkip halinde, Yohanna, Gandi,
Meryemana, Fatıma, Hz.Ali
Doğuracak kadar büyük, yeni
Ve şenlikli bir ihtilal olacak!

Dokuz doğuran bir ihtilal
Ve dokuz doğurtan *yoksullara ve şairlere!*
Dokuz doğurtan müzelere, ehramlara, mezarlara bile!

Gül ihtilali bu, *yoksulların, sivillerin* ve meleklerin!
Gül tufanı şiirin, hikmetin, emeğin, ekmeğin,
Yaratan, sonra yeniden yaratan, sonra yeniden yaratan,
Sürekli yaratan sanatın, sevginin, rahmetin...

Öyle büyük, öyle müthiş bir mucize ki,
Öyle taşkın ve doğurgan bir sarhoşluk,
Öyle sarhoş ve yaratıcı bir uyanıklık ki bu,
Yanmak isteyen için bağır dolusu ateş,
Kanmak isteyen için kevser ve şiir!
Doymak isteyene cennet,
Duymak isteyene, sözün güzeli, gökçesi;
Duymak istemeyene de sözün rengi,
Gülün rengi, ışığı, ıtırı, esrimesi...

Ama hepsi yârin dudağından,
Ama hepsi O'nun dudağından,
Hepsi O'nun, hepsi O, hepsi...

28 Ocak 2011

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zamanın Çocuğu

Cahit Koytak 07.02.2011

güçle kirletilmiş bilginin intiharı değilse,
böyle bir arınmanın kuzenidir şiirimiz,
bütün devrimlerin çocukluk arkadaşı
ve bastırılmış ayaklanmaların varisi.

kalbin tezcanlılığı, aklın üşengeçliği;
tam kazanıyorum derken muharebeyi,
insana silahını gömdürten
yufka yürekliliğin utangaç havarisi.

sokakta karşısına çıkacak ilk kişiyi
kucaklayıp öpme isteğidir şiirimiz,
sonra, hatırları kalmasın diyerekten
sokaktaki herkesi ve herşeyi...

dünyalar iyisi tek refikadan
sekiz çocuk sahibi hayalci bir babanın,
istem dışı, mantık dışı, mevsim sonu
dokuzuncu çocuğudur, şiirimiz.

bizim gibi, yağız tozdan topraktan
yaratıldığını söylüyor olabilir
ve ruhunun *yukardan* üflendiğini falan...
kesinlikle doğru değil bu kuram.

yaşlı doğan, ama artık hiç yaşlanmayan
bütün haşarı çocuklar gibi
onun ebesi de zamandır, zaman,
ipek tenli, rüzgâr kanatlı zaman...

doğar doğmaz yürüyen ve konuşan
ve adına *şiir* denen bu *zamane* çocuğu,
anasına, babasına değil de,
ebesine çekmiştir, ebesine!

o ebe ki, kendisi çağıldar durur
ırmak gibi sürekli,
ama işte, gelip geçici kılar
değip dokunduğu herşeyi.

9 Ağustos 2009

Kitabını Arayan Şiirler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Sevgili Hayalet'

Cahit Koytak 14.02.2011

ömrünce hep mucizevi bir makine
icat etmek için uğraşıp durmuş, dedem.
çeri çöpü, hurdayı şiire dönüştüren
bir geri dönüşüm makinesi...

geçip giden zamanı,
çöküp kalan kederi ve usancı,
otu, kökü, samanı
altına dönüştüren bir şiir makinesi...

bütünden ayrılmış *unsurları*,
ateşi, suyu, havayı,
insanı, meleği, şeytanı
aslına döndürüveren hakikat makinesi...

külü, dumanı ağaca, otu, ağacı tohuma,
tohumu gönlün coşkusuna,
erincine döndüren
bir hilkat makinesi...

ağzıyla kuş tutan, balık tutan,
kum yutan, çakıl yutan, sözcük yutan
ve folluğundan okyanuslar çıkaran
kuluçka makinesi...

ufak tefek birkaç eksik kalmışmış,
önemsiz ayrıntılar,
malzeme sorunları falan...
asrın icadı için artık gün sayıyormuş, dedem,

gün sayıyormuş ki, kurduğu hayallerin
ihтира beratını almadan,
piyasaya çıkmış pattadan
tanrısal *sinema makinesi*.

25 Kasım 2008

Gecikmiş Şarkılar Kitabı

***

Kitaplı Adam

sokaktan yine o kaçık geçiyor,
yolda yürürken kitap okuyan adam...

toplama şişelerinde
nadir böcekleri andıran,
irili ufaklı evlerde irili ufaklı ruhlar,
camlara, balkonlara üşüşmüşler;

kimi laf atıyor adama,
kimi çiçek, kimi oyalı mendil...

kimi de mermi sıkmak istiyor ayağına,
gitsin evinde okusun,
evinde yazsın, diyerek,
arkasından yoksulun.

27 Aralık 2008

Tarlakuşunun Doğaçlamaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Tanrı'ya Dair

Cahit Koytak 21.02.2011

Gözyaşının, nasıl, akmak için göze,
Gülmenin, ağlamanın, nasıl
görünür olmak için yüze,
Susuzluğun suya, hasretin uzaklığa,
Sevginin doğmak için, nasıl

gönle ihtiyacı varsa,
Varlığın da, *olmak* için, öyle,
Tanrı'ya ihtiyacı vardır.

Kokunun, saçılmak için, nasıl
çimene, çiçeğe,
Rengin ışığa, ışığın güneşe,
Güneşin, kendini faş etmek için, nasıl
sırlarla dolu geceye ihtiyacı varsa,
Varlığın da, *olmak* için, öyle,
Tanrı'ya ihtiyacı vardır.

Ezginin, nasıl, duyulmak için sese
Ve sesin çalgıya, çalgının nefese,
Şiirin, gönülden kopmak için, nasıl,
bilincin altına, bilincin üstüne,
Aklın düzüne, aklın tersine,
Hayatın hem gündeliğine,
Hem geriliğine ihtiyacı varsa,
Varlığın da, *var olmak* için, öyle,
Tanrı'ya ihtiyacı vardır.

İlhamın, vahiy olmak için, nasıl
daha yüksek, daha kusursuz,
ve daha sönümsüz söze;
Fikrin, iman olmak için, nasıl
daha büyük, daha ışıltılı,
daha ıssız, dumansız köze;
Ve hayatın, sanat olmak için, nasıl,
ne uyku, ne ölüm tanıyan
Daha büyük, daha karmaşık,
daha baş döndürücü düşe
ihtiyacı varsa,
İnsanın da, *varolmak* için, öyle,
Tanrı'ya ihtiyacı vardır.

10 Aralık 2007

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

***

'Kitap'a Dair

Hangi kitabı okurken, ruhun,
Çeşmenin önündeki kap gibi
Tanrıyla dolup taşıyor – ya da
Yağmurun altında kül gibi

Sevgiden ve erinçten eriyip akıyorsa,
Korkma, oku o kitabı,
Korkma, o kitap sana indirildi.

27 Kasım 2009

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şiir ve Hakikat

Cahit Koytak 28.02.2011

Hakikat, nereye gitsem yanımda götürdüğüm,
Kalem kaşlı, badem gözlü
bir dünya güzeli değil;
Burnu kırık, yüzü yara izleriyle dolu
Ve kendisiyle ancak el kol işaretleriyle
Zar zor anlaşılabildiğim
Sağır, dilsiz, yersiz yurtsuz
bir roman kahramanı, sadece.

Yaşı benden küçük mü,
Büyük mü, çıkaramadığım
Bir rol arkadaşı, bir yol arkadaşı...

Onunla ilk defa, uzak, yabancı bir limanda,
Dumanlı, izbe bir meyhanede,
Dillerini bilmediğim tayfalar arasında
karşılaşmış gibiyiz.

O gün bugün, kahramanı olduğumuz oyunu
birlikte oynuyor,
Oyunun yazarını birlikte çözmeye,
anlamaya çalışıyoruz.
Bundan güç alıyor onunla dostluğumuz.

Beni, balık öyküsündeki
Yunus'la karıştırıyor sık sık,
Bazen delinen gemideki Musa'yla,
Bazen de çarmıh öyküsündeki İsa'yla.

Ben de her seferinde ona
el kol işaretleriyle yeniden
Babamın, ne meslekten balıkçı,

Ne gemici, ne marangoz olduğunu,
Ama yoksul balıkçılara, gemicilere,
Marangozlara sağlam pabuçlar yapan
yoksul bir kunduracı olduğunu,

Kendiminse gemicilikte, şöyle böyle,
Marangozlukta iyicene,
Ama aylaklıkta adamakıllı iddialı olduğumu
Anlatmaya çalışıyorum.

Her şeyi anlıyor, çok iyi anlıyor, fakat
Aylaklık'a gelince sıra,
Kanatlanıp karga ya da saksağan
olmak gibi bir şey sanıyor onu.

Yahut kendini havalara kaptırıp
şair, dağcı, trapezci olmak falan...

19 Şubat 2011

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şiir ve metafizik...

Cahit Koytak 07.03.2011

Bu iki marifetten birini hep bir kule,
Ötekini de o kuleye tırmanmak sanırdım;
Ama elini kolunu sallaya sallaya değil de öyle,
Kuleyi öre öre kendi elceğizinle...

Öyle bir kule ki, sen kule olsun istiyorsun
Ve bir ömür boyu örüyorsun, örüyorsun,
Ama karşısına geçip bir de bakıyorsun ki,
O, ulu mu ulu bir çınar olmuş!
Kökü göklerde,
Dalları insan ruhunun derinliklerinde...

Geçmiş, geleceği toplayıp gelen rüzgârlar
Ses sese katmışlar uğulduyorlar onun içinde.
Sinelerinden bağların, bahçelerin,
Çöllerin, denizlerin kokularını
Koklatıyorlar birbirlerine.

Dünyanın bütün ırmakları da oradalar,
O ağacın içinde çağılıyorlar.
Toprak ananın kolları kanatları
Halkların kolları kanatlarıyla kucaklaşıyor.

Dünyanın bütün şehirleri,
O şehirlerin sokakları, meydanları,
Kaleleri, kuleleri, tapınakları,
Ve oralarda kaynaşan kadınlar, erkekler, çocuklar
Cinler, periler, melekler...

Hepsi ağacın içinde, hepsi o ağacın içindeler.
Ve dünyanın bütün şairleri,
Bütün yalvaçları, kâhinleri, şamanları,
Dağcılar ve trapezcileri de oradalar.

Her biri ya bir taş, ya bir tuğla
Koyuyor kulenin duvarına,
Ya bir çiçek, ya bir çığlık,
Ya bir buse, ağacın yanağına...

Ve ürkütsen, o ağacın içinden,
Tek kanat vuruşuyla bunların hepsi,
Belki senin içine saçılacak,
Belki senin içine, kırlangıç sürüsü gibi.

30Ocak 2010

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tsunami: Büyük Hayat

Cahit Koytak 14.03.2011

Tsunami!
Bir çiçek ismi mi, bu?
Bir melek ismi mi?

Geçtiler, tanrının güzelliğinden taşan
Dalgaların eteğine tutunarak
Tanrının büyük zamanına.

Tsunami!

Bir rüzgâr ismi mi, bu?

Bir bulut ismi mi?

Bakmaya vakitleri yoktu,

Görmeye vakitleri yoktu,

Çünkü Tanrı

Gözlerine ve içlerine yağıyordu.

Tsunami! Bir şarkı ismi mi, bu?

Bir oyun ismi mi?

Çünkü, "*Bakın, bakın!*"

Dağ yürüyor!" diye bağırdı, çocuk.

O bunu söylerken, denizin eli

Kör bir kâhininki gibi,

Göğün yüzünü arıyordu.

Sonra, nasıl oldu,

Bir karnaval maskesi gibi,

Sıyrıldı yücelerden ölüm

Ve yalpalaya yalpalaya

Portakal bahçelerinin üzerinde

Gözden kayboldu.

Tsunami, tsunami!

Bir yosun ismi mi, bu?

Bir kaya ismi mi, bir balık ismi mi?

Beni beklemeyin, Tanrıda buluşalım!

Ben köpeğimi, kepeneğimi, keçilerimi

Dağın arkasından toplayıp geliyorum!

Ve otlaklarımı ve pınarlarımı,

Ve ezgilerimi...

Tsunami! Tsunami! Tsunami!

Niye dövünüyor yoksullar?

Niye utanıyor sevenler birbirinden?

Aşkın ürktüğünü düşünerek mi

Ölümün çehresinden?

Ama, tsunami, dağın

Öteki yüzü, öteki ismi!

Ve isimler tanrının şiirinde

Yüzlere dönüşürler;

Yüzler de isimlere...

Niye ellerini ovuşturuyor,
Gizli bir sevinçle,
Dağın bu yüzündekiler?
Dağ Tanrının elinde,
Yer tanrının elinde
Dönmeye devam ediyor,
Çömlekçi çarkında dönen
Çömlekçi çamuru gibi!
Hayat da öyle, hayat da...

Tsunami, güzelliğın saldığı
Korkunun değil, hayır,
Gazabın değil, asla,
Rahîm'den sancılarla boşalan
Büyük Hayat'ın adı.

Şubat 2005 - Mart 2011

Tarlakuşunun Doğaçlamaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'WikiLeaks': Yitik Bellek

Cahit Koytak 21.03.2011

belleğini yitirdiğı şayiası, Zeus'un,
inince ovaya Olimpos'tan,
İyonya'nın bütün yoksul şairleri,
anıt mezarlar için
ölümün kendisi kadar yavan,
ruhsuz kitabeler üretmeyi bırakıp
sokaklara, insanların arasına dağıldılar,
çarşılara, meydanlara, tapınaklara,
dağlara, ormanlara, denizin kıyısına...

tanrısal belleğın,
o tükenmez hazinenin
sürmek için izini oralarda
yoklamadıkları ağız,
kaldırıp altına bakmadıkları taş,
aramadıkları mağara, ağaç kovuğı,
kuş yuvası, fare deliğı kalmadı;

sormadıkları yolcu, hancı, çoban;
başvurmadıkları kahin ve falcı...

daha önce hiç kulak kesilmedikleri kadar
kulak kesildiler bir yandan da,
kıyıda dalgalara,
rüzgârın uğultusuna,
yağmurun sesine,
yitik bilgiye dair bir fısıltı, bir esinti falan
kulaklarına değer diye...

bütün bunları yaparken
bu kalem efendilerinden kiminin emeli,
Zeus'un uçumlu belleğinden
tüy, telek, ne olursa, bir şeyler geçirip ele,
o tanrısal düş gücünün kanat vuruşlarıyla,
Homeros'un çıktığı tepelerden
daha yüksek, daha yalçın
ve görkemli tepelere tırmanmaktı.

daha yoksul kimi şairlere gelince,
onların bütün çırpınmaları da
yalnızca bir ipucu içindi,
bir ipucu, Krezüs'ün –sahneye
Pers Kralı Kiros kılığında giren kaderle
tutuşmadan önce büyük güreşe-
gömdüğü yere dair
sandıklar dolusu altını, mücevheri,
o dillere destan Lidya hazinesini...

Aralık 2010 - Mart 2011

Tekrarlanan Şarkılar Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Büyük Panayır

Cahit Koytak 28.03.2011

panayır kurulmuş yine, surların eteğine.

biz, şehrin işsiz güçsüz bitirimleri,

koştuk, bir ümit,

bize de iş çıkar diye.

tüccarlar, simsarlar, köylüsü, kentlisi...

panayır ana baba günü.

alış veriş her zamankinden civcivli görünüyor,

dünya her zamankinden kalabalık,

yer, gök her zamankinden süslü.

izdihamdan yanına varılamıyor tezgâhların,

herkesin bir eli, omzunda bir başkasının,

öteki eliyle sıkıp sallıyor,

sıkıp sallıyor bir başka eli;

bir şeylerin pazarlığında herkes,

bir şeyler alınıp satılıyor sürekli,

dekor, ışık, figürasyon, her şey tamam,

her şey eksiksiz tamam, tamam da...

yine de bir tuhafılık var havada;

herkesin görüp de dile getirmekten ürküttüğü,

“yok canım, bana öyle geliyor!” deyip

kendinden sakladığı

bir tuhafılık...

nasıl mı yani? nasıl olacak,

bekliyorsunuz, bekliyorsunuz, bitmiyor,

bitecek gözüküyor izlediğiniz hiçbir pazarlık.

yahut tam bitti, bitecek, tamam, sanıyorsunuz,

aa, bir de bakıyorsunuz ki, meğer

bu yalnızca bir provaymış!

hemen başlıyor, çünkü,

aynı jestler, aynı mimikler, aynı lafazanlık

ve bir öncekiyle tıpatıp aynı pazarlık.

böyle böyle hiçbir alışveriş bitmiyor,

malını alıp gitmiyor kimse,
dahası, bakıyorsunuz, bakıyorsunuz
ve görüyorsunuz ki,
aa! tezgâhlar bomboş,
tezgâhlar, tablalar bomboş!
küfeler bomboş,
belki ta başından beri!
o zaman soruyorsunuz,
bunca alıcı, bunca satıcı,
bunca patırtı, bunca gürültü,
güzel, güzel de,
peki, alınan ne, satılan ne?
alınan satılan nerede?
ve fark ediyorsunuz,
birden fark ediyorsunuz ki,
ne alınan bir şey var,
ne satılan bir şey var, gerçekte,
hepsi oyun, herkes oyuncu,
her şey hikâye!

27 Aralık 2008

‘Yeni Başlayanlar İçin Metafizik’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Shopping Fest’

Cahit Koytak 04.04.2011

"İktisadın Unuttuğu İnsan"

isimli enfes kitabın yazarı, Ester Ruben'e

pazar için üretilmiş sanat,

pazar için güncellenmiş *maneviyat*,
pazar için aşk, pazar için estetik,
pazar için inceltirilmiş, sivriltilmiş,
parlatılmış akıl, inanç, ülkü,
pazar için erdem, etik, metafizik!

pazar için yere indirilmiş gökyüzü,
pazar için fanileştirilmiş tanrılar,
kanatları koparılmış melekler,
şeytanlar, ifritler, cinler, periler;
pazar için kutsanmış *geçicilik*
pazar için mezardan kaldırılmış *kutsal*!

herkese her istediği, herkese düşlediği,
herkese kendisi gibi olan,
herkese başkası gibi olan,
herkese tanrısı gibi olan,
herkesi kendinden alan,
herkesi kendine satan!

ruhun bütün kazanımları,
ve bütün düşkünlükleri kalbin!
pırıl pırıl dişler, ısılt ısılt gözler,
boy boy tırnaklar, boy boy pençeler,
parlak trükler, parlak replikler
ve görünmeyen eller, görünmeyen ipler!

ölmek istemiyorum, hayır!
ölmek istemiyorum henüz!
kuzum, baksana şuraya,
baksana, inanılmaz markalar!
inanılmaz bolluk, inanılmaz ucuzluk!
inanılmaz ödeme koşulları!

ah bu, hayata benzeyen ölüm!
ah bu, ölümü unutturan sarhoşluk!
bu cezbe, bu orji, bu baş dönmesi!
bu, deşilmiş yer, dökülüp saçılmış gök!
her şey burada, her şey burada!
cennet de parayla, cehennem de parayla!

ve inanılmaz ucuz, şekerim,
inanılmaz ucuz,
ödeme kolaylığı da caba!

</div>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yüreğe Yapılan Dövme

Cahit Koytak 11.04.2011

yıldızlar, göz kaş ederek olsun
seninle konuşmak istemeseler,
niye o kadar uzaktan
göz kırıp dursunlar sana?

bulutlar, yüreğinin terennümlerine
ses katmak istemeseler senin,
yağmur olup da niye
insinler yücelerden?

ağzından çıkanı uzaklara,
onca yolu tepip de
ta buralara niye gelsinler?

sen sözün açtığı yarasın varlıkta,
ey insan,
ey insan kalbi,
sen yaraların en derini,

en kızılı, en güzeli,
en tatlı tatlı kanayanı!
sen, yaraların,
hayatı aşıp sanata *evrileni*!

5 Ekim 2009

***

Dağları Yürütmek

Tepesi aşılın dağ, tepesine ayak basan dağcıya,
"Ey insanoğlu, dedi,

Şimdi benden bir adam boyu daha yakınsın göğе;
Bir şey isteyecek olursan eğer,
Benim için de iste Yüce Tanrı'dan:
İzin versin de, kalkıp yürüyebileyim!"
Diye konuştu,
Sonra da, susuşların en deriniyle,
Dağ gibi bir edeple, sustu.

İstekleri ve hayalleri yere göğе sığmayan insan
Tepeye ulaşınca,
"Dağları yürütmek istiyorum, Tanrım,
Diye yakardı,
"Dağları buffalo sürüleri gibi yürütmek
Ve görmek istiyorum,
İçimdeki uğultu mu daha görkemli,
Yeryüzünde kopardığım gürültü mü?"

31 Ekim 2007

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

cahitkoytak@gmail

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayata Dipnot

Cahit Koytak 18.04.2011

Yaşlandım... Yazdıklarım da yaşlandı,
Yaşlı doğuyor şiirlerim de dualarım gibi;
Yaşlı çocuklar doğuruyor artık
aklım da, kalbim de, kalemim de.

Aslına bakarsanız, bütün yaptığım benim
temize çekivermek sadece,

Kendimden hiç bir şey eklemeden,
Kargacık burgacık bir yazıyla, Tanrının
yazdıklarını benim için
Hayat denen, bu, şirazesi dağılmış deftere.

Biraz oyun tadı, biraz avuntu olsun diye
O'nun yazdıklarına yer yer benim de
Dipnotlar düştüğüm olmuyor değil gerçi,
Egzotik dövmeler halinde öyle,
Zaman'ın sırtına, göğsüne, bileklerine,

Ki ayaklı bir kitap olur da dolaşır belki
benden sonra insanların içinde,

Başım devrilip de Tanrının defteri üzerine
Dalıp gittiğimde uykuların en derinine.

GÖĞÜN DİBİ

ilk bakışta nasıl da sığ gözüdür,
büyük sanat da, büyük fikir de göze;
vuzuhtan korkmadan gösterir gibidirler
bu ikisi, ne varsa diplerinde.

ama daha ilk adımı atarsınız
ve işte, düş babam düş!
kuyulardan, yutaklardan geçerek,
inersiniz kendi ruhunuzun derinliklerine!

neden sonra etrafınıza bakar
ve anlayamazsınız,
yerin altında mısınız,
yoksa göğün çatı aralığında mı?

öyle bir yer ki, herkes oradadır:
pablo picasso, hazreti ali, hazreti isa,
edith piaf, Tolstoy ve gandi,
selim ıskık, hamlet, jimi hendrix, yusuf, züleyha...

'Yeni Başlayanlar İçin Metafizik' Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aynı Nehirde

Cahit Koytak 25.04.2011

bir karganın, bir yılanın
yahut bir dağ keçisinin
öyle saflıkla bazen
dönüp de bakması gibi
insana uzun uzun,

bilinmeyenin de
seçilmiş anlarda
durup da bakacağı tutar
öyle bir süre, sarhoş gözlerle
sizdeki bilinmeyene.

işte o anlarda, bir süreliğine
hissedersiniz siz de
akıp durduğunuzu
Tanrıya doğru

akıp durduğunuzu
her şeyle birlikte
aynı ritimle
aynı nehirde.

Şeyler Ve Sözcükler

sık kullandığım sözcükler:
ağaç, rüzgâr, çağiltı,
balçık, erinç, mağara,
kule, ayna,
dağın öteki yüzü,
ve başkaları...

denizler kurusa,
bütün kara parçaları,
bütün adalar ortadan kalkar
ve tek bir ana karanın,
yekpare bir yapının
varlığı çıkar ortaya.

insan yaşlanıp da
sözcükler teker teker
bellekten silindikçe
varoluş da giderek zihinde
dikişsiz, eklemsiz, yekpare
bir senfoniye dönüşür mü?

varlık da dönüşür mü,
yokluk da dönüşür mü
aynı tempoyla, aynı ritimle,
aynı kendinden geçişle,
görünür çokluktan
görünmez birliğe?

‘Yeni Başlayanlar İçin Metafizik’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İbrahimce Sorular

Cahit Koytak 02.05.2011

varlığı, var olduğu gibi ayakta tutan,
öncelikle, bir ilke mi,
yoksa bir güç mü?

'Tanrı' inancı, öncelikle, küllî bir uyum
ve güzellik arayışının mı,
yoksa bir güç algısının mı sonucu?

ilke, uyum ve güzellik,
yaratma gücünün mü,
yoksa sevgi ve rahmetin mi ürünü?

***

Göğün Resimleri

dönüp dönüp göğün resimlerini yapıyor
porselen tabaklara
ömür boyu bir ressam, eski Çin'de.
günün her saatinde ve her köşesiyle
göğün resimlerini...

atölyesi, mutfak, yatak odası,
bodrum, çatı arası...
adım atacak yer kalmıyor evinde.

bulutları, yıldızlarıyla kucak kucak gökyüzü,
kucak kucak mavilik,
morluk ya da kızılık
ve yıldızlı, yıldızsız, her tonda,
her mizaçta karanlık...
bunlarla dolup taşıyor
evin içinde her yer.

gece gündüz demeden, bu sanatçı,
irili ufaklı, boy boy
porselen tabaklar biçiminde
göğü kesiyor, biçiyor
ve indiriyor kat kat yeryüzüne.

böyle böyle belki öğreniverecek bir gün
yapıp çıkarmayı porselen tabaklara
kendi içinin resmini de;

kesip çıkarmayı kendi içindeki mavilikleri,
morlukları, kızılıkları,
alacakaranlıkları ve karanlıkları
boy boy ve parça parça

gün yüzüne, insan içine...

Yeni Başlayanlar için Metafizik Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tanrının Eli

Cahit Koytak 09.05.2011

Tanrının sayısız eli var,

Sayısız yaratıcı eli...

Aklın başını okşuyor onlardan biri,

Kalbin yanağını bir başkası.

Aklın gözleri yoktur

Ve yarasalar gibi, içimizde

Baş aşağı tavana asılı durur

Ve kulaklarıyla görür.

Ama Tanrının eli dokunmaya görsün,

Bırakır körlük numaralarını falan,

Her yanı göz kesilir, kanatlanır,

Topaç gibi dönmeye başlar o zaman.

Kalbe gelince, kalp, bazen bir deri bir kemik

Terkedilmiş yaşlı atlara benzer;

Yalnız dolaşır boş arsalarda, yıkıntılarda

Ve ince bir kederle kışner ara sıra.

Ama Tanrının eli, Tanrının rahmet eli

Okşamaya görsün onun da yelesini,

O an gençleşir, güzelleşir,

Yabanî küheylana döner.

Ve koşarken de, kendi ritmiyle çoğalır,

Çoğalır da - insanın içini

Burçlarla, yıldızlarla dolduran

Bir gök atlas olur çıkar

***

Unio Musica

Mozart dalgaların üzerinde koşmanın
ve ırmak gibi uykuda konuşmanın zevkini
daha çocukken keşfetmişti;
Rumî, ırmağın dilini çözer gibi olmuştu;
Shakespeare çözer gibi olmuştu,
Rilke çözer gibi olmuştu;
Rimbaud, O'nun ne dediği hakkında
cesur, naiv tahminlerde bulunmuş
ve yer yer de tutturmuştu.
Kafka gibi pek utangaç biriyse,
onca ezgi ve ahenk arasında
kendi kulağının seçip kaydettikleri
basmakalıp ve yavan bulunur kaygısıyla
söze biraz derinlik, gizem,
biraz alegori katayım derken,
bambaşka bir dil, bambaşka bir yol bilgisi
ve ruhun uzayında
yepyeni bir gezegen keşfetmişti.

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Susma Sanatı

Cahit Koytak 16.05.2011

sana da başkalarına da
yetecek kadar sus ki,
susuşun nara olsun,
konuşman çare olsun.

susmayı çınarlardan öğren,
başları göğre eren,
köklerini şehrin ta
bin yıl derinlerine süren.

halk susmayı bir bilse,
susarak bağırmaı,
zorbaların yüreğı
korkudan çatlayacak.

taşa "konuş, konuş!" demişler,
bir susmuş, iki susmuş,
sonunda "ben, demiş, ben..."
ve dağdan yuvarlanıvermiş.

suya "konuş, konuş!" demişler,
bir susmuş, iki susmuş,
sonunda "ben, demiş, ben..."
ve çölde kuruyup gitmiş.

***

Yağmurda Kitap Okuyan Adam

elimde kitap, böyle tempolu
yürüyüp giderken yolda

yağmurla var olurum ben de,
salyangoz gibi.

koca kainatta bir salyangoz,
bir de ben,

iki küçük akıl - biri iğnenin,
öteki çuvaldızın yıldızı kadar;

iki dipsiz uzay:
birimiz doğa, birimiz tarih;

birimiz hayat,
birimiz sanat.

Yeni Başlayanlar İçin Metafizik Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kali Yuga

Cahit Koytak 23.05.2011

Bazen de Söz küçülür, büzülür,
Gerilere çekilir;
Bir ağacın kovuğuna,
Bir mağaraya,
Bir meczubun çullarına,
Bir sarhoşun narasına
Bir ülkünün teranelerine gizlenir.

Çünkü o sırada sahneden
Bufalo sürüleri geçmektedir.
Ve dağlar vadilerle,
Sahralar bahçelerle,
Karalar denizlerle
Yer değiştirmektedir.

Bunlar olup bitinceye,
Şeyler yeni isimlerini alıp
Bir düzene girinceye,
Melekler, fırtınada savrulan
Ruhları, ifritleri, fikirleri,
Yeni yerlerine, yeni tenlerine
Üfleyip sokuncaya

Ve has bahçede kuğular ötmeye,
Ağaçlar çiçeklenip, rüzgârda
Tatlı tatlı genizden konuşmaya
Başlayıncaya kadar,
Söz, nikabını sıyrıp
Yüzünü göstermeyecektir,

'Ezgiler Ezgisi'ni söyleyen
Süleyman Peygamber
Mezardan kalkıp gelsin, isterse...

Sırça Tapınak

bazen fillerle girer
genç ve cihangir düşünce
beynin sırça şehirlerine;

şimdi tuz buz olacak her şey,
diye yumruğunuzu ısırırsınız,
şimdi tuz buz olacak akıl!

tuz buz olacak sırça tapınak
gizli tanrılar, süslü dogmalar,
yaşlı kavramlar!

‘Yeni Başlayanlar İçin Metafizik’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hikâye

Cahit Koytak 30.05.2011

dört çocukluk arkadaşı, bir gün
kendilerini kaptırıp avcılık oyununa
avlamışlar bir kedi yavrusunu
ve parçalayıp ölüsünü bu kedinin,
köpeklere yedirmişler.

aradan yıllar geçmiş,
bu gençlerden biri zindancı başı olmuş;
biri bir sirkte aslan terbiyecisi,
biri yol kesen haydut,
biri de zincirlik deli.

. . . . .

dört çocukluk arkadaşı, bir gün
kendilerini kaptırıp avcılık oyununa
avlamışlar bir kedi yavrusunu;
ama gömmüşler ölüsünü, hiç değilse,
bir taşın gölgesine.

aradan yıllar geçmiş,
bu gençlerden biri krala soytarı olmuş,
biri sirklerde hokkabaz,
biri bezirgân yamağı,
biri de cami avlusunda dilenci.

. . . . .

dört çocukluk arkadaşı, bir gün
kendilerini kaptırıp avcılık oyununa
bir kedinin peşine düşmüşler,
ama yürekleri elvermemiş,
kıyamamışlar ona;

tutup onu da katmışlar oyunlarına,
kedi-fare oyunu oynamışlar onunla;
kılına dokunmamışlar ama.
oyun bitince de, sevip okşamış,
karnını doyurmuşlar onun.

aradan yıllar geçmiş,
bu gençlerden biri krala vezir olmuş,
biri sirklerde ünlü bir trapezci,
biri bilge ve gezgin,
biri bilge ve şair.

İç kapı

her birimizin ruhunda gizli bir kapı,
o kapının açıldığı gizli bir geçit,
o geçidin götürdüğü gizli bir çıkış
ve o çıkışın açıldığı
ayrı bir gök atlas varmış gibi
çağırıyoruz ta içerlerden;

her birimizi,
her birimizin yürüdüğü yolu
biricik kılan da bu.

‘Yeni Başlayanlar İçin Metafizik’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Neye Dokunsan

Cahit Koytak 06.06.2011

Sevgili editörüm
Ayşe Tuba Ayman'na

Nasıl da çınlıyor, bu, gecikmiş kış günü,
Nasıl da çınlıyor, nisan ayında böyle
Bu, cam gibi soğuk ikindi üstü!

Neye dokunsan fiskele,
Kristal kadeh sesi veriyor,
Neye dokunsan!

Taşa, ağaca, buluta,
Baharın ayak sürümesine,

Bülbülün üşengeç ötüşüne,

Benim gecikmiş şiirlerime,

Gecikmiş deliliklerime,

Neye dokunsan, neye!..

15 Nisan 2011

‘Yüreğe Yapılan Dövme’ Kitabı

Meyhane Muhabbeti

olacak mı orada da, peki,
ağaç gölgesinin, iyi cins şarabın,
tertemiz havanın, tertemiz dostluğun,
tadına doyulmaz muhabbetin,
tükenmeyen gençliğin
ve daha nelerin, nelerin yanında
bir de mutlak yasaksız, korkusuz düşünmenin,
yokuşa mantık yürütmenin,
inadına şüphe etmenin,
ve dikine soru sormanın hazzı?

yoksa, kendileri olmayacak,
olmayacak da, yalnızca hatırası mı
kalacak bellekte, bütün bunların?

düşünce olmayacak da, sözgelimi,
aklın kendisi olmayacak da,
düşüncenin verdiği haz,
aklın yaşadığı ekstaz mı,
darasız ve posasız
tadılmaya devam edecek, orada?

suyun kaynağına tırmanan merak
ve dizginsiz hayal gücü olmayacak,
olmayacak da,
bunların verdiği heyecan mı
yalnızca gelip geçecek kalpten
ve bedelsiz, çilesiz erinç,
uyku kaçtırmayan cinsten?

kötü bir anının, bir günahın,
yerli ya da yersiz ağızdan çıkıvermiş
bir sözcüğün ucuyla
sizi içten içe oyan sorunlar icat etmenin
ve bulunan her çözümü

daha sivri, daha girift bir soruna çevirmenin
kendisi olmayacak, olmayacak da,
bunların yalnızca tadı mı
kalacak damakta?

ve bu nedensiz, nesnesiz tatlar
dolaşıp duracak mı kesintisiz
buz gibi billur kadehlerde
elden ele, elden ele, elden ele,
dudaktan dudağa?

‘Şen Maneviyat’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

XXIII

Cahit Koytak 14.06.2011

herkes tanrısını kendisine saklamak istiyor;

kaleler bunun için yapılıyor,

ordular bunun için toplanıyor,

silahlar bunun için yığılıyor tabyalara,

gönüllere ve kafalara...

oysa, yüz yüze getirmek isteseler onları,

ah, bir kere akıl etseler bunu,

görülecek apaçık

aynı yufka yürekli Tanrı

çıkacak herkesin derûnundan.

***

‘Baba Duası’

Balalarım, balalarım, dilerim ki, kader

Her dem katlanan muhabbetle

Zamanın yüreğini göğsünüze,

O yüreğin vuruntusunu da
Sazınıza, sözünüze koysun!
Ve siz koşarken sevginin, barışın,
Dostluğun, ülfetin, iyilikte yarışın,
Yani Tanrının yollarında,
Koşmaktan değil, hayır,
Düşmekten değil, değil,
Sevmekten yorulunca,
Aşkla kanatlı düşünce
Ve hikmetle tatlanmış sanat
Kolunuzdan tutsun ve kaldırsın sizi
Dünyanın öteki dağlarıyla,
Zamanın öteki ırmakları,
Kıssanın öteki kollarıyla
El ele, omuz omuza
İnsanlığın en güzel, en zarif,
En içten tutuşturan
Büyük halk danslarına!

***

Saraylar, Kuleler...

taştan yapılan saraylar yıkılır da,
düşünceden yapılanlar
yıkılmaz mı?
taştan yapılan kuleler yıkılır da,
sözcüklerden yapılanlar
yıkılmaz mı?
yıkılır, yıkılmasına, ama
daha yıkılmadan, başlarlar taşımaya

yoksul şairler süslü taşlarını o yapıların,
şehrin fukara semtlerinde
fiyakalı konaklar
kondurmak için kendilerine.

Yoksullar İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ben Yokum, Beni Karıştırmayın!

Cahit Koytak 20.06.2011

Akıl ve selüloz karışımı
Hamurdan yoğrulmuş kafalarınız;
Oturmuş vıdı vıdı vıdı vıdı konuşuyorsunuz,
Mezarlarınızı dillerinizle kazıyorsunuz,
Dillerinizle yalıyorsunuz mezar taşlarınızı,
Alıyorsunuz, satıyorsunuz
Kurtlarını, böceklerini birbirinizin.

Söze nereden başladınız?
Ne zaman başladınız?
Babalarınızın sulbünde mi?
Analarınızın karnında mı?
Konuşuyorsunuz, konuşuyorsunuz,
konuşuyorsunuz...

Ve bir gün o asık yüzlü melek
Perçemlerinizden tutuncaya kadar da
Besbelli, konuşacaksınız, konuşacaksınız,
konuşacaksınız...

Ama ben yokum, beni karıştırmayın!
Kulaklarımı balçıkla sıvadım ben,
Kafamın çatlaklarını,
Kalbimin deliklerini tıkadım şiirle
Sizin kuramlarınıza, söylemlerimize.

Vıdı vıdı vıdı vıdı vıdı...
Bunca lafı, nerden buluyorsunuz?
Bunca vakti kimden çaluyorsunuz?

Aman ne çok şey biliyorsunuz!
Aman ne çok şey biliyorsunuz!
Teninize düşecek kurtlardan çok,
Beyninizi yiyecek kurtlardan çok, kabirde!

Kesiyorsunuz, biçiyorsunuz,
Liflerine ayırıyorsunuz sözü,
Yalanıyla, gerçeğiyle çiğnemedi
yutuyorsunuz sonra
Ve kusuyorsunuz
Sindiremediklerinizi, önümüze.

Yeter ama yeter, ölümler için de, diriler için de!
Ayıp, çünkü bakın, Tanrı konuşmak için
Sizin susmanızı bekliyor.

‘Yoksullar İçin Tezler’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Genç Şair’e

Cahit Koytak 27.06.2011

dilerim, a be şair, senin de,
gönlü seninki kadar zengin,
dili Harun’unki gibi açık,
sözleri Zebur gibi çağılıtlı
ve gözleri de, gün ışığında ta
Sina dağında dumansız yanan
ağacı görecektense kadar keskin
görenlerin olsun,
yarenlerin olsun!

dilerim, a be şair, senin de,
yaşlı şair için derkenar

yazdıkların kadar latif,
kardeşçesine hesapsız, rezervsiz
ve gök dolusu sofrada
kendi için istediği nimeti
beklemeden selefine uzatan
genç ve cömert ve şair
kârilerin olsun,
kardeşlerin olsun!

22 Haziran 2011

Yüreğe Yapılan Dövme Kitabı

***

New-Orleans'ta, Sokakta

New-Orleans'ta, sokakta,
Adı Maria olan
Eski bir yosma,
Eski bir yosma,

Yaşlı bir ana,
Yaşlı bir ana,
Oturmuş kaldırım taşına,
Kaldırım taşına,

Hapiste kendini asan
Hapiste kendini asan
Oğlu Jesus için,
Oğlu Jesus için,

Missisipi sularının
Uğultusunu andıran
Yürek dağılayan,
Yürek dağılayan

Blueslar yakıyor, blueslar,
Sabahtan akşama kadar
Sabahtan akşama kadar,
Sabahtan akşama...

Oğlu Jesus için,
Hapiste kendini asan
Hapiste kendini
Sabahtan akşama kadar!

23 Nisan 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Boogie-Woogie

Cahit Koytak 04.07.2011

Kölelikten kurtulduk yasalara göre, ama
Dikenli tellere dikkat, Edi,
Gözle görülmeyen
Dikenli tellere dikkat!

Tek elle iki nota, tek elle üç nota
Basman gerekiyor, Edi!

Dikenli tellere dikkat,
Beyaz adamın aklına, Edi,
Beyaz adamın duygularına,
Beyaz adamın sinir uçlarına!

Tek elle üç nota, tek elle dört nota
Basman gerekiyor, Edi!

Kölelik bitti, bitmesine, ama
Dikenli tellerle sarılıyız, Edi,
Beyaz adamın sinir lifleri bunlar
Amerika'yı ağ gibi saran...

Tek elle dört nota, tek elle beş nota
Basman gerekiyor, Edi!

Beyaz adamın sinir telleri bunlar,
Beyaz adamın sinir telleri, Edi,
Amerikan hayatına gerilmiş
Görünmez teller...

Tek elle beş nota basman gerekiyor, Edi,
Altından geçmek için dikenli tellerin.

23 Nisan 2010

Charley Patton'ın Bluesları

Zenci yalan söyler diyorlar,
Bırakın söylesin
Bırakın söylesin, yeter ki,
Yaratıcı yalanlar olsun söyledikleri
Charley Patton'ın bluesları gibi!

Zenci küfürlü konuşur diyorlar
Yakası açılmadık küfürler eder...
Bırakın küfretsin, bırakın küfretsin,
Yeter ki, yaratıcı olsun küfürleri,
Charley Patton'ın bluesları gibi!

Zenci blueslar yakar, blueslar;
Bunu da ben söylüyorum,
Bitmek bilmeyen upuzun, ipince teraneler...
Bırakın uzun olsun, bırakın ince olsun,
Mississippi nehri gibi!

Yeter ki, kalın olmasın,
Yeter ki, köşeli olmasın,
Çiftlik kâhyası Jo'nun
Kalın kafası gibi,
Aptal kafası gibi!

23 Nisan 2010

'Cazın Irmakları' Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Caz İyi Gider, Caz İyi!

Cahit Koytak 11.07.2011

caz iyi gider, a ruhum,
a kuzum, a beyaz fare,
unutma bunu, unutma bunu,
caz iyi gider mezarda!
kurtçuklarla, böceklerle,
beyaz farelerle, siyah farelerle,
takır takır dişlerle, tırnaklarla, kemiklerle
caz iyi gider, caz iyi!
hem ateş çukurunun dibinde,
hem kevser pınarının başında,
ifritlerle de, meleklerle de,
caz iyi gider, caz iyi!
yedi kat yerin altında,
yedi kat göğün üstünde,
âşıkların, ermişlerin, yalvaçların katında

caz iyi gider, caz iyi!
yürütmek için dağları, tepeleri,
kaldırmak için ayağa ölüleri,
anlatmak için derdini, hüznünü,
aşkını kurda kuşa
ve rüzgâra ve yağmura ve toprağa
ve dünyaya ve kendine ve Tanrı'ya
caz iyi gider, caz iyi!
caz iyi gider, caz iyi!
sözcüklerden daha iyi,
kavramlardan daha iyi,
kuramlardan daha iyi,
yasalardan daha iyi,
silahlardan daha iyi,
sınırlardan daha iyi,
caz iyi gider, caz iyi!
caz iyi gider, caz iyi!

Mayıs 2011

***

Pamuk Tarlalarında

Pamuk tarlalarında
Ürün toplayan zenciler
Uzun, upuzun, acıklı mı acıklı
Blueslar söylüyorlar.
Çürük küspe rakısı
Ve toprak kokusunun verdiği

Bu sarhoşluk da olmasa,
Nasıl dayanır insan
Bunca kedere, bunca öfkeye!
Ve kederi de, öfkeyi de
Yaşamın tadına dönüştüren,
Zencinin kanına karıştıran
Bu yakıcı ezgiye,
Bu tutuşturan ritme,
Bunca yaşama isteğine,
Bunca acılı güzelliğe!

21 Nisan 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Auto da Fe

Cahit Koytak 18.07.2011

Tanrı mı diyorsunuz İsa'ya siz?
Tanrının oğlu mu diyorsunuz?
Mississippi Doddville'de yakılan
Luther Holbert'ın farkı neydi
Tanrının oğlu İsa'dan, peki?

Onun da iki eli vardı İsa gibi,
Çaktılar çivilerle ağaca ellerinden!
Onun da iki ayağı vardı İsa gibi,
Çaktılar çivilerle ağaca ayaklarından!
Onu da gerdiler çarmıha İsa gibi!

Onun da iki gözü vardı
Tanrının ve Meryem'in oğlu gibi!
Bezle bağladılar, kirli mi kirli,
Yok yok, bağlamadılar bile,
Onun da iki gözü vardı!

İster İnsanoğlu deyin ona,
İster Tanrı oğlu deyin,

Ne farkı vardı Holbert'in
Ne farkı vardı beyaz İsa'dan ?
Fazlası vardı belki, fazlası vardı!

Holbert'ı çarmıha gerenler, çünkü
Tek başına yetinmediler Holbert'la,
İşin tadını çıkarmak için iyicene
Karısını da çivilediler, karısını da
Çarmıhın öteki yüzüne,

Dağ gibi odun yığdılar sonra,
Ve tutuşturmadan odunları
Parmaklarını kesip aldılar her ikisinin
Kutsal emanet gibisine,
Burunlarını, kulaklarını, meme uçlarını.

Çubuklarla oyup çıkardılar sonra
Apak gözlerini ve deştiler karınlarını,
Taşla vurup kırdılar bembeyaz dişlerini,
Ceviz ya da badem kırar gibi
İnsanlığın kaya gibi sert yüreği üzerinde...

Sonra benzin döküp tutuşturdular,
Çalıyı çırpıyı, odunu ve siyah İsa'yı,
İsa'nın siyah karısını.
Ve piştikçe Tanrının bu siyah
Çocukları, bu siyah akrabaları

Beyazlar dans etti, kadril çektiler
Ateşin ve Holbert'in çevresinde.
Sonra hatıra fotoğrafı çektirdiler,
Tanrının, İsa'nın, insanlığın
Kömürleşmiş kemikleri üzerinde.

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Honky-Tonky

Cahit Koytak 25.07.2011

Biraz afyon, biraz da aşk,
Biraz afyon, biraz da aşk
Erken öldürür adamı,
Erken öldürür siyah adamı.

Bir de pamuk işçisiyse bu zavallı,
Bir de pamuk işçisiyse,
Bir de mısır işçisiyse bu zavallı,
Bir de mısır işçisiyse...

Yetmiyormuş gibi köle olduğu,
Yetmiyormuş gibi siyah olduğu,
Öğrenivermişse bir de,
Öğrenivermişse ağustos böceğinden

Yanık mı yanık, yanık mı yanık
Honky- tonkyler söylemesini,
Honky- tonkyler, honky-tonkyler,
İçli blueslar söylemesini,

Yandı gitti demektir,
Yandı gitti derbeder,
Acıklı mı acıklı bluesları,
Honky- tonkyleriyle beraber!

Peki, duyurabilir mi sesini,
Duyurabilir mi, dersiniz,
Bu katır büyüklüğündeki
Bu eşek büyüklüğündeki

Bu goril büyüklüğündeki
Kapkara ağustos böceği,
Duyurabilir mi, peki,
İçli honky-tonkylerini

Kırık honky-tonkylerini
Onca çapa sesi, onca orak sesi,
Onca yürek sesi arasında,
Onca mazlum ahı arasında

Komşu tarlada çalışan
Melek büyüklüğündeki
Melek hafifliğindeki
O siyah kelebeğe?

İşittirebilir mi, dersiniz, sesini,
Bu kara böcek, bu siyah Orfe,
Komşu cehennemdeki
Siyah Euridike'ye, güzel Euridike'ye?
'Cazın Irmakları' Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Caz Hikâyesi

Cahit Koytak 01.08.2011

bir horoz çaldım, bir horoz
dövüşken mi dövüşken,
bay John'un çitliğinden.

gündüz dövüştürdüm onu pazarda
akşam karnımızı doyurduk
on zenci, onunla tıka basa.

ama horoz sabahı beklemedi,
hemen o gece göğsüme çöküverdi,
ve döktürdü bütün hikâyesini!

"sorma, Sam, dedi, sorma,
senden sonra, bilsen, neler
geldi, neler, kesik başıma!

kurtulur kurtulmaz, tenin,
şu, yeme içme, çiftleşme, sair,
gündelik işlerinden, gündelik dertlerinden,

cennette açıverdim o saat,
cennette, Tanrının çiftliğinde,
çipil çipil, gözlerimi!

kahya olarak, Sam, düşünsene,
körpe piliçleri koydukları
sırça kümese, kahya olarak, hem de!

sırça kümes dediğim, ben diyeyim on kat,
sen deyiver yüz kat büyüğü
bay John'un kümesinden!

peki, kime rastladım orda,
cennette, bil bakalım kime?
senin zavallı yavukluna, Sam!

güzeller güzeli Eliza'ya!
temizlemek için, bay John'un kirlettiği
o güzel bedenini,

kendini Eufaula Gölü'ne atan
o zavallı zenci kıza,
güzeller güzeli Eliza'ya!

gördüm onu, Sam,
gözlerimle gördüm onu

İsa'nın bahçesinde;

İsa'nın bahçesi ki, çiçekler, zencilerin
yanaklarının renginde
meyveler zencilerin dudaklarının renginde.

herkes zenci orada, görsen,
İsa'nın kendisi bile,
Tanrının kendisi bile!

ve Eliza kiraz topluyordu, Sam,
kendi dudaklarının renginde,
efendimiz İsa için, altın bir sepetin içine.

ve toplarken, arada, kiraz rengi
dudaklarını da koyuyordu sepete
kara kara kirazlarla birlikte.

kara kara dudaklarını da,
kara kara kara yanaklarını da
kara kara kara kara kirazlarla birlikte!

22 Nisan 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Münzevinin Aynaları

Cahit Koytak 08.08.2011

XII

sen, içimdeki konuk,
sen, kendini unutturup, unutturup
olmadık yerde, olmadık anlarda ortaya çıkan,
çıktığı zaman da, göze
hep olduğundan birkaç kat büyük,
bir kaç kat parlak ve ince
gözükmeye çalışan,
kendini rüsva eden, küçülen, küçülen,
olduğundan birkaç kat küçülen

uslanmaz benlik,
zavallı ruhum,
küçük cehennemim, benim!
ah bir anlatabilsem sana, bir anlatabilsem,
kendinden daha büyük
ve değerli gözükmenin,
tırmanarak kolayca aşabileceğin dağı
nasıl aptalca sırtında taşımaya
kalkışmak olduğunu!
oysa, ne eksik, ne fazla, *tam kendin kadar* büyük
ve o kadar da değerli kalmaya razı olsan,
bir yapabilsen bunu, bir yapabilsen,
başını yere eğip,
döne dolaşa sabırla çevresini,
dağa tırmanabilecek
ve doruğa erişince de
hiç değilse dağın boyu kadar olsun
yaklaşmış olacaksın göğe.
nasıl öğretmeli sana, nasıl,
dağcılık sanatını, kuzum?
aklını başına topla, a ruhum, a beyaz fare,
aklını başına topla!
hiçbir sanatta, Tanrıdan başka
hiçbir ustanın sonsuza kadar
hep en yukarılarda,
her yönden *kusursuz*
ve hep erişilmez kalamayacağını
iyice yerleştir küçük kafana!

iyice yerleştir ve çıkarma oradan!
sen akıllı, yetenekli, alışkan,
kendi yalnızlığında Tanrınınkini
anlamaya çalışan
ve bazen anlıyor gibi olan,
yalnız, içrek, münzevi
bir *beyaz faresin!*
az şey mi bu ama, az şey mi?
belki, evet, biraz küçük rollerden biri,
küçük ama önemli,
bk oyun için önemli,
bk oyun için gerekli,
Tanrının *kusursuz şiiri* için...
Öyleyse hep öyle kal, ne olur!
hep öyle, yani *küçük ama önemli*,
küçük, ama gerekli...
aptal olma,
aptallık etme!

Münzevinin Aynaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sadaka anağı

Cahit Koytak 15.08.2011

Adı Henry Thomas olan bu mucizenin
Texas'ta doğduğu yazılı, aile incilinde,
Texas, Upshur County'de...

Ve bu taşra istasyonunda,
Bu kara derili peygamber
Kuağında gitarı, ne mi arıyor?

İncili okumadınız mı siz,
Henry Thomas'ın yazdığı
Müziğin incilini, bluesun incilini?

Gitarım, blueslarım
Çullarım ve sadaka çanağımla,
Ta Upshur'dan kalkıp

Sizi kurtarmaya geldim, kardeşlerim!
Oklohoma trenine atlayıp
Cennete gitmeye niyeti olanları,

Ceplerinde şingirdayıp duran,
Gönüllerinde ağırlık yapan
Madeni paralardan kurtarmaya!

İyi yürekli, ince ve kibar bayanları
Ve onların iyi yürekli eşlerini
Yahut kibar oynaşlarını

Kurtarmaya geldim, kurtarmaya
Ceplerini yırtan bozukluklardan,
Nikel paralardan, bakır paralardan!

Cehenneme saptırmaları diye sizi!
Ve sapacaksınız da, bari,
Boşa taşımayasınız diye cebinizde

Orada geçmeyen mangırları!
Orada geçmeyen paraları!
Orada geçmeyen bozuklukları!

28 Nisan 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İyi Caz ve İyi Şiir İçin Notlar

Cahit Koytak 22.08.2011

tanrıyla konuşan rüzgâr,
tanrıyla dolup taşan bulut,
tanrıyla yeşeren, çiçeklenen ağaç,
tanrıyla ağlaşan, gülüşen dere,
tanrıyla bakışan dağ,
tanrıyla oynaşan fare...

bıkmadan usanmadan
konuşa dertleşe,
konuşa halleşe,
ağlaşa, gülüşe, oynaşa
işte böyle böyle böyle
yeni bir dile ulaşmak!

işte böyle böyle,
böyle böyle böyle
bir yalınlığa,
bir yakınlığa erişmek,
iyi caz için,
iyi şiir için!

8 Kasım 2010

II

biz O'nun düşünceleriyiz,
O'nun besteleri,
O'nun oyunu,
O'nun jestleri, mimikleri...

biz O'nun şiiriyiz,
O'nun şiirinin dizeleri,
sözcükleri,
heceleri, harfleri...

biz O'nun hayatıyız,
O'nun hayatının
dönemleri, mevsimleri,
günleri ve saatleri...

biz O'nu yaşıyoruz,
biz O'nu oluyoruz,
O hepimizi,
topumuzu!

O'nun hayatından
O'nun sanatından
iz, toz, köz taşıyan
her şey dahildir

iyi caza,
iyi şiire,
kıvrak dansa,
makbul duaya.

8 Kasım 2010

‘Cazın Irmakları’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cazın Kısa Tarihi

Cahit Koytak 29.08.2011

Ragtime, New Orleans

Ve Dixieland cazıyla başlıyor

Cazın ve cazı sevenlerin tarihi.

Cazın tarih öncesine gelince,

Orta Avrupalı çingene havalarından,

Balkan köçekçelerinden tutun da,

Eski Mısır’da,

Zadegân karısı Zeliha’nın,

İçkili, çalgılı kabul gününde,

Öyle aniden içeri girince Yusuf,

Görülmemiş güzelliği karşısında onun,

Kendilerinden geçip

Ellerindeki meyve bıçaklarıyla

Parmaklarını kesen, saraylı kadınların,

Tambur, santur

Ve kaval seslerine karışan

Çıglıklarına, çığırmalarına kadar

Götürenler var, cazı.

***

Cazın Bileşimi

“Caz melezdır, diyor,

GüzelSözlerinCini,

“Caz melezdır, efendimiz,

Siyah seslerle beyaz seslerin

 ocuğudur caz;

Siyah esinlerle beyaz esinlerin,

Siyah yazgıyla beyaz yazgının...

En güzel, en açık örnektir caz,

En güzel, en diri, en renkli

döllerin, ancak,

Irkların, zevklerin ve a kların

karişimından doğduğuna

Ve en içten, en yalın,

en makbul duaların da,

En parlak küfürlerin de,

melez olduğuna..."

***

Cazın Faydaları

Güzellik karşısında,

Derin keder yahut sevinç karşısında,

Geçip giden, akıp duran karşısında

Hüngür hüngür ağlamayı,

D v nmeyi, dağılmayı önlemenin,

 nlenemiyorsa eğer,

Onlardan kanat yapmanın,

Yüzgeç yapmanın,

Yelken yapmanın,

D men yapmanın,

Bunlar yapılamıyorsa,

Hiç değilse, senin yerine

Göğün boynuna sarılacak,
Omuzlarında gezinecek,
Yanaklarını öpecek
Ve gözlerinin içine dalıp gidecek
Bir uçurtma yapmanın
En güzel yollarından biridir caz.
10 Mayıs 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Charley Patton'ın Bluesları

Cahit Koytak 05.09.2011

Müziği ve insanı tanımayan cahiller,
Baş eğdirdiğini düşünüyorlarmış
İsyancı duygulara, bluesun,
Gözü yaşlı doyumlarla savarak
Bu yönsüz duyguları
Falan, falan...
Oysa, isyan dediğiniz nedir ki,
Başka nedir ki, sorarım size,
Pamuk tarlasında sabah
Şakıması değilse, bazen coşkuyla,
Bazen hüznle, bazen kahırla
Bazen hepsiyle birden, tarla kuşunun!
Değilse, patlatıp çıkması kabuğunu,
Patlatıp çıkması, pamuk tarlasında yine,
Yabani çiğdemin bir sabah erken,
Hem de pamuk kozasının içinden

Mucizevi bluesları gibi

Peygamber Charley Patton'ın!

Başka nedir ki,

Başka ne ki, sorarım size,

Değilse, gök gürültüsü, kış ayazında!

Değilse, lapa lapa kar,

Lapa lapa kar, yaz ortasında

Bluesları gibi Charley Patton'ın!

Değilse, değilse, değilse Charley Patton'ın

Ayçiçeği tarlasından yükselen

Gelincik rengi doğaçlamaları,

İnce boyunlarını sitemle

Tanrıya doğru uzatan

Ayçiçekleri ve zenciler arasında?

Başka nedir ki isyan, başka ne, başka ne?

Başka nedir ki insan,

Başka ne, başka ne?

Başka nedir ki isyan,

Başka nedir ki insan,

Başka ne, başka ne, başka ne?

26 Nisan 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Sokakta' Solo Saksafon

Cahit Koytak 12.09.2011

şu lanet yirmi sentlik

bozukluklar gibi içine yağan

notaların hiç birini unutma,
eroinin bilinçte açtığı
bu *piç kurusu* çukurda, oğlum!
şu, kaldırım yosmalarının
göğüsleri gibi, kalçaları gibi
hoplayıp, zıplayan akorları,
inişleri, çıkışları unutma,
kaydet hepsini, kaydet hepsini, kaydet
o *piç kurusu* kafana, oğlum!
bu parça, ün getirmeyecek sana,
bu parça, on para kazandırmayacak, ama
içindeki tutuk bûlbûlü,
içindeki suskun şeytanı
ya da meleği tûy tûy yolup
tûy tûy yolup
saksafonun kışından
yele savurmana, göğsü savurmana
yarayacak, oğlum!
çal oğlum, çal oğlum, çal oğlum, çal!
durma, tiz seslere tırman,
tırman, beyaz bir güvercinin
–yahut siyahtan şaşmayalım–
gece gibi siyah bir güvercinin
ruhun sahanlığında
takla ata ata, takla ata ata
bölünmesi gibi bin bir parçaya,
bölün sen de, bölün sen de,
bölün korkma!

ve bölünürken o siyah güvercinin
simsiyah geceyi de,
simsiyah kaderi de
şu *piç kurusu* dünyadaki
yürek sayısı kadar,
–yoksul ve kırık yürek sayısı kadar–
tüy tüy yolması,
tüy tüy yolması ve savurması gibi,
bölün oğlum, bölün sende
bölün kurda kuşa, dağa taşa,
buluta, rüzgâra!
bölün, bölün, bölün, bölün
otlara, ağaçlara,
artarsa yıldızlara
artarsa insanlara,
artarsa *piç kurusu* zencilere,
artarsa *piç kurusu* beyazlara!

3 Kasım 2010

***Cazın Irmakları* Kitabı**

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bluesların Bluesu

Cahit Koytak 19.09.2011

Gök niye bu kadar engin,
Bu kadar sessiz, bu kadar mavi
Ve yer niye bu kadar geniş,
Bu kadar gürültülü, bu kadar renkli?
Hiç düşündün mü bunu,

İçine sordun mu hiç,
Kalbine sordun mu hiç?
Bilmiyorsan, ben söyleyeyim,
Tanrıyı övmek için yaktığın ezgilerle
Doldurasın diye göğü!
Ve Tanrıyı öve öve yaptığın tangolarla,
Yaptığın sambalarla, foksrotlarla
Yerinden oynatasın diye yeri!
Bu otlar, bu çimenler, bu ağaçlar
Niye bu kadar yeşil,
İçine sordun mu hiç,
Kalbine sordun mu hiç?
Bilmiyorsan, ben söyleyeyim,
Tanrının elleri yeşil de onun için!
Tanrının, toprak anayı,
Toprak ananın saçlarını,
Yanaklarını, dudaklarını okşayan
Elleri yeşil de onun için!
Bu papatyalar niye bu kadar beyaz,
Böyle köpük köpük,
Kendine sordun mu hiç?
Tanrı bir bakış atmış onlara çünkü
Ve yüzünün ışıltısı
Beyaza boyamış papatyaları!
Peki, bu kirazlar niye kırmızı böyle?
Bilmiyorsan, ben söyleyeyim,
Tanrının dudakları dokunmuş,
Tanrının yaratıcı soluğu değmiş onlara.
Gök neden bu kadar تنها,

Bu kadar uzak,
Söylemiş miydim bunu?
Yaktığın blueslar yükselsin de,
Yağmur bulutları gibi
Doldursunlar diye onu
Ve yağsınlar sağanak, sağanak
Acıtarak, sızlatarak
Yaralarımızın üzerine!
Peki, yeryüzü neden bu kadar kalabalık?
Söylemiş miydim bunu,
Söylememiş miydim bunu?
Tanrının güzelliği,
Tanrının cömertliği,
Tanrının bin bir rengi,
Bin bir dili, bin bir ismi,
Dağılacak sonsuz sayıda varlık,
Sonsuz sayıda biçim,
Sonsuz sayıda yürek bulabilsin diye,
Ve sayısız öykü ve sayısız şiir
Ve sayısız blues...

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Piyano & Balina

Cahit Koytak 26.09.2011

"Bunu da yaptık sonunda, işte bunu da,
A ruhum, a kuzum, a beyaz farecik,
Diyor kendi kendine

Oyun kişilerinden biri,
"Altmış yaşlarında tuttuk, iyi mi,
Piyano çalmayı koyduk kafaya,
Artık hayırlısı, ruhum, artık hayırlısı!
Mizah olsun diye söylemiyorum bunu,
Gel geç bir heves de değil hiç öyle,
Kararlıyım, götürmeye işi,
Cennet ya da cehennem,
Nereye varırsa artık
Nereye giderse.
Ve inanıyorum, tutkuyla inanıyorum ki,
Öğrendiğim zaman
Lizst gibi piyano çalmasını,
Cehennemde sıcaklık
Kaç yüz derece santigrat
Olursa olsun,
Biraz hüzün katmak için oyuna
Ve bolca romantizm,
Melekler piyanonun üstüne,
Kar yağdıracaklar,
Lapa lapa kar!
Ve geyiklerin çektiği kızaklarla
Dinlemeye gelecekler beni
Cennetten hayranlarım,
Cehennemden de, eminim,
Vaktiyle, yazdığım dünya kadar şiirin
'Kıymetini ketmeden münekkitler'
Gizli, açık irili ufaklı rakiplerim,
Haklı, haksız boy boy muhaliflerim...

Derken, mucizevî doğaçlamalarım
Yeterince bulunca kıvamını,
Birden uçmaya başlayacak her şey,
İnsanlar, geyikler, kuyruklu piyano,
Ağaçlar, köprüler, mezarlar,
Sokaktan geçen piyano akortçusu...
Ve karnından çıkabilmek için,
Bu acemi piyanistin
Götürmediği kıyı,
Sokmadığı meyhane
Ve kulağına çığırılmadık
Sarhoş havası bırakmadığı
Sağır balinası, dilsiz balinası...
Kanatlarını çıkarıp sudan
O gün o da uçacak, o da!
Sen de uçacaksın, o gün,
A ruhum, a kuzum,
A beyaz fareciğim benim,
Sen de uçacaksın, sen de,
Her kuşun bittiği,
Simurg'un başladığı yere!
Her şeyin bittiği,
Herkesin yittiği,
Tanrının görüldüğü yere!"

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gemi, Dağ, Kafes

Cahit Koytak 03.10.2011

sesini, rüzgârların uğultusuna,
gök gürlemelerine;
sesinin parıltısını da
bilmem kaç yüz ışıık yılı uzaklardaki
Sirius yıldızının parıltısına
benzetmek isteyen ozanlar,
hiç görünmemelidirler
gazete sayfalarında,
bana kalırsa;
çarşıda pazarda, sokakta
insanların içine girmemeli,
Üsküdar, Beşiktaş arası
yolcu motorlarına binmemeli,
'Beyoğlu'nda akarken' falan
göze çarpmamalıdırılar hiç.
onlar, aklın ötesine giden
bir geminin güvertesinden
martılara yem atarken
hatırlanmalıdırlar hep.
yahut iplerle, halatlarla
dimdik bir dağa tırmanırken
yahut dolaşırken
küşkün panterler gibi
parmaklıklar ardında...

Yüreğe Yapılan Dövme Kitabı

***

Biri Bir Türkü Tutturur

biri bir türkü tutturur yolda;
o, türküsünü söylerken
onun yakınlarından geçenler,
insan, melek, kurt, vaşak,
uçan, kaçan, her şey, herkes
birden tanıdık kesilirler
birbirlerine.
bakışır, gülüşürler.
bazen de, içlerinde tutamaz,
ortak kader,
sularında birlikte sürüklendikleri hayat
ve köpüren, çağıldayan varoluş üzerine,
dokunaklı bir şeyler
söylemek isterler birbirlerine.
ve işte öyle anlarda
hayatın, kaderin, varlığın Sahibi de
oradan geçiyormuş gibi,
ışır her şey, ışır herkes,
ışır gözler ve gönüller.
daha doğrusu, gönüller ışır, ışır da,
şavkı yüzlere vurur,
gözlere vurur
ışyan gönüllerin.

Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Annemin Başucunda

Cahit Koytak 10.10.2011

*Tenzile Anne'ye, benim anneme
ve hayatı bize bırakıp giden öteki
bütün annelere 'rahmet okunması'
dileğiyle...*

Annem yüz yaşını birkaç yıl geçti;
bir buçuk yıldır da upuzun bir rüyada
kanatlarını deniyor,
katılmak için, Tanrı'ya dönen
göçmen kuşlara.

Yalnızca sütünü içmek, ilaçlarını almak,
bazen de kısa repliklerini
fısıldamak için
girip çıkıyor gündelik *oyunlara*.
Bu tarafta mı, öteki tarafta mı
belli olmayan bir derin uykuda
dünyanın en güzel, en sevgili yüzünde
dünyanın en güzel, en ısıltılı,
en çok acı ve mucize görmüş gözleri...
işte o güzel yüzü, bugün
sütünü içirdikten sonra

avuçlarımın içine aldım
ve o güzel gözlerin içine bakarak,
"Güzel yüzün biraz gülümsesin,
güzeller güzeli anacığım!" dedim.
"Bak, ayın ışıması gece için neyse,
senin gülümsemen de benim için öyle!
Bak, gecenin sessizliği, derinliği
büyük, güzel ve pırıltılı

düşünceler için neyse,

senin gülümsemen de

benim için öyle!

Gündüzün aydınlığı, diriliği,

seslerle, renklerle, hikâyelerle dolu sinesi

arayan bir kalp için neyse,

senin gülümsemen de

benim için öyle!

Başını biraz çevir ve bakiver dışarı,

bulutun doğurgan gölgesi,

yağmurun hüzünlü ezgisi,

ağacın ruhanî yeşili yeryüzü için neyse,

senin gülücüğün de

benim için öyle, benim için öyle,

benim için öyle!"

Ben bunları söylerken annemin alt çenesi

ve alt dudağı titremeye,

gözleri sulanmaya başladı.

Ve sözlerimin ortasında,

onun o, dünyayı uçuşan meleklerle

ve mucizelerle dolduran gencecik tebessümü

belirdi güzel yüzünde önce;

sonra da sessiz sessiz ağlamaya başladı.

O an, başparmağımla işaret parmağım

gözlerime gitti benim de.

Tatlı, sıcak bir gözyaşı dalgası

yükseldi içimden

ve yüreğimi, hançeremi, gözlerimi

ve onlarla baktığım şeyleri,
onsuz dünyayı, onsuz hayatı
yakıp kavurdu.

29 Mart 2010 (Tekrar)

Yüreğe Yapılan Dövme Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vakit Varken

Cahit Koytak 17.10.2011

I
bunca ima, bunca işmar,
bunca ateş yakarak
ve dağın bu yüzünden ötekine
dumanların diliyle,
ciltler dolusu söz,
göğüsler dolusu ahla
anlatmak istiyorum ki,
sessiz duran şeylere,
sır saklayan şeylere,
dağlara, taşlara, ağaçlara,
cinlere, meleklerle, insanlara,
demek istiyorum,
demek istiyorum,
demek istiyorum ki,
susmayın, ne olur,
susmayın, vakit varken
konuşun birbirinizle!
konuşun rüzgârla, bulutla,

gelip geenle!

hayatla, ölümlle,

ebediyetle!

birini bulanmazsanız

konusacak, halleŖecek,

konusun glgenizle,

konusun kendinizle,

konusun Rabbinizle!

II

vakit varken daha çok baksam ge!

daha çok el sallasam turnalara

vakit varken daha çok tırmansam

baŖı dumanlı dağlara!

vakit varken daha çok dokunsam

otlara, dikenlere, ağalara!

daha çok konuşsam serelerle, kargalarla,

daha çok yarışsam kaplumbağalarla!

vakit varken daha çok sevsem,

daha çok ve katman katman!

aŖtan ekmekten kesilsem

ve ölsem sonunda aŖktan,

her gün yeniden ölsem ve aŖka gmlsem,

yaraları sağaltan aŖka

geceyi gündüze,

mezarı bağa bahçeye eviren aŖka!

Ŗen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arŖiv bağlantısı)

Küresel Bahar

Cahit Koytak 24.10.2011

devletin üstüne çamur yağıyor,
kutsal devletin üstüne katran yağıyor,
ulus-devletin üstüne taş yağıyor,
kül yağıyor, mezar toprağı yağıyor!
taş kafalı militarizmin üzerine ateş yağıyor!
kâğıt kafalı bürokrasinin tepesine
kazanı devrilmiş cehennem
ve vicdanın isi pası, kurumu
savruluyor yüzüne kapitalizmin!
kül yağıyor, ateş yağıyor, kurum yağıyor,
günah yağıyor, günah,
kendi fiskufücurları, kendi aptallıkları,
yeryüzünden melekleri kovmaya kalkan
lahana kafalı burjuvazinin!
ama göğün bilmem kaçınıcı katında,
gönlün bilmem kaçınıcı katında,
büyük caz şenliğinde,
meydanlarını, bulvarlarını,
arka sokaklarını, cennetin
hınca hınç doldurup taşan kalabalığa
Caz yağıyor, cazın harikaları,
Clarens Clement yağıyor, saksafonuyla,
Clarens Clement yahut İsrail
yahut *Zamanın Ruhü*...
yoksullara ve sivillere adanmış
toplu doğaçlamalarla

ermişleri, dervişleri, delileri cazın...

kimin yüzüne baksan o kalabalıkta,

herkes biraz kendi, biraz da sanki

en çok sevdiği, yücelttiği kişi!

biraz kendi, biraz Hz.Muhammed, sözgelimi,

biraz kendi, biraz Hrant Dink, biraz Hz. Ali,

biraz Hz. Meryem, biraz Hz. İsa, Assisili François;

elini sallayınca cazın yalımlarıyla

avuçlarının içi ışıyan Hz..Musa,

biraz Şivan Perwer, biraz Nelson Mandela.

ve gönülden arayarak baktıkça kalabalığa

Adem'le Havva'ya varıncaya

bütün enbiya, bütün evliya...

herkes ergenlik çağında ama,

herkes ergenlik çağında.

ve herkesin yüzünden saçılan nurda,

sesinin tınısında, bakışlarında

biraz kendi, biraz, biraz da

En Büyük Olan, En Aşkın Olan...

O'nunla dolup dolup taşıyor herkes,

orada olan olmayan, doğan doğmayan,

yeryüzünün bütün kızları kızanları...

ve yokuş yukarı akıyor hepsinin kanı;

bağırıyor, çığırıyor, yeri göğü inletiyorlar,

aklın kalelerini yıkıp geçiyor,

gönlün gök katlarını yere indiriyorlar;

elleri, kolları, çığlıklarıyla

çoğalıyor, çoğalıyor, çoğaltıyorlar

hayatı, sanatı, rahmeti, cazı...
ve yuyup yıkıyor caz, söküp alıyor cazın ırmakları
ruhlardaki ve tenlerdeki
günahı, vebali, korkuyu, nefreti,
üstünlük vehmini, iktidar illetini,
korkütük aklın sefaletini, gücün sefaletini...
caz, bu, caz! cazın ırmakları bunlar
göğün vadilerinden geçen
ve turna sürüsüne çeviren, kırlangıç sürüsüne,
alevleri, dumanlarıyla tüm cehennemleri,
kafalardaki, vicdanlardaki, kutsal kitaplardaki...

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Diken ve Balta

Cahit Koytak 31.10.2011

Yirminci yılında

Mazlum-Der gönüllülerine...

Ölümlüler arasında öyleleri de var ki,
Ölümü ve onun verdiği derin kaygıyı,
İçlerine batıp duran bir diken gibi değil,
Yahut tenlerinde dolaşan
Bir iğne kırığı gibi falan değil, değil de,
Bir balta gibi taşırlar.
Ve o balta saplanmış köküne kadar

kafalarına, bu ölümlülerin.

Ama işte abanoz ağacı kadar sıkıdır,

Kalındır böylelerinin kafası

Ve ne yaparsanız yapın, ııh,

Santim oynatamazsınız

saplandığı yerden o trajik baltayı.

Yeri göğü inletirler feryatlarıyla,

Ölmeden ödetmek isterler ölümlerini,

Kurt kuş, insan, melek, hepimize...

Ve böylelerinin arasından çıkar,

Bu abanoz kafalı ölümlülerin arasından,

Kurtarıcıların en irileri, en azmanları;

Ömürboyu olanları,

Bazen *ebedi* olanları, *zalimlerin*.

Dünyayı kana bulayan deliler,

Cengizler, Napolyonlar, Yezitler,

Ramses, Kaddafi, Stalin, Hitler...

Kafalarında, köküne kadar saplı

Görünmeyen baltalar taşıyan

Bu taş kafalı, abanoz kafalı

tiplerin arasından çıkar...

Rekor *savunma bütçeleriyle*

Ölüm endüstrisini ayakta tutan,

Milyonlarca yoksulu sokakta aç uyutan,

Çocukları anasız, babasız,

Oyunsuz, okulsuz ve rüyasız bırakan

büyük katiller de, cihangirler de,

Evet işte, bu tank kafalı, top kafalı

zorbaların arasından çıkar.

"Bu *kurucu, kurtarıcı* gangsterleri,

Dünyanın sonu pahasına,

Doğanın ve insanın sonu pahasına,
Şiirin, müziğin ve dostluğun sonu pahasına
Ucuz ve temiz enerji için,
Ucuz ve temiz ölüm için, güya
Kıyamet türbinleri kurmaya kışkırtan da
Ne akıldır, ne bilgi, ne de erdem;
Yine o baltadır, efendimiz, diyor G.S.Cini,
Körlemesine enselerine saplı o meşum balta;
Ve o baltanın verdiği dayanılmaz acıyı
Yeryüzünde yaşayan her canlıya
bulaştırma dürtüsü...

Ama haksızlık yapmamalı yine de,
İyi niyet taşıyan da yok değildir
bunların arasında.

Beka hissi denir ya, *eser* vermek,
ardında iz bırakmak falan falan...

İşte, bu yaralı kurtlardan bazısı da,
Kurtuluş olmasa da o belâlı baltadan,
Yapıp ettikleriyle, ölümden sonrası için,
Bir yalancı *olimpos*
yükseltmek istiyor olabilir,

Daha sağken, o dağda, o çalınmış cennette

Dalkavuk kargalarla, *yiyci* farelerle

Tanrıclık oynayarak avunsun

Ve ara sıra unutsun diye

Beynindeki diken, başındaki *belâyı*."

Yoksular ve Siviller İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

'Evsiz'

Cahit Koytak 07.11.2011

*(Biz şehirli, yalnızca depremzedeler
için değil, fakat, dünyanın bütün şehirlerinde
sokakta yaşayan ve geceleri başlarını
evlerimizin ve yüreklerimizin eşğine
koyarak sabahlayan yüz binlerce, belki
milyonlarca 'Evsiz' kardeşimiz için de
dünyayı 'bayram yeri'ne çevirmeye çağıran
ve bu yıl Bayram'ı, **onlar** gibi, geceyi
sokakta geçirerek karşılayan AKDER, EMEK
VE ADALET PLATFORMU, KALPLERE SEVİNÇ
BIRAKANLAR İNİSİYATİFİ, ÖZGÜR AÇILIM
PLATFORMU, MAVERA GENÇLİK HAREKETİ
ve MAZLUMDER gönüllüleri için...)*

Kaderinin çullarına sarınmışsın;

Gare de Nice'de, kaldırımında

Yan gelmiş yatıyorsun:

Dünya senin evin,

Şehir senin çıkınından saçılmış.

Dünyanın her yerinde

Evsizlerle şairlerin

Aynı budaklı ağaçtan yontulduğunu

Söylüyor gözlerin;

Aynı huysuz rüzgârların dolaştığını

Mağaralarımızda.

Ve dünyanın her yerinde,

Tanrılar geçerken kırk atlı arabalarla
Arasından budala ölümlülerin,
Şan olsun diye atıldığımızı
Altına, toynakların ve tekerlerin..
Dükkânını, tezgâhını dağıtmış,
Kaderinin ullarına sarınmışsın.
Dünya senin evin
Ve ıkınındaki hiçbir şey
Satılık değil;
Ne armıhta duruşun,
Düğüm düğüm bakışın oyunlarımıza:
Aldıklarımıza, sattıklarımıza;
Ne anlaşılmaz sözlerin,
Sevişmelerin didişmelerin
Alınıp satılmayan bir Tanrıyla ..
Bak, şairler beygirlerini atlaşmış,
Ciğerlerini paralamışlar
Panayıra yetişmek için.
Ve hurlarından saçılan her şey senin:
Gecenin sırları, sabahın süsleri,
Zekânın harikaları, sanatın hârikaları...
Göğün bohçasına sığmayan
Rüzgârlar, yağmurlar, taunlar;
Ve Tanrının rüzgârlara söyledikleri,
Yağmurlara söyledikleri;
Sahipsiz köpeklere, serserilere;
Tütünle ve kahrırla
Harlanmış sesleriyle genizden

Söylettikleri sarhoş fahişelere;
Şiirin bohçasına sığmayan
Onca çılglık ve sitem:
Ruhun kırpıntıları...
Hepsi senin çullarına yamanmış;
Sen sürgün, sen evsiz, sen Sezar,
Roma'yı kaybetmişsin, ama
Bak işte dünyayı kazanmışsın oyunda:
Ne top ne tüfek, ne asker;
Yalnızca sessiz mi sessiz
Bir evet
Ve koçbaşı gibi gümbürdeyen
Katıksız bir *hayır*'la!

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı

1. Kitap / 'Homeless'

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Eski Şarkı'

Cahit Koytak 14.11.2011

yine o şarkıya döndük!
yine kırk yaş yokuşlarının,
elli yaş yıkıntılarının,
o soğuk izbelerin, arka sokakların
kalender şarkısına,
kedernâk şarkısına...
ben genizden çığırdıkça onu,
yonttukça içimdeki taşı onunla,
saçıp savurdukça ruhumdaki renkleri,

benekleri - rüzgâra, toprağa ya da kâğıda,
gün be gün dikenlerim de dökülecek,
dikenlerim de, kabuklarım da...
ve yalınlaşacağım, umudum bu,
saydamlaşacağım,
yakınlaşacağım göğ
belki bir adam boyu,
belki bir karış, belki bir ok atımı...
yüreğimin gücü artık neye yeterse.
ama işte, kabukların altından
ne çıkacak, bilmiyoruz,
ne çıkacak, insan mı, cin mi,
kurt mu, böcek mi, küf mü, kepek mi,
bir avuç toz mu yoksa,
bir avuç toz mu, hepsi, hepsi?
devam et düşünmeye,
devam et arınmaya dökünmeye,
ne çıkacak, ne çıkacak, de?
bunu tekrarla kendine,
yer mi, gök mü,
balçık mı, bulut mu, ne?
bir türkü mü, rüzgâra fısıldanmış,
upuzun bir yol türküsü mü?
bir şiir mi yoksa,
adamın içini, dışını, geçmişini, geleceğini
tepeleme dolduran bir şiir mi,
bir şiir ki, caz olmaya hevesli?
bir sabah tulu rengi

bir gürültü, patırtıyla saçılıp
dağın öteki tarafından,
bütün ölüleri mezarından kaldıran
sıkı bir caz düeti belki,
İsrafil'le yapılmış?
bilmiyoruz ama, bilmiyoruz
ne çıkacak kabukların altından,
ne çıkacak, ne çıkacak, ne,
dökmeden bilmiyoruz,
dökmeden kabukları ve dikenleri,
kimse bilmiyor bunu, kimse!
yahut herkes biliyor belki,
herkes biliyor bilmesine,
ama kimse söylemiyor,
söylemek istemiyor bana,
bu, biraz şiir, biraz caz tadı veren
kabuklu, dikenli teranelerin hatırına....

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cazın Renkleri

Cahit Koytak 21.11.2011

yalnızlık duman rengidir,
yaşlılık kurum rengi,
çocukluk deniz rengi...
dostluk tütün rengi sanılır,
bazen tütün rengidir sahiden,
ama çok zaman toprak rengi;

sevgi yağmur rengidir çünkü,
hasret bulut rengi,
vefa tan rengi!
hayatın rengi, peki?
geçip giden yılların rengi,
akıp duran günlerin rengi?
rüzgârın rengi olur mu ama,
suyun rengi, rüyanın rengi,
şiiirin rengi?

ah, altın rengidir hüznün,
bu daracık, muskacık
akşam saatleri gibi
altın rengi,
safran çiçeği rengi,
ateş rengi...

29 Eylül 2010

***

Cazın Kanatları

göçmen kuşlar geçiyor,
istersen sen de onlara katıl,
a güzel sözlerin cini,
a ruhum, a kuzum, a beyaz farecik,
aklın ta ucuna varır,
ötesinde ne var, ne yok
kendi gözünle görür,
baharı beklemeden de
döner gelirsin.
bak, bunu yapabilirsin, kuzum,

bunu elbette yapabilirsin,
sekiz kanadın var çünkü senin,
şiiirle konup, şiiirle kalkıyorsun;
şiiir soluyor, şiiir esniyor,
şiiirle dolup taşıyorsun.
sen aramıyorsun onu üstelik,
iğnenin deliğinde olsan
o arayıp buluyor seni.
ve bir kiramen katibin
meleği gibi de incesin,
nahifsin, hafifsin,
içini gösteriyor tenin,
içini gösteriyor sesin,
içini gösteriyor sayıklamaların,
sabuklamaların,
teklemelerin,
dil sürçmelerin...

10 Ekim 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sessiz, Derin

Cahit Koytak 28.11.2011

durur durur dalgalanır, sessizlik.
sessizlikle beraber,
durgun bir göl gibi uyuklayan
bilinçaltı,
o ham kader,

o *olmuş*, ama biçilmemiş tarla da
dalgalanır, dalgalanır...
dalgalar ulaşınca yüreğe,
yüreğin kıyısına,
oradan sözcükler koparılır,
ritimler koparılır,
ezgiler koparılır.
ve içerden, derinden derine
çağılıtlar duyulur,
mücrimlerden birinin
cehennemden kurtulup
cennetin eşiğinden içeri
atınca adımını,
meleklerin sevinç çığlıklarını,
çığrışmalarını andıran
sessiz çağılıtlar,
rengârenk çağılıtlar...
her sözcüğün içinden,
her sözcüğün peşinden
yürekten kopup gelen,
yüreği delip geçen.

***

İç İçe Fareler

senin içinde, a ruhum, a kuzum, a beyaz fare,
senden birkaç kat akıllı
bir başka beyaz fare,
onun içinde de
ondan birkaç kat akıllı

bir başka beyaz fare,
onun içinde de
ondan birkaç kat akıllı
bir başkası,
böyle böyle en içerde
topunuzdan akıllı ve beyaz
bir başka fare...
o kadar akıllı, bu en içerdeki,
o kadar akıllı ki,
aklını yerinden kaldıramıyor;
kaldıramayınca da
gömölüp gidiyor akıl
dipsiz, duraksız düşüncelere.
ve o, düşünceler altında
alıp verirken soluk,
ağzından, burnundan
tüylerinin dibinden esinler uç veriyor,
hafif bir caz parçasını andıran
kederli cıvıltılar,
bizi bizden alıp içimizde tünellerden geçiren,
aklınızın arkasına tarafına götüren,
sonra geri getiren gizemli cıvıltılar...

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ayinler

Cahit Koytak 05.12.2011

1. Ayin

bir daha ne zaman böyle bir yolculuk olacak,
bir daha ne zaman ve hangi yolculukta
böyle bir yol, böyle yol arkadaşları,
böyle bir yol hikâyesi,
böyle bir mola,
molada böyle dolu dolu bir gece olacak?
bir daha ne zaman böyle bir gece,
gecede böyle bir dağ ateşi,
ateşin çevresinde
böyle güzel yarenler,
böyle cömert bir sofraya,
böyle hayattan tatlı,
ölümünden keskin bir şarap olacak?
bir daha ne zaman böyle uyanık,
böyle dalgaların üstünde,
rüyaların üstünde,
gerçeklerin üstünde
aklı gezdiren bir sarhoşluk,
böyle uyanılması zor bir uyku,
inanılması zor bir rüya olacak,
bir daha ne zaman!
bir daha ne zaman!
bir daha ne zaman insanın kalbi,
böyle muhabbet tadında,
böyle, meleklerin, musaların katında,
böyle dut gibi sarhoş olana kadar
yarenlik edecek insanın aklıyla!

3. Ayin

sessiz hıçkırıklarla

sessiz hıçkırıklarla sessiz

çok bu iskemleye

çok bu iskemleye çok ve ağla

ağla ve ağla ve ağla

sebepsiz ağlamayı dene

sebepsiz ağlamayı öğren

ağlamak için ağlamayı

ağlama sanatını

boşalt içini boşalt

ne var ne yok boşalt içini

boşalt ki acılara yer açılsın

acılara kederlere

iç kanamalarına

dip kanamalarına

daha gelmeden onlar

daha gelmeden dalga dalga

daha gelmeden üzerine

gelip doldurmadan

beynini yüreğini

aklını fikrini aşkını ufkunu

ve yıkıp bağıni bahçeni

kalelerini kulelerini şehirlerini

taşmadan dudağından

ve aratmadan şiirine

şiir denen o güvercine

cüdi dağının tepesini

Cazın Renkleri

Cahit Koytak 12.12.2011

III

Her şeyi yeniden düşünmektir

Cazın renklerinden biri.

Her şeyi yeniden düşünmek,

Maviden erguvana bütün renkleri.

Varlığı, varlığın heyheylerini,

Yokluğu, yokluğun ulumalarını;

Yokluğun hangi derinliklerinden alıp

Ve niçin buraya getiriyor bizi, Büyük Besteci?

Sonra, yolda çala çığıra

İyi, kötü, irili ufaklı öykülerimizi,

Düşlerin hangi derinliklerine

Ve niçin sürüp götürüyor bizi?

IV

için daraldığı zaman,

cazı aradığı zaman için,

cazın sıcaklığını, cazın kucaklayışını,

çevrendeki hayatlara çevir,

komşu sahnelere,

komşu oyunlara çevir

içinin gözlerini, kalbinin gözlerini.

kurtları, böcekleri göz ardı etme,

otları, çiçekleri göz ardı etme,
onların da öyküleri var
kendilerine göre;
onların da oyunları,
erinçleri, ezinçleri var
kendilerine göre...
volümü yükseltilmiş
arı vızıltısıdır caz;
volümü yükseltilmiş
karınca soluğu,
karıncanın yüreğinin sesi,
karıncanın kanının sesi,
beyninin sesi.
volümü yükseltilmiş
örümceğin ayak sesi,
kelebeğin kanat sesi,
volümü yükseltilmiş
mine çiçeğinin kıs kıs gülüşü,
papatyanın tebessümü,
çiğdemin kahkahası, gülün cıglığı...

23 Mayıs 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Jelly Roll Morton

Cahit Koytak 19.12.2011

Kıytırık tavernalarda

Çalıp söylüyor Jelly Roll,
Salaş mı salaş müzikhollerde,
İşsiz tayfaların pineklediği
Kıyı meyhanelerinde...
Sinkafsız muhabbet hak getire,
Vukuatsız gece hak getire!
Umut, istikbal hak getire,
Sevgi falan da öyle,
Mezarlıkta fare cıvıltısı gibi olanı bile...
Ara sıra sızsa da
Sevgiye aç bir gönülden,
Geleceğe ait bir rüyadan,
Yahut yürek yakan bir bluesdan
Bir kaç damla, birkaç iplik ışık,
Göz gözü görmez ki
Sigara dumanından,
Bakıp görebilesin
Gülüyor mu, somurtuyor mu sana
Yazgının yüzü.
Küfürün bini bi para, dedim ya,
Küfürün bini bi para,
O da oyunun bir parçası ama,
Müziğin bir parçası,
Hayatın bir parçası!
Jelly Roll, koymuş başını
Piyanonun tuşları üzerine
Temiz bir uyku çekiyor şimdi.
Sabahın da saat beşi,

Sabahın da saat beşı.

Rüyasında ne görse iyi, peki?

Sırtına yüklemişler piyanoyu,

Golgota'ya tırmanıyor bizimki,

Golgota'nın da yolu

O çıktıkça bi uzuyor, bi uzuyor ki!

Yalnız uzasa iyi, çıktıkça dikleşiyor,

Mübarek bitecek gibi değil;

Sanki varacak İsa'nın oralara,

Düşünün, İsa'nın oralara,

Belki Tanrı'nın oralara ta...

29 Nisan 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

E. Bessie Smith

Cahit Koytak 26.12.2011

II

Hayır, hayır, bitirmeden ölürsem eğer,

Bitirmeden ölürsem, şarkılarımı;

Doymadan ölürsem,

Doymadan müziğe ve dansa

Doymadan müziğe ve aşka,

Doymadan müziğe, dansa ve aşka,

Ve yasalara, kurallara aykırı konuşmaya,

Bozarak, kesip kırarak

Yahut uzatarak okumaya sahnede
Kaderin benim için yazdıklarını...
Yani söylemeden, ölürsen, söylemeden
Söylemek istediğim tüm bluesları,
Kurmak istediğim tüm hayalleri,
Görmek istediğim tüm rüyaları,
Atmak istediğim tüm çılgınlıkları
O zaman, cennette şişko azizlere değil,
Kibirli mi kibirli erdemlilere değil,
Cahil mi cahil krallara ve zenginlere değil,
Aptal ve ruhsuz güzellere değil,
Kalpsiz jigololara değil, değil, değil,
Cehennemdeki fukara mücrimlere
Söylemek isterim, yarım kalmış blueslarımı,
Çirkinlere söylemek isterim cehennemde,
Uşaklara, dadılara, seyislere söylemek isterim,
En yenilerini, en güzellerini şarkılarımın!
Ve alevlerin üstüne boşaltmak isterim cehennemde,
Daha yeryüzüne inmemiş,
Daha dudaklara değmemiş
Blues sağanaklarımı, blues ırmaklarımı,
Blues tufanlarımı!
İsa da bunu yapardı, blues yakacak olsaydı,
Musa da bunu yapardı, Muhammet de, eminim,
Lincoln da, Whitman da, Gandi' de,
Tolstoy da bunu yapardı, Thoreau da
Blues yakacak olsaydı...
Tanrı da bunu yapardı, bakın,

Tanrı da bunu yapardı, diyorum size,
Ötesi var mı, ötesi var mı,
Kesinlikle, Tanrı da bunu yapardı,
Blues yakacak olsaydı!

IV

O, şarkı söylemeye başlayacağı zaman,
Salonda yere düşen iğnenin
Sesini işitebilirdiniz.
Yahut yanınızda oturan birinin
Kalp atışlarını...
Kulaklarınız ağır işitmiyorsa, tabii.
Ve şarkısına bir kere başladıktan sonra da
Artık sizi dine de döndürebilirdi,
Dinden de çıkarabilirdi.
Bu sizin değil, onun, o günkü
Ruh durumuna bağlıydı.
İşte böyle biriydi Bessie Smith, işte böyle biriydi.

2 Mayıs 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Blind Lemon

Cahit Koytak 02.01.2012

I

O, sokağın ortasında çalıp söylediğinde,
Sokağın siyah kadınları
Şarkının bitmesini beklemez,

Coşku veren bir yerinde, bluesun,
Bu kör ve siyah Homeros'u
Kucaklayıp öperler, öperler,
Öperlerdi saçından, sakalından.
Lemon, gitarı bıçağın ucuyla
Çalardı çünkü
Yahut ağzıyla, kırık konyak şişesinin.
Ve çalarken şerha şerha
Yaralar açardı dinleyen yüreklerde.
Yara açmakla kalmaz,
Tatlı tatlı kanatırdı
Yıllar, yıllar önce
Kapanmış yaraları bile.
Hem acı, hem coşku verirdi aynı anda,
Ve bunu bazen öyle dokunaklı, öyle
Doldurarak yapardı ki, içinizi yakan şeylerle,
Kabınızdan taşacak gibi olur,
Kalkıp susturmak isterdiniz onu.
Ama yine de öperek,
Evet, evet, öperek yapardınız bunu,
Öperek, ağzıyla hem de, ağzıyla,
Daha demin Kör Lemon'un bıçakla
Kalbinizde açtığı bir yaranın...

29 Nisan 2010

II

"Bana ucuz numaralar yapma, Lemon,
Kör değilsin sen!" dedi, içimden bir ses,

Belki Tanrı'nın sesi, belki vicdanın,
Belki de çocukluğumun sesi,
Ve sonra da ekledi:
"Yarasalar gibi, sesinle yolunu buluyorsun sen de
Ve kulaklarınla görüyorsun.
Bana ucuz numaralar yapma, Lemon,
Söylemeye devam et blueslarını
Ve çalmaya gitarını!
Çal, söyle, çal söyle ve göster
Çalıp söylediklerinle,
Senin karanlıkta görüp de
Onların ışıқта göremediklerini,
Işıқта göremediklerini, bakar körlere!"

2 Mayıs 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Caz Nefes Kesmeli

Cahit Koytak 09.01.2012

gece sokakta, yağmur altında
ıslanırken bulup da
yüreğinin zarıyla
sarıp sarmaladığın
yalnız, kimsesiz, fakat
otuz beş yaşlarında
dünyalar güzeli
sarhoş bir kadın gibi

hülyalı olmalı, bence
caz dediğin, babalık,
nefes kesmeli, nefes
ve anlamasa da,
kulak kesilmeli
yakından geçen herkes.

***

Şarkı gibi

bir şiir yazdığım zaman,
yelesi senin elinle okşanan
yahut yanağı, burnunun üstü,
senin, dudaklarını dokundurduğun
bir küheylan gibi
hissediyorum ruhumu.
bir ezgi bulduğum zaman,
sen geçerken oradan,
otların, sazların arasında esen
ve senin saçlarını uçuran
bir rüzgâr gibi
hissediyorum, kendimi.

***

Trompet & Maymun

bir maymunun cangılda
cangılda daldan dala
daldan dala sıçrarken
cıyak cıyak cıyak
bağırması gibidir
trompetten *sıçrayan*

sıçrayan sesler bazen
ve içimize saçılan
saçılan sözler bazen
sözler ve imalar
hayaller fikirler
dualar ve zikirler...

24 Ekim 2010

Cazın Irmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Telefonda Caz

Cahit Koytak 16.01.2012

bugün bir günlük gazetede,

"Cazın Tanımları" isimli

enfes bir şiir okudum,

enfes bir şiir, a ruhum,

a kuzum, a beyaz fare,

senin cıvıltılarını andıran...

o kadar dokundu, bu ses

o kadar iyi geldi ki bana

açıp, bir telefonla bari

kutlayayım, dedim

yoksul şairceğizi.

fakat bunu yapmaya

her giriştiğimde

bir anlam veremedim

başıma gelene;

kaç sefer denediysem çünkü,

her seferinde

kendi kısık sesimi

duydum ötede:

“alo, alo, sen misin, a ruhum,

sen misin, a kuzum,

a beyaz fare!”

12 Kasım 2010

***

Sokaktan Geçen Yalvaçlar

sokaktan geçen satıcılar,

neden trompet çalmasını bilmezler,

neden saksafon çalmasını bilmezler,

neden klarnet çalmasını bilmezler,

neden yeri, göğü inletmesini,

yeri göğ, göğü yere

satmasını bilmezler,

bize de öğretmezler?

sokaktan geçen yalvaçlar

neden trompet çalarak geçmezler,

neden saksafon çalarak geçmezler,

neden klarnet çalarak geçip gitmezler,

neden uykularımızdan uyandırmazlar bizi,

neden peşlerine takmazlar,

neden gittikleri yere götürmezler,

ölü, diri, ayağa kaldırarak herkesi?

Cazın İrmakları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Uludere, Uludere

Cahit Koytak 23.01.2012

Mahir'e ve Merve Ceren'e

"Bir 'Uludere Destanı' yok mu tezgâhta, ağbi?"
diye soruyorlar e-mektuplarında bu iki dostum.
Ve uyandırıyorlar, uyuyan közlerimi.
Bir 'Uludere Irmağı', evet, neden olmasın?
Allah'ın ırmaklarından biri,
'Şiirin ve Cazın Irmakların'dan biri?
Diye soruyorum ben de kendime
Ve o otuz dört Kürdün Rabbine,
Uludere'de kana boyanan otuz dört dereciğin...

Ve Uludere'de Allahın göklerini bombalarla yırtarak
Allah'ı seven Kürtlerin başlarına yıkan *tağut'a*

Söylenecek söz bulmak için
Kendi küllerini karıştıran bu şairin Rabbine;
Kendisine Kürt mü, Türk mü, Ermeni mi,
Olduğunu sorana elinin tersini gösteren Allah'a,
Yani herkesin ve her çağın Rabbine, soruyorum,
Yazdığı kıssalar arasında, Bir de 'Uludere Kıssası',
'Düşünenlerin, düşünüp ders çıkaracağı'
Bir Uludere Destanı, niye olmasın, niye?

'Uludere' için bir destan yazmak,
Uludere'nin oralardan geçen bir dere olmak,
Otların, taşların arasına saçılan kanı yuyup yıkamak,
Zamanın orasına, burasına sıçrayan,
Göğün kitaplarına, Tanrının web sayfalarına,
Tanrının Kâinatı doldurup taşan
Albümlerine, doğaçlama kayıtlarına,
Ve insanın suratına, alnının ortasına,
Ruhunun haritasına
Sıçrayan kanı yumak yıkamak...

Uludere de, orada, toza toprağa saçılan kaderleri,
Yazılmamış repliklerini, Kürt Hamletlerin,
Kürt Faustların ve Kürt Selim Işık'ların;
Kıyılan çocukluklarını, yeniyetmeliklerini,
Ve *Dicle kıyısındaki kuzu* melemelerini
toplamak o derenin sularına,

Ve bir yeryüzü dolusu gençliği
Ve gençliğin ölümlü tanrısallığını...

'Uludere' için bir destan yazmak, bir yeryüzü destanı,
Kürtçe konuşmayı bilen bir derecik olmak orada;
Kürtçe mırıldanmayı bilen ve Kürtçe susmayı...
Ve yedinci kat göğe çıkarmak *havarlarını* Kürt anaların,
Peygamber sessizliğini, dağ sessizliğini Kürt babaların,
Ve Diş gıcırıklarını Uludere'de kurdun, kuşun, toprağın...
Sonra çağıl çağıl zılgıtlarla dolaşmak şehirlerde,
Zihnın arka sokaklarında ve bilincin bodrumunda:
"Ulan, biz Allahın Kürdüyüz, Kürdü
Ve o'na dönüyoruz, kabul!
Peki, ya siz? Ya siz, neyi oluyorsunuz O'nun
Ve kime dönüyorsunuz?"

Susalım şimdi ama. Ve dua edelim, dua.
Uludere'den ulu bir dere gibi geçsin dualarımız,
Yerin ve göğün bolluk ve barış çağılıtlarıyla
Akan bir dere olsun sabrımız...
Ve rahmet dileyelim, bolca rahmet dileyelim,
Allahın bu *uzak akrabaları* için değil yalnızca,
Dicle kıyısında kaybolan kuzular için değil yalnızca,
En çok ve öncelikle *dindarları* ve mirasyedileri için,
Rahmeti de, gazabı da büyük olan Allah'ın...

Gücün ayartmalarına karşı iyi sınavlar vermeleri
Ve Gemiye kaçırmamaları için, onların;
Dün Dersimlerden, Ermeni kıyımlarından,
Sivas katliamından falan, falan,
Bugün Agos'un önünden ve 'Uludere'den geçen
Ve Nuh'un oğullarını, kızlarını
Çetin mi çetin sınavlardan geçiren büyük gemiyi...

Öyle bir sınav ki çünkü bu, gösterecek bize
Ve dosta, düşmana
Ve yeryüzünün gelecekteki *halifelerine*:
Yeni bir tanrı mı arıyor bu *devletlüler* kendilerine,
Yeni bir tanrı-sevgisi mi,
Yoksa yeni bir tanrı ve insan sevgisi mi?

18 Ocak 2012

Yoksullar Ve Siviller İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

123.000 Tüy, yahut Yolmak Kanadını Şeytanın

Cahit Koytak 30.01.2012

Denklik gözetilen ödeşmede hayat vardır.

Kur'an

sadece bir elinizi isteselerdi sizden, *devletlüm*,
altmış yıl beraber yaşadığınız iki elinizden birini,
başparmağını emdiğiniz hani,
çember çevirdiğiniz,
sapan çektiğiniz, kalem tuttuğunuz
çiçek topladığınız, şiir yazdığınız gizli gizli,
ve saçını okşadığınız ilk aşkınızın,
sonra ilk çocuğunuzun...

verir miydiniz bu 123.000' *kaimeye* * elinizi?
yahut kurtarmak için namert elinden onu,
razı olmaz mıydınız
on katını bile vermeye bunun?

bir ayağınızı isteselerdi sizden, *devletlüm*,
altmış yıl beraber yaşadığınız ayaklarınızdan birini,
tıpış tıpış yürüdüğünüz hani
annenizin kucağından babanızın kucağına,
bebekliğinizden çocukluğunuza,
çocukluğunuzdan çıkıp yeniyetmeliğinize,
oradan delikanlılığınıza, civanmertliğinize,
top sahasına, mabede, mapusaneye,
çamurda ve çayırdı,
ve kırmızı halıların üzerinde...

verir miydiniz bu 123.000 *kaimeye* ayağınızı?
yahut kurtarmak için namert elinden onu,
razı olmaz mıydınız kırk katını bile vermeye bunun?

bir gözünüzü isteselerdi sizden, *devletlüm*,
sizi altmış yıl, dünyanın tozuna toprağına,
bağına bahçesine, zindanına,
gerçeğine ve yalanına, kalbinizin oradan,
Tanrının üflediği yerden baktırtan
gözlerinizden birini,
hani aynalarda size iyiyi ve kötüyü,
şeytanı ve meleği, kendi yüzünüzü, kendi özünüzü,
tersinizi ve düzünüzü size gösteren...

verir miydiniz bu 123.000 *kaimeye* gözünüzü?
yahut kurtarmak için namert elinden onu,

razı olmaz mıydınız yüz katını bile vermeye bunun?

kolunuzu, kanadınızı, elinizi, gözünüzü,
gözünüzün nurunu, gönlünüzün bağıni bahçesini,
canınızı, ciğerparenizi: bir oğlunuzu ya da kızınızı,
isteselerdi sizden, bir düşünün, düşünün hele,
verir miydiniz bu 123.000 *kaime*ye onu?
yahut kurtarmak için namert elinden cancığazınızı,
razı olmaz mıydınız bin katını bile vermeye bunun?

kötü siyaset şeytanın kanadı olsa, ben derim,
kötü siyaset ve gözlerdeki perde
şeytanın kanadı olsa, *devletlüm*,
siz de yolu yoluvermek isteseniz onu,
bu 123.000'nin en az bin katı fazla
tüy çıkarırdınız, eminim, şeytanın kanadından.

cana pazarlık olur mu, derseniz, elbette olmaz.
onun için işte, on kat diyelim biz,
on kere 123.000, her maktul için...
ve helalleşelim yüce gönüllü halkımızla
ve aziz yakınlarıyla maktullerin.

iyi ölçü, bu, bence, makûl öneri başlangıç için.
yoksul milletimiz, bakarsınız, ilerde,
önce adaletin, sonra barışın,
sonra da kardeşliğin bereketiyle
(kuşkusuz, vekillerinin maaşlarıyla birlikte)
kat kat arttırır, inşaallah, kan bedellerini de
faili malum ve meçhul maktullerinin.

26 Ocak 2012

Yoksullar ve Siviller için Tezler Kitabı

* ***kaime***: gerçek değerin, altının, doğru siyasetin
ya da insan canının yerine ***ikame*** edilen,
tedavüle konan başka şey,
bedel, tahvil, kâğıt para, vb.

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Münzevinin Aynaları

Cahit Koytak 06.02.2012

sen, içimdeki konuk,
 sen, kendini unutturup, unutturup
 olmadık yerde, olmadık anlarda ortaya çıkan,
 çıktığı zaman da, göze
 hep olduğundan birkaç kat büyük,
 bir kaç kat parlak ve ince
 gözükmeye çalışan
 ve bu yüzden küçülen, küçülen,
olduğundan birkaç kat küçülen
 uslanmaz benlik,
 zavallı ruhum,
 küçük cehennemim, benim!

ah bir anlatabilsem sana, bir anlatabilsem,
 kendinden daha büyük
 ve değerli gözükmeyenin,
 tırmanarak kolayca aşabileceğin dağı
 nasıl aptalca sırtında taşımaya
 kalkışmak olduğunu!

oysa, bir yapabilsen, ne eksik, ne fazla,
tam kendin kadar büyük
 ve o kadar değerli kalmaya
 bir razı olabilsen,
 bir yapabilsen bunu, bir yapabilsen,
 o zaman, başını yere eğip,
 döne dolaşa sabırla, dağın çevresini,
 doruğa erişecek
 ve oraya erişince de,
 dağın boyu kadar olsun,
 yaklaşmış olacaksın göğe.

nasıl öğretmeli, nasıl *dağcılık sanatını* sana?
 aklını başına topla, a ruhum,
 a kuzum, a beyaz fare,
 aklını başına topla!

hiçbir sanatta, Tanrıdan başka
 hiçbir ustanın sonsuza kadar
 hep en yukarılarda,
 her yönden *kusursuz*
 ve hep erişilmez kalamayacağını
 iyice yerleştir küçük kafana!
 iyice yerleştir ve çıkarma oradan!

sen akıllı, *yetenekli*, çalışan,
kendi yalnızlığında Tanrınınkini
anlamaya çalışan
ve bazen anlıyor gibi olan,
yalnız, içrek, münzevi
bir *beyaz faresin!*

az şey mi bu ama, az şey mi?
belki, biraz küçük rollerden biri, evet,
küçük hikâyelerden biri seninki,
küçük, küçük ama yine de önemli
büyük hikâye için,
hem önemli, hem de gerekli
Tanrının *kusursuz* şiiri için...

öyleyse, hep böyle kal, ne olur!
hep böyle: *küçük ama önemli*,
küçük ama gerekli...
aptal olma, aptallık etme!

Münzevinin Aynaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Buzul

Cahit Koytak 13.02.2012

bu sabah kalktım yine buz tutmuş rüyalarım
yine buz tutmuş bir uçtan bir uca hayalhanem
huş ağacı balıklar batık gemiler
hepsi buzun içinde hepsi buzun içinde hepsi
daha aynaların görmediği yüzlerim
en eski maskarımla beraber
ademle havva ve melekler
iblis ve onun tüylerinden cin taifesi
yılan ve karga
ve yusufçuk kuşu bir dalda tek başına
arp çalan lir çalan nimpyle fagot çalan orphe
hepsi donakalmışlar öyle
hepsi kalakalmışlar
hepsi buzun içinde hepsi

kaldeliler mısırlılar kızılderililer
gılgamış ve enkıdu eskizlerim
nemrut ile ibrahim
musa-ramses sokrat lao-tzu
ve sonraki sonraki sonraki benliklerim
nabuchadnezzar nuşirevan ikinciabdülhamit
hülefa-i hulefa-i halefin
buzun içinde dedem babam şehzadelerim
kalakalmışlar öyle bakakalmışlar
bir görünmeze bir bilinmeze

serçeler kargalar rengeyikleri
sarhoş gemiciler kahinler dervişler
sarhoş krallar ve sarhoş aynaları onların
buzun içinde hepsi buzun içinde hepsi
hacılar haçlılar isa ve havarileri
hamallar balıkçılar dok işçileri
pekin'den elçiler bizans'tan mabeynciler
kiev'den mi mürsiye'den mi
çıfıtlar sürgünler gezginler
onların kostümcüleri makyajcıları
sanat yönetmenleri set işçileri
buzun içinde hepsi
köpekler kızaklar eskimolar
marilyndietrich ve yoksul fahişeler
garsonlar barmenler revü kızları
lautremont bartok rimbaud
rilke dante edipcansever
kalakalmışlar öyle bakakalmışlar
nikolaigogol oblomov lenin
en eski personalarım benim
en yeni provalarım

buzun içinde dilini çıkarmış ta donduğu yerden
bize mi aşkın olana mı içkin olana mı
kimeyse alberteinstein
ve yanında farabi marktwain
çarnikola pirreis prensmişkin
kanatlı bıyıkları ganj gibi sakalıyla
ölümün ötesine taa uzayıp giden tagor
rabindranadtagor buzun içinde o da
sonra friedrichnietzsche yanında halilcibran
ahamditanpınar aramhaçaturyan
ve çocukluğum çocukluk arkadaşlarım benim
isa musa muhammet mustafa
oğuzatay necipfazıl nabi şakir ve metin

bir yanağımdan küçük ablam akıyor
gözyaşı olmuş erinçten
bir yanağımdan küçük kardeşim
buzun içinde bunların hepsi
kalakalmışlar öyle bakakalmışlar
baktıklarını görüyorlar mı belli değil
ama bakıyorlar bakıyorlar bakıyorlar
bakmaya doyamıyorlar bir *kendiliğe*

kimse aldırıyor ama kimse
aklın sivri köşelerine
ve dönmüyor başı kimsenin
dönmüyor baka baka
Allahın dipsiz derinliklerine
kusursuz şiirine

8 Ocak 2010

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Göge Merdiven Dayamak

Cahit Koytak 20.02.2012

Esra Yalazan'a

günlerden bir gün, bir de bakıyorsunuz,
günün bütün gazeteleri, olacak şey mi,
ana sayfa manşetten son sayfanın
son satırına kadar şiir, şiir, şiir!
yer gök eteğini silkmiş ve bütün hazinelerini
günlük gazetelerin içine boşaltmış sanki.
Hint'ten, Çin'den kervanlar yüklerini
gölgesine indirmişler serlevhaların;
ve düşünün, göçmen kuş sürüleri,
kırlangıçlar, üveyikler, leylekler
vals yapıyor sahanlığında, haber sayfalarının.

ve yeryüzünün her yerinde
kanatlı ya da kanatsız habercilerse,
savaş habercileri, salgın habercileri,
açlık ve kıyım kaşifleri, bırakmışlar haberi maberi,
anaları babaları sağ, karınları tok çocuklarla
ve dağdan inmiş gerillalarla

uçurtma uçuruyorlar kırlarda, bayırlarda.

gazete köşelerinde müşterisine elli kuruşa
akıl satan akıl hocalarının o gün,
salla salla, ııh, tek meyve düşmüyor
bilgi ağacından kafalarına,
ne toynaklısı, kanatlısı, ne körü, ne topalı akılların...
yalnızca bört böcek, sivrisinek türünden şeyler
uçuşup duruyor bütün gün ucunda, burunlarının.

topu taca atıyorlar o gün, göğün damına,
dünyanın bütün futbolcuları, şikecileri,
darbecileri, diktatörleri, savcılarını, mitçileri,
ihale fesatçıları, silah tüccarları...
"öyle ya, diye geçiriyor içinden bunların çoğu,
öyle ya, ölüm gibi bir gerçek
bekleyip dururken altında, bu kabuğun,
iş fazla ciddiye alıyorum ben, fazla ciddiye!"
diyor ve çıkıyor balık avına o gün.
sonuç: *bomba gibi* tek haber *düşmüyor*
gökten o gün *haber merkezlerine*.

ve iş, kala kala, kalıyor bütün gazetelerde
yoksul şairciklere, kaçık şairciklere.
onlar da, fırsat bu fırsat, kollarını sıvayıp, fukaralar
oturuyorlar önüne elektronik muhayyilenin
ve kimseyi hiç mi hiç *ırgalamaz* sanılan,
yalnız cinlerin, nimfelerin, ilham perilerinin,
buldukları her şeyi kemiren keçilerin,
bir de şiir yazmaya okumaya ancak mezarda
vakit bulacağa benzeyen gizli şiir heveslilerinin
tadını alabileceği sanılan abuk sabuk şeylerle
dolduruyorlar bütün gazeteleri.

o kadar ki, haber namına o gün, tek bir yazı çıkıyor,
şairlerin *meccanen* çalıştığı gazetenin birinde,
bu olup biteni anlatan ve şiir sanılsın diye
mısra düzeninde dizilmiş (bu *şiir* gibi tıpkı)
yavan mı yavan bir metin biçiminde...

ama bu olaysız günün kendisi,
bu sıkıcı öyküsüyle bile
yine de olay gibi geçiyor
hem basın tarihimize, hem şiir tarihimize.
ve tuhaftır, ertesi gün
en ufak bir tiraj kaybı olmuyor

günlük gazetelerin nerdeyse hiç birinde
ve dünya dönüp duruyor yine
kendi bildiği yönde.

haber toplantısında, "yıl da hiç değilse bir günü
şairlerin keyfine bırakmalı" diyen bile çıkıyor,
"ya da her birimiz kendi içindeki şairin
keyfine bırakmalı o gün işini gücünü,
aklını, kalbini, kalemini,
kendini, dünyayı ve dünyada olup biteni..."

16 Şubat 2012

Kitabını Arayan Şiirler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tiyatro Çadırı (xii)

Cahit Koytak 27.02.2012

*oyun kişilerinden biri bir gün
sahneye çıkmadan kuliste son kez
aynaya bakar, bakar
ve ona kendi göz oyuklarından
bakıp duran kişiye,
alaycı bir gülüşle şunları mırıldanır:*

"bir gün rol dağılımında, kim bilir, belki
oynamak düşer sana da, kuzum,
özbeöz kendini.

'oh be, bunca yıl yüzümde taşıdığım
bu kat kat kabuğu sıyrıp atayım
dersin o zaman kendi kendine,
ve oh be rahat nefes alayım biraz,
kendi nefesimi alıp vereyim
bundan böyle
kendi ciğerlerime...'

'koşumlarını çözüp, otlağa salayım aklımı;
konuşa konuşa fazla uzadı
ve sivrildi dilim,
biraz budayayım onu;

sonra da gölgede uzanıp şöyle,
bedenden bedene göç ede ede
sanattan serseme dönen
şu ruh dediğimiz *beyaz fareyi*
dinlendireyim biraz!'

derken, zorlu bir yolculuktan sonra
derin uykulardan birine gömülür gibi,
kendine dalıp gidersin
- oynadığın rolleri unutursun, giderek;
kurduğun oyunları tek tek,
seninle birlikte yaşanan sahneyi,
seninle birlikte kalıptan kalıba giren
ve serseme dönen gölgeni,
jestlerini, mimiklerini,
sesini, sesinin rengini,
kalbinin gündelik teranelerini...

ve sonunda unutursun büsbütün
bu *kişilik* denen
soylu oyunculuk mesleğini de.
ve dönüşürsün, yontucunun elinde,
yüzden yüze, kılıktan kılığa
değişe değişe zaman içinde
sakıza dönen, cıvıyan, çürüyen
o bir avuç eskiz çamurunun
ham ve bakir haline;

ve Tanrı üflememiştir daha
bir *oyuncu* olarak senin de balçığına
Yeryüzünün o büyük,
ıstıraplı varoluşlarını:
Gılgameş'i, Yuda'yı, Faust'u,
Ferhat'ı, Cirano'yu, Hamlet'i
ve onların soluğuyla balığın karnında
bugünlere ulaşmasını bilen
ama geçip gidici olmanın verdiği çöküntüyü
zamanın ta dibinden alıp buralara,
senin şiirine,
senin *tiyatro çadırına* kadar getiren
peygamber Yunus'u..."

Dudakta Bekletilen Şarkılar Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mezarda Geçen Günler

Cahit Koytak 05.03.2012

bu sabah dünkü sabahın tekrarı,
dünkü sabah, önceki sabahın,
önceki, daha öncekinin,
tekrardan hoşlanıyor Tanrı.

aynı fare aynı altın yüzüğü
aynı taşın altına saklıyor,
ve akşam oldu, diyoruz.

aynı karga aynı taşın üstünde
aynı kederli hikâyeyi
gaklıyor,
ve gece oldu diyoruz.

aynı tatla kanıyor, aynı yara,
aynı köşesinde ruhun.

böyle böyle alışıyor insan,
mezarının kokusuna,
rutubetine, serinliğine;

böyle böyle alışıyor insan,
yokluğun katılığına,
ıssızlığına, derinliğine.

Ölüme Çare yahut Şen Maneviyat Kitabı

***

Tiyatro Çadırı

(XIII)

oyun kişilerinden biri
oyun boyunca sustu, sustu, sustu
ve perde kapanacağı zaman

kendi kendine konuşmaya başladı:
"hayatım boyunca bir köprünün
üstünde dikilip durdum aslında hep;

ben suların seyrine doyamadım;

sular da bu köprünün altından
çağıl çağıl akmaya doymadı,

akıp durdu, akıp durdu, akıp durdu,
repliklerin dökülmesi gibi ağzından
Kader denen başrol oyuncusunun."

Dudakta Bekletilen Şarkılar Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kendime Gecikmiş Öğütler

Cahit Koytak 12.03.2012

kağşamış duyguların üzerine kurulmuş
gösterişli türbeler olmasın yazdıkların!
ne, insanların ölümden
ödünç aldıkları erdemle
sadaka çanağına bir şeyler bırakıp geçtikleri
tapınak avluları gibi soğuk,
ne kışlalar gibi intizamlı olsunlar,
ne de, herkesin birbirinden yüzünü
ve ruhunu gizleyerek girip çıktığı
'o bildik sokaklar' gibi
tende kalabalık, ruhta ıssız mı ıssız...

ne çarık, ne postal, ne artistik paten
giyinsin mısraların!
çıplak ayakla yürümesini bilsinler
buz, köz ya da diken üzerinde;
gösteri için değil ama,
dikenden, buzdan, közden can almak için, can.

kanatlarının ağırlığından
rahat yürüyemiyorlarsa, şiiirlerin, karada
gönüllerimizin yükünü çekerek yukarılara,
bölük bölük turna sürüleri gibi geçip gitsinler
taze biçilmiş çayırın üstünden!

yanaklarımızı serinletsin gölgesi, o bin pare kanadın!
sinelerimizi serinletsin rüzgârı,
harabelerimizde uğuldasın,
gönlümüzün tellerini tınlatsın,

rüyalarımızı döllesin!
ve hafiften hışırdatsın sayfalarını
gün gün çevirip geçtiğimiz yaşamak kitabının!

yunus sürüleri gibi geçsin, mısraların, bazen de!
yahut daha küçük, daha süslü balık sürüleri gibi
gündelik öykülerimizin içinden,
derinlik ve ışıma bırakarak peşlerinde.

yalvaçların gördüğü rüyalar gibi açık, yalın,
yeni ve büyük olsunlar
ve herkesin görebileceği kadar gerçekçi...
oba oba, kavim kavim dolaşsınlar, *ümme*ti,
öyle rol icabı falan değil, değil de hani,
Nuhun gemisine tayfa toplarcasına
heyecanlı, *atarlı*, cezbeli
ve kalbinin vuruşları kendinden
bir kaç kat daha büyük...

sonra bizi alsın mısraların,
aklın öteki yakasına götürsünler,
gezdirsinler, gezdirsinler, gezdirsinler

sonra yine kendimize getirsinler!
–bakın bu çok iyi, bakın bu çok iyi!–
belki ilk defa kendimize getirsinler, *kendimizi*!
kendimize, o her dem açık meyhaneye
ve sabahlara kadar ayık meyhaneciye...

meyhanecinin de, toprak testilere, toprak kâselere
ruhundan üfleye, üfleye
nefesleri şarap kokan adamlar yarattığı,
boy boy sarhoş, boy boy âşık,
boy şair çıkardığı o Büyük Meyhane'ye...

orada içirsin yazdıkların bizi,
içirsinler, içirsinler, içirsinler;
uykulardan uyandırın, ölümlerden kaldırsınlar
daha büyük, daha büyük, daha büyük
sarhoşluklara akıllımızı, delimizi!

Ölüme Çare Ya da Şen maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Prolog

Cahit Koytak 19.03.2012

akıl ermez, karmakarışık tasarımlarıyla
kendinde bekler durur, Tanrı.
ve bilir, nasıl karmakarışık
tasarımlarla
yola çıktığını, insanın,
ilk günkü gibi saf
döndüğünü göstermek için O'na.

ve bilir, yol boyunca
ne kadar azgın, kemirici
tutkularla, rüyalarla
boğuşup durduğunu onun
ve ne kadar kolay kandığını
güzellik, bilgelik
ve beka karşısında...

ama yaklaşmak,
kulunu yolda karşılamak,
yüreğine dokunmak
coşturmak ve arındırmak
istediği zaman onu,
bütün bilgilerini evde bırakır, Tanrı,
göklerin ilmihal kitabında...

ve yola çıkarken yalnızca
saflığı alır yanına,
yaratırken kullandığı saflığı,
bir çiçeğin, bir bulutun,
bir tırtılın saflığını
dağın, derenin, ormanın
ve çöllerin saflığını:

doğanın şen saflığını
ve sanatın şen ve tasarlanmış,
büyük şenlikler için tasarlanmış
yaratıcı saflığını alır yanına,
kendi akıl almaz,
sınır konmaz,
çiziksiz saflığını:

varlığı ve zamanı kuşatan saflığını,
hayatı ve ölümü,

bilgiyi, sezgiyi, şiiri,
umudu, korkuyu, hiçliği
ve beyhudeliği kuşatan saflığını,
büyük ve aşkın saflığını,
şen saflığını yani.

lme çare ya da şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kuyu

Cahit Koytak 26.03.2012

Erkut Sezgin'e

ah kuyu, ah kuyu, niye susuyorsun?
niye sustu enk sesi yüreğinde?
suyun mu azaldı, yoksa kurudu mu?

ah kuyu, boynuna an ister misin,
sarhoş develerin, yalnız develerin
boyunlarına takılan cinsten?

ah kuyu, ah kuyu, çobanın kepeneği,
ıkını, değneği burada
ya oban? oban nerede peki?
sürüsünü m, köpeğini mi,
aklını fikrini, kaybolan yıllarını mı
aramaya inmiş,
sonra unutup gitmiş hepsini
ve kendini senin dibinde?

ah kuyu, benimle konuş,
iki kelime olsun konuş benimle,
iki kelime, bir avuç acı su
ve bir yudum ebediyet!
bir avuç acı su
ve dipsiz esrime ve dipsiz uykusuzluk;
içine ay düşmüş, yıldızlar, felekler,
gezinler ve kum ve çakıl ve yosun.

ah kuyu, ah kuyu, ne zaman erişecek
uğultusu kulağımıza
koynundaki ağlayanların?

ne zaman kova kova suyunu çekeceğiz?
ne zaman türkölere, blueslara dökeceğiz onu,
bülbüller, sakalar çıkaracağız tüylerinden,
bölük bölük turnalar uçuracağız geleceğe,
kuğular, yaban kazları?

ah kuyu elini kulağına koyup da
gerçeği haykırmak istemez misin peki,
bir köy minaresi gibi,
cüretle, cezbeyle
aklın damında yükselen?

ah kuyu içimdeki kuyu, künhümdeki kuyu,
bir gerdel su, bir gerdel kum
ve bir gerdel şiir
çekmeye eğildiğim her seferinde
dibinde bir başka yusufun sesini işittiğim
kendimi birinde bulup,
bir başkasında yitirdiğim kuyu!

dibinde kum gibi, karınca gibi
kaynaşan yusuflarınla
bir dere olamaz mısın, küçük bir dere?
kalkıp kervancıların peşinden Mısır'a giden
ve yollarda oyalanan, oyalanan,
yıkık köprülerin altında,
yıkık gönüllerde,
sabahlara kadar açık meyhanelerde...

günü gelince de, kimseye
kapı sormadan, baca sormadan
sevgilinin bahçesine süzülen
şu sarhoş kalender dereciklerden biri?

yahut delidolu bir ırmak,
türküleriyle dağa yokuşa tırmanan?
kim istemez ki bunu, kim istemez ki,
bahar selleriyle coşup, varlığın yüreğinden
cehennemin karnına boşalan
bir ırmak olmak, bir ırmak
delidolu ve sarhoş
ve şen ve şakrak...

Ölüme Çare Ya da Şen maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kuyu

Cahit Koytak 02.04.2012

II

İçini kazmazsan, oymazsan içini
Bir iç'in olmaz;
Bir iç'in olmazsa,
Bir kendin olmaz;

Kulağı kapıda
Bir kendin yoksa içerde,
Kapını çalacak,
Bir tanrın da olmaz.

Bir tanrın yoksa
İçinde başlayıp sonsuza giden,
Bir yolun da olmaz,
Yol arkadaşın da.

Bir yolun yoksa, sonsuza giden
Bir öykün de olmaz,
Ülkün de olmaz,
Türkün de olmaz.

III

İçini kazmazsan bir için olmaz,
Bir için olmazsa
Bir kendin olmaz,
Bir Tanrın olmaz,
Bir yolun olmaz,
Bir türkün olmaz
Ve daha pek çok şeyin
Olmaz oğlu olmaz.

Ama "bugün olmayacaksa
Başka ne zaman?" diyerek
Tez canlılık yapar da,
Kazarsan soluk soluğa,
Döküp saçarsan içini,
-Benim gibi, ah benim gibi-
Ve sabrın yoksa mezara kadar

Görmek için ruhun dibini,

Dikkat et, ey okur, dikkat et, o zaman
Delebilirsin sen de
Kazmanın ucuyla,
Isıya dayanıklı cam ya da amyant
Ya da porselen tavanını,
Yerin altında, ruhun altında
Horul horul uyuyan bir cehennemin.

IV

bir yoksul vardı, deseler,
bir şair, bir kaçık,
mezar kazar gibi
yazdı, yazdı, yazdı
ve gömdü yüzünü
Tanrı'nın yüzüne;

değiştirmek için
eskiyen, kağıyayan yüzünü,
her mevsim yenilenen,
hep diri, hep güzel,
hep kalabalık
aşkın bir yüzle.

Ölüme Çare Ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yerin Ağırılığı

Cahit Koytak 09.04.2012

Gözlerin uzaklarda,
Aylardır susuyorsun;
Yer gibi ağır mı olsun istiyorsun
Ve gök gibi derin mi olsun,
Konuşacağın zaman, söylediklerin?

Neler düşünüyorsun, peki,
Neleri tartıp döküyorsun,
Neleri gömüyorsun içine
Ya da kanatlandırıyorsun

Dağın öteki yüzüne?

Yerden başlayarak
Yukarı doğru her şeyi mi,
Her çılgılığı, her iniltiyi mi?
Gökten başlayarak aşağı doğru
Her sessizliği, her ıssızlığı mı?

Altmış yıllık yol arkadaşından,
Bu emektar yüzden başlayarak,
Doğduğun güne kadar
Her yüzü, her maskı,
Her rolü, her personayı mı?

Ya da teraneleri eskimiş
Bu yaşlı, yorgun yürekten başlayarak,
Mezara doğru ve oradan öteye
Her yolu, her yol öyküsünü,
Her yol türküsünü mü?

Yollar nereye gidiyor peki?
Yerin bittiği yere mi,
Göğün başladığı yere mi,
Yoksa yerin de, göğün de
Kendini ötekinde kaybettiği yere mi?

Bu değilse, bunlar değilse eğer,
Aklın çenesini tuttuğu,
Yalnızca kalbin konuştuğu
Yahut onun da sustuğu
Onun da sustuğu, taşların konuştuğu,

Kurtların, böceklerin,
Solucanların soru sorduğu
Ve tozun toprağın, kuru kemiklerin
Yanıt verdiği yere mi,
Söyle nereye, söyle nereye?

***

Yol

Yolun bittiği gün,
"Ne güzel yol yürüdüm,
Ve ne güzel yere vardım!" deme,

A ruhum, a kuzum, a beyaz fare;

"Ne güzel yoldaş oldu!" de

"Ne güzel yol gösterdi bana

Yolları kısaltan merak,

Yolları bilen şüphe!

Ve onlarla önüme yollar döşeyen" de,

"Ardımda yollar döşeyen" de,

"İçimde yollar döşeyen" de,

"Ve beni benden alıp katan kendine!"

25 Ekim 2007

Ölüme Çare Ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tiyatro Çadırı

Cahit Koytak 16.04.2012

III

gelin, gelin, burada oyun, gerçek,

koşun, burada her şey, herkes,

Nuh, İbrahim, Sokrates;

burada kaybedilen Geçmiş,

burada sonsuzun dudağı Şimdi

ve yüreği Gelecek;

burada vaat edilen cennet;

burada, *burada ve şimdi*

hem Başlangıç, hem Son;

burada bağa, bahçeye bakan

ağacı, çiçeği suvaran,

yolcuyu ağılayan Bahçıvan,

O hem bilge, hem ozan,

hem sazende, hem ressam,

hem balçıktan adam yapan,

adamdan da kurt yapan,
böcek yapan,
çimen, çiçek, solucan...

aklın bir kulaç üstünden,
ya da dibinden başlayarak
ruh denen okyanusun,

bütün ayetleri, alâmetleriyle
O da burada, koşun,
O da burada şimdi,

burada ve bizimle,
burada ve şimdi,
her şeyde ve herkeste.

***

Haşır, Neşir

denizin ne tarihi var,
ne akı, ne hafızası...
peki, nasıl deniz gibi olunur?

deniz gibi olunmaz,
denize karışılır,
denizde kaybolunur.

gece gibi olunmaz,
geceye râm olunur,
gecede sır-r-olunur,

rüzgâr gibi olunmaz,
rüzgârla savrulunur.
kurda kuşa dağılınır;

yağmurla erinir, arınılır,
sudan yalın, sudan arı,
sudan duru olunur

toprakla hemhal olunur;
ve çalgıyla çengiyle
haşır olunur, neşir olunur.

16 Aralık 2007

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kabuk

Cahit Koytak 23.04.2012

Ah, bütün kalbimle öyle hissediyorum,
Öyle ümit ediyorum ki,
Ölümün kendisi geldiğinde,
Ölümün bu her günkü ağırlığı,
Her günkü hükümlanlığı
Sıyrılıp düşecek, a ruhum,
A kuzum, a beyaz farem,
Sözümüzün, sazımızın,
Şenliğimizin üzerinden,
İyileşmiş bir yaranın
Kabuğu gibi.

Ve içimizde açtığı yaranın yüzü,
Yaranın gülümseyen yüzü,
Yaranın sarhoşluk veren ışıltısı,
Oyunlarımıza delilik katan,
Çocukluk katan ışıltısı,
Yaranın soru soran,
Konuşan ışıltısı,
Düşünen, tasarlayan
Ve yaratan ışıltısı,
Yarayı yara yapan ışıltısı
İnsanı insan Yapan'ın
Işıltısına karışacak,
Denize ulaşan bir derecik gibi...
Ve yara mara kalmayacak.

***

Kuş Falı

Demek istiyorum ki,
Bakın, demek istiyorum ki,
Şunu demek istiyorum ki,
Durup biraz düşününce,
Bu başımızdan geçenler de
Aklımızdan geçenler de,
Uykularımızdan geçenler de,

Hülasa, insanın kendisi de
İnsanın işleri de, düşleri de,
Hepsi, hepsi kuş falı gibi,
Kuşların, hani öyle, peşlerinde
Kanatlarından iz bırakmadan
Uçup gitmeleri gibi,
İyiye de yorsan olur,
Kötüye de;

Kâhinsen, dilinin gücü bilir;
Şairsen,
Her neyse, her kimse
Seni sarhoş eden,
O bilir, nereye gideceğini sözün.

Demek istiyorum ki,
Bakın, demek istiyorum ki,
Şunu demek istiyorum ki,
Yaranın verdiği acı değil,
Yaranın dilsizliği, sessizliği
Seni söyletir, eğer kâhinsen;

Ama yaranın güzelliği söyletir seni
Yaranın derinliği, gizemi,
Bekası ve kıdemi
Söyletir seni, eğer şairsen;

Söyletmekle de kalmaz
Ağlatır hüngür hüngür,
Sonra güldürür öldüresiye,
Şairliğin yanında bir de deliysen.

Ölüme Çare Ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sol Elle Yazılanlar

Cahit Koytak 30.04.2012

acılarla, mihnetle var ettiğin
bu 'güzel şey',
bu söz ya da ezgi

şimdi müthiş güzel,
müthiş yalın ve ihtişamlı
gözükse de gözüne,

onca emeğin,
öldüren, öldüren ve diriltten
yaratma sancısının
ve ortaya çıkan
hüzünlü seslenişin
bu hayatı aşan bir amacı,
ümidi yok mu, diyorsun,
yok, öyle mi, öyle mi?

ve bu çılgılık ya da inilti
doğduğu yürekten,
ve çıktığı ağızdan
çok yaşasın
istiyorsun yine de
öyle değil mi ama,
öyle değil mi?

işte trajedi!
işte trajediyi yaratan
ucu körelmiş iğne
ve damarlarda dolaşan
trajik kan pıhtısı!

işte kabuğun altındaki yara:
yaratmanın keder veren,
suskunluk veren,
ihtişamlı anlamsızlığı!

bıçak dayanınca kemiğe
insanı, gündelik olana
gömülüp gitmeye razı eden
esrik saçmalığı
var olma sanatının!

ama yine de, yine de
bir şeyler yazamadığın,
ne yapsan yaratamadığın
o yağmursuz, yağışsız,
yankısız günlerde
her şey, çöl ikliminde
gökyüzü gibi eski,
her yer gökyüzü gibi boş,

her yüz gökyüzü gibi uzak,
nadan ve dilsiz;

ve tam da bu sebeple
yazacak bir şeyler
bulduğun günler,
her şey öyle nasıl birden
yeryüzü gibi yeni,
her yer yeryüzü gibi dolu,
her yüz ve yürek
yeryüzü gibi yakın, sıcak
ve oyun arkadaşı,
kader ortağı!

ve yeryüzü de
bir rahim gibi, nasıl ılık,
nasıl dişi
ve doğurgan!

Ölüme Çare ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ayinler (I) : Ben ve Başkaları

Cahit Koytak 07.05.2012

Onlar kimler ki,
onlarla geçiyor bütün hayatın?
Onlar kimler ki – tanımak, bilmek
ve saymak için kendilerinden seni,
bir isim vermişler
ve bir yer açmışlar aralarında sana?

Onlar kimler ki,
onların oturduğu yıldızda,
onların gömüldüğü zamanda,
onların kaybolduğu cehennemde
ya da arafta – onlarla yitirdiğin
cennetin peşindesin?

Onlar, hep onlar, hep onlar...
içindekiler, evindekiler, işindekiler,
sokakta, mabette, meyhanede,
oyunda, gerçekte ve rüyadakiler...

Yaşadığın her anda,

var olduğun, *olmaya* tutunduğun,
olmaya tutulduğun her yerdeler,
her tende, her biçimceler.
Seçtiğin yolda, saptığın yolda,
günahta, erdemde, uzlette
hep seninle birlikteler.
Onlara indiği yerden iniyor sana da
Tanrının sözleri ve şeytanın ipleri;
onların öykülerinden taşıyor
senin öykün de,
onların günleriyle dolu günlerin,
ve onlarınkine benzeyecek ölümün.

Öyleyse, ölü ya da diri,
bırakamazsın dışarıda hiç birini,
kimine asıl, kimine yedek
kimine cisim, kimine gölge,
kimine aşkın, kimine fani
deyip de geçemezsin bir tekini.

Köklerin ve yaprakların onlar;
köklere, dallara, yapraklara,
hepsine birden deniyor ağaç.
Küçük, büyük, yeni, eski, genç, yaşlı
iki ayaklı, dört ayaklı, kırk ayaklı,
ve kötürüm ve bin bir kanatlı
hepsi birlikte ve hep bir ağızdan
onlarla dönüşüyor, rüzgara, yağmura,
bazen ateşe, senin terennümlerin;
ve onların bağrında uyuyor,
o kayalıkların içinde, – senin
daha yontulmayı bekleyen heykellerin.

Onları çıkar,
geriye ne kalır *geçmiş*'ten?

Onları çıkar,
şimdi, taş gibi donar çevrende.

Onları çıkar,
gök gibi boşalır, *gelecek*,
ve susuz bir kuyuya döner ebediyet.

Dünün de onlar, bugünün de,
yarınında onlar olacak.
Her anın onlarla geçiyor,
onlarla var oluyorsun
ve yokluğun onların içinde.

İyi kötü, güzel, çirkin,
küçük, büyük deme, öyleyse;
bir anlık, bir günlük,
bir mevsimlik deme;

herkesin, her anın,
her ilişkinin ver hakkını;
ve tadını çıkar varlığın
çıkardığı kadar!
Tadını çıkar yokluğun
çıkardığı kadar!
Ve senden tat almalarını sağla
varlığın da, yokluğun da!

Ölüme Çare
ya da Şen maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ayinler (IV)- Hem Kendinsin, Hem Başkası

Cahit Koytak 14.05.2012

Bazen, sinende söz,
Tüyenip, kanatlanıp, erinçle
Yükselirken çeneye
Ruhun da yükselir
Bembeyaz ve kanatlı sözcüklerle,
Simurg'unu arayan sözcük sürüleriyle.

O anlar, dirilir, tazelenir içinde
Ve çevrende
İnsanlar da, nesneler de, kaderler de.
Aydınlanıyorum, dersin,
Aydınlanıyoruz birlikte,
Akıl, bellek, muhayyile
Dipten doruğa, öyle...

Tependen aşağı taş çatlayacak,
Toz toprak savrulacak,
Balçık çözülüp gidecek
Ve geriye, O'nun üflediği
Neyse o, neyse,
İşte 'O' kalacak sadece.

...

Ama, ah, bazen de içinde
Ve dibinde, yaşananların,

Çürüyen, küfleney, kokuşan şiir
Yükselirken çeneye
Kader de yükselir sözle;
Kapkara, isli bir duman çıkararak.
Yanıyorum, dersin kendi kendine,
Koskoyu bir kederle yanıyorum
Dipte doruğa, öyle.

Sanki ölümler ülkesinden biri
Yaraları, çürükleri, kurtları, güveleriyle
Senin bedenine geri dönmüş de
Her kimsen, şimdiye kadar,
Artık hem o'ymuşsun,
Hem de bu başkası, bunda böyle.

Getir getirebilirsen artık
Koyabilirsen üst üste
Ruhunla bedenini çizgisi çizgisine,
Ancak o zaman kalkıp karışabilirsin
Arasına, dirilerin!

O yağmursuz, ışısız,
Yeraltında geçirilen günlerde,
Unutulmuş bir dostluğu
Dirilterek içinde
Belki sen de dirilebilirsin
Diye, yüreklendiririm kendimi,

Ya da bir ağaç dikerek, derim,
Belki yapabilirsin bunu,
Bir kuyu açarak
Yolcuların geçtiğı yere;

Ve kuyuyu açarken de,
Hayatın sırrı ve ölümün çaresi
Buymuş gibi paralanırcasına
Kazarak toprağı
Kendi dişinle, tırnağıyla,
Ya da, şairsen, kemiğıyle, dilinin."

Ölüme Çare ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Daha Ne Daha Neler...

Cahit Koytak 21.05.2012

Daha ne öğretsin isterdin,
Şiir söylemeyi öğretti
Yaşadıkların sana;
Kuşlar gibi pembe, mavi,
Gümüş ve altın rengi,
Hüzün rengi, sürur rengi
Konuşmayı öğrettiler;

Kuşlar gibi havadan sudan
Söz etmeyi öğrettiler,
Öyle havadan sudan yemden
Dem vurarak başlayıp
Haberler döktürmeyi
Öteki yüzünden dağın;

Yine kuşlar gibi yine kuşlar gibi
Gaganla ayıklarken
Bitlerini pirelerini sözün,
Felsefe paralamayı,
Çare arıyorum diyerek
Ölüme şiirinde;

Varlıktan söz açmayı ölüme,
Varlıktan ve yokluktan,
Yokluğun meydan okuyan
Ritmik imalarından,
Varlığın dut gibi sarhoş eden
İçrek feryatlarından falan;

Daha ne öğretsin isterdin
Yaşadıkların sana,
Aklından geçirip de

Yaşayamadıklarından
Sözcüklere bedenler, suretler,
Kostümler ve kaderler
Giydirmeyi öğrettiler.

Ve cıvıltılarınla, a ruhum,
A kuzum, a beyaz farem,
Dağ gibi sessizlikler yığmayı
İnsanlarla arana.

Ve şehirler oyup çıkarmayı
O aşılmaz dağlardan,

Tapınaklar yapmayı,
Kaleler çevirmeyi,
Kuleler yükseltmeyi
Ve ıslatıp parmağını
Rüzgâra yalatarak
Kibleyi göstermeyi onlara.

Ve tünemiş taraçasına yalnızlığının
Kuşlar gibi gelmişten
Geçmişten konuşmayı
Ve taşlar gibi anlamlı anlamlı,
Kederli kederli
Susmayı öğrettiler sana,
Daha ne öğretsinler.

Ölüme Çare
ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Aslanlı' Gazetede 'Beyaz Fareli' Şiir

Cahit Koytak 28.05.2012

o gün, bizim gazetede o 'aslanlı' manşeti
ben atmışım gibi sanki,
"ama bu kadarı da fazla, efendimiz,
haber emanettir çünkü!" diye söze girdi

hoyrat bir sufleye GüzelSözlerinCini,
"bilgi emanettir, zekâ emanet,
söz, saz ve sükût, hepsi, hepsi..."

ona göre, a ruhum, a kuzum, a beyaz fare,
iğde ağaçlarının, vahiy almışçasına
çiçek açmaları böyle apansız,
cezbeye kapılıp, bahar sarhoşluğuyla,
köklerini topraktan çıkarmaları sonra
ve dönerek raksetmeleri dervişler gibi;
raks ederken de, ahenktar *hu-hu*'larıyla
millerce uzaktaki gönüllere
ulaşmak istercesine - baygın

kokular saçmaları şiirimize....

ve akşama inen sıcak yağmuru
arp çalan bir esin meleği gibi
yedi oktav yukarılardan
şiire davet eden bu serin rüzgâr...
ve bütün bunları, bunları
görmenin, fark etmenin
gönle kazandırdığı
bu arınma, yücelme hissi....
şiir, müzik, dostluk, siyaset,
hepsi emanetmiş, bunların hepsi emanet.

sonra şöyle devam etti sufleye

GüzelSözlerinCini:

"bunlardan birini, bir kaçını ya da hepsini,
şeytana karşı bile olsa, koz gibi,
tahrik ya da tahkir için kullanırsanız
ihanet etmiş olursunuz, efendimiz,
bilgiye de, zekâya da, sanata da, ihanet.
ve emaneti usulünce taşımayan söz,
insanları birbirine düşürür,
ağaçları birbirine düşürür,
çiçekleri, böcekleri, melekleri
birbirine düşürür
istemese de bunu, sözün sahibi.

şimdi, çatılardan, yağmur oluklarından,
iğde ağacının çiçeklerinden, yapraklarından,
ve meleklerin yanaklarından süzülüp akan
bu yağmur suyu kadar saydam
ve açık olmaktan korkmayan bir şiir gibi
arı duru koyalım *ilmihalimizi*:
en kötü olan için bile saklanan sevgi,
en düşmüş olan için ayrılan saygı
ve edep ve *görgü* emanettir, büyük emanet,
kamuya aittir çünkü, bunların hepsi,
yani ota, köke, dağa taş, kurda kuşa,
insana, meleğe ve Tanrı'ya...

ve sözün ağırlığı, şifası, *hasiyeti*
onu taşıyan üslubun inceliği,
güzelliği kadardır, efendimiz,
üslubun temizliği, içtenliği, asaleti kadar...

yoksa, kitaplar söz dolu, mezarlar sükût

ve söylenmemiş söz yok, denmiştir
gök kubbenin altında.

sözün namusu, dilin ismeti
ve söylendiği makamın mehabeti,
sözü yaraya hançer gibi sokarak değil,
merhem gibi sürerek, korunur, efendimiz
ve yaraları, ayıpları sağaltarak, büyük sanatla:
ateş yiyen, alev kusan düşmanı dahi
dosta çeviren *Büyük Dostlukla...*"

18 Mayıs 2012

Yoksullar ve Siviller için Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yolda Yürürken Kitap Okuyan Adam

Cahit Koytak 04.06.2012

Kitap okuyarak yürürken yolda,
Bana kaçık gözüyle bakan
Kimse var mı diye bir an
Kaygıyla bakındım etrafıma

Ve herkesin, kendini kaptırıp,
Kendi kabuğunun içinde,
Kendi *beyaz faresinin* peşinde
Koşturduğunu gördüm,

Orada, sokağın ortasında,
Yelesini okşadım kitabımın
Ve defterimi çıkarıp
Şunları yazdım ona:

"Bırak, insanlar ne diyorlarsa
Desinler senin için,
Onların gözlerinde
Bunu araştırmayı bırak, bırak da,

İliğine, kemiğine kadar
Akıllandırmadan
Bu şehir seni ve şiirini,
Atla kitabının sırtına

Ya da beyaz farenin,
Sen de kaç, sen de
Kendi içindeki şehre,
Büyük 'kaçık'ların kaçtığı yere!"

***

Sözün Mucizeleri

Su deyince, her çölde
Aynı susuzluğu,
Gül deyince, her gülde
Aynı rengi, aynı kokuyu
Aynı hasreti hissettiriyor, şiir:

Senin verdiğin susuzluğu,
Senin dudağının rengini,
Senin sinenin kokusunu,
Senin hasretini...

Bu da bir mucize işte,
Bu da bir mucize!

***

Gözün Mucizeleri

Göğe baktım,
Gök de sana benziyor,
Yere baktım, yer de sana benziyor;

Her şey sana benziyor,
Her yer sana benziyor,
Herkes sana benziyor!

Sana âşık olurdum,
Olmasına da, güzel,
Dönüp kendime baktım,

Bu kaçık, bu sarhoş, bu yoksul,
O da sana benziyor,
O da sana benziyor!

Ölüme Çare

ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Defter

Cahit Koytak 11.06.2012

Nasıl her şeyden çok umut kokarsa,
Umut ve güven kokarsa
Ot, diken ya da başak,
                topraktan çıkan her şey;
Nasıl her şeyden çok barış kokarsa,
Barış ve şenlik kokarsa,
Üzüm, buğday, arpa,
Bağbozumunda
Ya da harman yerinde her şey;

İşte öyle, insan koksun senin de
Salânı verdikleri gün, yer gök;
Rüya, gerçek, ne yaşamışsan
Her sayfasından, her satırından
Sımsıcak insan tütsün, insan,
Rahimden mezara
Parmak izlerinle, dudak izlerinle,
Yürek vuruşlarınla
İnsanların gönlüne yazdıklarının.

Ama yalnızsan, uzaksan kalabalıklardan,
Anlatacak çok şeyin yoksa
Kederden, elemden başka, benim gibi,
O zaman son sayfasına kadar sahici
                acılarla doldur,
Seyir defterini yolculuğunun,
Bu yoksa, yaratıcı kaygılarla,
                yaratıcı kuruntularla;
Yol türküleriyle, yol düşleriyle...
Kimse okumasa da, gün gelir,
Kurtlar okur, güveler okur
                mezarında onları çünkü;

Onlar okur, sen de dinlersin
Kimseden duyup, dinlemediğini:
Kendi bedeninin terennümlerini,
Kendi kabuğunun sayıklamalarını
                ve kendi hikâyesi...
Vakit kolay geçer böylece orada.
Ve sen, binlerce hayata yetecek vaktin
Nasıl geçtiğini anlayamazsın,
Ta ki yokluğun ağır kapağı, gıcırdayarak,
Üzerinden kaldırılınca kadar.

***

Sazın Mucizeleri

keman çalanları severim,
ney üfleyenleri severim,
ut çalanları,
saksafon çalanları...

çünkü akıl aşılır,
kalp geçilir, ruh geçilir
ve içimizdeki tanrıya ulaşılır
çalarken böyleleri.

ve bir kadansa yaklaşıırken,
belli belirsiz, bir an
içerden ışıldar,
içerden, Tanrı'nın oralardan,

bu çalgıcıların da,
onları dinleyen fanilerin de
değişen, gençleşen,
güzelleşen yüzleri.

Ölüme Çare ya da
Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Evde Çalışanlar İçin Metafizik

Cahit Koytak 18.06.2012

I

Evde çalışırken daha çok mu
akla geliyor ölüm?
Daha çok şey mi yapmak gerekiyor
akıldan çıkarmak için onu?

Diyelim ki, evdesiniz, *home-ofisinizde*;
işinizi yapıyorsunuz her günkü gibi,
kovmaya çalışıyorsunuz yani
aklınızdan ölümünüzü
ve unutmaya
kaygılarınızı ölümden yana,

şiiire, müziğe, şöhrete ya da paraya
dönüştürerek onları.

Ve diyelim ki, siz bunu yaparken,
ölümün kendisinin de
çıkıp geleceği tutuyor birden.
Ama akla geldiği gibi değil de öyle,
sizin için her şeyi baştan alan
ve bunu, bir ömür harcamadan,
göz açıp kapayıncaya kadar yapan
büyük, yoğun ve karmakarışık
bir rüya gibi çöküyor üstünüze.

Bir rüya ki, rüya değil de hani,
önceki bütün rüyaları
bütün yaşananları, bütün oynananları,
bütün yaptıklarınızı, yıktıklarınızı,
aldıklarınızı, sattıklarınızı
ve onların köpüklerini, tortularını,
kemiklerini, tırnaklarını,
hayat boyu ölümle aranızda
yığmaya çalıştığınız ne varsa işte
bir nefeste içine çeken
dokuz karınlı bir balina sanki;

Bir balina ki, sizi doğum öncesinden
çekip çıkaran en uzak geçmiş de,
ölüm ötesine alıp götüren
en uzak gelecek de onun karnında.

Bir balina ki, kıyılarınızdan geçerken
bir öğünlüğüne olsun koca karnını
sizin günlerinizle, gecelerinizle,
yol öykülerinizle,
yol türkülerinizle doldurup,
Büyük Hayat'ın dipsiz, kıyasız
sularına dönecek.

Şimdi düşünün, bu durumda
ne uyandırabilir,
kim uyandırabilir sizi
bu büyük rüyadan?

Ve ister mi akıl, ister mi gönül,
en başta, siz ister misiniz, siz,
neniz var, bırakıp büyük rüyada,
uyanmak, *homofiste*,
o balkonlu, klimalı, kablolu kabirde

mıy mıy mıy ömrünüzü çürüten
her günkü o küçük rüyaya?

Ölüme Çare

ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Evde Çalışanlar İçin Ayinler

Cahit Koytak 25.06.2012

I

Korkma, yakmaz ruhunu
cehennem ateşi,
Korkma, yakmaz ruhunu;
Yaksa da, yakmakla
bitiremez onu!

Cehennemden daha büyük,
Daha kalabalık çünkü o,
Ve çok güçlü, çok hünerli
bir Usta üfledi onu sana;
İçinde, gözyaşından
denizler var,
Göğün kendi kanadından
rüzgârlar,
Bulutlar ve yağmurlar var.

Bak, a yoksul, bak a yolcu,
Ruh dediğin, yansa, yansa,
Yarası kendinden güzel,
Acısı şifasından tatlı
aşkla yanar!

Ve satmışsan dünyayı o paraya
Almaya da niyetliysen
Ustaların Büyüğünden
Ruhundan üfleme sanatını,
İnsan denen, yetmiş iki
perdeli bir çalgıya,
O zaman ruh, bu saf yakıt,
bu gök-soluk
Çengi, şölen, aşkla da yanar,
meşkle de yanar!

Bir de yanarsa için için,
Kederinden yanar,
Allah'ın cennetinde
Yanmakla tükenmeyen
Bir yağmur ormanı
nasıl yanarsa
Cehennemdekiler için.

Yanarsa uğrun uğrun,
yakmadan yeri, göğü,
Gül gibi yanar, har gibi yanar,
Tan vakti gibi yanar;
Sevgilinin yüzünden,
Sinesinden sıyrılan
Gurup rengi tül gibi yanar...

Ve ne is bırakır, ne duman,
ne yanık kokusu.
Yalnızca yârin semtinden,
Varlık katından
Sıla kokusu, sine kokusu
ta buralara...

Ölüme Çare
ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Evde Çalışanlar İçin metafizik II

Cahit Koytak 02.07.2012

Ahmet Altan'a

beyninde sürgün veren huysuz düşüncelerin
kafasını patlatmak için, sivilce gibi,
a ruhum, a kuzum, a beyaz fare,
aç, *Felak* suresini oku!

böyle eşinip duracağına içimde biteviye,
siyaseti düelloya davet et, bu iş bitsin!
ama bırak, o seçsin istediği silahı
ve önce o ateş etsin!

sense, ne kılıç ne tabanca,
ne kaba mizah, ne kaba, ne ince alay;

ince dostluğu yeğle,
ipince dervişliği...

düşün ve ister yap bunları, ister yapma,
eksik olmasın ama, dilinin altında,
ana sütü tadında ve Cebrail nefesi -
o mübarek ve muhteşem *Nas* suresi!

III

bu gecelik de bu kadar!
şimdi uslu uslu yatalım,
yatmadan önce de,
a ruhum, a kuzum, a beyaz fare,
ölümü düşünürken
emdiğimiz taşları
çıkarp dilimizin altından
yastığımızın altına saklayalım.

bak, bir gözün açık yine
ve bir kulağın kirişte;
oysa bir bıraksan kendini
bir bıraksan, uyku güle oynaya
alıp götürecekt seni,
gezdirecek, gezdirecek,
kimseye satamadan, korkma,
geri getirecek seni.

ama böyle devam edersen,
bak, uyarmadın deme bana,
felsefenin, perhizden
karnı sırtına yapışacak
ve lirizmin zayıf kaldığı yerden
ya aklının, ya dilinin kemiği
pörtleyip, diken gibi
sözün yanağını yırtacak.

gel, a kuzum, gel iyisi mi,
yaşlanan beygirlere
kaderin yaptığı gibi,
biz şimdiden, sırtından
alıp koşumlarını,
kırlara, bayırlara,
gönlün viranelerine
salalım fukara felsefeyi;

ama bizimle kalsın şiir,
her zaman dilimizin altında
ya da ucunda, aklımızın,

kalsın ki, çare olsun
titreyip durmasına
böyle alt çenemizin
ölümüm karşısında
ve kıyısında, sonsuzun;

alıp götürürken de ölüm
yerin mi, göğün mü
arşiv mahzenlerine
bu, bir deve yükü evrakı metrukemizi,
yolda duraksayınca biraz
bir göz atmak için şöyle
yazdıklarımıza, bozduklarımıza,
okudukları, mola verdirtsin ona,

belki yüzyıllar boyu süren,
uzun, upuzun ve şenlikli bir mola...

Ölüme Çare

ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Aşkın Metafiziği'

Cahit Koytak 09.07.2012

I

meyhaneden çıkarken, a yarenler,
meyhaneciye verilecek en sıcak selâm,
en cömert bahşış,
bir yürek dolusu muhabbet
saçıp tezgahın üstüne,
bir testi şarap almaktır meyhaneciden,

göğün küplerinden doldurulmuş
bir testi şarap ki,
yarın dudağının tadında içimi,
yarın sinesi gibi kokan,
yarın bakışları gibi, sizi sizden,
yıkıntılarınızdan, çöllerinizden alıp,
bağlara, bahçelere çıkaran;

sonra da o bağları, bahçeleri
O'nun keyfi için yakan, yıkan, tarumar eden

bir testi şarap, bir testi ateş,
bir testi abıhayat, yarenler,
ve zilzurna sarhoş bir *Ebediyet*...
daha ne olsun, daha ne, başka ne?
siz söyleyin, ben yazayım ismini
kapısına, yerdeki ve gökteki meyhanelerin...

II

halk, elinde balta, satır ve nacak,
yanından geçip senin,
yakıp yıkmaya giderken sultanın sarayını,

senin sarhoş şiirinin de, a yoksul,
sarhoş salkım söğütler gibi,
gösterebileceği en büyük hüner,

sağır kulaklara duyurmak için sesini,
halkın yaygarasından hikmet,
rüzgârından terane çıkarmak değil,

o rüzgârda da salınmaya
ve hülyalı hülyalı sayıklamaya
devam etmektir, devam,

taştan sızıncaya ve gülden zarif,
yelden hafif gelinceye kadar, gönle,
şiir diye söylediklerin.

III

bu sarhoş ayinine, olursa, a ruhum,
a sarhoş kader, a beyaz fare,
ancak şu olur en uygun hitame:

"meyhaneden yaka paça alınıp
çıkarılırsak, huzuru mahşerde,
adamlığı tartan bir teraziye,

terazinin bir kefesine konacak
bir kervan yükü şiir çıkar
koltuğumuzun altından,

yarın gözüne, kaşına,
kiraz dudağına adanmış
bir kervan yükü güzelleme...

öteki kefesi için de,
yüreğimizin dibindeki zuladan,

biz içtikçe dolan, biz içtikçe dolan

yarın dudağının renginde

bir testi şarap çıkar,

daha ne olsun, daha ne, başka ne...

sarhoşları ve ölüleri uyandıran,

taşları konuşturan bir testi şarap,

bir testi abıhayat, bir testi Ebediyet!"

'Ölüme Çare

'Ya da Şen Maneviyat' Kitabı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Aşkın Metafiziği'

Cahit Koytak 16.07.2012

IV

Testiler devirip, huu! dedikten,

Dudaklarımızı silip şükürler çektikten sonra

Devrilip, bir mezar boyu ötede meyhaneden

Taş gibi sızıp kalmadan önce, a kuzum,

A güzel sözlerin cini,

Dokunaklı bi şeyler

Fısıldamak istiyorsak rüzgâra,

Kulağına, Kader'in

-Kulağına, bizden öykü alan, türkü alan,

Bize şarap satan Büyük Meyhanecinin-

Yine bir aşk terennümü,

Yine kırık bir yol türküsü

İyi gider diyorum ben, ne dersin;

Kim demiş, kim çığırılmış,

Akılda kalmasa da, adı yoksulun,

Sözün kendisi, belli mi olur ama,

Bakarsın, meyhanede kalır,

Söze, sohbete karışır,

Şarabın tadına, kadehlerin çınlayışına...

Bakarsın, yolcuların dilinde,

Rüzgârın kanadında taşınır uzaklara,

İyi toprağa düşer -yaratan yalnızlığa...

Ve yeşerir, sürgün verir,

Kendisi ağaç olmasa da,

Ulu bir ağaca, belki bir çarmıha

Sarılır, sarmaşık olur
Ve tırmanır -kivrıla kıvrıla
Yukarı doğru akan sarhoş bir ırmak gibi
Göğün taa yedinci katına.

Dinle bak şimdi, türkümüzü, a kuzum,
A güzel sözlerin cini, dinle ve söyle,
Bunca laf üstüne gider mi iyi?
Çığırın olur mu bizden sonra;
Olsa da, dinleyen bulunur mu onu:

“Ah biz kazıp duranlar kendi içlerini,
Ah biz derin dalıcılar,
Zilzurna sarhoş dalıcılar,
İçip içip gömülüyoruz böyle
Vakitli vakitsiz varlığın sularına
Kaderin sularına,
Ölümün sularına;

Emelimiz inciydi, elmastı, yakuttu, fakat
Elimiz boş dönsek de,
Dilimizin altında yalancı meme gibi
emilmiş çakıllarla değil,
Koynumuz, koltuğumuz, tuğla gibi
kitaplarla dolu çıkmak isteriz
Bilinmezin kıyısına;

Aklımızda, fikrimizde ne varsa,
Sarhoşluğun dumanlı,
Sözcüklerin incikli boncuklu göklerinde
Yoluna saçmak için,
Yüzü, güzelliğinden,
Nazi, merhametinden
Görünmeyen müteal sevgilinin.

Ah sen, hem İçrek, hem Apaçık Olan,
Görünmüyorsun, görünmüyorsun, ama
Göğün enginliği, derinliği, yine de
Senin bakışların gibi başımızı döndürüyor.
Denizde dalgaların, sahrada kumulların
Ve meydanda insanların uğultusu,
Senin sözlerin gibi, aklımızı karıştırıyor hep.”

‘Ölüme Çareya da Şen Maneviyat’ Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çocuk Ve Zaman

Cahit Koytak 23.07.2012

I

tam bir balerin gibi değil, değil de hani,
kum tepesinin çevresinde
parmak uçlarına basarak dönen
bir hortum gibi giriyor
erken çocukluğun peşinden
sahneye, sessizce, *Zaman*;

yeterince hızlanınca duruyormuş gibi
gözükebiliyor göze;
ama, bize hissettirmeden
sahiden yavaşladığı da oluyor bazen
ve bir ileri, bir geri,
yerinde saymaya başladığı...

böyle yaparak, fani ve hüznü olana
alıştırmak istiyor olmalı bizi;
hokkabaz gibi hoplayıp zıplıyor çünkü,
yerlerde yuvarlanıyor
ve toz duman içinde bırakıyor çoğumuzun
içini, dışını, aşklarını, düşlerini.

bu yüzden, git git, rolleri birbirine
karıştırmaya başlıyor insan:
onunla düşen kalkan, sevişen, didişen,
yolunu bazen bağa bahçeye,
bazen çöllere çıkaran, yazgı mı,
zaman mı, aşk mı, ölüm mü?

en sonunda da kullandığı yüzleri
unutturabiliyor ona
girdiği oyunları, verdiği replikleri,
yaşadığı çağı,
yollarında yaşlandığı gezegeni,
içine inen meleği: kanatlı yalnızlığı...

böyle böyle tamamlıyor işini *Zaman*
ve bütün bütün tanımsız kılıyor
tıpkı doğduğumuz o ilk günkü gibi
insanı, yazgıyı,
hayatı, ölümü,
düşü ve gerçeği...

dedem korkmadığı için, ey *Zaman*,
ben de korkmuyorum senden;
balıkların suda yüzdüğü gibi,
içinde yüzüyormuşuz, senin.

yalnız, çalkalanıp dururken
tenimizde ve ruhumuzda
ya da zihnimizde, bazen
alçı gibi donuveriyormuşsun birden;

bunu yaptığın zaman
uyku sanıyormuşuz seni,
ölüm sanıyormuşuz,
ama değilmişsin ikisi de.

yapraklarımızı hışırdatan rüzgârmışsın,
öylesine bir rüzgâr işte,
Simurg denen, kocaman
bir kuşun kanadıyla yüzlerimize üflen;

yüzlerimize üflen,

yaralarımıza üflen,

öykülerimize üflen,

türkülerimize üflen...

Ölüme Çare

Ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bahçıvanın Sabah Şarkısı

Cahit Koytak 30.07.2012

Senin dokunuşun, cancağızım,
Senin tan yerinin dudağıyla,
Bir yaranın dudağına
Dokunur gibi
Dokunuverişin gönle,
Hudutlarını unutturuyor
Akla da, yüreğe de;

O zaman, nerede *ben* bitiyor,
Nerede başlıyor, *sen*,
Nerede *sen* bitiyor,

Nerede başlıyor, O...
Ve böylece, nerede,
Çözölüp gidiyor *biz*'den
Tek tek var olmaların yükü?

Bilemez oluyor bunu,
Seçemez oluyor artık,
Altmış yıl her yaprağa,
Her dikene dudaklarıyla
Dokunmuş olsa da
Bu '*Boyalı Bahçe*'de
Göz de, gönül de.

***

Bahçıvan ve Karısı

Karımla ben, bahçedeki ağaçları budadık;
Üç beş hafta sonra da, beklenen oldu,
Kervan kervan düşle geldi bahar
Ve göklerden getirdiği soluğu
Ağaca, çiçeğe, çimene dağıtıverdi.

Benim budadığım ağaçlara,
Benim gibi sert mizaçlı,
Ahşap kabuklu,
Ve ağız buruşturan meyveleriyle
Ceviz ağacının ruhunu koydu,

Karımın budadığı ağaçlarsa,
Onun gibi yumuşak huylu,
Altın rengi
Ve tatlı mı tatlı meyveleriyle
Kayısı ağacının ruhunu....

***

Kuzguni Anka

Ah, kader, ah kader!
Yoksulların,
Yalnızların,
Ve şairlerin kaderi!

Daracık göğümüzden
Çıglık çıglığa geçen
Umarsız kuş,
Kararsız kuş!

Ah kader, ah kader,
A ruhum, a kuzum, a sen
Yerde, *inmeli* kaplumbağa,
Gökte, Zümrüdüanka!

Tarlakuşunun
Doğaçlamaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yol Türküleri

Cahit Koytak 06.08.2012

I
tan vaktinin,
dağları aşan yolun,
yelin okşamalarıyla
kıkırdayan derenin,
gökten inen ve göğe çıkan şeylerin,
cinlerin, meleklerin,
uyku mahmurluğuyla
sayıklayan otların, çiçeklerin,
en küçük ve en sessiz
varlık dalgalarının
dudağında dolaşan sözcüklerle,
en renklisi, en zenginiyle, dillerin
türküler çıkırmayı öğretmiş olsaydı
Ustaların Ustası,
Şairlerin Tanrısı bana,
bütün bütün kaptırır da
kendimi türkülere,
otlara, çakıllara, sulara karıştırdım,
onlar gibi olurdum iliklerime kadar,
onlar gibi elemsiz,
geçip giden'den yana...

o zaman, sabah akşam
hırgür olmazdı işim
böyle biteviye ölümle,
ölüm *endişesiyle*;

onlara baka baka, yalnızca yolcu değil,
yol olmayı öğrenirdim onlardan

ya da kıyısı olmayı, yolun...
ve doğallıkla, yol gibi,
yolun kıyısı gibi zaman dışı
ve ölümsüz olmayı belki...

II

yolu yonta yonta
içinden yolcuyu çıkarmayı,
o büyük düşünce sanatını
öğretmiş olsaydı eğer
Ustaların Ustası,
Bilgelerin Tanrısı bana,
çöküntülerimin gürültüsünü
zorlu teklemeleriyle örtmeye çalışarak
yollarda yaşlanıp büzülürken yüreğim,
bu, düşündüğümünden uzun,
beklemediğim kadar da tozlu
ve dolambaçlı yollarında
hudutsuz yalnızlığın,
bastırmak için *sılaya* açlığımı,
hiç değilse, *geçip giden*'in içinden
geçip gitme'nin hüznünü
yontup çıkarırdım;

seslere, sözcüklere,
el kol işaretlerine, yüz çizgilerine,
gözlerin ve bakışların diline,
kalbin vuruşlarına bile,
başvurmadan hiç birine, hiç birine,
her ah'la, her nefesle
rüzgâra fısıldanan
o hüznünlü türküyü bulup çıkarırdım
geçip giden'in ruhunu,
kasırgaların içinden;

tıpkı yontu ustalarının,
kayaların içinden
her defasında, değişik bir biçimde
kendi daralan ruhlarını
yontup çıkarmaları gibi...

Ölüme Çare Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meneviş Rengi

Cahit Koytak 13.08.2012

Altmışında aşk, safiyeti biliyor
Ve şerh edebiliyor onu,

Ama safiyet olamıyor,
Safiyetin kendisi olamıyor.

Aşk mı, ayak izi mi, aşkın?
Bir çiçek, bu, bir çiçek, meneviş rengi,

Göğe yakın dik başlı kayaların
Gölgesinde açıyor;

Hem ölüm korkusuna benziyor,
Hem ölümün çaresine benziyor.

Çırağın Şarkısı

bir körün çağlayana kulak vermesi gibi
hissetmeye çalışıyorum
bütün ihsaslarımla
Tanrının yaratma sanatını;

görmeden yaratan ellerini, O'nun,
rüzgârların yönünden,
havadaki, ışıktaki,
yüzlerdeki ve huylardaki değişimlerden
çıkarmaya çalışıyorum,
Tanrı, nasıl çözüp yeniden
yumuşatıyor balçığı,
neler ekleyip çıkarıyor,
nasıl yoğuruyor onu,
sonra nasıl öyle yepyeni
bir biçim veriyor ona?

ve bilmem kaçınıcı gençliğinde
uyandırıp da aşka
ayağa kaldırmak için onu
ciğerlerine nasıl üflüyor,
neler fısıldıyor, eğilip kulağına...

çok mu sarı renk var bu neşidelerde,
ateşi harlandırıran çok mu ot, çok mu diken?x

daha az kamaşması için, zihnimizin,
daha az yanması için, yüreğimizin,
ne yapmalı, hangi renge boyamalı onları?

imanından içeri mi çekmeli başını, ozan?x
dizeleriyle tünel mi kazmalı altında, aklın?
bir mağara mı arayıp bulmalı dağın birinde,
kendisi mi bir mağara olmalı yoksa,
içine üç yüz yıl felsefenin uğramadığı?

“nereyi kazarsan kaz, diyor, Topal Karga,
sarı renk çıkacak, hep sarı ve sıcak,
nereye kaçarsan kaç, hangi uzlete,
senden önce varacak oraya ölüm endişesi
ve sarıya boşaltacak yazdıklarını!”

“biraz türkuaz indirelim gökten, efendimiz,
gözyaşı ve duayla, biraz türkuaz!”
diye lafa giriyor, GüzelSözlerinCini,
“biraz da lacivert alalım, ödünç, geceden
gökle yeri birleştirebiliriz belki o zaman.

ve oturup yolun kıyısına
mırıldanabiliriz rüzgârın kulağına
yol türkülerimizi sonsuza kadar,
gözyaşı ve duayla coşturarak
içimizde Tanrının çağıldığını...

iyi olacağız, iyi biraz türkuaz, efendimiz!
iyi olacağız, iyi biraz lacivert!”

Ölüme Çare Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bitmeyen Oyun

Cahit Koytak 20.08.2012

herkes için en az bir defa
en korkulan şey
başına gelmeden
oyun bitmeyecek.

herkes için en az bir defa
en istenen şey
başa gelmeden
oyun bitmeyecek.

ölüme çare bulacak ozanlar.
yürek yakan türküleriyle
çöktürtüp dizüstü
ölümü yol kenarında,

başı avuçlarında,
hüngür hüngür ağlatacaklar;
oyun hiç bitmeyecek,
oyun hiç bitmeyecek!

***

Zamanın Ruhu

Nasıl da çalkalanıyorsun, zamanın ruhu,
Nasıl da çalkalanıyorsun!
Ve nasıl alçalıp yükseliyor,
Bizim kaderlerimiz gibi,
Ritimle, ekstazla senin de dalgaların!

Bir bakıyoruz, göklerin krallığında
Taht salonundasın.
Ve melekler tutmasa
Aşağı indirecek kubbeyi
Davudi arıların;

Bir bakıyoruz, yeraltı krallığındasın
Ve ölülerin sayıklamalarına,
Kurtların, böceklerin çıtırtısına
Karışıyor ahların, iniltilerin,
Ve hiçliğin uğultusuna, ulumaların...

***

Anka

dikkat et, a ruhum, dikkat et, dikkat!
şairler, yerce bir sözü,
göktenmiş gibi
satmak istediklerinde,

onu, kanatlarının büyüklüğünden
yerde konacak yer bulamayan
Zümrüdüanka gibi
göstermesini iyi bilirler, iyi.

***

Zamanın Kurdu

a zamanın ruhu, a zamanın kurdu,
a geçip gitmenin ustası,
taş yürekli, rüzgâr kanatlı ölüm!

ağacın gölgesinden hafif,
kökünden de, gövdesinden de
ağır şey seni!

söküp almak için seni ağaçtan,
bin bir renkle, bin bir sesle,
bak, nasıl işe girişiyor bahar!

bak, nasıl incelmek istiyor söz
ve hafifleşmek,
kurtulmak için senden;

ve hançer gibi nasıl biliyor,
nasıl hâlden hâle sokuyor
kendini şiir!

Ölüme Çare

Ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bahçıvanın Türküsü

Cahit Koytak 27.08.2012

Doymadım size, doymadım,
Bahçemin ağaçları, bahçemin çimeni, çiçeği,
Bahçemin dikenleri, doymadım size,
Duvarlar, çitler, kayrak taşları,
Kayrak taşlarıyla konuşan çeşme...

Bazen rüzgârın uğultusuna karışıyor,
Bazen ağustos böceğinin teranesine
Büyük Bahçıvan'ın beni çağırın sesi,
Eylülün sarı yaprakları çağırması gibi
Ve gecenin, sarhoş kelebekleri...

Bir bahçe mi olsam, gittiğim yerde?
Yalnızca bir ağaç mı pınar başında?

Mor renkli bir göz      i mi,
Gök rengi bir yaz      i mi yoksa?
Hiç biri değil, hiç biri belki!

Bir  arap testisi olsam, bir şarap testisi,
Tıpkı böyle bir bahçede,
Tıpkı böyle bir ceviz ağacının altında
Sızıp kalan bir bahçivanın
Boynuna sarılıp a ladığı bir şarap testisi!

***

Küçük  eyler

Küçük şeylerin, basit şeylerin de
Tanrının elinden çıktığını
  retti iyi şairler bana
Ve ancak, en büyük şeylerle birlikte
Onları da okumasını bilen
Gözlerin ve dudakların dokunabildiğini
Tanrı'nın  iirine...

 erin   p n ve k p   n de
Atlas yelkenli, ibri im halatlı
Süslü gemilerle birlikte
En büyük denizlerde,
En yüksek dalgaların üzerinde
En tehlikeli danslara katıldığını
İyi  airler   retti bana.

***

Dalgalar

korkma, ruhum, korkma!
balinanın karnında değil,
bir şairin ba rındasın
ve bunlar da çılgın dalgaları, varlığını.

bırak onların üzerine kendini,
bırak dalgaların üzerine
bu basık, kederli günlerini,
ağrılı, sızılı düşüncelerini;

dalgaların üzerine bırak, korkma,
hayatla ilgili, ölümle ilgili
yakıcı, keskin, sivri
ve cevapsız suallerini!

***

Yol Arkadaşı

Bekle, Allah'ım, bekle ne olur!
Yahut yavaşla biraz!
Bu kadar hız fazla
Bu yaşlı ve yorgun kuluna;
Ve bu tepe çok dik!

Beraber çıkmıştık seninle yola,
Ama yaşlanan ben oldum!
Yaşlandım, ağırlaştım,
Seçemez oldu gözüm
Yolunu, izini tozdan.

Ve duyamıyorum artık —duysam da
Ayıramıyorum yüreğimin sesinden
Senin ayak sesini, öyle uzakta.
Bekle, tırmanamıyorum dağ, bayır,
Bekle, yetişemiyorum sana!

"Ölüme Çare

Ya da Şen Maneviyat" Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hikâye

Cahit Koytak 03.09.2012

"Hükümdarım, taht tabuta
Sığmıyor," demişler,

"O zaman, tabutu
Tahta sığdırın," demiş,

"O zaman, mezarı
Tahta sığdırın!"

"O zaman, torlayın toplayın
Zaman'ı tahta sığdırın!"

***

Kim, Kimin?

Bu yolculukta herkes
Kendinin sanıyor yolu,
Kendinin sanıyor yolculuğu,
Kendinin sanıyor yol türkülerini,
Ve kendinin sanıyor *kendi*'ni.

Şu çok bilen, çok konuşan,
Ortalıkta çok görünen adam,
Kendinin sanıyor, sözgelimi,
Ucundan, kıyısından işittiğı, faş ettiği
Şu hikâyeyi, bu hikâyeyi...

Oysa insan, kendi kendinin olsa,
O çukura uzanır da yatar mı hiç?
Taş, kendi kendinin olsa,
Ağzını bağlar da susar mı,
Başımızda nöbet tutar mı hiç?

Dağ durur mu yerinde,
Su kurur mu, düşer mi ağaçtan yaprak?
Gün geçer mi, geçip gider mi yıllar?
Aşk yakar ve meşk ağlatır mı
Böyle tatlı tatlı, sessiz sessiz, yaşlı adamı?

***

Ölüme Çare

Şarabın iyisi
Bir kere sarhoş eder
On kere uyandırır seni.

Sanatın iyisi
Bir kere uyutur
On kere ayıltır seni.

Ölümün iyisi
Bir kere öldürür
Bin kere de diriltir seni.

***

'Farecik'

A ruhum, a kuzum, a beyaz farecik,
Huyunu alamadım,

Suyunu alamadım, bir türlü, senin!
Söyle, ne coşturur, ne kanatlandırır seni?
O nedir ki, o, doğduğu zaman içine,
Altına çevirirsin
Dokunsan hangi söze, tatlı dilinle?

Ve ne küstürür, söndürür seni,
Ki o çöreklediği zaman, içine,
Kumla örtünürsün,
Yosunla, resifle,
Çer çöp, çul çaput, bir dolu sözle yüklü
Batık bir sefine örneği
Buz tutmuş bir denizin dibinde?

Böyle zamanlarda çağırırsalar adını gökten,
Yahut sesi işitilse, çocukluğunun
Yastığının altından,
Bazen dibinden, yüreğinin,
Çıkaramaz bu mucizeler bile,
Dağın altında oyduğun
O 'benlik' denen fare deliğinden dışarı seni.

Ölüme Çare Yahut Şen Maneviyat Kitabı
cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Münzevinin Aynaları

Cahit Koytak 10.09.2012

XI

Böyle iyi, böyle iyi!
Kimseye fazla yaklaşmıyorum
Dokunmuyorum da
Nesnelere, olaylara, fikirlere...

Tanrılara da fazla yaklaşmıyorum,
Şeytanlara da, insanlara da,
Yaklaşmıyorum, ilişmiyorum,
Dokunmuyorum.

Çarparlar diye değil,
Kaparlar diye değil,
Yutarlar diye değil,
Yorgunum, yorgun...

Yorgunum yaklaşmaktan,
Yorgunum dokunmaktan,
Yorgunum, önce sarılıp, dayanıp,
Sonra yıkılıp dağılmaktan.

Böyle iyi, böyle iyi,
şimdilik böyle çok iyi!

***

Goya'ya Göre

Eyyüb'ün Hikâyesi

senin avucunun içinde kıvrılmışım yine
bir kedi gibi, bir cenin gibi;
dinlemeyi deniyorum
ve çözmeyi,
yıllar, yıllar önce
bıraktığın uğultuyu, içimde.

yıllar, yıllar önce çünkü
senin kayrana yine
yaslamak istemiştim başımı,
gözlerim kapalı böyle.

o gün, başımı gömdüğüm yer
içimde bir duvarmış meğır
ve parmak uzunluğunda
paslı bir çivi varmış o duvarda da.
işte o çivi saplandıydı
şakağıma dibine kadar.

ama mucize de bu işte!
başım yine o duvara yaslı şimdi,
ve hâlâ şakağımda duruyor
o paslı ve uzun çivi;
ve yıllar, yıllar geçti, şükür,
yaşıyorum hâlâ!

yalnız yaşamakla kalmıyor,
bir de yazıyorum yaşadıklarımı,
mezmurlara döküyorum
tabletlere kazıyorum, *paslı çivimle*
uzunlu, kısalı böyle.

yine de, o duvar ve bu paslı çivi...
bir daha olmasın, Tanrı'm,
bir daha olmasın,
yalvarırım sana, yalvarırım sana!

Irmak Türküsü

Cahit Koytak 17.09.2012

iyi kötü herkesi, her şeyi
bulanık sularıyla Tanrıya götüren ırmak
önce cehennemden geçecek;
cehennemin bazen caz,
bazen şiir ırmağı kılığına bürünüp
içimizi yakarak, semtimizden
geçiş gibi tıpkı...

ve bu ırmak, cehennemden geçerken
hem arınacak, hem de gördükleriyle
bizim bildiğimiz ırmak olmaktan çıkıp
gözyaşı ırmağına dönecek,
bildiğimiz sımsıcak,
çağıl çağıl ve aşık
gözyaşı tufanına...

ve kabarıp, kabarıp taşacak o zaman,
cehennemi de katacak
sularına, sevinin,
cehennemde kim var
kim yok, herkesi...
düşünün, ağlayın ve sevinin!

işte ancak o zaman tutacak
cennetin yolunu
ve cenneti de katarak yolda
çengi köçek bu şenlik alayına
işte ancak o zaman vuracak kendini
dağa yokuş yukarı,
Yüce Tanrının katına.

***

Ağaçlar, Taşlar, İnsanlar...

ağaçlar, yiyip bitirmezler öyle
basit şeyler için, kendilerini,
insanlar gibi;

“uçamıyorum, uçamıyorum, Allah’ım,
eskisi kadar iyi,
eskisi kadar yükseklerle!”
diyerek, sözgelimi.

yahut, “seni anlayamıyorum, Allah’ım,
anlayamıyorum artık,
eskisi kadar doğru,
eskisi kadar çabuk!”
diye yakınarak, ikinin biri...

taşlar da ağaçlar gibidir bu konuda,
onlar da aldırılmazlar
böyle basit,
gelip geçici sancılara.

Ölüme Çare/ Şen Maneviyat Kitabı

***

Bakmanın Türleri

bakmanın türlerinden biri
ve en haincesi şudur:
“ben mi unu yerim, o mu beni yer?”

bakmanın bu türü Kabil’in açtığı yarayı
işletir, işletir, işletir ta
Tanrının yüreğine kadar...

yeri kemirir, göğü kemirir,
o kadar ki, kemirdikleri yanında
sus payı kalır doğa
ve bonkörce sunulur uygarlığa;
uygarlık da onu kemikleriyle,
kılçıklarıyla
yedirir insanlığa..

Yoksullar ve Siviller İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yol Arkadaşı II

Cahit Koytak 24.09.2012

Bekle, koşamıyorum, acelen mi var, kader?
Bekle koşamıyorum, yalnızca yürüyorum;
Tempolu yürüyorum ama ve yürürken de
Hem senin yazdığın kitabı okuyorum,
Hem de yazabiliyorum bunları işte!

Yazdıklarımla da, bak ve gör,
Siliyorum ayak izlerini senin;
Yüzyıllarca önüne geçiyorum böylece
Yedi fersah çizmeleriyle
Güzel sözlerin, güzel düşlerin.

İstersen, yakalamayı dene
Kuyruğundan bu sarhoş şiiri, hadi!
Göreceksin, ustası iyi öğretti ona
Tutanın elinde bırakıp kuyruğunu
Hınzırca tüymeyi geleceğe.

Yanında şarap testisi yok, yazık,
Yanında şarap marap yok senin;
Uyku var yalnızca, sana kalırsa
Bütün yolların sonunda
Düşsüz, deliksiz uyku...

Ama, ölüm de olsan, dert etme, ahbap,
Yoldaş yoldaştır bizim meslekte;
Sabret, bulmama az kaldı, benim,
Sabret az kaldı bulmama
Sözcüklerden ispirto damıtmasını;

Ve ispirotodan da her gün kendime,
Yeni bir Mesih çıkarmasını,
Gülmeyi seven, tef çalıp dönmeyi seven
Ve ölüleri neşideleriyle diriltten
Şen bir yol arkadaşı...

***

Ev Türküsü

şairim ben, *varlığın evinde* oturuyorum,
düzgün ve temiz tutuyorum onu,
her gün silip süpürüyorum,

havalandırıyorum yeni esintilerle.
buna karşılık, *Ev Sahibim* de
kira almıyor benden.

erken kalkabiliyorum her sabah;
neden mi, çünkü, güneşin doğacağı saate
ben kendim karar verebiliyorum bu evde.
kalkıp önce yıldızları topluyorum
gece ortalığa saçılıp dökülen;
sonra tarlaları suvarmaya gidiyorum,
çayırları biçmeye,
kendi küçük göğümde;

ikinci üzeri, serin gölgeleriyle
perçemlerinizi, yüreklerinizi yalayan.
göçmen kuşlarla dolduruyorum nefesimi,
ve karışıp onların arasına
alçak uçuşlarla, sizin göklerinizde
kendi küçük kanatlarımı deniyorum

belki takıp peşime bir turna sürüsünü,
bir sözcük katarını,
bir gün geri getirebilirim diye
onlarla birlikte,
çocukluğunuzu, gençliğinizi,
yaşlandıkça alçalan, daralan,
git git mezara benzeyen evlerinize.

Ölüme Çare

Ya da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Şuâra'

Cahit Koytak 01.10.2012

Rahmetli Neşet Ertaş

ve yoksulların öteki ozanları için...

Aşk boyunun erleriyiz,
boy beyimiz aşktır bizim;
aşktan gayri bir hududa
sığanımız yoktur bizim.

Davamız aşk davası,
âşık kadılar bakası;
kitabın önü arkası,
burhanımız çoktur bizim.
Derdimiz, yok devası;
ateşle buz arası;
ne beka, ne tûl-i emel,
gözümüz toktur bizim.
Azrail ebe anamız,
musâlla beşik sefamız;
mevtimiz âşık gassal
yuması haktır bizim.
Yolların tozu dumanı,
düşenin ah u amanı,
yitik kuzuların çobanı,
cümlesi âşktır bizim.
Zor *Münzevî*'nin işleri,
uzlette yaşar mahşeri
iki vadide de çağıldar,
suyumuz paktır bizim.

***

Gül Yapağı

ah, bu uçumlu söz, ah, bu sarhoş eden ima,
ah bu, sevgilinin selamını,
kokusunu getiren haber!
nasıl bir gül yapağı gibi düştü kadehimize!
ama gül yapağı erir mi,
söyleyin, bahçıvanlar?
gül yapağı erir mi,
sen söyle meyhaneci?
ama eridi işte, eriyip gitti şarapta!
bildiğiniz gül yapağı değil çünkü,
yarın dudağı yarin
dudağının ateşi, bu!
dudağının ateşi, dudağının rengi,
dudağının bükülüşü, yarin,
karışınca da şaraba,
bakın, nasıl altın kesildi kadeh de, şarap da,
kadehi tutan el, emen dudak,
dil, diş ve damak, bu yaşta!

Ölüme Çare

Ya Da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yol Arkadaşı III

Cahit Koytak 08.10.2012

Dr. İnci Candan Hanımefendiye

a kuzum, a ihtiyar salyangoz,
yol arkadaşım, benim!yağmurdan sonra yine,
Tanrı, cebinden çıkarıp sanki
ıslak çimlerin üzerine
kendi eliyle bırakmış gibi seni
gözlerini ovuşturarak öyle
gezinirken yeni bir düşte yine,
sen o pırıltılı sıvıyı salgılıyorsun,
bak, ben de, bu kekeme dizeleri
çıkıyorum işte
yağmurla bana indirilenden.

ben, şu, eserekli oğullarından biri,
cennetten kovulmalarıyla ünlü
Adem'le Havva'nın;
sense, cennetten kovulan,
niçindi, bilemem
ilk salyangozun torunu.
yanılıyor muyum?

sen ve ben, farkımız yok,
aynı yolu tepiyoruz,
ölümü oyalamak için,
arkamızda parıltılı izler bırakarak
ve oyali, dantelli sessizlikler...

ben ıslık da çalabiliyorum,
farkımız bu kadarcık,
şiir yazıyorum bir de.
ve ikincisini tercih ediyorum
yağmurlu günlerde, özellikle,
bilmem farkında mısın,
senin ayak sesini örtüvermeyeyim diye?

sen küçük dev, evet, 'küçük dev'...
beğendin mi, bunu?
ben, büyük devin ayağının tozu!

hayır, hayır, sen küçük dev,
ben, büyük devin
elinin ayasındaki göz!

hayır, hayır, hayır! sen,
ölüm aklına geldiği zaman
gözünden süzülen gözyaşı damlası,
En Yalnız Salyangoz'un;

bense, ah, bense, dedim ya,
şairim, münzeviyim,
bir "ah!" çekimlik soluğuyum,
En Yalnız Sanatçı'nın!

***

Dipnot

şimdi siz bana, "haşa!
O, ah çekmez,!" mi diyorsunuz,?

gelmiş geçmiş, bu koca kainatta
yarattığı her şeyin,
görünen, görünmeyen
yarattığı her canın sayısı kadar ah'ı
ve daha fazlasını, bin kat fazlasını
toplayıp bir araya,
bütün o serin, hazin
uğultulu, iniltili rüzgârları
ve bütün o göçmen kuş katarlarını
üstümüzden,
bazen içimizden
geçiren Yüce Sanatçı,
varlığının, akıl ermez, inilmez,
iskandil edilmez derinliklerinden
toplayıp nefesini,
hiç ah çekmez mi, sanıyorsunuz, haşa,
hiç ah çekmez mi, diyorsunuz siz?

bence, yanılıyorsunuz,
benim gibi siz de
yanılıyorsunuz.

Ölüme Çare

Komşular

Cahit Koytak 15.10.2012

komşunun bahçesindeki bababula ağacı
ahbabım olur kendisi
gözlerini kapayıp başını göğēe kaldırmış,
hüzünlü bir ezgi mırıldanarak
rüzgârda nazlı nazlı sallanıyor.
ahbabım olur kendisi.

bababula ağacının dalına tünemiş
Gülizar ve sevgilisi...
bunlar iki alacakarga,
iki de yavruları var yuvada,
uyukluyorlar alttaki dalda;
ahbabım olur, iki çocuklu bu karga ailesi.

hava da bir soğuk bir soğuk ki,
rüzgâr bir haşin bir haşin esiyor ki!
yağmur kararsız, mevsim kararsız,
kara çevirsin mi, çevirmesin mi?
soğuktu, kardı, kıştı...
ahbaplarım olur bunların hepsi!

ağaç, ağacı sallayan rüzgâr, ıslatan yağmur,
ağacın mırıldandığı ezgi
ve hüzün, her şeyin üstünden akan,
onlara dokunmayan,
bu, beni yaşlandıran zaman.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vakit Varken

Cahit Koytak 22.10.2012

bugün gidip mezarcıyı bulayım,
bulayım da, vakit varken
âyan edeyim ona,

benim kurtlarımın, etle değil,
dille, dudakla, yanakla falan
değil, değil de,
sözle doyurduklarını, karınlarını.

susuzluklarını kanla değil de,
şiiirle giderdiklerini
ve yıllanmış düşüncelerle...

benim kurtlarımın kitap kokusundan
hoşlandıklarını söyleyeyim,
mezarcıyı bulup şimdiden,
kâğıt kokusundan,
mürekkep kokusundan hoşlandıklarını,
ve şarap kokusundan,
kadeh şakırtısından...

gece rüzgârından, ay ışığından,
sarhoşların, berduşların,
âşıkların yüzüne, dolunayın,
sabahlara kadar uyku tutmayan
mutsuz bir gelin gibi
ürkek ve kederli bakışlarından.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çiçek Adları

Cahit Koytak 29.10.2012

menekşe, hatmi, dağ-lalesi,
kara-pelin, biberiye,
hüsnüyusuf, kahkaha-çiçeği,
çiçek adları, çiçek adları, çiçek adları...

her işi bitirdikten sonra,
hayatın işlerini, ölümün işlerini,
gönlün işlerini, gönlün düşlerini,
otur, a ruhum, a kuzum, a beyaz fare,
çiçek adlarını yaz, çiçek adlarını,
alt alta, yan yana, iç içe, defterine,
dağdaki gibi, kırdaki gibi,
bahçedeki, balkondaki gibi
mısra düzeninde ve olabildiğince

ahenkle, ezgiyle, ritimle,
bir ağıt, bir hoyrat, bir şiir söylercesine...

kendini kaptırır da gidersen, bir düşün ve bak,
ne güzel bir dere olur, bu "akıp giden"den,
belki bir ırmak bile olur, kim bilebilir;
bunlar olmasa da, içi çiçek dolu,
içi duygu dolu, hayal dolu, rüya dolu,
içi insan, sevgi ve ülfet dolu,
tuğla kalınlığında bir kitap olur
dirilere de, ölümlere de;
ve dağlara, taşlara, bulutlara...
bitip tükenmeyen upuzun bir şarkı,
dünyanın etrafını, kaç yıl yaşacaksan,
o kadar defa dolaşan .

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Utangaç Yalvaç

Cahit Koytak 05.11.2012

bilmem kaçınıcı gelişinde kahramanımız,
uzak bir taşra şehrinde
basit bir kütüphane memuru olarak
görünecek ölümlülere.

bayat selüloz kokusu
ve kabuk kabuk can sıkıntısı içinde
ruhunun tüylerini döküp,
dikenlerini temizleyecek
kitapların arasında.

ilkinde şeytanla didişe didişe
çölde sınamayı göze alamadığı tutkularını
bu gelişinde, gizli gizli
şiir yazarak yatıştırarak,

otuz beşine doğru, kendinden on yaş büyük
zengin bir dulla dünya evine girecek
—ve biri, kendi kaburgalarının altından
başını dışarı çıkarmaktan utanan,
ve bütün okullar gibi, ölümü de
dışardan bitirmeye niyetli—

dokuz çocuğu olacak, bu kadından;

“kendi halinde” demek için bile
biraz fazla çekingen,
biraz fazla tutumlu,
işine ve karısına bağımlı
çocuklarına düşkün bir baba.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meyhanede Gül Dersi

Cahit Koytak 12.11.2012

Tamer Kayaş'a

var mı öyle bir dost ki, uzattığı ilk kadeh
duvarda bir gedik açar;
ama önceden gedik varsa,
onu örten perdeyi aralar önünüzde;
görmeye başlarsınız burnunuzun ucunu
ve ilk defa burnunuzun ötesini.

ikinci kadeh bir gülü iki gül olarak gösterir,
üçüncü kadeh iki gülü dört katmerli gül,
dördüncü kadeh, dördü dört kere katlar,
beşinci kadeh üç haneli, dört haneli
saymayı öğretir size, gülleri.

sonra şaşırsınız kaçınıcı bin elinizdeki,
şaşırsınız, kaçınıcıda sayılmaz oldu güller,
ve kaçınıcıda çokluktan yokluğa,
yokluktan birliğe döndü
kapısız, duvarsız, Allah'ın gül bahçesi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yeni Yollar

Cahit Koytak 19.11.2012

bir tanrıbilim hocası,
"vidayı, fermuarı, rulmanı bulmak için
nasıl ilham ve sezgi gerekmişse,
hem Tanrı'ya götüren yeni yolları,
hem Tanrı'nın kendisini
her çağda yeniden,
yeniden bulmak için de
ilham ve sezgi gerekir."
diye başlıyor derslerinin ilkinde;
ve aynı sözle bitiriyor
derslerin sonuncusunu da.

***

En Yalnız Olan

gözleri kör, gözleri oyulmuş
biri olarak da tasarlayabilir,
bir şair, tasarlayacağı trajediyi.

yahut dili koparılmış
yahut kitapları yakılmış biri olarak
yahut kör, sağır, dilsiz ve ümmî...

bunların hepsi, bunların hepsi
bir aradayken de tasarlayabilir
kahramanlarını
ve onlara yaşatacaklarını
bir kader tasarımcısı.

düşünebilir, şeyleri, zamanları
ve aşarak böylece, hepimizin,
bütün oyun kişilerinin adına,
derinden derine duymak, anlamak için,
üstünde, ötesinde, her şeyin,
mutlak yalnızlığını,
göklerdeki Büyük Dramaturg'un,

işitebilir, kaydedebilir bir şair,
çağılığını, o kıyasız okyanusun,
yaratma soluğuyla dalgalanan.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Akan Şeyler

Cahit Koytak 26.11.2012

şu buluta bakar mısın, a ruhum,
a kuzum, a beyaz farecik,
bakar mısın, o da akıyor bizimle!

şu mezar taşına bakar mısın,
ve üzerindeki şu karga çiftine,
onlar da akıyor bizimle!

bu ikindi vakti, bakar mısın,
pullarıyla, yüzgeçleriyle
o da akıyor bizimle!

şu mezarlar, karınlarındakilerle birlikte,
bakar mısın, bakar mısın, a ruhum,
onlar da akıyor bizimle!

***

Yaban Ördekleri

bilmediğim bir zamanın koynunda
yeşil تنها bir vadi,
vadinin alt yanında,
derenin kenarında
ve sağanak yağmurda
başlarını kanatlarının altına sokmuş,
taşların üzerine tünemişler...

yüzlerce yaban ördeği!
yüzlerce sihirli fener,
yüzlerce hercai düşünce!

yağmur dinince, havalanacaklar;
uçacak, uçacak, uçacaklar,
dağları, ovaları,
denizleri aşacaklar,

aklın sınırlarını,
kalbin sınırlarını,
yerin ve göğün sınırlarını.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Simurg'un Peşinde

Cahit Koytak 03.12.2012

Hiçbir şiir son mısraında bitmez.
Sözün Simurgu, sözcüklere değil,
Kendi tüylerine bölünür çünkü,
Rüyalara ve hayatlara dağılır
Her gün, sabah akşam yeniden.

Senin, her şiirle daha büyük,
Daha uzak ve sarhoş uçuşlar için
Sözcüklerle tırmanmak istediğin
En yüce doruklardan toz kaldırıyor
O'nun kanadının rüzgârı çünkü;

Mısralarla ölçebilir misin, o zaman,
Sen ey fukara ozan,
Kanat genişliğini, onun?

Söz bitti sanılan yerde yol bitmiyor ki;
Turna katarı, yaban kazları, kırlangıç sürüsü...
Süzülürken bir vadiden,
Uzak mı uzak bir başka vadiye,
Tünüyorlar, bir gölün kıyısına,
Yahut bir gönlün kıyısına,
Kısa bir mola için;

Kısa bir mola için, sularla, ağaçlarla,
Bört böcek yârenle toplu bir âyin için.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oyuncunun Bir Günü

Cahit Koytak 10.12.2012

onca yorgunluğuna, yılgınlığına rağmen,
benim gibi yaşlı bir oyuncunun da
her Allahın günü, yeniden, yeniden
çekidüzen vermesi gerekiyor
acılarına, korkularına, umutlarına
ve bunlarla başlayıp bunlarla biten
günlük oyunlarına

sabahın köründe kalkıyorum her gün,
elimi, yüzümü, içimi yıkıyorum;

yalnız O'nun duyabileceği bir sesle
yalvarıp yakarıyorum O'na.

sonra greyfurt suyu sıkıyorum kendime,
şekersiz şeyler yiyorum, ilaçlarımı alıyorum;
ve gezici tiyatromla yola koyulup
unutmaya çalışıyorum gün boyu
sahnede olduğumu...

budur var olmak, inanmak ve oynamak.
bir oyun kişisi için kolay şey bunlar;
üçü bir arada, hap alır gibi, yalın
hafif, avutucu, bazen sarhoş edici.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Özgürlük Şarkısı

Cahit Koytak 17.12.2012

İfade özgürlüğü, ardına kadar açık olmalı,
fakat, insanın, daha ağzını açarken,
"Bakın, ben ne çok şey biliyorum!"
der gibi konuşması ayıplanmalı;

"Bakın, ben her şeyi biliyorum
ve bildiklerimi, nasıl da müthiş,
nasıl da herkesten güzel, herkesten süslü
ifade edebiliyorum!

Çünkü ben 'özel 'im, ben başkayım,
ben sizin hepinizden akıllıyım,
hepinizden beyazım!" der gibi konuşması
yuhalanmalı, ıslıklanmalı.

16 Aralık 2012

Şiir Köşesi

her gazetede bir şiir köşesi olmalı, bence;
dikenlerin, kaktüslerin,
yeri göğü dişleyen, tırmalayan
yapıların arasındaki
yeşil alanlar, parklar, bahçeler kadar
yaşamsaldır insan için, çünkü, şiir de.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sol Gözün Yalnızlığı

Cahit Koytak 24.12.2012

optik nöropati olmuşum,
öyle diyor hekimler.
artık sağ gözüm yarı yarıya kör.

bu yarım kat artmış körlükle
uykuda iki kat iyi görürüm belki,
önceki halime göre...
uyanırken de, dışımda olup bitenleri,
içimde yıkılıp gidenleri, iki kat daha iyi
gizleyebilirim kendimden, bundan böyle.

verilen hiçbir şey geri alınmıyor,
hiçbir şey kaybolmuyor, demek ki;
sadece tornistan ediliyor
yahut unutulmasın diye,
kaptan kaba aktarılıyor, o kadar.

sağ gözüm yarı yarıya karardı;
kayıp yok ama, kayıp yok,
dünyanın yarısı dışarıda, yarısı içerde kaldı,
hepsi bu ve yolunda her şey.

endişeye mahal yok, endişeye...
yüzüm yerinde duruyor,
ruhum yerinde duruyor,
aklım yerinde, kalbim yerinde.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere, Uludere...

Cahit Koytak 31.12.2012

aradan koskaca bir yıl geçti
Uludere’de, *şivanın* koptuğu o yerde
ve vicdanla uyumlu çarpan her yürekte,
“Uludere, Uludere, Uludere!” deyince,
melekler kanatlarını yırtarcasına
dehşet içinde,
göklere, düşlere, kutsal kitaplara,
oralardaki mağaralara kaçıyorlarsa hâlâ;

“Uludere, Uludere, Uludere!” deyince,
Uludere’de ve uzak yakın her Kürt evinde
analar, içlerinde, tanımlanmaz bir yerden
hayatın kendisi gibi tanımlanmaz bir acıyı,
hayatın kendisi gibi yatışmaz bir hasreti,
hayatın kendisini
söküp çıkarmak için göğüslerini dövüp,
yanaklarını yırtıyorlarsa hâlâ;

babalar, içlerine cehennem kadar büyük,
cehennem gibi harlı ve uğultulu bir öfkeyi
gömmeye çalışırken
ağlamamak için yumruklarını dişliyor,
yüzlerini bizden saklıyorlarsa hâlâ,

“Uludere, Uludere, Uludere!” deyince,
“peki, hakikat? o nerde, o?
ve suçlu kim” sorusu, rüzgârın dudağında
kendine yerdeki tutanaklarda değil,
gökteki tutanaklarda cevap aramak için,
Uludere’den yola koyulup,
ta Sidret-i Müntehaya,
Roboski gibi bir başka sınır boyuna yani,
varıncaya kadar,
dere tepe, köy mezra, şehir şehir dolaşıp,
göçmen kuş sürüsü gibi
peşinde katar katar vicdan
ve sızlayan yürek toplayıp götürüyorsa hâlâ,

yaşlı şairlere iş kalmıyor demektir, yârenler,
yaşlı şairlere iş kalmıyor,
sessiz sessiz ağlamaktan başka;

çünkü *yoksullar* ve şairler bilirler ki,
yeryüzünde sessiz sessiz ağlayanlar çoğalınca,
gizli gizli dövünenler çoğalınca,
öfkelerini içlerine gömenler,
yumruklarını ısırınlar çoğalınca
evlerden, köylerden,

meydanlardan ve mabetlerden taşasıya
çoğalınca çığlıklar, çoğalınca *havarlar*,
çoğalınca ağıtlar,
işte o zaman, yerden göğe doğru
                esmeye başlar rüzgarlar,
yerden göğe doğru çakmaya şimşekler,
yerden göğe doğru yağmaya,
yeri de, göğü de değiştiren
ve değişimden, dönüşümden daha büyük,
daha kakhâr,
daha âdil *yağmurlar.*

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yarım Kalmış Şarkı

Cahit Koytak 07.01.2013

aklın bir kulaç üstünden
sağa sola sapmadan
bir taş atımı kendine doğru yürü,
aradığın krallığı
bulursun, diyor hayat,
hem onuru, hem özgürlüğü...

kalbin bir kulaç altından
sağa sola sapmadan
bir taş atımı insana doğru yürü,
aradığın krallığı
bulursun, diyor şiir,
hem aşkı, hem özgürlüğü...

sözün bir kulaç dibinden
sağa sola sapmadan
bir taş atımı Tanrıya doğru yürü
aradığın krallığı bulursun, diyor inanç,
hem aşkı, hem özgürlüğü,
hem ölümsüzlüğü.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tabletler VIII (Kaldea / M.Ö. 1300)

Cahit Koytak 14.01.2013

kıyısında kum, çakıl olmasını bilene,
söz, denizin tuzudur, köpüğüdür
ve sesidir, dalgaların.

sen kulağını açık tutmasını bildin de
sustuğunu gördün mü,
duydun mu hiç, denizin?

sen, gönlünü, a ruhum, ardına dek açık tutmasını,
muhabbeti, sofrana ekmek ve tuz
gibi koymasını bildin de,

O'nun, uğramadan içeri,
ve sofranı şaraba, ete, meyveye,
gönlünü de muhabbete doyurmadan,

tef vurup, çeng çalıp
düğün evine çevirmeden evini,
geçip gittiğini gördün mü, duydun mu hiç?

***

Tabletler IX

(Kaldea / M.S. 2009)

gülün yüzündeki gülüş müsün,
ayın yüzündeki parlaklık mı?
rüzgârın esişi mi,
üveyik kuşunun uçuşu mu,
taşın susuşu musun, nesin?

baharla gelen coşku musun,
baharla bilenen arınma isteği mi,
baharla uyanan dirilme sancısı mı?

sevgilinin ruhundan doğup
yüzüne vuran tükenmez zaman
sen misin, sen mi?

sevgilinin yüzündeki inanılmaz mimari,
inanılmaz uyumlar, nispetler,
inanılmaz simetri, asimetri
sen misin, sen mi?

sevgilinin bakışında
ve renginde, sesinin,
dünü bugününe, gecesi gündüzüne
benzemeyen şey sen misin, sen mi?

ateşteki sıcaklık sen misin?
sudaki ıslaklık sen mi?
gecenin derinliği, gündüzün yeğînliği?

ödağacının kokusu,
ödağacının dumanındaki koreografi,
ve yazgının, bizi şaşırtmak için,
öd ağacının dumanı gibi kıvrılıp, bükülmesi?

yazgıyı oyuna çağırın,
sonra oyunu yapan bozan,
oyunbaz zekâ mı, yoksa?
doyurulmaz oyun zevki mi?

düşleri kesip biçerek
kırparak düşünceleri,
onlardan kanat yapan, uçurtma yapan

ve gerçekliği bir adam boyu,
bazen bir kule boyu yukarı tırmandıran
esrimiş akıl, sen misin, sen mi?

tek şey var emin olduğum:
tanısın diye eserini
ve aklından çıkarmasın diye seni,
şairin beynine çektiğin çizik,
yüreğinde bıraktığın bu yara izi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dualardan Bir Dua

Cahit Koytak 21.01.2013

bilerek kimseyi aldatmadım, sanırım,
elimden geldiğince yani
yapmamaya çalıştım bunu, Allah'ım;

ama emin değilim, doğrusu,
sizin de buyurduğunuz gibi;

emin değilim, evet kendimi iyi,
yapıp ettiklerimi, yazdıklarımı güzel
göstermek istediğim olmuştur, illâki,
başka türlü de olamazdı,
öyle değil mi ama, öyle değil mi?

çünkü şiir yazıyorum, ne de olsa,
ve kendimi ben şair yapmadım,
bunu en iyi siz biliyorsunuz,
kendimi şair buldum,
yoksul ve şair, daha çıkarken yola.

iyi şairlerse, çok iyi biliyorum,
aldatmayı başardıklarında başkalarını,
mutlaka aldatmış olurlar önce,
zamanlarının en safı,
en kolay kananı olarak kendilerini.

öyleyse, beni bana aldattırma, Allah'ım!
ama şiiri elimden almadan yap bunu;
şiiri, melekleri, uçan şeyleri hayatlarından
sinek ilacıyla kovan kullarına
muhtaç etme, rüsva eyleme beni!

Amin!

19 Ocak 2013

Süssüz Dualar Kitabı

***

Göğün Ağzı Toprak Kokar,
Yerin Ağzı Şiir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Ölümsüz Bellek'

Cahit Koytak 28.01.2013

Yine ona, Konsül Nabius'a...

odasına girince dört bir yanında,
ölüm yatağındaki yaşlı hastanın,

yaşandıkça günbegün tutulmuş,
böylece, dünyada alıkonulmuş,
raflar dolusu, sandıklar dolusu,
belki bin yıl yetecek, belki fazlası,
hayat bulunca,
tüyleri diken diken oldu, ölümün;

birden, büyük hakikatin ta dipten
sarhoş bir kaya gibi kalkıp yerinden,
dimdik bir yamaçtan aşağı
hayatın başladığı yere doğru
kayıp gittiğini hissetti o an.

"bir tutam ateşle gelmeliydim buraya,"
diye çıkıştı kendi kendine, ölüm,
"cayır cayır yakmak için
yazıların altında çağıldayan
bütün bu saklı ırmakları,
saklı vadileri!
kırbam benzinle dolu gelmeliydim!

fakat ben, ben..." diye kekeledi,
verilen son nefesleri
karnında toplayan
bir rüzgârım yalnızca,
belki bir bulut,
belki bir diken yumağı, o kadar...
cehennemden köz alacak
ellerim yok ki benim!

insanın alnına ve içine
yazılanları silerdim ben,
yaşamaktan yorulanların
içlerinde tutulan defterleri dürerdim;
bir defter dürücüydim ben
bugüne kadar,

fakat şimdi... şimdi bu raflar,
bu sandıklar dolusu saklanmış hayat,
saklanmış bağ bahçe, bilgi ve sanat...

hayır, hayır, şimdi ve burada,
bu odada, bu ölüm yatağında,
bir başkası değil artık,
defteri dürülen benim,
terekeşi de çocuklara oyun,
yaşlı şairlere sermaye olan...

27 Ocak 2013

**Tanrı'nın Çocuklarla
Oynadığı Oyunlar Kitabı**

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dağdan Onurlu İniş

Cahit Koytak 04.02.2013

Gülün, gülün, gülün ne olur!
Yüksek sesle, kahkahalarla gülün!
Gülün, çünkü gülmeyi kimse yasaklayamaz.
Balkonlara, pencerelere çıkın ve gülün!
Sokaklara, meydanlara dökülün
Ve gürül gürül yüksek sesle,
katıla katıla gülün!

Gülün, çünkü gülmek herkesin anadili,
Gülün, çünkü gülmek ve ağlamak,
Kandil'den Ankara'ya, Zaho'dan Ankara'ya,
Çin'in Sincan'ından Gazze'ye,
Gazze'den Arizona'ya kadar
herkesin anadili!

Dağlardan inin ve inerken gülün!
Mağaralardan çıkın
Ve çıkarken gülün, kocaman
kocaman kahkahalarla!

Dağdan taş yuvarlar gibi değil ama,
Yoksul ve cefakâr halkınıza
Balya balya düş yuvarlar gibi gülün,
Kimsenin bozamayacağı düşler!

Dağ gibi kahkahalarla gülün, dağ gibi gülün!
Dağları yürütür gibi gülün!
Dağları kahkahalarınızın içine gömün
Ve şehre dağlarla yürüyün,
Yürüyen dağlarla,

Yürürken gülen, gülmekten kırılan dağlarla!
Yürüyen dağ gibi kahkahalarla yani!

Silahlarınızı dağda bırakın,
Öfkelerinizi, kinlerinizi dağda bırakın,
Yitip giden yıllarınızı dağda bırakın,
Yahut dağda bırakmayın, yolda bırakmayın,
Kahkahalarınızın içine gömün onları da,
Dağ gibi kahkahaların içine gömün!

Ve her gülüşünüzde, her kahkahanızda,
Her gülerek hayata katılışınızda,
Bir göğüs dolusu hıncı,
Cıgara dumanını dağıtır gibi şöyle
Başınızın üstünde dağıtverin ellerinizle!
Ve sonra daha iştahla gülün, daha gürül gürül,
Gülmekten daha tad alarak!

Baharda ses sese katarak dağlardan inen
coşkulu derelerle,
Derelerin şen kahkahalarıyla,
Ergen kıkırdayışlarıyla inin ovaya!

Gençliğinizi, yaşanmamış hikâyelerinizi,
Yaşanmamış sevdalarınızı,
Ümitlerinizi, ülkülerinizi, türkülerinizi
Dağ gibi ulu, dağ gibi soylu,
Dağ gibi sessiz kahkahaların içine gömün;
Ve gülün, gülün, gülün, katıla katıla gülün,
Çağlaya çağlaya gülün,

Çoğala çoğala, gülün!

Gülerek inin şehirlere!
Kiminiz gönlün mekteplerine,
Kiminiz gönlün mabetlerine,
Kiminiz gönlün meyhanelerine!

Ve hepiniz, hepiniz koyunlarınızda, asla,
Kahr yaraları, *TNT kalıpları*,
cehennem pas'portları,
Panayırlarda ölüm satmaya değil,
Hayata hayat katmaya,
Hayata onur ve değer katmaya,
Daha çok onurla, daha çok sevdıyla
yaşamaya inin
Gönlün bağlarına, *bağçalarına*!

1 Şubat 2013

Yoksullar Ve Siviller İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Ölüer İçin Enternasyonal

Cahit Koytak 11.02.2013

bize katılsanıza, yersizler yurtsuzlar,
bize katılsanıza, dilsizler, yolsuzlar, ulsuzlar!
bize katılsanıza!
biz, yeryüzünün fukara ölüeri,
cenneti aramaya gidiyoruz.
ullarınızı silkip, küllerinizi saçıp
bize katılsanıza!

bize katılsanıza, siz toynakların altındakiler!
tekerlerin altındakiler,
ayakların altındakiler,
küfelerin, balyaların,
kasaların altındakiler!

bize katılsanıza, deliler, divaneler,
âşıklar, aylaklar, işsizler,
bize katılsanıza,
yaşlı kurtlar, yitik kuzular
ve sürüsünü sele kaptırmış oban!

bize katılsanıza, biz, yeryüzünün
fukara ölüeri, biçare ölüeri,
bize katılsanıza, biz pusuda ölen asker,
dağda vurulan gerilla,
sınırdan bombalanan kaçakçı,
biz, kardeşleriniz, kuzenleriniz,
yeğenleriniz!

ne çabuk unuttunuz kardeşiniz Gandi'yi,
ne çabuk unuttunuz Hasan'la Hüseyin'i,
ne çabuk, ne çabuk unuttunuz
kardeşiniz İsa'yı, kardeşiniz Musa'yı,
kardeşiniz Muhammed'i!
ne çabuk unuttunuz bütün o ağlayan anaları
Asiye'yi, Meryem'i, Fatıma'yı,
bizim için ağlayarak bekletenler, kıyameti,
o sonsuz anaları,
o uçsuz bucaksız anaları!

bize katılsanıza, bize,
biz yeryüzünün fukara ölüeri,
arayıp bulmaya gidiyoruz, bakın,

çitlerle, dikenli tellerle, tabyalarla
ırklara, dinlere, mezheplere ayrılmış,
insana kapatılmış bütün o cennetleri,
beylerin, paşaların,
padişahların has bahçelerini;

arayıp bulmaya ve yakmaya değil,
arayıp bulmaya ve yıkmaya değil,
arayıp bulmaya ve muhabbet
ekmeye gidiyoruz
mayın tarlalarına, o cennetlerdeki;
muhabbet ekmeye
ve dostluk biçmeye...

yumruklarımızı ve naralarımızı
toprağa gömüp
güller, çiçekler açmaya gidiyoruz;
rüzgâr olup estirmeye gidiyoruz
çığlıklarımızla;
şimşek olup çakmaya
fikirlerimizle, buluşlarımızla;

yağmurlar yağdırmaya gönüllerimizden,
çavlanlar akıtmaya dillerimizden
ve dereler ve ırmaklar,
türkülerimizden!

1998 – 7 Haziran 2009 – 20 Şubat 2013
Yoksullar ve Siviller İçin Tezlar Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Ölümsüz Bellek’ Notları (II)

Cahit Koytak 18.02.2013

günde on beş dakika ıslık çalarsanız,
on beş gün sonra, saka kuşu kadar olmasa bile,
güzel doğaçlamalar yapmaya başlıyorsunuz.
bunu, dört beş yaşlarındayken, ben, kendim
denedim ve şaşırtıcı sonuç aldım.

hocanız olmasa da, günde on beş dakika
ney üflemeye çalışırsanız, on beş hafta sonra

anlamalı sesler çıkarmaya başlıyorsunuz;
on beş ay içinde, kırık dökük de olsa,
ezgi olmaya adım adım yaklaşan
ses bulutları, ses sepkenleri,
ve giderek tüyler, tüveyçler,
sonra renk renk güller, çiçekler,
küçüklü büyüklü kuşlar,
derken göçmen kuş katarları
çıkartıyorsunuz ney'inizin ucundan;

bunu, ben kendim, ancak on bir çocuk
ve bir torun sahibi, ak saçlı bir dede olduktan,
parmaklarım ve dudaklarım aylak avare
bana kendime kaldıktan sonra
denemeye cesaret edebildim.

ama iyi ki etmişim, ney üfleye üfleye, giderek
kulağımı ve yüreğimi kullanmayı öğrendim,
bildiğim havaları deneyerek notaları çözdüm,
içimde, sesini çıkarmaktan çekinen
ezgileri keşfedip çıkardım;
böylece, ruhumun hacmini genişlettim,
aklımın volümünü düşürdüm.
şimdilerde odamın kapısını kapayıp,
istersem sabahlara kadar, kendime
doğaçlama cennetler kuruyorum.

on beş dakika yıldızlara bakarsanız her gece,
on beş ay sonra, görmeye başlıyormuşsunuz
göğün yüzündeki benleri, gamzeleri.
ve bakmaya devam ederseniz on beş yıl,
tercihan, aynı vakitte göğ,
gök her gün biraz daha, biraz daha
sizin içinize sokuluyor ve siz, gün günden,
göğün dibinde ve altında olanları,
olacak olanlarla birlikte görmeye
başlıyormuşsunuz.

bu son söylediklerimi - yanlış anlaşılmasın -
Harranlı Münecim'den aktardım;
çünkü bizzat vakit bulamadım ben,
içimdeki kuyuyu seyretmekten,
geceleri düzenlice gökyüzüne bakmaya;

yine onun dediğine göre
- ki, en önemlisi de bu bence -
günde on beş dakika, o gün yaşadıklarınızı

yazmayı denerseniz, pek pek on beş yıl sonra,
günlüklerinizde, geleceğinizin şifresini çözmeye,
kaderin teptiği yolu görmeye başlıyor,
filmin senaryo yazımına katılabiliyormuşsunuz.

sözün burasında, "sizi temin ederim, azizim,"
diye güvence veriyor bana, *Harranlı Müneccim*,
"çünkü, bakın, diyor, ben kendim denedim bunu,
yaşadıklarımı günü gününe yazdıkça bir deftere
bu tutanakların içinde, her gün giderek daha iyi
seçmeye başladığımı gördüm kaderin çehresini.
şimdilik yürek vuruşlarını hissediyorum onun,
bir gün düşüncelerini de okuyacağım,
bundan eminim - kuvvetle ümit ediyorum yani;

bir çiftçinin tarlaya arpa, buğday
ya da darı ekmesi
ve mevsimin sonunda tarlasından
arpa, buğday ve darı beklemesi gibi değil belki,

fakat, bir şairin, göğün bir parçasını
kafasının içine sığdırıverip,
sonra, kendi odasında dolaşır gibi,
göğün o bölümünde serazat dolaşması
ve kendi burçlarını, kendi yıldızlarını
kendi raflarına dizip bozması gibi tıpkı.

13 Şubat 2013

Ölümsüz Bellek Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Ölümsüz Bellek'- Notları (III)

Cahit Koytak 25.02.2013

Biri sağ yanımızda, biri sol yanımızda,
Hesabımızı tutan melekler yalvarıyorlar:
"Ne olur, bir 'günlük' tutun
Ve yaşadıklarınızı günü gününe yazın;
Çocuklarınıza da öğretin bu büyük sanatı!
Düşünsenize, düşünsenize,
Eğer bir 'günlük' tutarsanız,
Size bizim yazdıklarımızı aktaran

Bir sırdaşınız olmuş olacak,
bundan böyle!

Bakın, bakın, kulak verin, işittiniz mi?
Ebediyet, geçiyor sokağınızdan,
Sizin pencerenizin önünden!
*'Kayalara, duvarlara, tabletlere,
Zamanın alnuna ya da sırtına
Kazınmış hayatlar alıyorum!'*
Diye sesleniyor, işittiniz mi?

Bir antika toplayıcısı mı, bu? Hayır!
Bir hurda toplayıcısı mı? Değil, değil.
Ebediyet'in kendisi, bu!
Yaşanmış hayatlar topluyor;
Yaşanıp, yaşanıp çöpe atılmamış
Toprağa gömülmemiş,
Çürütülmemiş hayatlar...

*"Ağaca, yaprağa, kemiğe
Yazılmış hayatlar alıyorum!'*
Diye sesleniyor,
*Oğlak derisine, ceylan derisine,
Kâğıda, cidiye, hard diske
Yazılmış hayatlar alıyorum,*

*Karşılığında, ağzına kadar sizinle dolu,
Sizin ebedi çocukluğunuzla,
Ebedi gençliğinizle dolu
'Ölümsüz Bellek' veriyorum"*

12 Şubat 2013 / **Tanrının Çocuklarla**

Oynadığı Oyunlar Kitabı

***

Yol Arkadaşı

bakın, ben hep aynıyım;
hep aynı yol arkadaşı,
ama yine de, sizin bildiğiniz gibi değilim;
siz değiştikçe, ben de değişirim.

ben değiştikçe de değişir yer gök,
değişir insan, cin, melek.
ama yine de hep O'yum ben,
hep o bilinmez Çalap...

her çağda başkayım, her yerde başka,
her birinizde başka başkayım;
ama hiç değişmedim,
hep *kendim*deyim, hep kendi evimde.

dünyaya bakıyorum, insana bakıyorum,
her gün yeniden sırladığım aynaya, aynalara...
ben hep aynıyım, ben her zaman aynı,
bütün değişimleri içeren değişmez Tanrı...

çünkü, bakın, durgun görünmek için
çok hızlı, çok hızlı dönmek,
aynı kalmak için de sürekli değişmek,
değişmek gerekir, bunu hesaba katın!

bir de şunu anlayın ve unutmayın,
siz değiştikçe, sizde değişen de benim,
sizde değişmeyen de çünkü ben size
sürekli kendini üfleyen Bilinmeyen'im.

5 Kasım 2008 / **Ölüme Çare**

Ya Da Şen Maneviyat Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Ölümsüz Bellek' Notları

Cahit Koytak 04.03.2013

IV

Biri sağ yanımızda, biri sol yanımızda
Hesabımızı tutan melekler
yalvarıyorlar:

"Ne olur, bir '*günlük*' tutun siz de!
Çocuklarınıza da öğretin bu sanatı!
Yaşadıklarınız uçup gitmesin
zamanın tozu gibi,
Geçip giden günlerle birlikte!

Günde hiç değilse on beş dakikacık,
Siz yazın, sizin yazdıklarınızla geçsin
Ölümsüz Belleğe,
o gün yaşadıklarınız;

Biz de dinlenelim biraz, ne olur,
Ve biraz kanat çırpalım gökte;
Uçmaya, uçmaya çünkü
uyuştu kanatlarımız.

11 Şubat 2013

***

Platonik

kaçmadan kurtulamayacağın kadar güzel
bir bakışıyla karşılaşınca, hilkatin,
peygamber olsan, kâr etmez;
yaşlı bir yolcu için yollar
bir kere daha karışır birbirine.

yollar bir kere daha karışınca da...
kış ortasında ağaçlar çiçeklenir,
bülbüller, sakalar ötmeye başlar;

küçük hikâyenin içinden
biraz önce bir ölümlü değil de,
ete kemiğe bürünmüş
bir yunan mabudesi geçmişçesine,
nesneler gündelik hâllerinden çıkar,

ışığın rengi değişir, sözcükler kanatlanır,
dağlar bıraktığın yerde duramaz olur,
kıpırdar, yürüyecek gibi olurlar;
sonra yürürler de,

yürür, yolun kendisi bile;
yer döner, baş döner, ayaklar dolaşır;
hangi yolu seçersen seç,
artık sen değil yalnız,
yolun kendisi de sarhoştur,

senin yaşlı belleğin çözülür açılır da,
bu sefer yolun kafası karışır,
yolun belleği puslanır,
ve tutar ya bir uçurumun ağzına
çeker götürür seni,
ya adım başı çatallanır önünde:

çatallardan biri,
yaşlılığın çıkmaz bir bucağına
alır başını gider,

öteki, geçip gidenin, geri gelmeyenin
çıkamaz bir sokağına.

ve sen dönmüş olduğunu anlarsın
neden sonra, yolların ortasında,
yola çıkmadan önceki
yalnızlığına, ıssızlığına.

26 Kasım 2008

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ölü Diriltme Sanatı

Cahit Koytak 11.03.2013

"senin de inancın, anandan, atandan sana geçmiş ve
sende de, geçtiği gibi kalmışsa, öyle,"
diyor, Harranlı Hekim-Müneccim,
"yani inancın, senden ne süt, ne su istiyor
ne ağlıyor, ne gülüyor, ne altını kirletiyor,
ama uyuyor, hep uyuyor, hep uyuyorsa,
bir ölü yüklenmiş demektir,
yola çıkarken, ruhun, sırtına;

ve ölümü, kurtları, böcekleriyle
gün gün sana da bulaştıran
bir hortlak, bir mezar kaçkını
taşıyor, demektir, aklın
yolu teperken şimdi, hep kucağında.

eğer böyleyse, çokları gibi, senin de
sevdiğin, inandığın ve yücelttiğin,
ama gülüp ağlamasını, koşup oynamasını,
konuşmasını öğretemediğin bu şey,
o zaman, yolun kıyısında indir sırtından
ve yine *kamal-i hürmet ve muhabbetle*
çiçeklerin, çiğdemlerin arasına göm o ölüyü;

sonra da, kullanmaya, kullanmaya unuttuğun
kanatlarını oynatmayı dene,
kanatlarını, hem aklının, hem de ruhunun,
ta ki, açılsın uyuşuk mafsalları ikisinin de,
ve kan yürüsün kanatlarının,
parmaklarının ta uçlarına;

ve sonra seni Tanrı'na götüren yolu
hem *Kelâm*'ın içinde, hem Kâinatın,
kendin aramaya koyul
ve kendin kat etmeye onu,
ister yürüyerek, ister uçarak,
İsa, Musa, Muhammet
Ve öteki yol arkadaşlarınla."

9 Mart 2013

***

'Ölümsüz Bellek' Notları (V)

"Sadece aynada gördükleriniz değilsiniz, siz;
Yaşarken gördükleriniz,
işittikleriniz de, sizsiniz,
Yaşarken dokunduklarınız,
Hissettikleriniz de, siz."
diyor, Harranlı Müneccim.

"Sadece uyanıkken gördükleriniz değilsiniz, siz;
Rüyada gördükleriniz de,
işittikleriniz de, sizsiniz,
Rüyada dokunduklarınız,
Hissettikleriniz de, siz.

Akıllarınız, fikirleriniz, planlarınız,
Hayalleriniz, umutlarınız,
Hüsrانlarınız da, sizsiniz;

Yazın öyleyse, günü gününe,
Yazarak toplayın bir araya,
Rüyada, aynada, dünyada yaşadıklarınızı;

Ve yazarak *geri kazanın*,
İçlerinden geçtiğiniz dünyalara,
Baktığınız aynalara,
Gördüğünüz rüyalara eke eke eksilen,
Dağılan, tozuyan *benliğinizi*."

8 Mart 2013

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere Anaları İçin Barış Türküsü

Cahit Koytak 18.03.2013

Ağlama, anacığım, dövünme,
Kollarını aç, yeryüzü kadar geniş
kollarını uzat, yüreğinin
Ve göğsüne bastır oğulcuğunu,

Kucağın, onunla birlikte
Yeryüzünün bütün kızlarını,
Oğullarını alsın içine.

Kahırdan sütü kesildiyse sinenin,
Yeryüzü kadar geniş,
Yeryüzü kadar bereketli
yüreğinden emzir oğulcuğunu,

Yüreğin, onunla birlikte
Yeryüzünü doyursun
Akpak, gökçe sütüyle,

Ağıt değil, havar değil, değil de
– “Lo, lo, lo! Melekler de burada!” diye
Düğün türküleri çığır kulağına,
Gör bak, dirilip kalkacak horan tepmeye,

Yeryüzü-ananın bütün öteki
Kızları, oğullarıyla birlikte senin
Gök bakışlı, dağ duruşlu civanmerdin de,

Dağda ölenler gibi, o da,
Yolda ölenler gibi, o da,
Kodeste, pusuda, ipte ölenler gibi, o da.

6 Mart 2013

Yoksullar Ve Siviller İçin Tezler Kitabı

***

Münzevinin Aynaları

XIX

varımı yoğumu sokağa döktüm,
kostümlerimi, pabuçlarımı dağıttım gelip geçene,
kitaplarımı ve plaklarımı
geridönüşümcülere verdim, parasız,

senin ayağının önünü temizlemek
ve yolunu kısaltmak için;

sonra kapıları dayadım ardına kadar
yersizlere, yurtsuzlara, evsizlere açtım evimi,
içlerinde belki sen de olursun diye,
yüzlerinde, gözlerinde, gönüllerinde belki
sen de olursun diye.

bir âsa, bir hırka, dağlara çıkıyorum şimdi,
dağlara, taşlara akıl soruyorum,
dağcılık deniyorum,

dağ gibi yığıyorum, yaşanmış, yaşanmamış
bende ne kaldıysa, geriye,
ne kaldıysa *ben* diyen, *benim!* diyen,
kendini benim sanan,
dağ gibi yığıyorum önüme,
dağıtmak için hepsini
kurda kuşa, akşam yeline;

her şey gitsin, her şey,
bir sen kalasın diye,
bir sen kalasın, geriye.

XX

Çıkın sokakları dolaşın,
Meydanları, parkları, bulvarları,
Girin mekteplere bakın, mabetlere, meyhanelere,
Gidin dağları dolaşın, kırları, bayırları;
Dağılmamışsa, her cana, her tene,
Dağılmamışsa herkese, her yüze,
Dağılmamışsa, her gönle, her göze
Her başa, her düşe, her yola, her söze,
Dağılmamışsa O, dağılmamışsa
Hem kül'e, hem cüze,
Peki nerede, peki nerede, peki nerede?

16 Mart 2013

Münzevinin Aynaları Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Belli mi Olur

Cahit Koytak 25.03.2013

Odandan çık, a ruhum, kalenden çık arasına,
Kırlara açıl —ve oralarda
Kollarını indire kaldıra uçmayı dene;

Sen uçamasan da —belli mi olur,
İçinde, uçabilecek düşüncelere
Uçma hevesi kazandırırısın;

Sen göğe yukarı tırmanamasan da,
Belki göğü, bir minare boyu alçalmaya
Razı edersin, belli mi olur, belli mi olur.

19 Mart 2013

***

Aşk Şiiri

Aşk bir uçurum, a ruhum, dibi olmayan;
Yalnız kuşların, meleklerin değil, senin de
Kanatlarının olduğuna inandırır ilkönce seni,
Sonra, uçmayı öğretir sana;

Aşk bir ateştir, a ruhum, suyun içinde yanan;
Sevenlerin, balçıktan değil, balmumundan değil,
Sudan yaratıldığına inandırır ilkönce seni,
Sonra, akmayı öğretir sana;

Aşk bir sarhoşluktur, a ruhum,
Aklın sultanlığını vadede iptida sana,
Sonra, deliliğin kulu, kölesi yapar seni;

Aşk bir muammadır, bir muamma, a ruhum,
Kühünü kavramayı öğretir sana, her şeyin,
Aşkın kendisinden başka.

21 Mart 2013

***

Evsizlerin Kralı

“Cennette sokak süpürücüsü olmaya razıyım,”
diyor, kendini gizleyen krallardan biri,
“Yahut köpek gezdiricisi...”
Bir evsiz de olabilirim buradaki gibi,

Bu beni hiç rahatsız etmez,
Kendini saklamak yok diyorlar orada, nasıl olsa,
ölüm olmadığına göre.

Bir sokak köpeği mi olsam yoksa,
Ya da Nietzsche'nin bir sokak ortasında,
Gözyaşları içinde boynuna sarılıp da öpmeden
aklın dondurucu tepelerine dönemediği
Bir araba atı mı olsam acaba,
O yaşlı beygiri mi oynasam büyük sahnede,
akıl üstünün ebedi çayırına kurulmuş?"

21 Mart 2013

***

'Büyük Proje'

Çekilip, dağların arasında, uzak bir köşeye,
Sevdiği, ama gönülden sevdiği işlerle uğraşan
Ve herkes için hoş, büyük ve yüceltici fikirler,
Büyük oyunlar, yüksek sanatlar üreten
Kadınlardan ve erkeklerden seçilmiş
Bir çılgın ruhlar, çılgın kafalar timi oluşturmalı belki.

Ve halı sahada her gece
Büyük meleklerin karşısına
Ölümlülerden oluşan sıkı bir takım çıkarmalı.

21 Mart 2013

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Acılara Dair

Cahit Koytak 01.04.2013

I

ister senin kendi acıların olsun,
ister başkaları için hissettiklerin,
bağrından söküp atma onları hemen;

bırak büyüyüp fide olsunlar;
sonra bahçene dikersin onları, ruhum,
sevinçlerinle, erinçlerinle aynı bahçeye...

suvarırsın ötekiler gibi, suvarır, gübrelersin,
bırakırsın, boy verip dal budak salsınlar,
çiçek açsınlar, meyve versinler;

güzel isimler verirsin onlara
ve dağıtırsın meyvelerini sonra
yoksullara, aşksızlara konu komşuya.

II

kendi acıların yetmiyorsa, oyunda
tempoyu tutturmana,
ve tad almana hikâyenden,
yolun kıyısında oturur, ney üfler,
parsa toplar,
sonra parayla satın alırsın acıyı,
parayla, yoksullardan, evsizlerden,
aşksızlardan.

2 Ocak 2013

***

‘Güzel Sözlerin Cini’

I

Zihnini cangılında kaybolan melek,
Otların, köklerin, karmakarışık
düşlerin arasında kaybolan melek;

Kanatları ruhumun çalılarına,
Aklımın dikenlerine takılıp kalan,
Ve kırk yıldır Tanrıya dönemeyen melek;

Dönmek için beni bekleyen,
Uçabilmem için onunla birlikte
Beni inceltmek, inceltmek, hafifletmek,

Şiirle, nükteyle adam etmek isteyen,
Bana akıl veren, fikir veren,
Yükümü sırtlayan, kahrımı çeken...

II

Şarkılarım için, 'dokunaklı' mı
diyorsun, değerbilir okur?
Her zaman öyle mi, değil mi, bilmiyorum,
Ama onları kulağıma fısıldayan melek,
Kendisinin ateşten yaratıldığını söylüyor bana;

Ateşten yaratıldığını, ama
Suyun kanatları altında büyüdüğünü,
Toprak ananın memesinden emdiğini,
Ve rüzgârlarla, bulutlarla, yağmurlarla
aynı mektepleri bitirdiğini...

3 Ocak 2013

İnsan Şüirdir, Roman Değil Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sofist

Cahit Koytak 08.04.2013

"Tanrı, insanın içinde akan
ve elden ele, gözden göze,
gönülden gönüle taşan
aydınlatıcı *iyiliktir*," diyor,
âsâsını taşlara vura vura
sahnedan geçen kör adam,

"İnsanın içinde akan,
şeylerin içinde akan,
akmakla kalmayan,
şeylerden şeylere, şeylerden tenlere,
tenlerden ruhlara taşan,
dirilerden ölümlere, ölümlerden
kurtlara, böceklerle, otlara, ağaçlara,
otlardan, ağaçlardan tatlara,
kokulara, seslere kendini katan,

âşıkların gönlüne,
şairlerin hem gönlüne, hem aklına,
hem diline,
oradan rüzgârlara, bulutlara,
turna katarlarına aktarılan, aktarılan,

akmakla, aktarmakla bitmeyen,
azalmayan, bulanmayan, bozulmayan
aydınlatıcı *iyiliktir*, Tanrı.

iyiliğin kaynağı değil yalnız,
iyiliğin kendisi..."

3 Ocak 2013

***

Dilin Güzelliği

'Havva', kadın için kullanılan ilk isim;
'Hayat'la aynı kökten mi?
'Hayâ'yla aynı kökten mi?
Araştırmalı bunu...

Birden, öylesine anlamlı,
Öylesine muhteşem ve zorunlu
bir akrabalık gibi görünüyor ki
Bu ses uyumu, anlam ilintisi bana,

Çiviyazısı söker gibi başlayan,
Ve rehbersiz, haritasız,
El yordamıyla giden
Kör topal *Arapçamla* istidlal ederken onu,

Kendi kendime,
"Bırak, şair, diyorum, bırak,
Lügate bakıp da büyüü bozmaktansa,
Galat-ı fahişe düşüp

Kulaklarına kadar kızarmayı
Hem de aşkla, bütün havva kızları için,
Hayâyı ve hayatı yücelterek
Göze almaya değmez mi, bu?"

3 Ocak 2013

***

Bir Rüya Tasarımı

"dışarıda mavi bir yağmur yağıyor, dede!"
diyor, rüyamda bana,
torunum Mehmet Eren;

"bu ne hoş bir söz!" diyorum ben de,
"bu ne doğurgan bir fikir böyle,
ve ne arı duru bir şiir, çocuk!"

diye sözü, her zamanki gibi
şairce ve çocukça abartarak,
uykudan *dışarı* koşuyorum hemen,

gözümnden ve pencereden sıyırıp perdeleri,
rengine bakmak için dışarıda
gerçekten yağın yağmurun.

4 Ocak 2013

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

An Be An

Cahit Koytak 15.04.2013

yüzüm camdan olsaydı, çepeçevre kristal,
an be an görürdünüz olan biteni bende;
ve ben sokmak zorunda kalmazdım artık
öyle uluorta her şeyi şiirime.

yine şair olurdum belki,
yine kendi kendime konuşurdum,
ıslık çalardım yolda yürürken,
kedere de, sevince de
biraz sarhoşluk katardım yine,
biraz delilik, biraz çocukluk, türkülerime.

ve artık kendi içimde olanları değil o zaman,
sizin yüzünüzde, gözlerinizde
gördüklerimi geçerdim ajanslara,
siz seyrederken oynanan oyunları an be an
benim camlarla çevrili küçük sahnemde.

4 Ocak 2013

***

Sol Elle Yazılanlar

kuyu dolana kadar, dolup taşana kadar bekle,
yeni bir şey yazma, yazmaya çalışma.
daha önce yazdıklarına bakabilirsin,
onların saçlarını tarayabilirsin,
tüylerini yakabilir, yüzlerine bir kat boya
bir kat hüznün daha atabilirsin;

yeni kuyular açma, bu kuyu işini görür;
huş ağacının altında otur
cinlerinin başını okşa, bitlerini ayıkla.
senden de, babandan da yaşlı,
senden de babandan da bizanslı
kargalarla konuş;
süleyman'ın neşidelerini meşk et onlardan.

yalnızlığına kendini ekip çöle çevirme onu,
son çare, tanrıyı ek, onun boncuklu kelimelerini,
göğün ve cazın ırmaklarını geçir içinden

bağa bahçeye çevir onu komşular için,
yolcular için, yoksullar için,
ağaçlarını buda, çitlerini onar,
ama kapısını sök at yalnızlığının.

bol bol uyu kıyısında şu ırmağın, bu ırmağın,
hangisi alıp götürüyorsa rüyalara seni;
ne yap yap rüya gör, bol bol rüya;
rüyalarında yitir kendini.
rüya göremiyorsan, otur şu ağacın
ya da bu ağacın altında, rüya tasarla
hangisinin kökleri göğe uzanıyorsa.

yine de daralırsa için,
yine de sığmazsa kafan evlere, kafelere,
kuyunu sırtına vur kırlara açıl,
dağlara tırman;

yürürken kitap okuma ama,
bir meleğe çarparsın sonra,
bir ağaca, bir taşla,
bir başka 'yürürken kitap okuyan adam'a,
kurt kuş güler sonra sana
ve okuyup okuyup gülmelerine,
ağlamalarına,

dağa taşla yazı yazmayı bırak,
göğe kuyu kazmayı bırak,
kendi kendine konuşmayı da;
son çare Tanrıyla konuş,

Tanrının rüzgârlara, yağmurlara
ve yalnızlara öğrettiği kelimelerle.

6 Ocak 2013

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Define Avcısı

Cahit Koytak 22.04.2013

yusufun hapisane arkadaşı değilim,
yedi uyuyanlardan da değilim,
define avcısıyım ben, viranelerde yaşanan;
çekilmeden gömülmüş acılar arıyorum,
kapanmadan unutulmuş yaralar,
bitmeden uyanılmış rüyalar;

kapıyı vurmada girince ölüm
yastığın altına *alelacele* sokuluvermiş,
hüzün haritaları, şiir haritaları;
bilincin bodrumuna kilitli
-ya da çatı aralığına aklın-
zincirlik tutkular, gizli delilikler
ve kutsal melankoli;

kendinden tad alamayanlar için
büyük mabedin önüne,
gönlün kapısına bırakılmış
isimsiz markasız benlikler topluyorum
ağırlığından kaldırılamayan,
derinliğinden çürüyen
akıllar, fikirler, eyüpyaraları...

yaşlandım ateş aldım sıra bunlara geldi,
duman salıyorum duman, ciğerlerimden,
edip eylediklerimden, söylediklerimden;
uykum delik deşik
ve karmakarışık kafam,
ama suyum derinlere iniyor hâlâ
ve mağaralarda yankılanıyor sesim;

yaralar bana akıyor, hüznler bana;
akıyoruz acılar, açlıklar, hep birlikte
yeraltı sarhoşluklarına,

yaşlı çocukluklara,
çok satan iklimlerden, iş yapan mesleklerden
ve cennetin kibar semtlerinden
geçmeyen ırmaklara

ve onların sularıyla
cehennemin yüreğine, dosdoğru...
oradan da, oradan da, yârenler,
ancak cehennemin yüreğinden görünen,
ancak o sıcakta girilen
ebedi birliğe, bütünlüğe,
o Kıyısız Deniz'e.

4 Ocak 2013

***

Marangoz Dükkânı

"ben derim ki, bundan böyle biraz da,
şiiir sanatı üzerine
bir şeyler yazalım, efendimiz,"
diyor, GüzelSözlerinCini,
"daha büyük, daha parlak, daha yeni,
ve kaydedilmeden geçilmeyecek şeyler...

şimdiye kadar yazdıklarımızı da
bir daha gözden geçirelim,
damıtalım, inceltelim, efendimiz,
öyle ki, karşıdan bakanlara
içlerinde ve arkalarında olanı
göstersinler kolayca."

ben de ona, "şimdiye kadar yazdığımız
şiiirlerin tamamı,
şu ya da bu bakımdan
şiiir üstüne değil miydi ki, zaten,
Allah'ın yazdığı, söylediği
şiiir üzerine yani" diye soruyorum,

"en iyisi, işin kolayını yapalım biz,
şiiir dükkânını kapatalım da, kuzum,
marangoz dükkânı açalım kendimize.
hem, arada, türkü de tuttururuz,
çay demini alasıya
ney de üfleriz ara sıra orada."

7 Ocak 2013

İhvan-üs Safa'nın Dönüşü Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'2015 - Ermenilerle Helalleşme'/ Biraz Şairce

Cahit Koytak 26.04.2013

Bir avuç yezit İttihatçının,
bir cinayet çetesinin torunları olduğumuzu kabul edip de,
onlar adına mı özür ve helalleşme dileyeceğiz?
Yoksa, peygamber ahlakına, yaratılış hukukuna, tevhit
inancına bağlı müminler, hanif seciye sahipleri olarak bizler,
bu canilerle; bu, zulüm ve kıyım sürecinin hiçbir döneminde
aynı yerde ve aynı safta olmadığımız, olmak istemediğimiz hâlde,
aradan hemen hemen bir yüzyıl geçmesine,
suçun büyüklüğünü, korkunçluğunu görmemize
ve suçluları tanımamıza rağmen, işlenen bir suç
ve suçun tescilli failleri yokmuş gibi davrandığımız,
yahut öyle davrananlara ses çıkarmadığımız,
suçluların yargılanması ve ihkak-ı hak için
kılımızı kıpırdatmadığımız için mi helallik isteyeceğiz?
Biz, büyük ailenin, insanlık ailesinin,
aynı evde yaşayan öteki üyeleri olarak,
mazlum ve mağdur kardeşlerimizin
ve onların torunlarının uğradıkları zulmü, sadece onlara değil,
bize, hepimize yapılmış gibi görmekte bunca yıl geciktiğimiz
ve mazlumların, mağdurların haklarını savunmak,
geri almak, kayıplarını tazmin ve telafi etmek yolunda
bunca yıl hiçbir şey yapmadığımız için mi, yoksa?
Lakaydimiz, duyarsızlığımız, körlüğümüz için mi
Ermenilerden helallik dileyeceğiz?
Yoksa, hâlâ onların sürülüp çıkarıldıkları evlerin,
bağların bahçelerin, köylerin üzerinde oturduğumuz
yahut oturulmasına bunca yıl ses çıkarmadığımız için mi?

Peki, bütün bunlar ve başka borçlanmalarımızla
başka duyarsızlıklarımız, başka vefasızlıklarımızla yüzleşerek
büyük ve içten bir helalleşmeyi hak etmek için
onları yurtlarına dönmeye davet edecek kadar
geniş tutabilecek miyiz gönüllerimizi?

Peki, bir büyük helalleşmeyi hak etmek için,
onların, köylerine, evlerine, bağlarına bahçelerine güle oynaya,
sevinç ve güven içinde dönmelerini isteyecek kadar,
bütün unsurlarıyla bunu sağlamaya çalışacak kadar
geniş tutabilecek miyiz yüreklerimizi?
Peki, bir büyük helalleşmeyi hak etmek için,
onlara, "Yeryüzü Allah'ın mülkü ve çok geniş;
yeryüzü Allah'ın ve biz, hepimiz O'nun ailesiyiz;
ev O'nun, dükkân O'nun, bağ bahçe, ekin O'nun
ve sofrası, siz, biz, hepimizin;
hepimize yeter yeryüzü ve hepimize ait Anadolu"

diyebilecek kadar geniş tutabilecek miyiz soframızı?

Peki, Ardahan'ın oralardan seslenip sınırın ötesine,
"Bakın, aynı göğün altındayız hepimiz,
aynı bulutlar geçiyor üstümüzden,
aynı yağmurlar ıslatıyor ekinlerimizi ve perçemlerimizi,
aynı gecenin içinde görüyoruz hepimiz düşlerimizi;
öyleyse, yalnızca kapılarımız değil artık,
sınırlarımız da ardına kadar açık size,
bakın, sınırlarımız yok hükmünde,
ve sizi kucaklamak için açılan kollarımız,
dünyanın her yerine, Peru'ya, Arjantin'e, Arizona'ya,
oralardaki diasporalara ulaşacak kadar uzun"
diyebilecek kadar geniş
tutabilecek miyiz kucaklarımızı?

Peki, 2015 yılını, 'Ermenilerin Eve Dönüş Yılı'
olarak ilan edebilecek; onlar için bütün bir yıl
eve dönüş şenlikleri, eve dönüş ayinleri,
eve dönüş çılgınlıkları yapacak kadar
büyük sevinçler üretebilecek mi yüreklerimiz?

Peki, evin bu yitik oğullarını, yitik kızlarını,
ailenin bu küskün evlatlarını
sadece ana yurtlarındaki evlerine,
buradaki bağlarına bahçelerine değil,
gönüllerimizdeki evlerine,
kollarımız arasında neşvünema bulan
bağlara bahçelere, kardeş dağlara, yaren vadilerine
buyur edebilecek kadar büyük sevgiler,
yeryüzüne sığmayacak kadar büyük dostluklar,
gökleri dolduracak kadar engin ve kanatlı
içtenlik, coşku ve vefa

üretebilecek mi gönüllerimiz?

Peki, biz Müslümanlar, 2015 yılını,
belki yalnızca bizimle Ermeniler için değil,
fakat bütün insanlık için bir milat,
bir eve dönüş, birbirini yeniden keşfetme yılı,
bütün insanlığı, bütün mevcudatı kucaklayan
bir büyük akrabalığı,
o Tanrı soluğunu yeniden soluma yılı olarak
hak etmek için,
Tehcir’de, o günün yezitlerince
yerinden yurdundan edilen, canlarına kıyılan,
yollarda kırılıp gitmelerine çanak tutulan
çocuklar, kadınlar, yaşlılar için,
kırletilen namuslar, yerlerde sürüklenen
insan onuru için,
Kerbela’da canlarına kıyılanlara,

Hasan’a, Hüseyin’e ve onların yakınlarına
ağladığımız kadar ağlayabilecek miyiz?

Peki, 2015 yılı, onların da, evet, Ermeniler’in de,
bir vakit evimiz yangın ve talan yerine dönmüş haldeyken,
Taşnak’tı, Hınçak’tı, fesat çetelerinin,
ailenin öteki oğullarına, kızlarına çektirdiği acılar için
ve şu yakınlarda, Karabağ’da
yerinden yurdundan edilenler, canlarına kıyılanlar için
ve kendi evlerinde şimdi bile tutsak tutulanlar için,
Meryem oğlu İsa’ya ağladıkları kadar ağlayarak
yahut ağlayanları anlamaya çalışarak hak ettikleri,
Tanrı armağanı bir kavuşma yılı, bir şenlik,
bir barışma ve helalleşme yılı olabilecek mi?

23 Nisan 2013

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Neşet Ömer Sokak No: 23’te Neler Oluyor?

Cahit Koytak 29.04.2013

Nerde, nasıl, niçin ve ne zaman
neler olursa olsun,
Hayatın tazeleneyeceği, eskimesinden belli!

Şiirin gençleşip güzelleşeceği,
Bu sırları dökülmüş aynalarda
Yaşlı görünmesinden belli!

Kiraz ağacının, bahar gelince
Yaprak tutacağı, çiçek açacağı
Güzün soyunup dökünmesinden,
Çalıya çırpıya benzemesinden belli!
Baharın geleceği
Kışın bastırmasından belli!

İsa'nın eli değmeden dirilmesi, ölünün,
Çürüyüp toprağa dönüşmesinden,
Ot olmasından, kök tutmasından,
Koynundan çimen çiçek, kurt böcek,
Hayat çıkarmasından belli!

Gidecek olanın yenilenip gelmesi,
Tadında bırakmayı akletmesinden belli;
Kalıcı olduğunu sananınsa
Çürüyüp kokuşması, toz olup savrulması,
Rüzgâra parmak sallamasından,
Dağa diklenmesinden belli;

Panayırda tacirin gayretkeşi,
Ehl-i dine din dersi *paralayıp*
Şakiye cüret satmasından,
Fukaraya yüzünün yarısıyla gülerken,
Yarısını asıp karartmasından
Ve tutturduğu teranenin, üç öğün
Tadanın damağında, giderek
Saman tadı bırakmasından belli.

Bu dergâhın bir gün kendi kendini
Sigaya çekeceği, yârenler,
Mezardan kalkasıya silkinip aynaya bakacağı,
Kapısını dayayıp ardına kadar,
İçine, sokağın ve meydanın resmini değil,
Gerçekten sokakları, meydanları,
Sonra bütün bir şehri, şehirleri,
Sonra bütün dünyayı alacağı...

Lakin, bunu yapmıyorsa eğer,
Üç vakitte bitirim inine döneceği,
Yolu münkire, postu cinlere kaptıracağı...
Nereden mi belliydi, nereden mi, diyeyim:

Postnişini, süslü kanatlarıyla, sözün,
Kendi küçük *nefsinin* yaldızlı kafesine

Tıkmasından belliydi,

Ve ihvana, vira şeytan taşlatıp,
Kendi şeytanlarını bazen arka kapıdan,
Bazen halvetin bacasından,
Bazen de atık su kanalından
İçeri almasından belliydi.

Ve fukara yârenini,
İsterse, karnına taş bağlayıp
Kuyu kazsın kaleminin ucuyla,
Senelerce, ne *ivaz-ı telifât*,
Ne dua, ne iltifat, ne çocukların rızkı deyip,
Lokmasın ve hırkasın bölüşmeyi
Hem din, hem marifet bilmeden
Ma-fi üsul-ü- erkân
Teker teker kapıya koymasından belliydi.

4 Eylül 2012

Yoksullar Ve Siviller İçin Tezler Kitabı

cahitkoytak@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)